

Brüssel, 23.11.2016
COM(2016) 850 final

2016/0360 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 seoses finantsvõimenduse määra, stabiilse netorahastamise määra, omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuete, vastaspoole krediidiriski, tururiski, kesksetes vastaspooltes olevate positsioonide, ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjates olevate riskipositsioonide, riskide kontsentreerumise, aruandluse ja avalikustamise nõuetega ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012

(EMPs kohaldatav tekst)

{ SWD(2016) 377 final }

{ SWD(2016) 378 final }

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Määruse (EL) nr 575/2013 (kapitalinõuete määrus) muudatusettepanek on osa seadusandlikust paketist, mis sisaldab ka direktiivi 2013/36/EL (kapitalinõuete direktiiv), direktiivi 2014/59/EL (pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv) ja määruse (EL) nr 806/2014 (ühtse kriisilahenduskorra määrus) muudatusettepanekuid.

Meetmed võeti seoses 2007.–2008. aastal alanud finantskriisiga ja need kajastavad rahvusvaheliselt kokkulepitud standardeid. Ehkki reformid on muutnud finantssüsteemi stabiilsemaks ning suurendanud selle vastupanuvõimet mitmesugustele võimalikele tulevastele šokkidele ja kriisidele, ei ole kõik tuvastatud probleemid veel kõikehõlmavalt lahendatud. Seetõttu on käesolevate muudatusettepanekute eesmärk täiendada reformikava, kõrvaldades seni veel püsinud kitsaskohad ja rakendades mõningaid reformi esilekerkivaid elemente, mis on krediidasutuste ja investeerimisühingute vastupanuvõime tagamiseks vajalikud, ent mille rahvusvahelised standardite koostajad (st Baseli pangajärelevalve komitee ja finantsstabiilsuse nõukogu) on alles hiljaaegu lõplikult paika saanud:

- siduv finantsvõimenduse määr, mis takistaks krediidasutusi ja investeerimisühinguid finantsvõimendust liigselt suurendamast, näiteks vähese kasumlikkuse tasakaalustamise eesmärgil;
- siduv stabiilse netorahastamise kordaja, mis tugineb krediidasutuste ja investeerimisühingute täiustatud rahastamisprofiilidele ning millega kehtestatakse ühtlustatud standard selle kohta, kui palju stabiilseid ja pikaajalisi rahastamisallikaid vajab krediidasutus või investeerimisühing selleks, et taluda turu eri perioode ja rahastamisraskusi;

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 321, 26.6.2013, lk 6).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 806/2014, 15. juuli 2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010

- riskitundlikumad omavahendite (st kapitali) nõuded sellistele krediidasutustele ja investeerimisühingutele, mis kauplevad olulisel määral väärtpaberite ja tuletisinstrumentidega, et takistada nõuetest liigset kõrvalekaldumist viisil, mis ei põhine nende krediidasutuste ja investeerimisühingute riskiprofiilidel;
- rahvusvaheliste süsteemselt oluliste krediidasutuste või investeerimisühingute kogu kahjumi katmise võimet puudutavad uued standardid, millega neilt krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt nõutakse suuremat kahjumi katmise ja rekapiitalizeerimise võimekust ning mille eesmärk on tegeleda rahvusvaheliste finantsturgude vastastikuse seotusega ja tugevdada veelgi ELi võimekust rekapiitalizeerida probleemseid süsteemselt olulisi krediidasutusi ja investeerimisühinguid nii, et maksumaksjate riskid oleksid võimalikult madalad.

Oma 24. novembri 2015. aasta teatises⁵ tunnistas komisjon vajadust edasise riskide vähendamise järele ja otsustas teha seadusandliku ettepaneku, mis tugineb eelnimetatud rahvusvahelistele kokkulepetele. Ühelt poolt tugevdavad sellised riskivähendamismeetmed Euroopa pangandussüsteemi vastupanuvõimet ja turu usaldust selle vastu, teiselt poolt aga loovad aluse uute edusammude tegemiseks pangandusliidu väljakujundamisel. Vajadust võtta uusi konkreetseid seadusandlikke samme, et vähendada finantssektoris esinevaid riske, tunnistas ka majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu oma 17. juuni 2016. aasta järeldustes⁶. Ka Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2016. aasta resolutsioonis pangandusliidu ja seda käsitleva 2015. aasta aruande kohta viidatakse mõnele kehtiva õigusraamistiku valdkonnale, millega võiks edasi tegeleda.

Samal ajal pidi komisjon võtma arvesse olemasolevat õigusraamistikku ja uusi rahvusvahelisi seadusandlikke arengusuundi ning reageerima ELi majandust mõjutavatele probleemidele, eriti vajadusele toetada majanduskasvu ja tööhõivet ebakindlate majanduslike väljavaadete perioodil. Liidu majanduse tugevdamiseks on käivitatud mitu suurt poliitilist algatust, näiteks Euroopa investeerimiskava ja kapitaliturgude liit. Tuleb suurendada krediidasutuste ja investeerimisühingute suutlikkust rahastada majandust nii, et õigusraamistiku stabiilsus jääks sealjuures püsima. Tagamaks, et hiljutised finantssektori reformid toimivad sujuvalt kooskõlas nii üksteise, uute poliitiliste algatuste kui ka laiemate viimasel ajal finantssektoris tehtud reformidega, koostas komisjon tõendite esitamise üleskutse alusel põhjaliku ja tervikliku hinnangu olemasoleva finantssteenuste raamistiku kohta (sh kapitalinõuete määrus, kapitalinõuete direktiiv, pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv ning ühtse kriisilahenduskorra määrus) Hinnati ka eesmisevat üleilmsete standardite läbivaatamist, võttes aluseks nende laiemat majanduslikku mõju.

Rahvusvahelistel arengusuundadel põhinevate muudatusettepanekute eesmärk on rakendada rahvusvahelised standardid õigesti liidu õigusesse, tehes sealjuures sihipäraseid kohandusi, mis võtavad arvesse ELi spetsiifikat ja laiemaid poliitikaga seotud kaalutlusi. Nii näiteks nõuab asjaolu, et ELi väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad (VKEd) või infrastruktuuriprojektid sõltuvad eeskätt pankadelt saadud rahastusest, õigusaktides spetsiifiliste kohanduste tegemist, mille eesmärk on tagada, et krediidasutused ja

⁵ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Keskpangale, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Pangandusliidu väljakujundamise poole“, 24.11.2015, COM(2015) 587 (final).

⁶ Nõukogu järeldused pangandusliidu väljakujundamist käsitleva tegevuskava kohta, 17.06.2016

investeeringisühingud kui ühtse turu selgroog suudavad säilitada rahastamisvõimekuse. Tuleb tagada sujuv koostoime olemasolevate nõuetega, näiteks tuletisinstrumentide riskipositsioonide keskse kliiringu ja tagatuse puhul, ning mõne uue nõude puhul peab üleminek olema järkjärguline. Sellised kohandused, mis on piiratud nii kohaldamisala poolest kui ka ajaliselt, ei kahjusta seega rahvusvaheliste standardite põhiliste eesmärkidega kooskõlas olevate ettepanekute üldist asjakohasust.

Veelgi enam, tõendite esitamise üleskutsel põhinevate ettepanekute eesmärk on olemasolevate eeskirjade täiustamine. Komisjoni analüüs näitas, et praegust raamistikku saaks rakendada senisest proportsionaalsemalt, võttes eelkõige arvesse selliste väiksemate ja lihtsama struktuuriga krediidasutuste ja investeeringisühingute olukorda, kus usaldatavusnõuded ei näi piisavalt õigustavat mõningaid kehtivaid avaldamist ja aruandlust puudutavaid ning kauplemissportfelliga seotud keerukaid nõudeid. Samuti kaalus komisjon VKEdele ja infrastruktuuriprojektide rahastamiseks antavate laenudega seotud riski ning leidis, et mõne sellise laenu puhul oleks õigustatud kehtivate nõuetega võrreldes väiksema omavahendite nõude kohaldamine. Seda silmas pidades korrigeeritakse muudatusettepanekutega eeltoodud nõudeid ning suurendatakse krediidasutustele ja investeeringisühingutele kohaldatava usaldatavusnõuete raamistiku proportsionaalsust. See suurendab krediidasutuste ja investeeringisühingute suutlikkust rahastada majandust nii, et õigusraamistiku stabiilsus jääb sealjuures püsima.

Viimaks hindas komisjon tihedas koostöös panganduse, maksete ja kindlustuse eksperdirühmaga kehtivas kapitalinõuete direktiivis ja kapitalinõuete määruses sisalduvate valikuvõimaluste ja kaalutusõiguse kasutamist. Analüüsi põhjal soovitakse ettepanekuga kõrvaldada mõned valikuvõimalused ja kaalutusõigused, mis käsitlevad finantsvõimenduse määra, suurt riskide kontsentreerumist ja omavahendeid puudutavaid sätteid. Tehakse ettepanek kaotada võimalus tekitada uut riikliku tagatisega kaetud edasilükkunud tulumaksu vara, mis ei tugine oodataval kasumlikkusele ja mis oleks vabastatud regulatiivsest kapitalist mahaarvamisest.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Mitu kapitalinõuete direktiivi ja kapitalinõuete määrust puudutavate ettepanekute elementi on tingitud nende läbivaatamisest, teised finantsvaldkonna õigusraamistiku kohandused on aga osutunud vajalikuks seoses edasiste arengusuundade, näiteks pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi vastuvõtmise, ühtse järelevalvemehhanismi loomise, Euroopa Pangandusjärelevalve tehtud töö ja rahvusvahelisel tasandil tehtud tööga.

Muudatusettepanek sisaldab kehtivate õigusaktide muudatusi ning viib need õigusaktid täielikult kooskõlla praegu kehtivate õigusnormidega, mis puudutavad krediidasutustele ja investeeringisühingutele kohaldatavaid usaldatavusnõudeid, nende asutuste üle tehtavat järelevalvet ning finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistikku.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Neli aastat pärast seda, kui Euroopa riigipead ja valitsusjuhid leppisid kokku pangandusliidu loomises, on paika saanud kaks pangandusliidu sammast: ühtne järelevalve ja kriisilahendus, mis toetuvad tugevale vundamendile ehk kõigile ELi krediidasutustele ja investeeringisühingutele kohalduvatele ühtsetele eeskirjadele. Ehkki oleme teinud suuri edusamme, nõuab pangandusliidu lõplik väljakujundamine veel tööd, sealhulgas ühtse hoiuste tagamise skeemi loomist.

Kapitalinõuete määruse ja kapitalinõuete direktiivi läbivaatamine on osa neist riskivähendamismeetmetest, mis on vajalikud pangandussektori vastupanuvõime edasiseks tugevdamiseks ning mis võetakse paralleelselt Euroopa hoiuste tagamise skeemi astmelise juurutamisega. Ühtlasi on läbivaatamise eesmärk tagada, et kõigile ELi krediidasutustele ja investeerimisühingutele kohaldatakse ka edaspidi ühtseid eeskirju sõltumata sellest, kas nad kuuluvad pangandusliitu või mitte. Algatuse üldised eesmärgid, mida on kirjeldatud eespool, on täielikult kooskõlas ja sidusad ELi peamiste finantsstabiilsuse edendamise eesmärkidega, vähendades krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes kriisilahendusmenetluse algatamise tõenäosust ning selle vajaduse ilmnemisel maksumaksjate panust, samuti aidates kaasa majandustegevuse harmoonilisele ja jätkusuutlikule rahastamisele, mis soodustab suurt konkurentsivõimet ja tarbijate kaitset.

Need üldised eesmärgid on kooskõlas ka teiste peamiste ELi algatuste eesmärkidega, mida on kirjeldatud eespool.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

• Õiguslik alus

Muudatusettepanekud põhinevad samal õiguslikul alusel nagu muudetavad õigusaktid, st ettepanek kapitalinõuete määrust muutva määruse kohta põhineb ELi toimimise lepingu artiklil 114 ning ettepanek kapitalinõuete direktiivi IV paketti muutva direktiivi kohta põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 53 lõikel 1.

• Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)

Väljapakutavate meetmete eesmärk on täiendada olemasolevaid ELi õigusakte ja seetõttu on seda kõige parem teha ELi tasandil, mitte liikmesriikide eri algatuste kaudu. Riigisisised meetmed, mis on suunatud näiteks krediidasutuse või investeerimisühingu finantsvõimendusele, nende stabiilsele rahastamisele ja kauplemisportfelli kapitalinõuetele, ei suudaks tagada finantsstabiilsust sama tõhusalt nagu ELi õigusaktid, arvestades krediidasutuste ja investeerimisühingute vabadust ettevõtete asutamiseks ja teenuste osutamiseks teistes liikmesriikides ning sellest tulenevat suurt piiriülest teenuste osutamist, kapitalivooge ja turgude integreerimist. Vastupidi, riigisisised meetmed võivad moonutada konkurentsi ja mõjutada kapitalivooge. Lisaks sellele oleks riigisiseste meetmete kehtestamine juriidiliselt keeruline, arvestades et kapitalinõuete määras juba reguleerib pangandust, sealhulgas finantsvõimenduse nõudeid (aruandlust), likviidsust (eeskätt likviidsuskattekindajad) ja kauplemisportfelliga seotud nõudeid.

Seega peetakse parimaks viisiks kapitalinõuete määruse ja kapitalinõuete direktiivi muutmist. Nii säilib tasakaal õigusaktide harmoniseerimise ja liikmesriikide vajaliku paindlikkuse vahel ilma ühtseid eeskirju kitsendamata. Muudatused edendaksid senisest rohkem usaldatavusnõuete ühtset rakendamist, järelevalvealase tegevuse lähendamist ja võrdsete tingimuste tagamist kogu ühtsel pangandusteenuste turul. Neid eesmarke ei saa liikmesriigid saavutada üksinda. Eriti oluline on see pangandussektoris, kus paljud krediidasutused tegutsevad ELi ühtsel turul mitmes riigis. On väga oluline, et ühtses järelevalvemehhanismis ning sellest väljaspool tegutsevates järelevalveasutuste kolleegiumites ja pädevates ametiasutustes valitseks täielik koostöö ja usaldus, et krediidasutuste konsolideeritud järelevalve oleks tõhus. Riigisiseste eeskirjadega ei ole neid eesmarke võimalik saavutada.

- **Proportsionaalsus**

Proportsionaalsus kuulub lahutamatu muudatusettepanekuga kaasneva mõjuhinna juurde. Kõikide eri reguleerimisvaldkondadesse kuuluvate väljapakutud meetmete puhul on ükshaaval hinnatud nende vastavust proportsionaalsuse eesmärgile, samuti on eraldi probleemina välja toodud olemasolevate eeskirjade puudulik proportsionaalsus. Analüüsiti konkreetseid valikuvariante, mille eesmärk on vähendada väiksemate krediitiasutuste ja investeerimisühingute halduskulusid ning nõuete täitmisega seotud kulusid (vt mõjuhinna punkt 2.9 ja 4.9).

- **Vahendi valik**

Ettepanekute kohaselt tuleks meetmeid rakendada kapitalinõuete määrase muutmise määrase ja kapitalinõuete direktiivi muutmise direktiiviga. Väljapakutavad meetmed viitavad nende õigusaktide juba olemasolevatele sätetele (likviidsus, finantsvõimendus, tasustamine, proportsionaalsus) või arendavad neid edasi.

Mis puudutab finantsstabiilsuse nõukogus kokkulepitut uut kogu kahjumikatmisvõime standardit, soovitatakse see lisada kapitalinõuete määrase tervikuna, kuna üksnes määrase kujul on seda võimalik kohaldada piisavalt ühetaoliselt – umbes samal viisil nagu olemasolevaid riskipõhiseid omavahendite nõudeid. Usaldatavusnõuete sätestamine kapitalinõuete määrase muudatusettepaneku vormis tagaks, et kõnealuseid nõudeid kohaldatakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes tõepoolest vahetult. See takistaks liikmesriike rakendamast erinevaid riigisiseseid nõudeid valdkonnas, kus ebavõrdsete tingimuste vältimine nõuab täielikku harmoneerimist. Siiski tuleb pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi kehtivaid sätteid peenhäälestada, et tagada kogu kahjumikatmisvõime nõude ning omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täielik kooskõla ja sidusus.

Mõned proportsionaalsust mõjutavad kapitalinõuete direktiivi muudatusettepanekud võiksid jätta liikmesriikidele teataval määral paindlikkust, et võimaldada erinevate eeskirjade kohaldamist nende liikmesriigi õigusse ülevõtmise etapis. See annaks liikmesriikidele võimaluse kehtestada teatavates küsimustes rangemad eeskirjad.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Komisjon korraldas mitu projekti hindamaks, kas kehtiv usaldusnõuete raamistik ja eesseisvad rahvusvaheliste standardite läbivaatamised on parimad vahendid ELi krediitiasutuste ja investeerimisühingute usaldusnõuetega seotud eesmärkide saavutamiseks ja kas need võimaldaksid ELi majanduse vajalikku rahastamist jätkata ka edaspidi.

2015. aasta juulis käivitas komisjon avaliku konsultatsiooni kapitalinõuete määrase ja kapitalinõuete direktiivi võimaliku mõju teemal ELi majandusele, keskendudes eeskätt VKEd ja infrastruktuuri rahastamisele, 2015. aasta septembris aga kuulutas välja tõendite esitamise üleskutse,⁷ mis hõlmas ELi finantsõigusakte tervikuna. Nende kahe algatusega

⁷ Vt http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/docs/consultation-document_en.pdf ja <http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework->

sooviti saada empiirilisi tõendeid ja konkreetset tagasisidet i) eeskirjade kohta, mis mõjutavad majanduse võimet iseennast ja majanduskasvu rahastada, ii) tarbetu regulatiivse koormuse kohta, iii) eeskirjade koostoime, vasturääkivuste ja lünkade kohta ning iv) selliste eeskirjade kohta, millel võiksid olla ebasoovitavad tagajärjed. Samuti kogus komisjon sidusrühmade arvamusi spetsiifiliste analüüside raames, mis tehti tasustamist reguleerivate sätete⁸ ning kapitalinõuete määruhes ja kapitalinõuete direktiivis sisalduvate eeskirjade proportsionaalsuse kohta. Viimaks tehti avalik konsultatsioon komisjoni tellitud uuringu raames, mille eesmärk oli hinnata kapitalinõuete määruhe mõju sellele, kuidas pangad majandust rahastavad⁹.

Kõigi eelnimetatud algatuste käigus saadi selgeid tõendeid selle kohta, et kehtivaid eeskirju tuleb uuendada ja täiendada, et i) veelgi vähendada pangandussektoris esinevaid ohte ning seeläbi kahandada kriisiolukorras sõltuvust riigiabist ja maksumaksja rahast ning ii) suurendada krediidiastutuste ja investeerimisühingute suutlikkust suunata majandusse piisavat raha.

Mõjuhindangu lisad 1 ja 2 sisaldavad kokkuvõtet konsultatsioonidest, ülevaadetest ja aruannetest.

- **Mõjuhindang**

Õiguskontrollikomitee arutas mõjuhindangut¹⁰ ja lükkas selle 7. septembril 2016. aastal tagasi. Pärast tagasilükkamist mõjuhindangut tugevdati ning lisati sellele i) parem selgitus ettepaneku poliitilise konteksti kohta (nt selle seose nii rahvusvahelise kui ka ELi poliitika arengusuundadega), ii) rohkem üksikasju sidusrühmade arvamuste kohta ja iii) rohkem tõendusmaterjali mitmesuguste mõjuhindangus uuritavate poliitikavariantide mõju kohta (nii tulude kui ka kulude aspektist). 27. septembril 2016. aastal andis õiguskontrollikomitee uuesti esitatud mõjuhindangu kohta positiivse arvamuse¹¹. Mõjuhindang on lisatud muudatusettepanekule. Ettepanek on mõjuhindanguga kooskõlas.

Nagu näitavad mõju hindamisel tehtud simulatsioonianalüüs ja makromajanduslik mudel, toob uute nõuete, eriti uute Baseli standardite (näiteks finantsvõimenduse määra ja kauplemisportfelli puudutavate standardite) kehtestamine ilmselt kaasa üsna vähe kulusid. Hinnanguline pikaajaline mõju sisemajanduse koguproduktile (SKP) jääb -0,03 % ja -0,06 % vahele, samal ajal kui pangandussektori rahastamiskulude suurenemine jääb ka kõige äärmuslikuma stsenaariumi puhul alla kolme baaspunkti. Kasu aspektist näitas simulatsioon, et 2007.–2008. finantskriisiga võrreldava ulatusega kriisi korral väheneksid pangandussüsteemi toetamiseks vajalikud avalikud ressursid 32 % võrra – 51 miljardilt eurolt 34 miljardi euron.

[review/docs/consultation-document_en.pdf](http://ec.europa.eu/finance/docs/consultation-document_en.pdf). Tõendite esitamise üleskutse pidi kava järgi hõlmama kõiki finantsteenuseid reguleerivaid õigusakte. Mõju hindamisel käsitleti üksnes panganduse valdkonda kuuluvaid probleeme. Teiste ELi finantsõigusaktide valdkondi puudutavate teemadega tegeletakse eraldi.

⁸ Komisjoni aruanne COM(2016) 510: komisjoni 28. juuli 2016. aasta aruanne Euroopa Parlamendile ja nõukogule – tasustamisinõuete hindamine direktiivi 2013/36/EL ja määruhe (EL) nr 575/2013 alusel.

⁹ Avalik konsultatsioon on kättesaadav aadressil http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/index_en.htm.

¹⁰ Sisestage mõjuhindangu link.

¹¹ Sisestage arvamuse link.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Omavahendite nõuete väljaarvutamise lihtsustatud meetodite allesjätmine peaks tagama selle, et väiksematele krediitiasutustele või investeerimisühingutele kohaldatavad eeskirjad on proportsionaalsed ka edaspidi. Samuti peaksid lisameetmed, millega plaanitakse suurendada mõne (aruandluse, avalikustamise ja tasustamisega seotud) nõude proportsionaalsust, vähendama nende krediitiasutuste või investeerimisühingute halduskoormust ja õigusnormide täitmisega seonduvaid kulusid.

Mis puutub VKEde, siis peaks pankade ja VKEde vahelisi suhteid puudutava omavahendite nõude soovitatav muutmine mõjuma pankadelt VKEdele antavale rahastamisele positiivselt. See mõjutaks eeskätt selliseid VKEsid, mille vastu suunatud nõuete kogumaht ületab praegu 1,5 miljonit eurot, kuna kehtivate eeskirjade järgi ei saaks need nõuded VKE toetuskoeffitsiendist kasu.

Teised ettepaneku elemendid, eriti need, mille eesmärk on parandada krediitiasutuste ja investeerimisühingute vastupanuvõimet järgmiste kriiside ajal, peaksid ootuste kohaselt suurendama VKEdele antavate laenude jätkusuutlikkust.

Viimaks eeldatakse, et meetmed, mille eesmärk on vähendada krediitiasutustele ja investeerimisühingutele (eeskätt väiksematele ja vähem keerukatele krediitiasutustele ja investeerimisühingutele) kohaldatavaid nõuete täitmisega seotud kulusid, vähendavad VKEde laenukulusid.

Kolmandate riikide aspektist suurendab ettepanek ELi finantsturgude stabiilsust ning vähendab seeläbi rahvusvahelistele finantsturgudele tekitatavate võimalike negatiivsete järeelmõjude tõenäosust ja nendega seotud kulusid. Veelgi enam, muudatusettepanekud ühtlustavad senisest rohkem kogu liidu õigusraamistikku ning vähendavad seeläbi ELis tegutsevate kolmandate riikide krediitiasutuste ja investeerimisühingute halduskulusid.

Arvestades kapitalinõuete määrusest tulenevat investeerimisühingute pidevat kontrollimist ja EBA koostatud esialgset aruannet,¹² tundub olevat mõistlik, et uued nõuded kehtiksid üksnes süsteemselt olulistele investeerimisühingutele, teistele investeerimisühingutele aga kohaldataks erandina varasemaid sätteid seni, kuni läbivaatamine on lõppenud.

Ettepanek on kooskõlas komisjoni digitaalse ühtse turu prioriteediga.

- **Põhiõigused**

EL on võtnud endale kohustuse kaitsta põhiõigusi kõrgel tasemel ning on allkirjastanud mitmesuguseid inimõiguste konventsioone. Selles kontekstis ei ole tõenäoline, et ettepanek mõjutaks otseselt neid õigusi, mis on loetletud peamistes ÜRO inimõiguste konventsioonides, ELi aluslepingute lahutamatuks osaks olevas Euroopa Liidu põhiõiguste hartas ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonis (EIÕK).

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta liidu eelarvet.

¹² Rohkem teavet leiate leheküljelt <https://www.eba.europa.eu/-/eba-issues-recommendations-for-sound-prudential-regime-for-investment-firms>.

5. MUU TEAVE

• Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord

Eeldatavasti hakkavad muudatusettepanekud järjest jõustuma kõige varem 2019. aastal. Muudatused on tihedalt seotud muude kapitalinõuete määruse ja kapitalinõuete direktiivi sätetega, mis on juba jõustunud ning millele on tehtud seiret alates 2014. aastast.

Baseli pangajärelevalve komitee ja Euroopa Pangandusjärelevalve koguvad ka edaspidi teavet, mis on vajalik finantsvõimenduse määra ja uute likviidsusmeetmete kontrollimiseks, et uute poliitikavahendite mõju saaks edaspidi hinnata. Ka regulaarne järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsess ning stressitestide tegemine aitavad jälgida muudatusettepanekute mõju asjassepuutuvatele krediidasutustele ja investeerimisühingutele ning hinnata, kas nende muudatustega saadav paindlikkus ja proportsionaalsus võtavad piisavalt arvesse väiksemate krediidasutuste ja investeerimisühingute spetsiifikat. Samuti osalevad komisjoni talitused ka edaspidi Baseli pangajärelevalve komitee töörühmades ning Euroopa Keskpanga (EKP) ja EBA asutatud ühises rakkerühmas. Need rühmad jälgivad krediidasutuste ja investeerimisühingute omavahendite ja likviidsuspositsioonide dünaamikat vastavalt kogu maailmas ja ELis.

Soovitud valikuvariantide rakendamise tulemuslikkuse jälgimiseks on järgmised näitajad:

Stabiilse netorahastamise kordaja:

Näitaja	ELi krediidasutuste ja investeerimisühingute stabiilse netorahastamise kordaja
Sihttase	Taotluse kuupäeva seisuga vastab 99 % EBA Basel III järelevalve alla kuuluvatest krediidasutustest ja investeerimisühingutest täielikult stabiilse netorahastamise kordaja nõuetele (2015. aasta detsembrikuu seisuga vastas stabiilse netorahastamise kordaja nõuetele 65 % 1. rühma ja 89 % 2. rühma krediidasutustest).
Andmete allikas	Kaks korda aastas koostatavad EBA Basel III järelevalve aruanded

Finantsvõimenduse määra kohta:

Näitaja	ELi krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsvõimenduse määr
Sihttase	Kohaldamise hetke seisuga on 99 % 1. rühma ja 2. rühma krediidasutuste finantsvõimenduse määr vähemalt 3 % (2015. aasta juuni seisuga vastas sihttasemele 93,4 % 1. rühma krediidasutustest)
Andmete allikas	Kaks korda aastas koostatavad EBA Basel III järelevalve aruanded

VKEde kohta

Näitaja	ELi VKEde rahastamise puudulikkus, st ettevõttevälise rahastuse vajaduse ja kättesaadavuse vahe
Sihttase	Kaks aastat pärast kohaldamist on see näitaja alla 13 % (viimane teadaolev näitaja oli 13 % 2014. aasta lõpus)
Andmete allikas	Euroopa Komisjoni / Euroopa Keskpanga küsitlus ettevõtete juurdepääsu kohta rahastamisele (SAFE; andmed hõlmavad üksnes euroala)

Kogu kahjumikatmisvõime kohta:

Näitaja	Globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kogu kahjumikatmisvõime
Sihttase	Kõik ELi globaalsed süsteemselt olulised pangad ületavad sihttaseme (> 16 % riskiga kaalutud varadest / 6 % finantsvõimenduse määra kogu riskipositsiooni näitajast 2019. aastal, > 18 % riskiga kaalutud varadest / 6,75 % finantsvõimenduse määra kogu riskipositsiooni näitajast 2022. aastal)
Andmete allikas	Kaks korda aastas koostatavad EBA Basel III järelevalve aruanded

Kauplemisportfelli kohta:

Näitaja	Riskiga kaalutud varad ELi krediitiasutuste ja investeerimisühingute tururiskide puhul Koondportfellide riskiga kaalutud vara täheldatud variaablus sisemudelitel põhineva meetodi alusel.
Sihttase	- Alates 2023. aastast täidavad kõik ELi krediitiasutused ja investeerimisühingud ELis kehtestatud tururiskidega seotud omavahendite nõudeid lõpliku kalibreerimise alusel. - Alates 2021. aastast on ELi krediitiasutuste ja investeerimisühingute sisemudelite väljundite põhjendamatu variaablus (st selline variaablus, mis ei tulene alusvaraga seotud riskide erinevustest) väiksem kui ELi krediitiasutustes ja investeerimisühingutes kasutatavate sisemudelite praegune variaablus*. * Riskiväärtuse (VaR) „praeguse variaabluse“ referentsväärtused ja täiendavate riskide omavahendite nõuded peaksid olema

	samad, mis on toodud EBA viimases aruandes tururiskiga portfelli riskiga kaalutud varade variaabluse kohta. Need arvutatakse välja koondportfelli kohta ja avaldatakse enne uue tururiski raamistiku jõustumist.
Andmete allikas	Kaks korda aastas koostatavad EBA Basel III järelevalve aruanded EBA aruanne tururiskiga portfelli riskiga kaalutud varade variaabluse kohta. Sama metoodika alusel tuleks välja arvutada uued väärtused.

Tasustamise kohta:

Näitaja	Edasilükkamise ja instrumentides väljamaksmise kasutamine krediitiasutuste ja investeerimisühingute puhul
Sihttase	Kooskõlas kapitalinõuete direktiiviga lükkab 99 % sellistest krediitiasutustest ja investeerimisühingutest, mis ei ole väikesed ega lihtsa struktuuriga, vähemalt 40 % muutuvtasu väljamaksmist edasi rohkem kui 3 kuni 5 aasta jooksul ning maksab vähemalt 50 % muutuvtasust olulisel määral muutuvtasu saavatele kindlaksmääratud töötajatele välja instrumentides.
Andmete allikas	EBA tasustamist puudutavad võrdlusaruanded

Proportsionaalsuse kohta:

Näitaja	Järelevalvega seotud aruandluse ja avalikustamise koormuse vähendamine
Sihttase	80 % väiksematest ja lihtsama struktuuriga krediitiasutustest ja investeerimisühingutest teatab, et koormus on vähenenud
Andmete allikas	Uuring, mille EBA töötab välja ja teeb aastatel 2022–2023

Selle muudatusettepaneku mõju hinnatakse viis aastat pärast kavandatavate meetmete kohaldamist, võttes aluseks metoodika, mis lepatakse EBAs kokku veidi aega pärast kohaldamist. EBA saab volituse määratleda ja koguda andmeid, mis on vajalikud nii eelnimetatud näitajate kontrollimiseks kui ka teiste muudetud kapitalinõuete määrase ja kapitalinõuete direktiivi hindamiseks vajalike näitajate kontrollimiseks. Metoodika võidakse välja töötada nii iga valikuvariandi puhuks eraldi kui ka omavahel seotud valikuvariantide jaoks, olenevalt hindamise eel valitsevatest oludest ja kontrollinäitajate väljunditest.

Vastavus õigusaktidele ja nende jõustamine on tagatud pidevalt ja vajaduse kohaselt seeläbi, et komisjon käivitab rikkumismenetlust, juhul kui seadusandlikke meetmeid on üle võetud

puudulikult või valesi. ELi õiguse rikkumisest teatamine võib toimuda nii Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi kaudu, mis hõlmab liikmesriigi pädevaid ametiasutusi ja Euroopa Pangandusjärelevalvet, kui ka EKP kaudu. Samuti jätkab Euroopa Pangandusjärelevalve ELi pangandussüsteemi kohta regulaarselt BASEL III järelevalve aruannete avaldamist. Järelevalve käigus vaadeldakse kapitalinõuete määrase ja kapitalinõuete direktiiviga rakendatud Basel III nõuete mõju ELi krediitiasutustele ja investeerimisühingutele, eriti mis puudutab nende krediitiasutuste ja investeerimisühingute kapitali adekvaatsuse määrasid (riskipõhised ja riskil mitte põhinevad määrad) ning likviidsuskordajaid (likviidsuskattekindaja, stabiilse netorahastamise kindaja). Seda korraldatakse paralleelselt Baseli pangajärelevalve komitee korraldatava järelevalvega.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

LOOBUMINE OMAVAHENDITE JA LIKVIIDSUSE NÕUETEST (KAPITALINÕUETE MÄÄRUS)

Tütarettevõtjatele esitatav nõue, et nende individuaalsed omavahendid ja likviidsus vastaksid nõuetele, võib takistada krediitiasutustel ja investeerimisühingutel hallata neid ressursse tõhusalt konsolideerimisgrupi tasandil. See on eriti päevakohane praeguses kontekstis, kus tehnoloogiline areng võimaldab konsolideerimisgrupi kapitali ja likviidsuse haldamist järjest paremini tsentraliseerida.

Kehtiva õiguse kohaselt on pädevatele ametiasutustele antud õigus loobuda nõuete kohaldamisest individuaalsel tasandil selliste tütar- või ematettevõtjate puhul, kes asuvad ühes liikmesriigis või kuuluvad likviidsusalagruppi, mis asub mitmes liikmesriigis, kohaldades ohutusmeetmeid, mis tagaksid selle, et kapital ja likviidsus on ematettevõtja ja tütarettevõtja vahel jaotatud adekvaatselt. Ühtse järelevalvemehhanismi loomine on järelevalvet konsolideerimisgrupi üle märkimisväärselt tugevdanud, eriti olukorras, kus konsolideerimisgrupi ettevõtjad asuvad ühtses järelevalvemehhanismis osalevates liikmesriikides, kuna ühtsel järelevalvemehhanismil on rohkem teadmisi ja otsesed volitused konsolideerimisgrupi eri liikmesriikides asuvate ettevõtjate üle. Ent seni, kuni pangandusliit pole veel lõplikult välja kujundatud, on tütarettevõtjate asukohaliikmesriigid jätkuvalt mures selle pärast, et probleemsete tütarettevõtjate puudulikud likviidsus- või kapitalinäitajad võivad asukohaliikmesriikidele tuua kaasa rahalist kahju. Seda muret on käesolevas ettepanekus käsitletud järgmiste meetmete kaudu: kapitalinõuete määruks juba olemasolevaid tingimusi täiendatakse selgelt määratletud kohustusega, mille kohaselt peab ematettevõtja tütarettevõtjaid toetama. Ematettevõtja selline kohustus peab olema garanteeritud kogu loobutud nõude ulatuses ning garantii peab olema tagatisega kaetud vähemalt poole garanteeritava summa ulatuses. Komisjon jälgib hoolikalt asjakohaste sätete rakendamist.

Leitakse, et pangandusliidu praeguses seisus peaks pangandusliitu kuuluvates eri liikmesriikides asuvate ema- ja tütarettevõtjate üle järelevalvet teostaval pädeval asutusel olema võimalik loobuda omavahendeid ja likviidsust puudutavate nõuete kohaldamisest selliste tütarettevõtjate puhul, mis asuvad ematettevõtjaga võrreldes erinevas liikmesriigis, kuid ainult tingimusel, et ematettevõtja kohustust neid tütarettevõtjaid toetada garanteeritakse kogu nõude ulatuses, millest loobuti, ning et garantii on tagatisega kaetud vähemalt poole garanteeritava summa ulatuses. Kapitalinõuete määruks artikleid 7 ja 8 muudetakse vastavalt. Samasugune loobumisvõimalus antakse ka pangandusliitu mittekuuluvate liikmesriikide pädevatele asutustele, tingimusel, et nad annavad oma sõnaselge nõusoleku.

FINANTSSTABIILSUSE NÕUKOGU KOGU KAHJUMIKATMISVÕIME STANDARDI RAKENDAMINE

(KAPITALINÕUETE MÄÄRUS, PANKADE FINANTSSEISUNDI TAASTAMISE JA KRIISILAHENDUSE DIREKTIIV, ÜHTNE KRIISILAHENDUSKORD)

9. novembril 2015. aastal avaldas finantsstabiilsuse nõukogu kogu kahjumikatmisvõime tingimuste loetelu (kogu kahjumikatmisvõime standardi), mis võeti vastu nädal hiljem Türgis toimunud G20 tippkohtumisel¹³. Kogu kahjumikatmisvõime standardi kohaselt peab globaalsetel süsteemselt olulistel pankadel, mida liidu õigusaktides nimetatakse globaalseteks süsteemselt olulisteks ettevõtjateks, olema piisavalt suurel määral kahjumit katvaid (kohustuste ja nõudeõiguste teisendamist võimaldavaid) kohustusi, et tagada kriisilahenduse korral sujuv ja kiire kahjumi katmine ja rekaptaliseerimine. Kogu kahjumikatmisvõime standardi koostoimet olemasolevate liidu õigusaktidega, mille seadusandlikud eesmärgid on samad, kirjeldatakse täpsemalt pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi ning ühtse kriisilahenduskorra määruse muudatusettepanekutele lisatud seletuskirjas.

Kooskõla pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiviga

Kogu kahjumikatmisvõime standardit rakendatakse ELis kapitalinõuete määruse muudatuste abil, tuginedes pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi olemasolevale raamistikule. Nende ühesuguste poliitiliste eesmärkidega raamistike integreerimiseks tuleb kehtestada uued määratlused, näiteks kriisilahendusmenetluses olevad ettevõtjad ja kriisilahendusmenetluses olev konsolideerimisgrupp (kapitalinõuete määruse artikkel 4), ning tagada koostöö pädevate ametiasutuste ja kriisilahendusametite vahel (kapitalinõuete määruse artikkel 2).

Kapitalinõuete määruse artiklis 518 nõutud läbivaatamise põhjal ning kooskõlas pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artiklis 59 toodud nõuetega muudetakse täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide kriteeriume (kapitalinõuete määruse artikkel 52) ja teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide kriteeriume (kapitalinõuete määruse artikkel 63) ning lisatakse nõue, et kui krediidasutus või investeerimisühing ei ole enam elujõuline, tuleb need instrumendid alla hinnata või konverteerida esimese taseme põhiomavahenditeks. See ei muuda ELi krediidasutuste ja investeerimisühingute emiteeritud omavahendite hulka kuuluvate instrumentide staatust, ent samal ajal tagab, et ELis asuvad emetteeritud saavad konsolideeritud omavahendite nõuete väljaarvutamisel lugeda täiendavate esimese taseme omavahendite hulka kuuluvateks instrumentideks ja teise taseme omavahendite hulka kuuluvateks instrumentideks üksnes selliseid kolmandates riikides asuvate tütarettevõtjate emiteeritud instrumente, mis sellele lisanõudele vastavad.

Omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuded

ELis kehtestatakse kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamiseks omavahendeid ja kõlblikke kohustusi puudutav nõue, mis koosneb riskipõhisest määrast ja riskil mitte põhinevast määrast (kapitalinõuete määruse uus artikkel 92a). Seda nõuet kohaldatakse üksnes globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele, kelleks võib olla nii krediidasutuste ja/või investeerimisühingute konsolideerimisgrupp kui ka eraldiseisev krediidasutus või investeerimisühing (kapitalinõuete direktiivi artikli 131 lõige 1). Kapitalinõuete määruse

¹³ Kriisilahendusmenetluses olevate globaalsete süsteemselt oluliste pankade kahjumikatmis- ja rekaptaliseerimisvõime põhimõtted: kogu kahjumikatmisvõime tingimuste loetelu, finantsstabiilsuse nõukogu, 9.11.2015.

artiklit 6 muudetakse nii, et eraldiseisvatelt kriisilahendusmenetluses olevatelt ettevõtjatelt nõutakse omavahendite ja kõlblikke kohustusi puudutava nõude järgimist üksinda, artiklit 11 aga muudetakse nii, et globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjatena märgistatud konsolideerimisgruppidesse kuuluvatelt kriisilahendusmenetluses olevatelt ettevõtjatelt nõutakse omavahendite ja kõlblikke kohustusi puudutava nõude järgimist konsolideeritud alusel.

Samuti sisaldab kogu kahjumikatmisvõime standard sisemise kahjumikatmisvõime nõuet (st nõuet, mille kohaselt tuleb kriisilahendusmenetluses olevas konsolideerimisgrupis viia kahjumi katmise ja rekapitalizeerimise võime tütarettvõtjate tasandile), mille ELi ülevõtmiseks kehtestatakse omavahendite ja kõlblike kohustuste nõue (kapitalinõuete määrase uus artikkel 92b), mida kohaldatakse kolmandate riikide globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele (pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv sisaldab juba praegu samasugust nõuet globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele). Uue artikli 92a kohaselt on selle nõude määr 90 % globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele kohaldatavast nõudest. Kolmanda riigi globaalse süsteemselt olulise ettevõtja omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuet kohaldatakse kolmanda riigi globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate tütarettvõtjatele üksinda, kui tegemist ei ole ei kriisilahendusmenetluses oleva ettevõtja ega ELis ematettvõtjana tegutseva krediidasutuse või investeerimisühinguga, ning konsolideeritud alusel juhul, kui tegemist on ELis ematettvõtjana tegutseva krediidasutuse või investeerimisühinguga, ent mitte kriisilahendusmenetluses oleva ettevõtjaga.

Kõlblikud kohustused

Kapitalinõuete määruksesse lisatakse omavahendeid käsitlevate peatükkide järele uus peatükk 5a (uued artiklid 72a kuni 72l) abikõlblike kohustuste kohta. Uues artiklis 72a loetletakse väljajäetud kohustused, mis ei lähe omavahendite ja kõlblike kohustuste nõude täitmisel arvesse. Artiklis 72b on toodud kõlblike kohustuste instrumentide kõlblikkuskriteeriumid, kusjuures lõikes 2 sätestatakse allutatud kohustuste kõlblikkuse kriteeriumid, lõigetes 3 ja 4 aga kriteeriumid selliste kohustuste kõlblikkusele, mis on sama nõudeõiguse järguga kui väljajäetud kohustused. Artiklis 72c sätestatakse, et kõlblike kohustuste kirjeks kvalifitseeruvad üksnes sellised instrumendid, mille järelejäänud tähtaeg on vähemalt üks aasta. Kõlblikkuse kriteeriumid välistavad sellised kohustused, mille on emiteerinud eriotstarbelised ettevõtjad kooskõlas kogu kahjumikatmisvõime tingimuste loeteluga.

Uue peatüki 5a 2. jaos (artiklid 72e kuni 72j) on sätestatud eeskirjad kõlblike kohustuste mahaarvamiseks, et teha kindlaks selliste kohustuste netosumma, mis võivad omavahendite ja kõlblike kohustuste nõude puhul arvesse minna. Krediidasutused ja investeerimisühingud on kohustatud maha arvama enda kõlblike kohustuste instrumentides olevad osalused (artikkel 72f) ja teiste globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kõlblike kohustuste instrumentides olevad osalused (artiklid 72h ja 72i). Artikli 72e lõikes 3 sätestatakse selliste kohustuste osaluste proportsionaalne mahaarvamine, mis kuuluvad väljaarvatud kohustustega samasse järku ja mida võib kõlblikeks kohustusteks lugeda üksnes piiratud määral. Kõlblikest kohustustest ja omavahenditest tehakse mahaarvamisi vastava mahaarvamise meetodi alusel (kapitalinõuete määrase artikli 66 punkt e). Artiklis 72j sätestatakse kauplemisportfelli kirjetega seotud mahaarvamistest tehtav erand. Uue peatüki 5a 3. jaos määratletakse sellised mõisted nagu kõlblikud kohustused (artikkel 72k) ning omavahendid ja kõlblikud kohustused (artikkel 72l).

Komisjon küsib EBAlt nõu globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate emiteeritud kogu kahjumikatmisvõime instrumentides olevate osaluste käsitlemise erinevate valikuvariantide ja nende mõju kohta. Üks valikuvariant, mille kohta komisjon nõu küsib, on Baseli pangajärelevalve komitee hiljuti avaldatud meetod kogu kahjumikatmisvõimega osaluste käsitlemiseks. Saadud nõuande põhjal kaalub komisjon, kas selles muudatusettepanekus väljapakutud lahendust tuleks muuta.

Omavahendite ja kõlblike kohustuste üldnõuete kohandamine

Kapitalinõuete määruse II osa I jaotise 6. peatükki (artiklid 73 kuni 80) kohandatakse ja lisatakse sellesse kõlblike kohustuste kategooria. Artikleid 77 ja 78 laiendatakse ning neisse lisatakse kohustus taotleda pädevalt asutuselt kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste ennetähtaegseks lunastamiseks eelnev luba. Artiklisse 78 lisatakse võimalus anda krediidasutusele või investeerimisühingule üldine eelnev luba kõlblike kohustuste instrumente enne tähtaega tagasi võtta, kui järelevalveasutuselt sellise loa saamise tingimused on täidetud. Artikli 80 kohaselt volitatakse EBA'd jälgima omavahenditesse kuuluvate instrumentide ja kõlblike kohustuste instrumentide emiteerimist. Et viia omavahendite kõlblikkuse kriteerium kooskõlla kõlblike kohustuste kriteeriumiga, on lubatud eriotstarbelise ettevõtja emiteeritud täiendavaid esimese taseme omavahendeid ja teise taseme omavahendeid käsitleda omavahenditena üksnes kuni 31. detsembrini 2021.

OMAKAPITALIINVESTEERINGUD FONDIDESSE (KAPITALINÕUETE MÄÄRUS)

2013. aasta detsembris avaldas Baseli pangajärelevalve komitee uue standardi fondidesse tehtavate omakapitaliinvesteeringute käsitlemise kohta. Uue standardi eesmärk oli täpsustada olemasolevat käsitlust ning hakata selliseid riskipositsioone käsitlema rahvusvahelisel tasandil senisest järjepidevamalt ja riskitundlikumalt (nt võttes arvesse nii fondi alusvaraks olevate investeeringute kui ka fondi finantsvõimendusega seotud riske). Uue standardi rakendamiseks liidu õiguses tehti kapitalinõuete määrusesse mitu muudatust.

Artiklit 128 muudetakse eesmärgiga tagada, et eriti suure riskiga seotud kirjade määratlus ei hõlma ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate aktsiatest või osakutest tulenevaid riskipositsioone.

Artiklit 132 muudetakse selliselt, et see kajastaks uusi üldisi põhimõtteid ja nõudeid, mille põhjal arvutatakse välja ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate aktsiatest või osakutest tulenevate riskipositsioonide omavahendite nõuded selliste krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes rakendavad krediidiriski standardmeetodit.

Lisatakse artikkel 132a, milles kirjeldatakse üksikasjalikult kahe artiklis 132 ette nähtud meetodi, täpsemalt aluspositsioonide arvessevõtmise meetodi ja volitustel põhineva meetodi alusel tehtavaid arvutusi.

Artiklit 152 muudetakse selliselt, et see kajastaks muudetud nõudeid ja meetodeid, mis puudutavad ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate aktsiatest ja osakutest tulenevate riskipositsioonide omavahendite nõuete väljaarvutamist selliste krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes kohaldavad krediidiriskile sisereitingute meetodit.

VASTASPOOLE KREDIIDIRISKI STANDARDMEETOD (KAPITALINÕUETE MÄÄRUS)

2014. aasta märtsis avaldas Baseli pangajärelevalve komitee uue standardmeetodi tuletisinstrumentide riskipositsiooni väärtuse väljaarvutamiseks ehk niinimetatud vastaspoole krediidiriski standardmeetodi, mille eesmärk on kõrvaldada olemasolevates

standardmeetodites esinevad puudused. Uue meetodi lisamiseks liidu õigusse tehti kapitalinõuete määrusesse mitu muudatust, tagades sealjuures, et uued eeskirjad jäävad proportsionaalseks.

Artiklis 273 muudeti mõningaid mõisteid ja lisati mõned uued mõisted, et kajastada uusi kehtestatavaid meetodeid. Turuväärtuse meetod asendati vastaspoole krediidiriski standardmeetodiga (artiklid 274 kuni 280f). Tühistati standardmeetodiga seotud eeskirjad. Lisati uued vastaspoole krediidiriski lihtsustatud standardmeetodit käsitlevad eeskirjad (artikkel 281). Muudeti kehtivaid eeskirju, mis puudutavad esmase riskipositsiooni meetodit (artikkel 282). Muudeti esmase riskipositsiooni meetodi kasutamise aktsepteeritavuse kriteeriumeid ning lisati vastaspoole krediidiriski lihtsustatud standardmeetodi kasutamise kõlblikkuskriteeriumid (artiklid 273a ja 273b). Muudeti artikleid 298 ja 299, et need kajastaksid vastaspoole krediidiriski standardmeetodi kehtestamist.

KESKSETE VASTASPOOLTEGA SEOTUD RISKIPOSITSIOONID (KAPITALINÕUETE MÄÄRUS JA EUROOPA TURU INFRASTRUKTUURI MÄÄRUS)

2014. aasta aprillis avaldas Baseli pangajärelevalve komitee lõpliku standardi kesksete vastaspooltega seotud riskipositsioonide käsitlemise kohta. Lõpliku standardiga kõrvaldati kaks aastat varem avaldatud vahestandardi puudused. Uue standardi rakendamiseks liidu õiguses tehti kapitalinõuete määrusesse ja määrusesse (EL) nr 648/2012 (Euroopa turu infrastruktuuri määrusesse) mitu muudatust.

Kapitalinõuete määruse artiklite 300 kuni 310 ja artikli 497 muudatused

Artiklisse 300 lisati mitu uut mõistet, mis puudutavad kesksete vastaspooltega seotud riskipositsioonide omavahendite nõuete muudetud eeskirju. Artiklit 301 muudeti eesmärgiga lisada krediidiasutuste ja investeerimisühingute keskse vastaspoolega seotud sularahatehingutest tuleneva riskipositsiooni erikohtlemine, täpsustada alustamise tagatise käsitlemist ning välja tuua asjaolu, et nõuetele vastavate kesksete vastaspooltega seotud riskipositsioonide puhul rakendatakse omavahendite nõuete arvutamisele ühtainsat meetodit. Artiklit 304 muudeti eesmärgiga kajastada tuletisinstrumentide riskipositsioonide väärtuse arvutamise meetodite muutmist ning täpsustada väärtupaberite kaudu finantseerimise tehingute ja klientidelt kliirivatele liikmetele antud tagatiste käsitlemist. Artiklit 305 muudeti eesmärgiga täpsustada väärtupaberite kaudu finantseerimise tehingute käsitlemist ja muuta klientide riskipositsioonide eeliskohtlemise kõlblikkuskriteeriume. Artiklisse 306 lisati täpsustus kliirivate liikmete klientidele antavate garantiide ja väärtupaberite kaudu finantseerimise tehingute käsitlemise kohta. Artiklisse 308 lisati uus meetod omavahendite nõuete arvutamiseks seoses nõuetele vastava keskse vastaspoole tagatisfondi tehtavate eelrahastatud osamaksetega. Artiklis 309 muudeti nõuetele mittevastava keskse vastaspoolega seotud riskipositsioonide omavahendite nõuete arvutamise valemit. Artiklis 310 tühistati alternatiivne meetod omavahendite nõuete arvutamiseks kesksete vastaspoolte vastu olevate nõuete puhul ning asendati see tagatisfondi rahastamata osamaksude uue käsitlemisega. Viimaks muudeti artiklis 497 sisalduvaid üleminekusätteid.

Euroopa turu infrastruktuuri määruse artiklite 50a kuni 50d ja artikli 89 muutmine

Artikleid 50a kuni 50d täiendati uue meetodiga keskse vastaspoole hüpoteetilise kapitali väljaarvutamiseks, mis on krediidiasutuste ja investeerimisühingute jaoks vajalik selle keskse vastaspoole tagatisfondi tehtavate osamaksetega seotud omavahendite nõuete arvutamiseks.

Artikli 89 punkti 5a muudeti eesmärgiga uuendada selle arvutuskäiguga seotud üleminekusätteid.

KAUPLEMISPORTFELLI-/TURURISK (KAPITALINÕUETE MÄÄRUS)

2016. aasta jaanuaris lõpetas Baseli pangajärelevalve komitee kauplemisportfelli põhjaliku läbivaatamise ja avaldas uue standardi tururiski käsitlemise kohta. Standardiga kõrvaldatakse kehtiva tururiski raamistiku struktuuris esinevad puudused, muu hulgas asjaolu, et see ei suuda täielikult arvesse võtta kõiki krediidasutuste ja investeerimisühingute riske ning et selles sätestatud kauplemisportfelli ja pangaportfelli eristamine on liiga ebakindel, mis tekitab võimaluse õiguslikuks arbitraažiks. Uus standard sisaldab parandatud eeskirju sisemudelite kasutamise kohta tururiski katmiseks kasutatavate omavahendite arvutamisel ning kehtiva standardmeetodi asemel kehtestatavat uut standardmeetodit. Uue standardi rakendamiseks liidu õiguses tehti kapitalinõuete määrusesse mitu muudatust, tagades sealjuures, et eeskirjad jäävad proportsionaalseks.

I jaotises „Üldnõuded, hindamine ja aruandlus“

Artiklis 94 on sätestatud parandatud tingimused selle kohta, kuidas krediidasutus või investeerimisühing saab kasu erandist, mida kohaldatakse juhul, kui kauplemisportfelliga seotud tegevuse maht on väike. Selle kohaselt võidakse võtta aluseks pangaportfelli riskipositsioonide krediidiriski katmiseks kasutatavate omavahendite nõuded tururiski katmiseks kasutatavate omavahendite nõuete asemel. Artiklites 102 ja 103 on täpsustatud üldisi nõudeid kauplemisportfelli riskipositsioonidele. Artiklites 104 ja 104a on täpsustatud positsioonide kauplemisportfelli alla määramise kriteeriume ning tingimusi kauplemisportfellis registreeritud positsiooni ümberliigitamiseks pangaportfelli alla ja vastupidi. Artiklis 104b sätestatakse uus kauplemisüksuse määratlus. Artiklis 105 sätestatakse eeskirjad, mida tuleb kauplemisportfelli positsioonide usaldusväärsel hindamisel järgida. Artiklis 106 on kirjeldatud pangaportfelli positsioonide sisemiseks riskimaanduseks loetavate kauplemisportfellide positsioonide arvessevõtmist ja käsitlemist.

IV jaotise 1. peatükis „Üldsätted“

Artiklis 325 kirjeldatakse erinevaid meetodeid, mida krediidasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada tururiskide katmiseks kasutatavate omavahendite nõude arvutamiseks, nende kasutamise tingimusi ja nende võimalikku kombineerimist. Artiklis 325a on üksikasjalikumalt sätestatud kõlblikkuskriteeriumid lihtsustatud standardmeetodi kasutamiseks selliste krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul, mille kauplemisportfelli tegevus on keskmise mahuga. Artiklis 325b on sätestatud tingimused, mille korral võib tururiski positsioone tasaarveldada samasse konsolideerimisgruppi kuuluvate ettevõtjate vahel eesmärgiga arvutada tururiski omavahendite nõudeid konsolideeritud alusel. Artiklis 325c on sätestatud tingimused, mille korral võib tururiskidega seotud nõuetest välja arvata sellised positsioonid, mille krediidasutus või investeerimisühing on võtnud eesmärgiga maandada valuutakursi muutuste kahjulikku mõju oma omavahendite suhtarvudele.

Peatükk 1a „Standardmeetod“

1. jaos (artikkel 325d) kirjeldatakse standardmeetodi eri komponente. 2. jaos (artiklid 325e kuni 325l) kirjeldatakse esimese komponendi, tundlikkusel põhineva meetodi toimimist. Selles on sätestatud delta-, vega- ja kumerusriski arvutamise ja koondamise üldpõhimõtted. 3. jao 1. alajaos (artiklid 325m kuni 325r) on sätestatud riskitegurid, mis tuleb arvesse võtta

kauplemisportfelli positsioonide tundlikkuse arvutamisel eri riskiklasside suhtes. 3. jao 2. alajaos (artiklid 325s kuni 325u) on selgitatud, kuidas seda tundlikkust tuleb arvutada. 4. jaos (artikkel 325v) on kirjeldatud standardmeetodi teise komponendi ehk jääriski lisandi toimimist. 5. jaos kirjeldatakse standardmeetodi kolmanda komponendi ehk makseviivituse riski kulu toimimist. Artiklis 325w on toodud põhimõisted. 1. alajaos (artiklid 325x kuni 325z) on kirjeldatud makseviivituse riski kulu arvutamist muude kui väärtpaberistamise positsioonide puhul, 2. alajaos (artiklid 325aa ja 325ab) ning 3. alajaos (artiklid 325ac kuni 325ae) aga sama arvutuskäiku väärtpaberistamise positsioonide puhul. 6. jaos (artiklid 325af kuni 325az) on toodud riskikaalud ja korrelatsioonid, mida tuleb tundlikkusega koostoimes kasutada iga riskiklassi puhul eesmärgiga määrata kindlaks tururiskide katmiseks kasutatavate omavahendite nõuded standardmeetodi kasutamisel. ELi riigivõlakirjadega seotud riskipositsioonid on esimeses riskiklassis, mille riskikaal on madalaim (artiklid 325ai ja 325al). See käsitlus on kooskõlas reitingust sõltumatu käsitlusega, mida praegu sellistele pangaportfellis sisalduvatele riskipositsioonidele kohaldatakse. Vähendati ELi krediidasutuste ja investeerimisühingute emiteeritud pandikirjadele kohaldatavaid riskikaale (artiklid 325ai ja 325al). See käsitlus ennetaks võimalikku märkimisväärset kapitalinõuete suurendamist ELi krediidasutuste ja investeerimisühingute emiteeritud pandikirjadega seotud riskipositsioonide puhul ning hoiaks seeläbi eluasemelaenu ja mitteeluruumide ostmiseks võetud hüpoteeklaenu rahastamiskulud madalamal tasemel.

Peatükk 1b „Sisemudeli meetod“

1. jaos (artiklid 325ba ja 325bb) on sätestatud tingimused, mille korral on krediidasutustel ja investeerimisühingutel õigus kasutada sisemudeleid, ning kirjeldatud, kuidas tuleb selleks loa saanud kauplemisüksuste puhul arvutada tururiski omavahendite nõudeid. 2. jaos (artiklid 325bc kuni 325bl) on kirjeldatud, kuidas tuleb tururiski omavahendite nõuete arvutamisel arvesse võtta oodatavat langust ja likviidsusperioode, millistele nõuetele peavad vastama sisemudelid järele testimise, kasumi ja kahjumi jaotuse ja sisese valideerimise aspektist ning millised on üldisemad kvalitatiivsed ja riskide mõõtmisega seotud nõuded, samuti kirjeldatakse stressistsenaariumi riskinäitajat, mis tuleb välja arvutada mittemodelleeritavate riskitegurite puhul. Nii nagu standardmeetodi puhul, kehtestati ka sisemudelite meetodi puhul erikohtlemise võimalus, lubades ELi riigivõlakirjade ja ELi krediidasutuste või investeerimisühingute emiteeritud pandikirjadega seotud riskipositsioonide puhul kasutada lühemaid likviidsusperioode (artikkel 325be). 3. jaos (artiklid 325bm kuni 325bq) on kirjeldatud, kuidas tuleb sisemudelite meetodi abil arvutada makseviivituse riski kulu seoses selliste kauplemisüksustega, mille puhul esineb makseviivituse risk.

2., 3. ja 4. peatükk „Lihtsustatud standardmeetod“

2., 3. ja 4. peatükk (vastavalt positsiooniriski, valuutariski ja kaubariski omavahendite nõuded) kajastavad muudetud tururiskiraamistikus kehtestatavat lihtsustatud standardmeetodit. Need eeskirjad olid olemas juba kehtivas tururiskiraamistikus ja jäävad muutmata. Krediidasutused ja investeerimisühingud võivad seda meetodit kasutada kuni [käesoleva määruse jõustumise kuupäevani]. Pärast seda kuupäeva võivad lihtsustatud standardmeetodit kasutada ainult need krediidasutused ja investeerimisühingud, mis vastavad artiklis 325a sätestatud kõlblikkuskriteeriumitele.

5. peatükk „Lihtsustatud sisemine meetod“

5. peatükis on toodud muudetud tururiskiraamistikuga kehtestatud lihtsustatud sisemudelite meetod. Need eeskirjad olid olemas juba kehtivas tururiskiraamistikus ja jäävad muutmata. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad seda meetodit kasutada kuni [käesoleva määruse jõustumise kuupäevani]. Pärast seda kuupäeva ei saa krediidiasutused ja investeerimisühingud tururiski omavahendite nõuete arvutamisel lihtsustatud sisemudelite meetodit enam kasutada. Siiski jääb 5. peatükk kehtima kredidiväärtuse korrigeerimise riskide omavahendite nõuete arvutamiseks artiklis 383 sätestatud täiustatud meetodi alusel.

X osa „Üleminekusätted, aruanded, läbivaatamised ja muudatused“

Artiklis 501b kirjeldatakse peatükkide 1a ja 1b kohaselt arvutatud tururiski omavahendite nõuete järkjärgulist kehtestamist. Artiklis 519a on nimetatud mitu uuendatud tururiskiraamistiku tehnilist elementi, mille probleemsus võib ilmned nende rakendamise järel. EBA saab volituse vaadata need tehnilised elemendid üle kolme aasta jooksul pärast määruse jõustumist ning EBA järelduste valguses võib komisjon teha ettepanekuid vastavate eeskirjade muutmiseks.

RISKIDE KONTSENTEERUMINE (KAPITALINÕUETE MÄÄRUS)

Praegune kapitalibaas (aktsepteeritud kapital) hõlmab üksnes väikest osa krediidiasutuste ja investeerimisühingute üldisest suurest riskide kontsentreerumisest ega ole seega piisavalt usaldusväärne, et vältida krediidiasutuse või investeerimisühingu maksimaalset võimalikku kahju juhul, kui ühe vastaspoole või vastaspoolte rühma ootamatu maksejõuetus ohustab selle krediidiasutuse või investeerimisühingu jätkuvat tegutsemist. Samuti ei arvesta praegune limiit suuremaid riske seoses riskipositsioonidega, mis on globaalsetel süsteemselt olulistel ettevõtjatel ühe vastaspoole või üksteisega seotud klientide rühmade suhtes, ning eelkõige seoses riskipositsioonidega teiste globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate suhtes. Õigupoolest on finantskriis näidanud, et ühe globaalse süsteemselt olulise ettevõtja suur kahjum võib tekitada muret teiste globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate maksevõimelisuse pärast ning tõsiselt kahjustada finantsstabiilsust. Viimaks kasutatakse kehtivas riskide kontsentreerumise raamistikus väiksema täpsusega meetodeid kui uue metoodika puhul (st vastaspoole krediidiriski standardmeetod), mille Baseli pangajärelevalve komitee on töötanud välja pankade tuletisinstrumentide krediidipositsioonide (st börsivälised tuletisinstrumentid) väljaarvutamiseks. Riskide kontsentreerumise raamistikku muudetakse eesmärgiga kõrvaldada tuvastatud puudused. Eelkõige võib riskide kontsentreerumise piirmäära arvutamisel arvesse võtta üksnes esimese taseme omavahendeid (teise taseme omavahendeid enam ei või); Artikli 395 lõiget 1 muudetakse ja kehtestatakse globaalsete süsteemselt oluliste pankade riskipositsioonile teiste globaalsete süsteemselt oluliste pankade suhtes alampiir 15 %. Muudetud artikkel 390 kohustab kasutama börsiväliste tuletisinstrumentidega tehtavate tehingute riskipositsioonide väljaarvutamiseks vastaspoole krediidiriski standardmeetodeid, seda isegi selliste pankade puhul, kellel on õigus kasutada sisemudeleid. Kokkuvõttes suurendavad kehtivasse raamistikku tehtavad muudatused riskide kontsentreerumist käsitleva korra riskitundlikkust ning viivad Euroopa süsteemi rohkem kooskõlla Baseli pangajärelevalve komitee 2014. aastal kehtestatud standardiga riskide kontsentreerumise kohta.

Kapitalinõuete määruse artikli 507 kohaselt on komisjonil kohustus vaadata läbi artikli 400 lõike 1 punkti j ja artikli 400 lõike 2 kohaldamine ning koostada selle kohta aruanne. Kuna

nendes sätetes toodud erandite tühistamise või kohustuslikuks muutmise võimaliku mõju hindamiseks vajalike piisavate kvantitatiivsete andmete kogumine ei olnud võimalik, antakse artiklis 507 EBA-le uus volitus esitada komisjonile aruanne artikli 400 lõigetes 1 ja 2 ning artikli 390 lõikes 6 sätestatud erandite kasutamise kohta.

FINANTSVÕIMENDUSE MÄÄR (KAPITALINÕUETE MÄÄRUS)

Mitmesse kapitalinõuete määruse artiklisse lisatakse uusi sätteid ja tehakse muudatusi eesmärgiga kehtestada kõigile kapitalinõuete direktiivile allutatud krediitiasutustele ja investeerimisühingutele siduv finantsvõimenduse määra nõue. Finantsvõimenduse määra nõue täiendab kehtivaid kapitalinõuete direktiivis sätestatud nõudeid seoses ülemäärase finantsvõimenduse riski järelevalvega ning kapitalinõuete määruises sätestatud nõudeid finantsvõimenduse määra arvutamise, selle kohta järelevalveasutustele aruannete esitamise ja alates 2015. aasta jaanuarist selle avalikustamise kohta.

Finantsvõimenduse määra nõue

Rahvusvahelisel tasandil kokku lepitud finantsvõimenduse määr, 3 % esimese taseme omavahenditest, lisatakse kapitalinõuete määruse artiklis 92 sätestatud omavahendite nõuetele ning krediitiasutused ja investeerimisühingud peavad seda järgima lisaks riskipõhiste nõuetele. Seetõttu kehtestatakse kogu liidus ühtlustatud siduv nõue, mis toimiks krediitiasutuste ja investeerimisühingute jaoks kaitsemeetmena. Samuti vastutavad pädevad asutused endiselt iga eraldiseisva krediitiasutuse või investeerimisühingu finantsvõimenduse põhimõtete ja protsesside jälgimise eest ning võivad vajaduse korral kehtestada lisameetmeid ülemäärase finantsvõimendusega seotud riskide vähendamiseks.

Finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitajas tehtavad kohandused

Kehtivas kapitalinõuete määruises sisalduvad finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitajas tehtud kohandused on sisse jäetud. Kuna finantsvõimenduse määra 3 % nõue seaks teatavatele ärimudelitele ja äriiliinidele suuremad piirangud kui teistele, on edasiste kohanduste tegemine põhjendatud. Krediitiasutused ja investeerimisühingud võivad vähendada finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitajat riiklike arengupankade avaliku sektori laenude andmisel (artikli 429a lõike 1 punkt d), vahendatud laenude puhul (artikli 429a lõike 1 punkt e) ja ametlikult tagatud ekspordikrediidi puhul (artikli 429a lõike 1 punkt f). Et mitte vähendada krediitiasutuste ja investeerimisühingute motivatsiooni klientide kliirimiseks, on krediitiasutustel ja investeerimisühingutel õigus vähendada riskipositsioonide näitajat klientidelt saadud alustamise tagatise võrra selliste tuletisinstrumentide puhul, kus lepinguid kliirib nõuetele vastav keskne vastaspool (artikli 429c lõige 4).

Globaalsete süsteemselt oluliste pankade finantsvõimenduse määra puhver

Rahvusvahelisel tasandil käivad arutelud globaalsetele süsteemselt olulistele pankadele võimaliku finantsvõimenduse määra puhvri kehtestamise üle. Pärast finantsvõimenduse määra puhvri küsimuses lõpliku rahvusvahelise kokkuleppe saavutamist tuleks kaaluda selle lisamist kapitalinõuete määruisesse.

NÕUTAV ARUANDLUS (KAPITALINÕUETE MÄÄRUS)

Kapitalinõuete määruisesse ja kapitalinõuete direktiivi on lisatud või neis on muudetud mitmesuguseid sätteid, mille eesmärk on suurendada proportsionaalsust ning vähendada krediitiasutuste ja investeerimisühingute kulusid seoses üldise nõutava aruandluse raamistikuga.

Artikli 99 lõiget 5 muudetakse ja lisatakse sellesse EBA-le antav volitus esitada komisjonile 31. detsembriks 2019 aruanne nõutava aruandlusega seotud kulude kohta. Volituses on EBA-le antud väga täpne metoodika krediidasutuste ja investeerimisühingute aruandluskulude kokkuarvutamiseks ning see sisaldab kohustust anda soovitusi selle kohta, kuidas saaks kehtivate EBA aruandevormide muutmise abil lihtsustada väikeste krediidasutuste ja investeerimisühingute aruandlust.

Väikesed krediidasutused ja investeerimisühingud, nagu on määratletud artiklis 430a, peavad nõutavaid aruandeid esitama üksnes kord aastas erinevalt teistest krediidasutustest ja investeerimisühingutest, kes peavad need esitama poole aasta tagant või veelgi sagedamini (artikli 99 lõige 4 ning artiklid 100, 101, 394 ja 430).

Riskide kontsentreerumisest teavitamise lihtsustamiseks tühistatakse üks asjaolu ja täpsustatakse teist asjaolu, mille kohta peab praegu artikli 394 kohaselt aruande esitama.

TEABE AVALIKUSTAMINE (KAPITALINÕUETE MÄÄRUS)

Teabe avalikustamise nõuete proportsionaalsuse suurendamine

VIII ossa lisatakse uued sätted, et kehtestada senisest proportsionaalsem avalikustamise kord, mis võtab arvesse krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtelist suurust ning keerukust. Krediidasutused ja investeerimisühingud jagatakse kolme kategooriasse – suured (artikkel 433a), väikesed (artikkel 433b) ja muud (433c) – ning neis eristatakse omakorda börsil noteeritud ning börsiväliseid krediidasutusi ja investeerimisühinguid. Avalikustamise nõudeid kohaldatakse igale krediidasutuste ja investeerimisühingute kategooriale liugskaala alusel, muutes nii avalikustatava teabe olemust kui ka avalikustamise sagedust.

Liugskaala ülemises otsas on suured börsil noteeritud krediidasutused ja investeerimisühingud, millel on kohustus esitada kord aastas kogu VIII osas nõutav teave ning lisaks sellele avaldada valitud teave kord poolaastas või kvartalis. Viimase nõude alla kuulub ka artiklis 447 sätestatud peamiste usaldatavusnäitajate tabeli esitamine. Liugskaala alumises otsas on väikesed börsivälised krediidasutused ja investeerimisühingud, mis peavad üks kord aastas esitama üksnes üldjuhtimise, tasustamise ja riskijuhtimise andmed ning peamiste usaldatavusnäitajate tabeli.

Rahvusvaheliste standarditega kooskõla saavutamise eesmärgil tehtavad sihtotstarbelised muudatused ning uued või muudetud esimese samba nõuded

VIII osa II ja III jaotise kohta (artiklid 435 kuni 455) tehti mitu muudatusettepanekut, mille eesmärk on viia avalikustamise nõuded paremini kooskõlla rahvusvaheliste avalikustamise nõudeid käsitlevate standarditega. Eeskätt lisati uus nõue, mille kohaselt tuleb avalikustada teave selliste oluliste kindlustusandjatesse tehtud investeeringute kohta, mille puhul on pädev asutus andnud loa neid finantskonglomeraatide täiendavate omavahendite nõuetest mitte maha arvata (artikli 438 punktid e ja f).

Teiste neid jaotisi käsitlevate muudatusettepanekute eesmärk on kajastada uusi või muudetud esimese samba nõudeid, mis selle seadusandliku ettepanekuga soovitakse kehtestada. See sisaldab teabe avalikustamist kogu kahjumikatmisvõime (artikkel 437a), vastaspoole krediidiriski (artikkel 439), tururiski (artikkel 445) ja likviidsusnõuete kohta (artikkel 451a). Viimaks täpsustatakse tasustamise avalikustamist ning kehtestatakse avalikustamise nõue seoses direktiivis 2013/36/EL sätestatud tasustamiseskirju puudutavate erandite kasutamise kohta (artikkel 450).

EBA-le ja komisjonile õiguste andmine

Ettepanekuga antakse EBA-le õigus töötada välja ühtsed avalikustamise vormid, mis peaksid lihtsama võrreldavuse huvides olema võimalikult suures kooskõlas rahvusvaheliste avalikustamise vormidega (artikkel 434a).

Samal eesmärgil antakse komisjonile muudatusettepanekuga õigus muuta VIII osas sätestatud avalikustamise nõudeid, et kajastada rahvusvaheliste avalikustamise nõudeid käsitlevate standardite arengut või muutumist (artikli 456 punkt k).

STABIILSE NETORAHASTAMISE KORDAJA (KAPITALINÕUETE MÄÄRUS)

VI ossa lisatakse uus jaotis ja olemasolevatesse sätetesse tehakse muudatusi, millega kehtestatakse krediitdiasutustele ja süsteemsetele investeerimisühingutele siduv stabiilse netorahastamise kordaja.

Üldsätted

I osa üldsätteid on muudetud. Muudeti artiklit 8 eesmärgiga korrigeerida tingimusi, mille alusel krediitdiasutus või investeerimisühing saab kasu likviidsusnõuetest loobumisest individuaalsel tasandil, samuti muudeti artikleid 11 ja 18 seoses konsolideerimiseeskirjadega.

Kehtivad likviidsust käsitlevad sätted

VI osa I ja II jaotisse tehakse muudatused eesmärgiga korrigeerida mõisteid ja aruandlust puudutavaid nõudeid. Mõisteid korrigeeritakse artiklis 411, aruandlust puudutavaid nõudeid aga täpsustatakse artiklites 412, 413, 415, 416 ja 422 kuni 425. Artiklit 414 muudeti eesmärgiga lisada sellesse uus stabiilse netorahastamise kordaja nõue ja kohaldatavad tagajärjed selle nõude rikkumise korral.

VI osa uus IV jaotis: Stabiilse netorahastamise kordaja

1. peatükk „Stabiilse netorahastamise kordaja“ (artiklid 428a ja 428b)

Artiklis 428a täpsustatakse kolmandates riikides asuvaid tütarettevõtjaid käsitlevaid eeskirju stabiilse netorahastamise kordaja arvutamiseks konsolideeritud alusel.

Artiklis 428b määratletakse stabiilse netorahastamise kordaja üldine ülesehitus: see arvutatakse krediitdiasutuse või investeerimisühingu olemasoleva stabiilse rahastamise ja nõutava stabiilse rahastamise suhtena.

2. peatükk „Üldised eeskirjad stabiilse netorahastamise kordaja arvutamiseks“ (artiklid 428c kuni 428h)

Artiklis 428c täpsustatakse üldisi eeskirju, mida stabiilse netorahastamise kordaja arvutamisele kohaldatakse.

Artiklis 428d täpsustatakse seda, kuidas tuleks stabiilse netorahastamise kordaja arvutamisel arvesse võtta tuletislepinguid, artiklis 428e aga täpsustatakse tagatud laenuandmistehingute ja kapitaliturupõhiste tehingute tasaarveldamist.

Artiklis 428f sätestatakse tingimused, mille puhul võidakse mõned varad ja kohustised lugeda vastastikku sõltuvateks, ning tuuakse välja loetelu toodetest, mille varadele ja kohustistele seda tuleb kohaldada: tsentraalsed reguleeritud säästud, tugilaenud, pandikirjade emiteerimine ilma rahastamisriskita ühe aasta jooksul ning tuletistehingute klientidega seotud kliirimine.

Komisjonil on õigus võtta selle loetelu ülevaatamiseks vastu delegeeritud õigusakt (artikli 460 uus lõige 3).

Artiklis 428g sätestatakse hoiuste käsitlemine koostöövõrgustikes või krediitdiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemides ning artikliga 428h kehtestatakse pädevatele ametiasutustele antav kaalutusõigus kontsernisestest tehingute eeliskohtlemiseks teatavatel tingimustel.

3. peatükk „Olemasolev stabiilne rahastamine“ (artiklid 428i kuni 428o)

Selle peatüki 1. jaos (artiklid 428i ja 428j) määratletakse üldised eeskirjad, mida tuleb kohaldada stabiilse netorahastamise kordaja valemis murru lugeja real oleva olemasoleva stabiilse rahastamise väljaarvutamisel.

2. jaos (artiklid 428k kuni 428o) on määratletud olemasoleva stabiilse rahastamise tegurid, mida kohaldatakse regulatiivsele kapitalile ja mitmesugustele kohustustele olenevalt nende iseloomust, eriti nende lõpptähtajast ja vastaspoole olemusest.

4. peatükk „Nõutav stabiilne rahastamine“ (artiklid 428p kuni 428ag)

Selle peatüki 1. jaos (artiklid 428p ja 428q) määratletakse üldised eeskirjad, mida tuleb kohaldada stabiilse netorahastamise kordaja valemis murru nimetaja real oleva nõutava stabiilse rahastamise väljaarvutamisel.

2. jaos (artiklid 428r kuni 428o) on määratletud nõutava stabiilse rahastamise tegurid, mida kohaldatakse mitmesugustele varadele ja bilansivälistele riskipositsioonidele olenevalt nende iseloomust, eriti nende lõpptähtajast, likviidsusest ja vastaspoole olemusest.

Stabiilse netorahastamise kordaja väljaarvutamisel kohaldatavad mõisted ja nõutava stabiilse rahastamise tegurid kajastavad ELi likviidsuskattekordaja väljaarvutamisel kasutatavaid mõisteid ja väärtuskärpeid. Eelkõige kohaldatakse 1. taseme kõrge krediitlikvaliteediga likviidsete varade hulka kuuluvatele varadele (välja arvatud väga kõrge krediitlikvaliteediga pandikirjadele) 0 % suurust nõutava stabiilse rahastamise tegurit, et vältida riigi võlakirjade turgude likviidsuse negatiivset mõju.

Varadele, mis pärinevad tehingutest finantssektoris kuuluvate klientidega, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui kuus kuud ja mis on tagatud 1. taseme kõrge krediitlikvaliteediga likviidsete varadega (välja arvatud väga kõrge krediitlikvaliteediga pandikirjad), kohaldatakse 5 % suurust nõutava stabiilse rahastamise tegurit (artikkel 428s). Kui need on tagamata või kui need on tagatud muude varadega, kohaldatakse nendele tehingutele 10 % suurust nõutava stabiilse rahastamise tegurit (artikkel 428u). Need kohandused Baseli nõutava stabiilse rahastamise tegurites (mis on vastavalt 10 % ja 15 %) tehakse eesmärgiga leevendada vahetut mõju pankadevaheliste rahaturgude likviidsusele, väärtpaperite likviidsusele ja turutegemisele. Komisjonil on õigus võtta selle käsitlemise ja laiema tagatud tehingute käsitlemise läbivaatamiseks vastu delegeeritud õigusakt, võttes arvesse EBA koostatud aruandes sisalduvaid järeldusi. Kui kolme aasta jooksul pärast stabiilse netorahastamise kordaja rakendamist mingit otsust ei tehta, suurendatakse nimetatud nõutava stabiilse rahastamise tegureid vastavalt 10 % ja 15 % peale (X osa artikli 510 uus 7. lõige).

Tuletislepingute puhul kehtib reegel, et kui tuletisinstrumendi varad (mis on tasaarveldatud variatsioonitagatistega, mis on saadud rahas ja 1. taseme kõrge krediitlikvaliteediga likviidsete varadena, välja arvatud väga kõrge krediitlikvaliteediga pandikirjad) ületavad tuletisinstrumendi kohustusi (mis on tasaarveldatud kõigi antud variatsioonitagatistega),

kohaldatakse nende vahele 100 % suurust nõutava stabiilse rahastamise tegurit (artikkel 428ag). Ühtlasi kohaldatakse varadele, mis on antud alustamise tagatisena või osamaksena, keskse vastaspoole tagatisfondi, 85 % suurust nõutava stabiilse rahastamise tegurit (artikkel 428af). Samuti kehtestatakse Baseli stabiilse netorahastamise kordajaga võrreldes kohandatud riskitundlik meetod, mis võtaks arvesse tuletisinstrumentide tulevast rahastamisriski. Tagatiseta tuletislepingute puhul kohaldatakse tuletiskohustuste brutoväärtusele 10 % suurust nõutava stabiilse rahastamise tegurit (artikkel 428u) ja tagatisega tuletislepingute puhul kehtestatakse valikuvõimalus kohaldada kas 20 % suurust nõutava stabiilse rahastamise tegurit tuletiskohustuste brutoväärtusele või kasutada võimalikku tulevast riskipositsiooni (PFE), mis arvutatakse vastaspoole krediidiriski standardmeetodi abil (artikkel 428x). Komisjonil on õigus võtta selle käsitluse läbivaatamiseks vastu delegeeritud õigusakt, võttes arvesse EBA koostatud aruandes sisalduvaid järeldusi. Kui kolme aasta jooksul pärast stabiilse netorahastamise kordaja kohaldamist mingit otsust ei tehta, kohaldatakse kõigi tuletislepingute ning kõigi krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul tuletiskohustuste brutoväärtusele 20 % suurust nõutava stabiilse rahastamise tegurit (artikli 510 uus 5. lõige).

IFRS 9 (KAPITALINÕUETE MÄÄRUS)

Lisatakse artikkel 473a eesmärgiga kehtestada järk-järgult uued suurenevad IFRSist tulenevad krediidiriskiga seotud reservinõuded 1. jaanuaril 2019 algava ja 31. detsembril 2023 lõppeva perioodi jooksul, et leevendada krediidasutustele ja investeerimisühingutele avalduvat finantsmõju.

VKE TOETUSKOEFFITSIENT (KAPITALINÕUETE MÄÄRUS)

Muudatusettepanek hõlmab VKEdes vastu olevatest nõuetest tuleneva krediidiriski omavahendite nõuete muutmist (artikkel 501). Kehtima jääb praegune reegel, mille kohaselt omavahendite nõudeid vähendatakse 23,81 % võrra iga VKE vastu oleva nõude kohta, mis ei ületa 1,5 miljonit eurot. Kui VKE vastu olev nõue ületab 1,5 miljonit eurot, peaks muudatusettepaneku kohaselt nõude esimese 1,5 miljoni euro kohta vähendama omavahendite nõudeid 23,81 % võrra ja nõude 1,5 miljonit eurot ületava summa kohta vähendama omavahendite nõudeid 15 % võrra. Krediidasutused ja investeerimisühingud saavad vähendamist veelgi rohkem rakendada, kohandades riskiga kaalutud vara konkreetse VKE puhul.

INFRASTRUKTUURIGA SEOTUD RISKIPOSITSIOONIDE KÄSITLEMINE (KAPITALINÕUETE MÄÄRUS)

Liidu majanduskasvu jaoks on ülitähtis edendada elujõulisi infrastruktuuriprojekte sellistes valdkondades nagu transport, energeetika, innovatsioon, haridus ja teadustegevus. Koostöös teiste komisjoni algatustega, näiteks kapitaliturgude liidu ja Euroopa investeerimiskavaga, on ettepaneku eesmärk kaasata kõrge kvaliteediga infrastruktuuriprojektidesse erarahastust. Tuginedes kindlustusandjaid puudutava õigusraamistiku viimastele arengusuundadele ja pidevale tööle seoses Baseli pangajärelevalve komitee eesootava standardmeetodi reformiga, tehakse ettepanek anda nii standardmeetodi kui ka krediidiriski sisereitingute meetodi puhul võimalus eeliskohelda eriotstarbelisi laenunõudeid, mille eesmärk on rahastada turvalisi ja usaldusväärseid infrastruktuuriprojekte. Nende määratlemiseks kasutatakse kriteeriumeid, mis võimaldavad vähendada riskipositsiooni riskiprofiili ning suurendada krediidasutuste ja investeerimisühingute suutlikkust seda riski juhtida. Need kriteeriumid on kooskõlas selliste kriteeriumitega, mille

abil tuvastatakse nõuetele vastavaid infrastruktuuriprojekte, mida eeliskoheldakse Solventsus II raamistikus. Väljapakutud käsitlesele kohaldatakse läbivaatamisklauslit, et sätet vajaduse korral täpsustada, arvestades selle mõju ELi infrastruktuuriinvesteeringutele, ja võtta arvesse kõiki asjassepuutuvaid arengusuundi globaalsel tasandil. Samuti võimaldab see asjakohasel juhul muuta sätet paindlikumaks infrastruktuuriprojektide rahastamisstruktuuride suhtes, st laiendada seda käsitlust ka infrastruktuuriettevõtetele. Pärast EBAga konsulteerimist koostab komisjon aruande infrastruktuuriinvesteeringute turu suundumuste ja selliste investeeringute tegelike riskiprofiilide kohta ning esitab selle aruande koos asjakohaste ettepanekutega Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

INVESTEERIMISÜHINGUTE HINDAMINE (KAPITALINÕUETE MÄÄRUS)

Praegu on käimas artikli 508 lõike 3 alusel toimuva investeerimisühingute hindamise teine etapp. Esimeses aruandes, mis avaldati 2015. aasta detsembris, leidis EBA, et kapitalinõuete määrusest tulenevad panganduses kehtivatega sarnased eeskirjad ei sobi enamiku investeerimisühingute jaoks. Erandiks on vaid teistega võrreldes süsteemsemad ühingud, millega seotud riskid sarnanevad krediitiasutuste riskidega. Komisjoni taotlusel teeb EBA lisaanalüüsi ja kogub andmeid, et töötada investeerimisühingute jaoks välja sobivam ja proportsionaalsem omavahendite käsitus, mis hõlmaks kõiki võimaliku uue korra parameetreid. EBA peaks lõppdokumendi komisjonile esitama 2017. aasta juunis. Komisjon kavatab esitada seadusandlikud ettepanekud spetsiaalse mittesüsteemsete investeerimisühingute usaldatavusraamistiku jaoks 2017. aasta lõpuks.

Enne nende ettepanekute vastuvõtmist peetakse asjakohaseks lubada mittesüsteemsetel investeerimisühingutel kohaldada kapitalinõuete määruse seda versiooni, mis kehtis enne muudatuste jõustumist. Süsteemsed investeerimisühingud aga peavad kohaldama kapitalinõuete määruse muudetud versiooni. Nii tagatakse, et perioodil, mis eelneb 2017. aastal esitatava investeerimisühinguid puudutava spetsiaalse usaldatavusraamistiku vastuvõtmisele, koheldakse süsteemseid ühinguid asjakohaselt ja samas vähendatakse regulatiivset koormust mittesüsteemsete ühingute puhul, kes muidu peaksid ajutiselt kohaldama uusi eeskirju, mis on välja töötatud krediitiasutuste ja süsteemsete investeerimisühingute jaoks.

INTRESSIRISKI MUUDETUD RAAMISTIKU KEHTESTAMINE (KAPITALINÕUETE MÄÄRUS JA KAPITALINÕUETE DIREKTIIV)

Arvestades uusi suundumusi intressiriskide mõõtmise valdkonnas Baseli pangajärelevalve komitee tasandil, muudetakse kapitalinõuete direktiivi artikleid 84 ja 98 ning kapitalinõuete määruse artiklit 448 eesmärgiga kehtestada muudetud raamistik, mis võtaks arvesse pangaportfelli riskipositsioonidega seotud intressiriske. Muudatusettepanekute raames kehtestatakse ühtne standardmeetod, mida krediitiasutused ja investeerimisühingud võiksid nende riskide arvessevõtmiseks kasutada või mille kasutamist võivad pädevad asutused krediitiasutuselt või investeerimisühingult nõuda, kui krediitiasutuse või investeerimisühingu väljatöötatud süsteemid nende riskide arvessevõtmiseks ei ole piisavad, samuti täiustatud võõrväärtustest ja avalikustamise nõuded. Samuti antakse EBA-le kapitalinõuete direktiivi artiklis 84 volitus täpsustada üksikasjalikult standardmeetodit, kriteeriumeid ja tingimusi, mida krediitiasutused ja investeerimisühingud peaksid intressiriskide tuvastamisel, hindamisel, juhtimisel ja maandamisel järgima, ning artiklis 98 volitus määratleda kuus intressimääradele kohaldatavat järelevalvealast šokistsenaariumit. Ühtlasi sätestatakse

viimases üldine eeldus, et krediidasutused ja investeerimisühingud on kohustatud kasutusele võtma võõrväärtustesti.

Ettepanek:**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,**

millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 seoses finantsvõimenduse määra, stabiilse netorahastamise määra, omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuete, vastaspoole krediidiriski, tururiski, kesketes vastaspooltes olevate positsioonide, ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjates olevate riskipositsioonide, riskide kontsentreerumise, aruandluse ja avalikustamise nõuetega ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust¹⁴,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹⁵,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Pärast 2007.–2008. aasta finantskriisi viis liit ellu finantsteenuste õigusraamistiku põhjaliku reformi, et parandada oma finantseerimisasutuste vastupanuvõimet. Reform põhines suures osas rahvusvaheliselt kokku lepitud standarditel. Reformipaketi arvukate meetmete hulka kuulus ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013¹⁶ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL¹⁷ vastuvõtmine, millega tugevdati krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõudeid.
- (2) Ehkki reformi tulemusel on paranenud finantssüsteemi stabiilsus ja vastupanuvõime võimalike mitmesuguste tulevaste šokkide ja kriiside suhtes, ei ole kõiki tuvastatud probleeme veel lahendatud. Selle oluline põhjus on asjaolu, et rahvusvaheliste standardite kehtestajad, nagu Baseli pangajärelevalve komitee (edaspidi „Baseli komitee“) ja finantsstabiilsuse nõukogu (FSB), ei olnud selleks ajaks lõpetanud tööd

¹⁴ ELT C , , lk .

¹⁵ ELT C , , lk .

¹⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

¹⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

rahvusvaheliselt kokku lepitud lahendustega nende probleemidega toimetulemiseks. Nüüd, kui töö oluliste täiendavate reformidega on lõpule jõudnud, tuleks asuda tegelema ülejäänud probleemide lahendamisega.

- (3) Oma 24. novembri 2015. aasta teatises tunnistas komisjon vajadust edasise riskide vähendamise järele ja võttis kindla suuna eespool loetletud rahvusvahelistel kokkulepetel põhineva seadusandliku ettepaneku väljatöötamisele. Vajadust võtta uusi konkreetseid seadusandlikke meetmeid, et vähendada finantssektoris esinevaid riske, tunnistas ka nõukogu oma 17. juuni 2016. aasta järeldustes ja Euroopa Parlament oma 10. märtsi 2016. aasta resolutsioonis¹⁸.
- (4) Ühelt poolt peaksid riskivähendamismeetmed tugevdama Euroopa pangandussüsteemi vastupanuvõimet ja turgudepoolset usaldust, teiselt poolt peaksid need toetama pangandusliidu edasist väljakujundamist. Neid meetmeid tuleks kaaluda ka liidu majandust mõjutavate laiemate probleemide taustal, eriti seoses vajadusega suurendada majanduskasvu ja töökohtade arvu ajal, mil majanduse väljavaated on ebakindlad. Seda arvestades on liidu majanduse tugevdamiseks loodud mitu suurt poliitilist algatust, näiteks Euroopa investeerimiskava ja kapitaliturgude liit. Seetõttu on oluline, et kõik riskivähendamismeetmed põimuksid sujuvalt nende poliitiliste algatustega, aga ka finantssektori hiljutiste laiemate reformidega.
- (5) Käesoleva muutmismääruse sätteid peaksid olema samaväärsed rahvusvaheliselt kokku lepitud standarditega ning aitama tagada direktiivi 2013/36/EÜ ja käesoleva määruse samaväärsuse BASEL III raamistikuga. Sihipärased kohandused, mille eesmärk on kajastada liidu spetsiifikat ja üldisemaid poliitilisi kaalutlusi, peaksid olema ulatuselt või ajaliselt piiratud, et mitte vähendada usaldatavusraamistiku üldist usaldusväärsust.
- (6) Praeguseid riskivähendamismeetmeid tuleks samuti parandada, et neid saaks kohaldada proportsionaalsemalt ja et nende täitmisega ei kaasneks ülemääraast koormust, eriti väiksematele ja vähem keerukate krediitiasutustele ja investeerimisühingutele.
- (7) Finantsvõimenduse määrad aitavad säilitada finantsstabiilsust, toimides riskipõhiste kapitalinõuete kaitsemeetmena ja piirates finantsvõimenduse ülemääraast kuhjumist majandustõusu ajal. Seetõttu tuleks kehtiva finantsvõimenduse määra aruandlus- ja avalikustamissüsteemi täiendamiseks kehtestada finantsvõimenduse määra nõue.
- (8) Et mitte tarbetult piirata krediitiasutuste ja investeerimisühingute laenuandmist äriühingutele ja kodumajapidamistele ning hoida ära põhjendamatut kahjulikku mõju turu likviidsusele, tuleks finantsvõimenduse määra nõue kehtestada sellisel tasemel, kus see toimiks ülemäärase finantsvõimenduse riski usaldusväärse kaitsemeetmena, takistamata sealjuures majanduskasvu.
- (9) Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) järeldas komisjonile esitatud aruandes¹⁹, et esimese taseme omavahendite finantsvõimenduse määr, mida on kalibreeritud 3 %

¹⁸ Vt Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2016. aasta resolutsiooni pangandusliidu ja seda käsitleva 2015. aasta aruande kohta, mis on kättesaadav aadressil <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2016-0093+0+DOC+XML+V0//ET>.

¹⁹ 3. augusti 2016. aasta aruanne finantsvõimenduse määra kohta, [https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA-Op-2016-13+\(Leverage+ratio+report\).pdf](https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA-Op-2016-13+(Leverage+ratio+report).pdf)

tasemel, toimiks usaldusväärse kaitsemeetmena kõigi krediitiasutuste korral. Finantsvõimenduse määra 3 % nõude suhtes leppis kokku rahvusvahelisel tasandil ka Baseli komitee. Finantsvõimenduse määra nõuet tuleks seega kalibreerida 3 % tasemel.

- (10) Finantsvõimenduse määra 3 % nõue seaks aga teatavatele ärimudelitele ja äriiinidele suuremad piirangud kui teistele. Eelkõige mõjutaks see ebaproportsionaalselt riiklike arengupankade avaliku sektori laenude andmist ja riiklikult toetatavat ekspordikrediiti. Seetõttu tuleks finantsvõimenduse määra kohandada seda tüüpi riskipositsioonide suhtes.
- (11) Finantsvõimenduse määr ei tohiks takistada ka krediitiasutustel ja investeerimisühingutel klientidele kesksete kliirimisteenuste osutamist. Seetõttu tuleks keskselt kliiritud tuletistehinguid käsitlevad alustamise tagatised, mille krediitiasutus või investeerimisühing on saanud oma klientidelt rahas ja mille nad annavad edasi kesksetele vastaspooltele, finantsvõimenduse määra riskipositsiooni meetme kohaldamisalast välja jätta.
- (12) Baseli komitee muutis finantsvõimenduse määra käsitlevat rahvusvahelist standardit, et täpsustada selle määra struktuuri teatavaid tahke. Määrus (EL) nr 575/2013 tuleks viia muudetud standardiga kooskõlla, et parandada väljaspool liitu tegutsevate ELi krediitiasutuste ja investeerimisühingute rahvusvahelisi tingimusi ning tagada, et finantsvõimenduse määr on jätkuvalt tõhus täiendus riskipõhistele omavahendite nõuetele.
- (13) Baseli komitee kaalub praegu finantsvõimenduse määra lisatasu kehtestamist globaalsetele süsteemselt olulistele pankadele. Baseli komitee kalibreerimistöö lõpptulemuse põhjal peaks tekkima arutelu ELi süsteemselt oluliste krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsvõimenduse määra asjakohase kalibreerimise teemal.
- (14) Finantsstabiilsuse nõukogu avaldas 9. novembril 2015 kogu kahjumikatmisvõime tingimused (edaspidi „kogu kahjumikatmisvõime standard“), mida G20 toetas 2015. aasta novembris Türgis toimunud tippkohtumisel. Kogu kahjumikatmisvõime standardi kohaselt peab globaalsetel süsteemselt olulistel pankadel olema piisavalt suurel määral kahjumit katvaid (kohustuste ja nõudeõiguste teisendamist võimaldavaid) kohustusi, et tagada kriisilahenduse korral sujuv ja kiire kahjumi katmine ning rekapiitalseerimine. Komisjon võttis 24. novembri 2015. aasta teatises kohustuse esitada 2016. aasta lõpuks seadusandlik ettepanek, mis võimaldaks rakendada kogu kahjumikatmisvõime standardit rahvusvaheliselt kokkulepitud tähtajaks, st 2019. aastaks.
- (15) Kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamiseks liidus on vaja võtta arvesse kehtivat omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2014/59/EL²⁰. Kuna nii kogu kahjumikatmisvõime standardi kui ka omavahendite ja kõlblike kohustuste

²⁰

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

miinimumnõude eesmärk on sama, st tagada, et krediidasutuse või investeerimisühingu kahjumikatmisvõime on piisav, täiendavad need kaks nõuet ühisel raamistikus üksteist. Praktikast tuleks kogu kahjumikatmisvõime standardi ühtlustatud miinimumtasel lisada määrusesse (EL) nr 575/2013 omavahendite ja kõlblike kohustuste uue nõude abil, samas kui krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine lisand globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul ning krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine nõue muude kui globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul tuleks kehtestada Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL ja määruse (EL) nr 806/2014 sihipärase muutmisel²¹. Asjaomaseid sätteid, millega lisatakse kogu kahjumikatmisvõime standardi kaesolevasse määrusesse, tuleks tõlgendada koos eespool nimetatud õigusaktide ja direktiivi 2013/36/EL sätetega.

- (16) Kogu kahjumikatmisvõime standardi kohaselt, mis käsitleb üksnes globaalseid süsteemselt olulisi pankasid, peaks kaesoleva määrusega kehtestatud miinimumnõue omavahendite piisava summa ja suurel määral kahjumit katvate piisavate kohustuste kohta kehtima ainult globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele. Kuid kaesolevas määruses kehtestatud normid kõlblike kohustuste kohta peaksid kehtima kõigile krediidasutustele ja investeerimisühingutele, arvestades direktiivi 2014/59/EL täiendavaid kohandusi ja nõudeid.
- (17) Kooskõlas kogu kahjumikatmisvõime standardiga peaks omavahendite ja kõlblike kohustuste nõue kehtima kriisilahendusala ettevõtjale, kes on kas ise globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või kuulub gruppi, mis on liigitatud globaalseks süsteemselt oluliseks ettevõtjaks. Omavahendite ja kõlblike kohustuste nõue peaks kehtima kas individuaalsel või konsolideeritud alusel, olenevalt sellest, kas kriisilahendusala ettevõtja on eraldi krediidasutus või investeerimisühing, millel puuduvad tüarettevõtjad, või on ta emaettevõtja.
- (18) Direktiivi 2014/59/EL kohaselt võib kriisilahendusvahendeid kasutada lisaks krediidasutustele ja investeerimisühingutele ka finantsvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate puhul. Emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja ja emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja kahjumikatmisvõime peaks seetõttu olema piisav, samamoodi nagu emaettevõtjana tegutseval krediidasutusel või investeerimisühingul.
- (19) Omavahendite ja kõlblike kohustuste nõude tõhususe tagamiseks on oluline, et finantsinstrumentidel, mida selle nõude täitmiseks hoitakse, oleks suur kahjumikatmisvõime. Kohustustel, mida direktiivis 2014/59/EL osutatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend ei hõlma, seda võimet ei ole ja samuti ei ole seda muudel kohustustel, mis üldiselt küll võimaldavad kohustuste ja nõudeõiguste teisendamist, kuid mille täitmisele pööramine tegelikkuses võib osutuda keeruliseks. Neid kohustusi ei tohiks seetõttu lugeda omavahendite ja kõlblike kohustuste nõude suhtes kõlblikuks. Teisest küljest on kapitaliinstrumentidel ja allutatud kohustustel suur kahjumikatmisvõime. Samuti tuleks kooskõlas kogu kahjumikatmisvõime

²¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

standardiga teataval määral tunnustada kohaldamisalast välja jäetud kohustustega samasse nõudeõiguse järku kuulvate teatavate kohustuste kahjumikatmisvõimet.

- (20) Et vältida omavahendite ja kõlblike kohustuste nõude all kohustuste topeltarvestamist, tuleks kehtestada kõlblike kohustuste instrumentides olevate osaluste mahaarvamiseks normid, mis kajastavad määru (EL) nr 575/2013 kapitaliinstrumentide jaoks väljatöötatud asjaomast mahaarvamise käsitusviisi. Selle käsitusviisi järgi tuleks kõlblikes kohustustes olevate instrumentide osalused arvata maha kõigepealt kõlblikest kohustustest ning sellises ulatuses, mil kohustustest ei piisa, tuleks need maha arvata teise taseme kapitaliinstrumentidest.
- (21) Kogu kahjumikatmisvõime standard hõlmab mõningaid kohustuste kõlblikkuskriteeriumeid, mis on kehtivatest kapitaliinstrumentide kõlblikkuskriteeriumidest rangemad. Järjepidevuse huvides tuleks kapitaliinstrumentide kõlblikkuskriteeriumid alates 1. jaanuarist 2022 ühtlustada eriotstarbeliste üksuste kaudu emiteeritud instrumentide mitte kõlblikkuse tingimustega.
- (22) Alates määruse (EL) nr 575/2013 vastuvõtmisest on rahvusvahelist standardit krediidasutuste ja investeerimisühingute kesketes vastaspooltes olevate positsioonide usaldatavusnõuete kohase käsitlemise kohta muudetud, et parandada krediidasutuste ja investeerimisühingute nõuetele vastavates kesketes vastaspooltes olevate positsioonide käsitlemist. Selle standardi olulised uuendused on ühtse meetodi kasutamine omavahendite nõude kindlaksmääramiseks tagatistfondi maksetest tulenevate riskipositsioonide suhtes, nõuetele vastavates kesketes vastaspooltes olevate positsioonide suhtes kehtivate üldiste omakapitali nõuete sõnaselge ülempiir ning riskitundlikum käsitusviis tuletisinstrumentide väärtuse arvesse võtmiseks nõuetele vastava keske vastaspoole hüpoteetiliste vahendite arvutamisel. Nõuetele mittevastavas keskes vastaspooles olevate positsioonide käsitlemine jäeti aga muutmata. Kuna muudetud rahvusvaheliste standarditega kehtestati keskele kliirimiskeskonnale sobilikum käsitus, tuleks liidu õigust muuta, et neid standardeid arvesse võtta.
- (23) Tagamaks, et krediidasutus või investeerimisühing haldab asjakohaselt oma ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiatest ja osakutest tulenevaid riskipositsioone, peaksid nende riskipositsioonide käsitlemist sätestavad normid olema riskitundlikud ja nendega tuleks suurendada läbipaistvust ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aluspositsiooni suhtes. Baseli komitee võttis seetõttu vastu muudetud standardi, milles on määratud kindlaks selge käsitusviiside hierarhia nende positsioonide riskiga kaalutud vara arvutamiseks. See hierarhia kajastab aluspositsioonide läbipaistvuse astet. Määrus (EL) nr 575/2013 tuleks viia nende rahvusvaheliselt kokkulepitud normidega kooskõlla.
- (24) Tuletistehingute riskipositsiooni väärtuse arvutamiseks vastaspoole krediidiriski raamistiku alusel antakse praegu määru (EL) nr 575/2013 krediidasutustele ja investeerimisühingutele võimalus valida kolme standardmeetodi vahel: standardmeetod, turuväärtuse meetod ja esmase riskipositsiooni meetod.
- (25) Ent nendes standardsetes meetodites ei ole nõuetekohaselt arvestatud tagatiste riski vähendavat omadust riskipositsioonides. Nende kalibreerimised on iganenud ega kajasta suurt volatiilsust, mida täheldati finantskriisi ajal. Samuti ei arvestata neis

nõuetekohaselt tasaarvestuse kasutegureid. Nende puuduste kõrvaldamiseks otsustas Baseli komitee asendada standardmeetodi ja turuväärtuse meetodi tuletisinstrumentide riskipositsioonide väärtuse arvutamise uue standardmeetodiga – vastaspoole krediidiriski standardmeetodiga. Kuna muudetud rahvusvaheliste standarditega kehtestati uus keskele kliirimiskeskonnale sobilikum standardmeetod, tuleks liidu õigust muuta, et neid standardeid arvesse võtta.

- (26) Vastaspoole krediidiriski standardmeetod on riskitundlikum kui standardmeetod ja turuväärtuse meetod ning seetõttu peaks selle tulemusel omavahendite nõuded paremini kajastama krediidasutuste ja investeerimisühingute tuletistehingutega seotud riske. Samas on krediidasutusel või investeerimisühingul vastaspoole krediidiriski standardmeetodit keerulisem rakendada. Mõne krediidasutuse või investeerimisühingu jaoks, kes praegu kasutab turuväärtuse meetodit, võib vastaspoole krediidiriski standardmeetodi rakendamine osutuda liiga keeruliseks ja vaevanõudvaks. Nende jaoks tuleks võtta kasutusele vastaspoole krediidiriski standardmeetodi lihtsustatud versioon. Kuna selline lihtsustatud versioon on vähem riskitundlik kui vastaspoole krediidiriski standardmeetod, peaks see olema nõuetekohaselt kalibreeritud, tagamaks et selles ei alahinnata tuletistehingute riskipositsioonide väärtust.
- (27) Krediidasutuste ja investeerimisühingute jaoks, kelle tuletisinstrumentide riskipositsioon on väga piiratud ja kes kasutavad praegu esmase riskipositsiooni meetodit, võib nii vastaspoole krediidiriski standardmeetodi kui ka selle lihtsustatud versiooni rakendamine olla liiga keeruline. Esmase riskipositsiooni meetod tuleks seetõttu nende krediidasutuste ja investeerimisühingute jaoks alles jätta, kuid seda tuleks muuta, et kõrvaldada olulised puudused.
- (28) Krediidasutuste ja investeerimisühingute juhendamiseks lubatud meetodi valimisel tuleks kehtestada selged kriteeriumid. Nende kriteeriumite aluseks peaks olema krediidasutuse või investeerimisühingu tuletisinstrumentidega kauplemise maht, mis näitab, kui keerulisi nõudeid peaks krediidasutus või investeerimisühing suutma täita riskipositsiooni väärtuse arvutamiseks.
- (29) Finantskriisi ajal oli mõne liidus asutatud krediidasutuse või investeerimisühingu kauplemisportfelli kahju märkimisväärne. Neist osa puhul osutus nende kahjude tagamiseks vajaliku kapitali maht ebapiisavaks, mistõttu pidid nad taotlema erakorralist avaliku sektori finantstoetust. Nendest tähelepanekutest lähtudes kõrvaldas Baseli komitee mitu puudust kauplemisportfellidesse kuuluvate positsioonide usaldusväärsuse hindamises, mis on tururiskide omavahendite nõue.
- (30) Rahvusvahelise tasandi esimesed reformid viidi lõpule 2009. aastal ja need võeti üle liidu õigusesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2010/76/EL²².
- (31) 2009. aasta reformiga ei kõrvaldatud aga struktuurilisi puudusi omavahendite nõuetes seoses tururiski standarditega. Selguse puudumine kauplemisportfellide ja pangaportfellide vahelise piiri suhtes andis võimaluse õiguslikuks arbitraažiks ning

²²

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta direktiiv 2010/76/EL, millega muudetakse direktiive 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ seoses kauplemisportfelli ja edasiväärtpaperistamisega seotud kapitalinõuetega ning tasustamispoliitika üle järelevalve teostamisega (ELT L 329, 14.12.2010, lk 3).

riskitundlikkuse puudumine tururiskide omavahendite nõuetes ei võimaldanud arvesse võtta kõiki riske, millega krediidiasutus või investeerimisühing kokku puutus.

- (32) Baseli komitee algatas kauplemisportfelle käsitleva põhjaliku läbivaatamise, et need puudused kõrvaldada. See töö lõpetati 2016. aasta jaanuaris. Kauplemisportfelle käsitleva põhjaliku läbivaatamise standarditega suurendati tururiski raamistiku riskitundlikkust, määraes kindlaks omavahendite nõuete summa, mis on kauplemisportfellides olevate positsioonide suhtes proportsionaalsem, ning täpsustati pangaportfelli ja kauplemisportfelli vahelise piiri määratlust.
- (33) Kauplemisportfelle käsitleva põhjaliku läbivaatamise standardite rakendamisel liidus on vaja tagada liidu finantsturgude hea toimimine. Nimetatud standardeid käsitlevad hiljutised mõju-uuringud näitavad, et nende rakendamine põhjustab tõenäoliselt tururiskide omavahendite üldise nõude järsku suurenemist. Et kauplemistegevus liidus järsult ei väheneks, tuleks kehtestada järkjärgulise kasutuselevõtmise ajavahemik, et krediidiasutused ja investeerimisühingud saaksid võtta arvesse liidus kauplemisportfelle käsitleva põhjaliku läbivaatamise standardite ülevõtmisega tekkivate tururiskide omavahendite nõuete üldist taset. Eritähelepanu tuleks pöörata ka Euroopa kauplemise eripärade ja omavahendite nõuete kohandustele riigivõlakirjade ja tagatud võlakirjade ning lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaberistamise suhtes.
- (34) Tururiskide proportsionaalset käsitlemist tuleks kohaldada ka krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes, kelle kauplemisportfelliga seotud tegevus on piiratud, võimaldades suuremal arvul krediidiasutustel ja investeerimisühingutel, kelle kauplemistegevus on väikesemahuline, kohaldada krediidiriski raamistikku pangaportfellis olevatele positsioonidele, nagu on ette nähtud muudetud erandis, mida kohaldatakse juhul, kui kauplemisportfelliga seotud tegevuse maht on väike. Peale selle tuleks krediidiasutustel ja investeerimisühingutel, kelle kauplemisportfelliga seotud tegevuse maht on keskmine, lubada kasutada tururiskide omavahendite nõuete arvutamiseks lihtsustatud standardmeetodit kooskõlas praegu määruse (EL) nr 575/2013 alusel kasutusel oleva meetodiga.
- (35) Riskide kontsentreerumise raamistikku tuleks tugevdada, et parandada krediidiasutuste ja investeerimisühingute võimet katta kahjumit ja järgida paremini rahvusvahelisi standardeid. Selleks tuleks riskide kontsentreerumise piirmäärade arvutamisel kasutada kapitalibaasina kvaliteetsemat kapitali ja krediidituletisinstrumentidega seotud riskipositsioonid tuleks arvutada vastaspoole krediidiriski standardmeetodi abil. Peale selle tuleks alandada globaalsete süsteemselt oluliste pankade võimalike riskipositsioonide piirmäära teiste globaalsete süsteemselt oluliste pankade suhtes, et vähendada süsteemseid riske seoses suurte krediidiasutuste ja investeerimisühingute omavaheliste seostega ning tõenäosust, et globaalsete süsteemselt oluliste pankade vastaspoole kohustuste täitmata jätmine võib mõjutada finantsstabiilsust.
- (36) Likviidsuskattemäär tagab, et krediidiasutused ja süsteemsed investeerimisühingud suudavad lühikest aega tulla toime stressiolukorraga, kuid see ei taga, et nendel krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on stabiilne rahastamisstruktuur pikaajalises plaanis. Seega sai ilmseks, et ELi tasandil tuleks välja töötada põhjalik siduv stabiilne rahastamisnõue, mida tuleks täita igal ajal, et vältida varade ja kohustuste vahelist ülemäärast lõpptähtaegade mittevastavust ning liigset toetumist

lühiajalisele hulgrahastamisele.

- (37) Arvestades Baseli komitee stabiilse rahastamise standardeid, tuleks seetõttu vastu võtta normid, et määrata kindlaks stabiilse rahastamise nõue krediidasutuse või investeerimisühingu stabiilseks rahastamiseks kättesaadava summa ja üheaastase perioodi jooksul stabiilseks rahastamiseks vajamineva summa suhtarvuna. See on siduv stabiilse netorahastamise määr (NSFR). Stabiilseks rahastamiseks kättesaadava summa arvutamiseks tuleks krediidasutuse või investeerimisühingu kohustusi ja regulatiivset kapitali korrutada asjaomaste teguritega, mis näitavad tema usaldusväärsust stabiilse netorahastamise määra üheaastase perioodi jooksul. Stabiilseks rahastamiseks vajamineva summa arvutamiseks tuleks krediidasutuse või investeerimisühingu varasid ja bilansiväliseid riskipositsioone korrutada asjaomaste teguritega, mis näitavad tema likviidsuse omadusi ja järelejäänud tähtaegasid stabiilse netorahastamise määra üheaastase perioodi jooksul.
- (38) Stabiilse netorahastamise määra tuleks väljendada protsendina ja selle miinimumtase peaks olema 100 %, mis näitab seda, et krediidasutusel või investeerimisühingul on piisavalt stabiilseid rahastamisvahendeid, et täita oma rahastamisvajadusi üheaastase perioodi jooksul nii tavapärases kui ka stressiolukorras. Kui stabiilse netorahastamise määra tase langeb alla 100 %, peab krediidasutus või investeerimisühing täitma määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 414 sätestatud nõudeid oma stabiilse netorahastamise määra õigeaegseks taastamiseks miinimumtasemele. Mittevastavuse korral ei tohiks järelevalvemeetmed olla automaatsed, selle asemel peaksid pädevad asutused hindama enne võimalike järelevalvemeetmete kindlaksmääramist stabiilse netorahastamise määra nõuetele mittevastavuse põhjusi.
- (39) Arvestades EBA 15. detsembri 2015. aasta aruandes esitatud soovitusi, mis koostati määruse (EL) nr 575/2013 artikli 510 lõigete 1 ja 2 põhjal, tuleks stabiilse netorahastamise määra arvutamise normid ühitada rangelt Baseli komitee standarditega, sealhulgas nende standardite muudatustega tuletistehingute käsitlemise kohta. Kuid pidades silmas vajadust arvestada mõningaid Euroopa eripärasid, et stabiilse netorahastamise määr ei takistaks Euroopa reaalmajanduse rahastamist, tuleb Euroopa stabiilse netorahastamise määra määratluse jaoks Baseli stabiilse netorahastamise määra mõningal määral kohandada. Neid Euroopa kontekstist tingitud kohandusi on soovitatud EBA aruandes stabiilse netorahastamise määra kohta ja need on seotud peamiselt erikohtlemisega, mis käsitleb i) vahendatud mudeleid üldiselt ja tagatud võlakirjade väljastamist konkreetsemalt; ii) kaubanduse rahastamise tegevust; iii) tsentraalseid reguleeritud sääste; iv) tagatud eluasemelaene ja v) krediidikassasid. Väljapakutud erikohtlemised kajastavad üldiselt nendele tegevustele Euroopa likviidsuskattemäära raames kehtestatud eeliskohtlemist võrreldes Baseli likviidsuskattemääraga. Kuna stabiilse netorahastamise määr täiendab likviidsuskattemäära, peaksid need määrad olema oma määratluse ja kalibreerimise poolest järjepidevad. See kehtib eelkõige vajamineva stabiilse rahastamise tegurite korral, mida kohaldatakse likviidsuskattemäära kõrge krediidikvaliteediga likviidsete varade suhtes stabiilse netorahastamise määra arvutamiseks, mis näitab Euroopa likviidsuskattekordaja määratlusi ja väärtuskärpeid, vaatamata likviidsuskattemäära arvutamiseks kehtestatud üld- ja tegevusnõuete täitmisele, mis ei sobi stabiilse netorahastamise määra üheaastase perioodi arvutamiseks.
- (40) Lisaks Euroopa eripäradele võib tuletistehingute rangem käsitlemine Baseli stabiilse

netorahastamise määra raames mõjutada oluliselt krediidasutuse või investeerimisühingu tuletisinstrumentidega seotud tegevust ning seega ka Euroopa finantsturge ja mõne toimingu kättesaadavust lõppkasutaja jaoks. Ilma ulatusliku kvantitatiivse mõju-uuringu ja avaliku konsultatsioonita võib Baseli stabiilse netorahastamise määra kasutusele võtmine põhjendamatult ja ebaproportsionaalselt mõjutada tuletistehinguid ja mõningaid seotud tehinguid, sealhulgas kliirimistegevust. Täiendavat nõuet hoida enda omanduses kõigi tuletisinstrumentide kohustuste suhtes 20 % ulatuses stabiilseid vahendeid peetakse üldiselt karmiks meetmeks, millega ülehinnatakse täiendavaid rahastamisriske seoses tuletisinstrumentide kohustuste võimaliku suurenemisega üheaastase perioodi vältel. Seetõttu näib olevat mõistlik võtta vastu alternatiivne riskitundlikum meede, et mitte takistada Euroopa finantsturgude head toimimist ning riskimaandamisvahendite tagamist nii krediidasutustele ja investeerimisühingutele kui ka lõppkasutajatele, sealhulgas äriühingutele, tagades seeläbi kapitaliturgude liidu eesmärgina nende rahastamine.

Tagatiseta tuletistehingute korral, mille tulevase rahastamise riskid sõltuvad mõnest prognoosimatust sündmusest, nagu tagatist eeldav reitingut käsitlev käivitav sündmus, ja mida on kõige parem ühtlustada nende turuväärtuse alusel, milleks on sellise sündmuse esinemisel vajalik rahastamissumma, tuleks nende tuletisinstrumentide kohustuste suhtes kohaldada 10 % suurust vajamineva stabiilse rahastamise tegurit. 20 % suurune vajamineva stabiilse rahastamise tegur näib tõepoolest olevat väga konservatiivne. Tagatud tuletistehingute puhul antakse vastaspoole krediidiriski standardmeetodit kasutavatele krediidasutustele ja investeerimisühingutele võimalus kohaldada 20 % suurust vajamineva stabiilse rahastamise tegurit, nagu on märgitud Baseli standardis, või kasutada oma võimalikku tulevast riskipositsiooni, mis on arvutatud vastaspoole krediidiriski standardmeetodi alusel. Krediidasutustel ja investeerimisühingutel, kes ei kasuta vastaspoole krediidiriski standardmeetodit, on väga väikesed tuletisinstrumentide portfelliid ja nad peaksid olema sellest nõudest vabastatud. See käsitusviis on riskitundlikum ning kuna see on ette nähtud vastaspoole krediidiriski jaoks ja finantsvõimenduse määra arvutamiseks, ei tohiks see olla krediidasutustele ja investeerimisühingutele arvutamisel lisakoormaks.

- (41) Baseli asümmeetrilise käsitlemise eesmärk seoses lühiajalise rahastamisega, nagu repotehingud (stabiilset rahastamist ei nõuta), ja finantssektoris kuuluvatele klientidele antud lühiajaliste laenudega, nagu pöördrepotehingud (stabiilset rahastamist nõutakse mõnel määral – 10 %, kui on tagatud 1. taseme kõrge krediidikvaliteediga likviidsete varadega, mis on kindlaks määratud likviidsuskattemäära alusel, ja 15 % muude tehingute korral), on vähendada ulatuslikke finantssektoris kuuluvate klientide vahelisi lühiajalise rahastamise seoseid, mis on üksteisega seotuse allikaks ning muudavad raskemaks konkreetse krediidasutuse või investeerimisühingu kriisi lahendamise ilma riski mõju ülekandumiseta ülejäänud finantssüsteemile maksejõuetuse korral. Kuid asümmeetria kalibreerimine on liiga konservatiivne ja võib mõjutada selliste väärtpaberite likviidsust, mida kasutatakse tavaliselt lühiajaliste tehingute tagatisena, eriti riigivõlakirju, sest krediidasutused ja investeerimisühingud vähendavad tõenäoliselt oma tegevuse mahtu repoturgudel. See võib kahjustada ka turutegemist, sest repoturud aitavad hallata vajalikke varusid, ning oleks seega vastuolus kapitaliturgude liidu eesmärkidega. Lisaks muudab see keerulisemaks nende väärtpaberite vahetamise rahaks kiiresti ja hea hinnaga, mis võib vähendada likviidsuskattemäära tõhusust, sest

selle mõte on omada selliste likviidsete varade puhvrit, mille saab stressiolukorras kergesti rahaks vahetada. Lõpuks võib selle asümmeetria kalibreerimine mõjutada pankadevahelise rahastamisturu likviidsust, eriti likviidsuse juhtimise eesmärgil, sest pankade jaoks muutub üksteisele lühiajaliselt laenamine kallimaks. Asümmeetriline käsitlemine tuleks säilitada, kuid vajamineva stabiilse rahastamise tegureid tuleks vähendada vastavalt 5 %-ni ja 10 %-ni (10 % ja 15 % asemel).

- (42) Lisaks Baseli vajamineva stabiilse rahastamise teguri kalibreerimise muutmisele seoses finantssektoris kuuluvate klientidega tehtavate pöördreotehingutega, mida tagatakse riigivõlakirjadega (vajamineva stabiilse rahastamise tegur 5 %, mitte 10 %), on osutunud vajalikuks ka mõned muud kohandused, et stabiilse netorahastamise määra kasutuselevõtmisega ei kahjustataks riigivõlakirjade turu likviidsust. Baseli 5 % suurune vajamineva stabiilse rahastamise tegur, mida kohaldatakse 1. taseme kõrge krediitkvaliteediga likviidsete varade, sealhulgas riigivõlakirjade suhtes, osutab sellele, et krediitdiasutustel ja investeerimisühingutel peavad olema nimetatud protsendi ulatuses kohe kättesaadavad pikaajalised tagamata rahalised vahendid, olenemata sellest, millise aja jooksul nad niisuguseid riigivõlakirju omada kavatsevad. See võib omakorda innustada krediitdiasutusi või investeerimisühinguid hoiustama raha keskpankades, selle asemel et tegutseda esmasvahendajana ja tagada riigi võlakirjade turgudel likviidsust. See ei ole lisaks kooskõlas likviidsuskattemääraga, mille korral tunnustatakse nende varade täielikku likviidsust ka tõsise likviidsusstressi olukorras (väärtuskärbe 0 %). Seetõttu peaks ELi likviidsuskattemääras kindlaksmääratud 1. taseme kõrge krediitkvaliteediga likviidsete varade vajamineva stabiilse rahastamise tegurit vähendama 5 %-lt 0 %-ni, välja arvatud väga kõrge krediitkvaliteediga tagatud võlakirjade korral.
- (43) Peale selle peaksid kõik ELi likviidsuskattemääras kindlaksmääratud 1. taseme kõrge krediitkvaliteediga likviidsed varad, välja arvatud väga kõrge krediitkvaliteediga tagatud võlakirjad, mis on saadud tuletisinstrumentide lepingu alusel variatsioonitagatisena, tasakaalustama tuletisinstrumentide varasid, samas kui Baseli standardi kohaselt on lubatud tuletisinstrumentide varade tasakaalustamiseks kasutada ainult finantsvõimenduse raamistiku tingimustele vastavat raha. Variatsioonitagatisena saadud varade laiem tunnustamine aitab suurendada riigi võlakirjade turgude likviidsust, vältida selliste lõppkasutajate karistamist, kellel on palju riigivõlakirju, kuid vähe raha (nt pensionifondid), ja hoida ära repoturgudel rahanõudluse suhtes lisapingete tekitamist.
- (44) Stabiilse netorahastamise määr peaks kehtima krediitdiasutustele ja investeerimisühingutele nii individuaalsel kui ka konsolideeritud alusel, välja arvatud juhul, kui pädevad asutused individuaalsel alusel loobuvad stabiilse netorahastamise määra kohaldamisest. Sellega dubleeritakse likviidsuskattemäära kohaldamisala, mida stabiilse netorahastamise määr täiendab. Kui stabiilse netorahastamise määra kohaldamisest individuaalsel alusel ei ole loobutud, peaks ühte ja samasse gruppi või krediitdiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi kuuluva kahe krediitdiasutuse või investeerimisühingu vaheliste tehingute suhtes kohaldama üldjuhul sümmeetrilisi kättesaadava ja vajamineva stabiilse rahastamise tegureid, et vältida vahendite mahu vähenemist siseturul ja mitte takistada tõhusat likviidsuse juhtimist Euroopa kontsernides, kus likviidsust juhitakse keskselt. Niisugust sümmeetrilist eeliskohtlemist tuleks lubada ainult grupisisestele tehingutele, mille puhul on

rakendatud kõiki kaitsemeetmeid, kehtestades piiriülestele tehingutele täiendavad kriteeriumid, ja ainult asjaomaste pädevate asutuste eelneval heakskiidul, sest ei saa eeldada, et krediidasutus või investeerimisühing, kellel on raskusi oma maksekohustuste täitmisega, saab alati rahalist toetust teistelt samasse gruppi või krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitsekskeemi kuuluvatelt äriühingutelt.

- (45) Kolmandates riikides asuvate tütarettevõtjate konsolideerimise korral tuleks nõuetekohaselt võtta arvesse nendes riikides kehtivaid stabiilse rahastamise nõudeid. Seega ei tuleks liidu konsolideerimiseeskirjade kohaselt käsitleda kolmanda riigi tütarettevõtjaid kättesaadava ja vajamineva stabiilse rahastamise nõude suhtes soodsamalt, kui on ette nähtud kõnealuste kolmandate riikide õigusaktidega.
- (46) Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 508 lõike 3 kohaselt esitab komisjon aruande, mis käsitleb investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalve asjakohast korda, ja vajaduse korral ka seadusandliku ettepaneku. Kuni selle sätte kehtima hakkamiseni peaksid investeerimisühingutele, mis ei ole süsteemsed investeerimisühingud, kehtima jätkuvalt stabiilse netorahastamise nõuet käsitlevad liikmesriigi õigusaktid. Kuid investeerimisühingutele, mis ei ole süsteemsed investeerimisühingud, peaks juhul, kui nad kuuluvad pangandusgruppi, kehtima konsolideeritud alusel määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud stabiilse netorahastamise määr, et stabiilse netorahastamise määra oleks võimalik arvutada asjakohaselt konsolideeritud tasemel.
- (47) Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid olema kohustatud esitama pädevatele asutustele siduva üksikasjaliku stabiilse netorahastamise määra andmed kõigi kirjete kohta aruandlusvaluutas ja igas olulises valuutas esitatud kirjete kohta eraldi, et tagada asjakohane järelevalve valuutade võimalike erinevuste üle. Stabiilse netorahastamise määr ei tohiks krediidasutustele ja investeerimisühingutele tekitada topeltaruandluse nõuet ega kehtivate normidega vastuolus olevat aruandlusnõuet ning neile tuleks anda piisavalt aega, et olla valmis uute aruandlusnõuete jõustumiseks.
- (48) Kuna turule sisuka ja võrreldava teabe esitamine krediidasutuste ja investeerimisühingute ühiste peamiste riskinäitajate kohta on usaldusväärse pangandussüsteemi peamine põhimõte, on oluline vähendada võimalikult palju teabe asümmeetriat ning edendada krediidasutuste riskiprofiilide võrreldavust jurisdiktsioonide piires ja üleselt; Baseli komitee avaldas 2015. aasta jaanuaris 3. samba muudetud avalikustamise standardid, et parandada krediidasutuste ja investeerimisühingute õiguslikel alustel turule avalikustatud andmete võrreldavust, kvaliteeti ja järjepidevust. Seetõttu on asjakohane muuta kehtivaid avalikustamismäärusi, et rakendada neid uusi rahvusvahelisi standardeid.
- (49) Komisjoni üleskutsele avaldada arvamust ELi finantsteenuste õigusraamistiku kohta vastanud pidasid kehtivaid avalikustamismäärusi väiksemate krediidasutuste ja investeerimisühingute jaoks ebaproportsionaalseks ja koormavaks. Ilma et see piiraks avalikustamismääruste ühtlustamist rahvusvaheliste standarditega, peaksid väiksemad ja vähem keerukad krediidasutused ja investeerimisühingud olema kohustatud avalikustama andmeid harvemini ja vähem üksikasjalikult kui suuremad krediidasutused ja investeerimisühingud, et vähendada nii nende halduskoormust.
- (50) Mõnel määral on vaja täpsustada tasustamisandmete avalikustamist. Peale selle peaksid krediidasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad teatavaid

tasustamiseskirjade erandeid, olema kohustatud avalikustama andmed selliste erandite kohta.

- (51) Finantsinstrumente käsitlevate muudetud rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega (IFRS9) kehtestatud prognoositava krediidikahju eraldiste kohaldamine võib põhjustada krediidasutuste ja investeerimisühingute omavahendite suhtarvu järsku suurenemist. Ehkki pooleli on arutelud, mis käsitlevad suurema prognoositava krediidikahju mõju asjakohast käsitlemist usaldatavusnõuete alusel ning põhjendamatu kahjuliku mõju ärahoidmist krediidasutuste ja investeerimisühingute laenutegevusele, tuleks standardis IFRS9 ettenähtud krediidiriski järkjärgulisi eraldisi vähehaaval kasutusele võtta.
- (52) Väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad (VKEd) on üks liidu majanduse alustalasid, sest nad täidavad olulist osa majanduskasvu ja töökohtade loomisel. Kuna VKEde süsteemne risk on väiksem kui suurematel äriühingutel, peaksid kapitalinõuded VKEde riskipositsioonide suhtes olema leebemad kui suuremate äriühingute korral, et tagada VKEdele pankadepoolne optimaalne rahastamine. Praegu kohaldatakse VKEdes olevate kuni 1,5 miljoni euro suuruste riskipositsioonide suhtes riskiga kaalutud varade vähendamist 23,81 % võrra. Kuna 1,5 miljoni euro suurune künnis VKEde riskipositsiooni suhtes ei näita VKE riskitaseme muutumist, tuleks VKEde riskipositsioonidele alates 1,5 miljoni euro künnisest laiendada kapitalinõuete vähendamist ja seda künnist ületavale osale peaks kehtima riskiga kaalutud varade 15 % vähendamine.
- (53) Taristuinvesteeringud on Euroopa konkurentsivõime suurendamiseks ja töökohtade loomise soodustamiseks mõõdapääsmatud. Liidu majanduse taastumine ja tulevane kasv sõltuvad suurel määral kapitali kättesaadavusest Euroopa seisukohast oluliste strateegiliste investeeringute jaoks taristusse, eriti lairiba- ja energiavõrkudesse, ning transporditaristusse, seda eelkõige tööstuskeskustes; haridusse, teadusuuringutesse ja innovatsiooni ning taastuvenergiasse ja energiatõhususse. Euroopa investeerimiskava eesmärk on parandada elujõuliste taristuprojektide rahastamist muu hulgas täiendavate erasektori rahastamisallikate kaasamise kaudu. Paljude võimalike investorite põhimure on, et silmapiiril ei nähta elujõulisi projekte ning riskide asjakohase hindamise võime on sellistele projektidele omast keerukust arvestades piiratud.
- (54) Et julgustada erasektorit investeerima taristuprojektidesse, tuleb luua õiguskeskkond, mis võimaldab edendada kvaliteetseid taristuprojekte ja vähendada investorite riske. Eelkõige tuleks vähendada taristuprojektides olevate riskipositsioonide omavahendite nõudeid, kui need on kooskõlas kriteeriumitega, mis võimaldavad vähendada nende riskiprofiili ja parandada nende rahavoogude prognoositavust. Komisjon peaks selle sätte läbi vaatama hiljemalt [kolme aasta jooksul alates jõustumisest], et hinnata a) selle mõju krediidasutuste ja investeerimisühingute taristuinvesteeringute mahule ja investeeringute kvaliteedile, arvestades ELi eesmärki saavutada vähese CO₂-heitega ja kliimamuutustele vastupanuvõimeline ringmajandus; ja b) selle asjakohasust usaldatavusnõuete seisukohast. Samuti peaks komisjon kaaluma, kas kohaldamisala tuleks laiendada ka äriühingute taristuinvesteeringutele.
- (55) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013² artikli 508 lõike 3 kohaselt esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles käsitletakse investeerimisühingute ning artikli 4 lõike 1 punkti 2 alapunktides b ja c

osutatud ettevõtjate usaldatavusnõuete täitmise järelevalve asjakohast korda, millele vajaduse korral lisatakse seadusandlik ettepanek. Selle seadusandliku ettepanekuga võidakse kehtestada nimetatud ettevõtjatele uued nõuded. Proportsionaalsuse tagamiseks ning tarbetute ja korduvate õiguslike muudatuste vältimiseks peaksid mittesüsteemsed investeerimisühingud olema vabastatud kohustusest täita uusi sätteid, millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013. Investeerimisühingutele, mis kujutavad endast samasugust süsteemset riski nagu krediidiasutused, peaksid siiski kehtima samad nõuded nagu krediidiasutustele.

- (56) Arvestades rangemat grupi järelevalvet usaldatavusnõuete õigusraamistiku tugevdamise ja pangandusliidu loomise tõttu, on soovitatav, et krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutaksid veel rohkem ära ühtse turu kasutegureid, sealhulgas töhuse kapitali- ja likviidsete vahendite juhtimise tagamiseks kogu grupis. Seetõttu peaks piiriüleisel konsolideerimisgrupil olema võimalus loobuda nõuete kohaldamisest individuaalselt tütar- või emaettevõtjale, kui on võetud piisavaid kaitsemeetmeid, millega tagatakse, et nende üksuste käsutuses, kelle suhtes loobumist rakendatakse, on piisavalt kapitali ja likviidsust. Kui kõik kaitsemeetmed on võetud, otsustab loobumise lubamise üle pädev asutus. Pädeva asutuse otsus peab olema nõuetekohaselt põhjendatud.
- (57) Et aidata krediidiasutustel ja investeerimisühingutel täita käesolevas määruses ja direktiivis 36/2013/EL sätestatud norme ning regulatiivseid tehnilisi standardeid, rakenduslikke tehnilisi standardeid, suuniseid ja vorme, mis on võetud vastu nende normide rakendamiseks, peaks EBA töötama välja IT-vahendi, mille eesmärk on juhendada krediidiasutusi ja investeerimisühinguid asjaomaste sätete, standardite ja vormide suhtes, arvestades nende suurust ja ärimudelit.
- (58) Avalikustatavate andmete võrreldavuse parandamiseks peaks EBA-l olema volitus töötada välja standardsed avalikustamise vormid, mis hõlmavad kõiki olulisi Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 575/2013 ettenähtud avalikustamise nõudeid. Nende standardite väljatöötamisel peaks EBA võtma arvesse krediidiasutuste ja investeerimisühingute suurust ja keerukust ning nende tegevuse laadi ja riskitaset.
- (59) Et tagada mõningate määruse (EL) nr 573/2013 konkreetsete tehniliste normide asjakohane määratlemine ja võtta arvesse võimalikke muudatusi rahvusvahelisel tasandil, tuleks komisjonile anda Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 kohaselt õigus võtta vastu õigusakte seoses nende toodete ja teenuste loeteluga, mille varasid ja kohustusi saab lugeda üksteisest sõltuvaks, ja seoses tuletisinstrumentide, tagatud laenuandmistehingute ja kapitaliturupõhiste tehingute ning finantssektoris kuuluvate klientidega tehtud alla kuue kuu pikkuste tagamata tehingute käsitlemise kindlaksmääramisega stabiilse netorahastamise määra arvutamiseks.
- (60) Komisjon peaks Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 kohaste delegeeritud õigusaktide abil ja kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14 võtma vastu EBA väljatöötatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud kauplemisportfelliväliste positsioonide tururiski omavahendite nõude, jääkriskile avatud finantsinstrumentide, makseviivituse sattumise summa arvutuste, tururiski sisemudelite kasutamise lubamise, sisemudelite järeltestimise, omistatava kasumi ja kahjumi, mittemodelleeritavate riskitegurite ja tururiski sisemudeli meetodi makseviivituse riski valdkonnas. On väga oluline, et komisjon korraldaks oma

ettevalmistava töö käigus asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Komisjon ja EBA peaksid tagama, et kõigil asjaomastel krediitiasutustel ja investeerimisühingutel on võimalik kohaldada kõnealuseid standardeid ja nõudeid viisil, mis on proportsionaalne nende ning nende tegevuse laadi, ulatuse ja keerukusega.

- (61) Riskide kontsentreerumise eeskirjade kohaldamise eesmärgil peaks komisjon täpsustama Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 kohaste õigusaktide vastuvõtmise kaudu, millistel asjaoludel on täidetud omavahel seotud klientide rühma olemasoluks vajalikud tingimused ja kuidas arvutada selliste riskipositsioonide väärtust, mis tulenevad II lisas osutatud lepingutest ja krediituletisinstrumentidest, mida ei ole sõlmitud otseselt kliendiga, vaid mis on selle kliendi emiteeritud võla või omakapitaliinstrumendi aluseks, ning juhtumeid ja ajapiiranguid, mil pädevad asutused võivad lubada riskipositsioonide piirmäärade ületamist. Komisjon peaks andma välja ka regulatiivse tehnilise standardi, et täpsustada aruandluse vormingut ja sagedust seoses riskide kontsentreerumisega ning kriteeriumeid, mille alusel teha kindlaks mittepangast finantseerimisasutused, millele riskide kontsentreerumist käsitlev aruandekohustus osutab.
- (62) Seoses vastaspoole krediidiriskiga tuleks komisjonile anda õigus võtta vastu Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 kohaseid õigusakte, et määrata kindlaks tehingute olulist riski põhjustava teguri, järelevalvelise delta ja kaubariski kategooria lisandiga seotud aspektid.
- (63) On väga oluline, et komisjon korraldaks enne õigusaktide vastuvõtmist kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 ettevalmistava töö käigus asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et need konsultatsioonid toimuksid paremat õigusloomet käsitlevas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises kokkuleppes sätestatud põhimõtete kohaselt. Eelkõige selleks, et tagada võrdne osalemine delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on süstemaatiline juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, kus arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (64) Et reageerida tõhusamalt avalikustamise standardites aja jooksul toimuvatele muutustele rahvusvahelisel ja liidu tasandil, peaks komisjon olema volitatud muutmata määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud avalikustamismäärade delegeeritud õigusakti abil.
- (65) EBA peaks teavitama, kui liidu järelevalvega seotud aruandluspaketi kohaldamisala, detailsust ja sagedust on võimalik parandada.
- (66) Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiatest või osakutest tulenevate riskipositsioonide omavahendite nõude kohaldamiseks peaks komisjon täpsustama regulatiivsete tehniliste standardite vastuvõtmise kaudu, kuidas krediitiasutused ja investeerimisühingud arvutavad riskiga kaalutud vara suurust volituste kohase meetodi alusel, kui arvutamiseks vajalikud parameetrid ei ole kättesaadavad.
- (67) Kuna käesoleva määruse eesmärke, nimelt liidu krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes usaldatavusnõuete ühetaolist kohaldamist tagavate liidu juba olemasolevate õigusaktide tugevdamist ja täpsustamist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, ning meetme ulatuse ja toime tõttu on neid parem saavutada liidu

tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

- (68) Et muuta nõuetele vastavates kesksetes vastaspooltes olevate positsioonide käsitlemist ning eriti krediitdiasutuste ja investeerimisühingute poolt nõuetele vastava keske vastaspoole tagatisfondidesse tehtavate maksete käsitlemist, tuleks muuta ka määruse (EL) nr 648/2012 asjaomaseid sätteid, mis lisati sellesse määrusesse määrusega (EL) nr 575/2013 ja milles määratakse kindlaks kesksete vastaspoolte hüpoteetilise kapitali arvutamine, mida krediitdiasutus või investeerimisühing kasutab siis nende omavahendite nõude arvutamiseks.
- (69) Omavahendite ja kõlblike kohustuste uusi nõudeid käsitlevaid teatavaid sätteid, millega rakendatakse kogu kahjumikatmisvõime standardit, tuleks hakata kohaldama alates 1. jaanuarist 2019, nagu on kokku lepitud rahvusvahelisel tasandil.
- (70) Määrust (EL) nr 575/2013 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EL) nr 575/2013 muudetakse järgmiselt.

- (1) Artikkel 1 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 1 Reguleerimisala

Käesolevas määruses sätestatakse ühtsed eeskirjad üldiste usaldatavusnõuete kohta, mida krediitdiasutused ja investeerimisühingud, finantsvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad, kelle üle teostatakse järelevalvet direktiivi 2013/36/EL alusel, peavad täitma seoses järgmiste elementidega:

- (a) omavahendite nõuded seoses krediidiriski, tururiski, operatsiooniriski ja arveldusriski täielikult kvantifitseeritavate, ühtsete ja standarditud elementidega;
- (b) nõuded riskide kontsentreerumise piiramiseks;
- (c) likviidsusnõuded seoses likviidsusriski täielikult kvantifitseeritavate, ühtsete ja standarditud elementidega;
- (d) punktidega a, b ja c ning finantsvõimendusega seotud aruandlusnõuded;
- (e) avalikustamismõtted.

Käesolevas määruses sätestatakse ühtsed eeskirjad omavahendite ja kõlblike kohustuste kohta, mida kriisilahendusala ettevõtja, kes on globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või osa globaalsest süsteemselt olulisest ettevõtjast ja kolmanda riigi globaalse süsteemselt olulise ettevõtja oluline tütarettevõtja, peab täitma.

Käesoleva määrusega ei reguleerita avalikustamise nõudeid, mida direktiivi 2013/36/EL kohaselt kohaldatakse pädevate asutuste suhtes krediitdiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete kohase reguleerimise ja nende üle tehtava järelevalve valdkonnas.“

- (2) Artikkel 2 asendatakse järgmisega:

*„Artikkel 2
Järelevalvevolitused*

1. Selleks et tagada vastavus käesoleva määrusega, on pädevatel asutustel direktiivis 2013/36/EL ja käesolevas määruses sätestatud volitused ning nad järgivad kõnealuses direktiivis ja määruses sätestatud menetlusi.
2. Selleks et tagada vastavus käesoleva määrusega, on kriisilahendusasutustel direktiivis 2014/59/EL ja käesolevas määruses sätestatud volitused ning nad järgivad kõnealuses direktiivis ja määruses sätestatud menetlusi.
3. Selleks et tagada omavahendite ja kõlblike kohustustega seotud nõuete täitmine, teevad pädevad asutused ja kriisilahendusasutused üksteisega koostööd.“.

(3) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 1 punkt 7 asendatakse järgmisega:

„7) „ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/65/EÜ artikli 1 lõikes 2 määratletud vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja (eurofond)²³ või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punktis a määratletud alternatiivne investeerimisfond²⁴;”;

(b) lõike 1 punkt 20 asendatakse järgmisega:

„20) „finantsvaldusettevõtja“ – finantseerimisasutus, kelle tütarettevõtjad on eranditult või peamiselt krediidasutused või investeerimisühingud või finantseerimisasutused, ja kes ei ole segafinantsvaldusettevõtja.

Finantseerimisasutuse tütarettevõtjad on peamiselt krediidasutused või investeerimisühingud või finantseerimisasutused, millest vähemalt üks on krediidasutus või investeerimisühing ja mille omakapitalist, konsolideeritud varadest, tulust, personalist või muust näitajast, mida finantseerimisasutuse pädev asutus peab oluliseks, on rohkem kui 50 % seotud tütarettevõtjatega, mis on krediidasutus või investeerimisühing või finantseerimisasutus.“;

(c) lõike 1 punkt 26 asendatakse järgmisega:

„26) „finantseerimisasutus“ – ettevõtja, kes ei ole investeerimisühing ega krediidasutus ega pelgalt tööstusvaldusettevõtja ning kelle põhitegevus on osaluste omandamine või tegelemine ühe või mitme direktiivi 2013/36/EL I lisa punktides 2 kuni 12 ja punktis 15 loetletud tegevusega, sealhulgas finantsvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, makseasutus Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi

²³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

²⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010 (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

2007/64/EÜ²⁵ tähenduses ning varahaldusettevõtja, kuid mitte direktiivi 2009/138/EÜ artikli 212 lõike 1 punktides f ja g määratletud kindlustusvaldusettevõtjad ega segakindlustusvaldusettevõtjad;“;

(d) lõike 1 punktile 39 lisatakse järgmine lõik:

„Kahte või enamat füüsilist või juriidilist isikut, kes kliirimistegevuse suhtes vastavad punktis a või b sätestatud tingimustele samas keskses vastaspooles oleva otsese positsiooni tõttu, ei loeta omavahel seotud klientide rühmaks.“;

(e) lõike 1 punkti 71 alapunkti b sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„b) artikli 97 kohaldamisel on see järgmiste elementide summa:“;

(f) lõike 1 punkti 72 alapunkt a asendatakse järgmisega:

„a) nad on reguleeritud turud või kolmanda riigi turud, mida loetakse võrdväärseks reguleeritud turuga kooskõlas direktiivi 2014/65/EL artikli 25 lõike 4 punktis a sätestatud menetlusega;“;

(g) lõike 1 punkt 86 asendatakse järgmisega:

„86) „kauplemisportfell“ – kõik sellised positsioonid finantsinstrumentides ja kaupades, mida krediitiasutus või investeerimisühing hoiab kauplemise eesmärgil, et maandada kauplemise eesmärgil hoitavaid positsioone või artikli 104 lõikes 2 osutatud positsioone, välja arvatud artikli 104 lõikes 3 osutatud positsioonid;“;

(h) lõike 1 punkt 91 asendatakse järgmisega:

„91) „kauplemisriski positsioon“ – kliiriva liikme või kliendi praegune riskipositsioon, sealhulgas kliirivale liikmele tasumisele kuuluv, kuid veel saamata variatsioonitagatis, ja võimalik tulevane riskipositsioon keskse vastaspoole suhtes, mis tuleneb artikli 301 lõike 1 punktides a, b ja c loetletud lepingutest ja tehingutest, samuti alustamise tagatis;“;

(i) lõike 1 punkt 96 asendatakse järgmisega:

„96) „sisemine riskimaandus“ – positsioon, mis olulisel määral tasakaalustab riskielemente kauplemisportfelli positsiooni ja ühe või mitme kauplemisportfelliga positsiooni või kahe kauplemisüksuse vahel;“;

(j) lõikesse 1 lisatakse järgmised punktid:

129) „kriisilahendusasutus“ – direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punktis 18 määratletud kriisilahendusasutus;

130) „kriisilahenduslune ettevõtja“ – direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punktis 83a määratletud kriisilahenduslune ettevõtja;

131) „kriisilahenduslune grupp“ – direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punktis 83b määratletud kriisilahenduslune grupp;

132) „globaalne süsteemselt oluline ettevõtja“ – globaalne süsteemselt oluline

²⁵

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiiv 2007/64/EÜ makseteenuste kohta siseturul ning direktiivide 97/7/EÜ, 2002/65/EÜ, 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ muutmise ning direktiivi 97/5/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 319, 5.12.2007, lk 1).

ettevõtja, mis on määratud kindlaks direktiivi 2013/36/EL artikli 131 lõigete 1 ja 2 kohaselt;

133) „kolmanda riigi globaalne süsteemselt oluline ettevõtja“ – globaalne süsteemselt oluline pangandusgrupp või pank, mis ei ole globaalne süsteemselt oluline ettevõtja ja mis on nimetatud finantsstabiilsuse nõukogu avaldatud korrapäraselt ajakohastatavas globaalsete süsteemselt oluliste pankade loetelus;

134) „oluline tütaretevõtja“ – tütaretevõtja, mis vastab individuaalsel või konsolideeritud alusel ükskõik millisele järgmistest tingimustest:

- (a) tütaretevõtja omab üle 5 % esialgse emaettevõtja konsolideeritud riskiga kaalutud varadest;
- (b) tütaretevõtja annab üle 5 % esialgse emaettevõtja kogu tegevustulust;
- (c) tütaretevõtja kogu finantsvõimenduse riskipositsioonide näitaja on üle 5 % esialgse emaettevõtja konsolideeritud finantsvõimenduse riskipositsioonide näitajast;

135) „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus“ – juriidilise isiku staatusega üksus, mis on globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või osa globaalsest süsteemselt olulisest ettevõtjast või kolmanda riigi globaalselt süsteemselt olulisest ettevõtjast;

136) „kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend“ – direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punktis 57 määratletud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend;

137) „grupp“ – grupp, kuhu kuulub vähemalt üks krediitiasutus või investeerimisühing ning mis koosneb emaettevõtjast ja selle tütaretevõtjatest või ettevõtjatest, mis on seotud omavahel Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/34/EL artiklis 22 sätestatud suhete alusel²⁶;

138) „väärtpaberite kaudu finantseerimise tehing“ – repotehing, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehing või võimenduslaenu tehing;

139) „süsteemne investeerimisühing“ – investeerimisühing, mida loetakse globaalseks süsteemselt oluliseks ettevõtjaks või muuks süsteemselt oluliseks ettevõtjaks kooskõlas direktiivi 2013/36/EL artikli 131 lõikega 1, 2 või 3;

140) „alustamise tagatis“ – igasugune tagatis, mis ei ole variatsioonitagatis, vaid on üksuselt saadud või sellele antud, et katta tehingu või tehinguportfelli praegust ja võimalikku tulevast riskipositsiooni ajal, mil on vaja need tehingud tehingu või tehinguportfelli vastaspoole maksejõuetuse tõttu realiseerida või nende tururiske uuesti maandada;

141) „tururisk“ – turuhindade kõikumisest tekkiv kahjurisk;

142) „valuutarisk“ – vahetuskursi kõikumisest tekkiv kahjurisk;

²⁶

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19).

143) „kaubarisk“ – kaubahindade kõikumisest tekkiv kahjurisk;

144) „kauplemisüksus“ – täpselt määratletud diilerite rühm, mille on loonud krediidasutus või investeerimisühing, et ühiselt juhtida kauplemisportfelli positsioone selgelt määratletud ja järjepideva äristrateegia ja sama riskijuhtimise struktuuri alusel.“.

(k) lisatakse lõige 4 järgmises sõnastuses:

„4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles täpsustatakse, millistel asjaoludel on punkti 39 esimese lõigu alapunktis a või b esitatud tingimused täidetud.

EBA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [üks aasta pärast määruse jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10 kuni 14.“.

(4) Artiklit 6 muudetakse järgmiselt:

(a) Lõige 1 asendatakse järgmisega:

„Krediidasutused ja investeerimisühingud täidavad II–V, VII ja VIII osas sätestatud kohustused individuaalselt.“;

(b) Lisatakse lõige 1a:

„1a. Erandina lõikest 1 täidab artiklis 92a sätestatud nõuet individuaalselt ainult krediidasutus või investeerimisühing, kes on liigitatud kriisilahendusala üheks ettevõtjaks, kes on ühtlasi globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või globaalse süsteemselt olulise ettevõtja osa ja kellel ei ole tütarettevõtjaid,.

Artiklit 92b täidavad individuaalselt ainult nende kolmanda riigi globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate olulised tütarettevõtjad, kes ei ole ELis emaettevõtjana tegutseva krediidasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtjad ega kriisilahendusala üheks ettevõtjad ning kellel ei ole tütarettevõtjaid.“.

(5) Artikli 7 lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Pädevad asutused võivad loobuda artikli 6 lõike 1 kohaldamisest tütarettevõtja suhtes, kui nii tütarettevõtja kui ka emaettevõtja peakontor asub samas liikmesriigis, tütarettevõtja kuulub sellise emaettevõtja konsolideeritud järelevalve alla, mis on krediidasutus või investeerimisühing, finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, ning täidetud on kõik järgmised tingimused, et tagada omavahendite adekvaatne jaotumine emaettevõtja ja tütarettevõtja vahel:

(a) emaettevõtjal ei ole kehtivaid ega prognoositavaid olulisi praktilisi ega õiguslikke takistusi tütarettevõtjale omavahendite kiireks üleandmiseks või kohustuste tagasimaksmiseks;

(b) emaettevõtja tõendab pädevale asutusele rahuldaval viisil, et tütarettevõtja juhtimine vastab usaldatavusnõuetele, ja on pädeva asutuse loal kinnitanud, et ta tagab tütarettevõtja võetud siduvate kohustuste täitmise, või ei ole tütarettevõtjaga seonduvad riskid märkimisväärse tähtsusega;

(c) emaettevõtja riskide hindamise, mõõtmise ja kontrollimise menetlused

hõlmavad ka tütarettevõtjat;

- (d) emaettevõtjale kuulub enam kui 50 % tütarettevõtja aktsiate või osadega seotud hääleõigustest või emaettevõtjal on õigus määrata ametisse või vabastada ametist enamik tütarettevõtja juhtorgani liikmetest.

2. Pärast konsolideeritud järelevalve eest vastutava asutusega konsulteerimist võib pädev asutus loobuda artikli 6 lõike 1 kohaldamisest tütarettevõtja suhtes, kelle peakontor on emaettevõtja peakontorist erinevas liikmesriigis ja kes kuulub sellise emaettevõtja konsolideeritud järelevalve alla, mis on krediitiasutus või investeerimisühing, finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

- (a) lõike 1 punktides a kuni d kehtestatud tingimused;
- (b) krediitiasutus või investeerimisühing annab oma tütarettevõtjale garantii, mis vastab igal ajal järgmistele tingimustele:
 - (i) garantii antakse vähemalt summa ulatuses, mis on võrdne nõude täitmise vabastuse saava tütarettevõtja omavahendite nõude summaga;
 - (ii) garantii aktiveeritakse juhul, kui tütarettevõtja ei suuda tähtajaks oma võlgasid tagasi maksta või muid kohustusi täita või tütarettevõtja suhtes on vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 59 lõikele 3 toimunud kindlaksmääramine, olenevalt sellest, kumb toimub varem;
 - (iii) garantii on Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/47/EÜ²⁷ artikli 2 lõike 1 punkti a kohaselt finantstagatiskokkuleppe kaudu täielikult tagatud vähemalt 50 % ulatuses selle summast ;
 - (iv) garantii ja finantstagatiskokkuleppe suhtes kohaldatakse selle liikmesriigi õigust, kus asub tütarettevõtja peakontor, välja arvatud juhul, kui tütarettevõtja pädev asutus näeb ette teisiti;
 - (v) garantiid tagav tagatis on artiklis 197 osutatud aktsepteeritud tagatis, mis on asjakohaselt konservatiivsete väärtuskärbete tegemist piisav, et täielikult katta alapunktis iii osutatud summa;
 - (vi) garantiid tagav tagatis on koormamata ja seda ei kasutata muude garantiide tagatisena;
 - (vii) puuduvad õiguslikud, regulatiivsed või tegevuslikud takistused tagatise ülekandmisel emaettevõtjalt asjaomasele tütarettevõtjale.“.

- (6) Artikkel 8 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 8

Likviidsusnõuete individuaalsest kohaldamisest loobumine

- 1. Pädevad asutused võivad täielikult või osaliselt loobuda VI osa kohaldamisest krediitiasutuse või investeerimisühingu suhtes ja kõigi tema tütarettevõtjate või mõne tema tütarettevõtja suhtes, kelle peakontor asub krediitiasutuse või investeerimisühingu peakontoriga samas liikmesriigis, ning teostada nende üle

²⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/47/EÜ finantstagatiskokkulepete kohta (EÜT L 168, 27.6.2002, lk 43).

järelevalvet kui ühe likviidsusagrupi üle, eeldusel et täidetud kõik järgmised tingimused:

- (a) emaettevõtjana tegutsev krediidasutus või investeerimisühing täidab konsolideeritud alusel või tütarettevõtja allkonsolideeritud alusel VI osas esitatud tingimusi;
- (b) emaettevõtjana tegutsev krediidasutus või investeerimisühing jälgib konsolideeritud alusel või tütarettevõtja allkonsolideeritud alusel kogu aeg likviidsusagrupis kõigi selliste krediidasutuste ja investeerimisühingute likviidsuspositsioone, kes vabastatakse nõuete täitmisest kooskõlas käesoleva lõikega, ja tagab kõigi selliste krediidasutuste ja investeerimisühingute likviidsuse piisaval tasemel;
- (c) likviidsusagruppi kuuluvad krediidasutused ja investeerimisühingud on sõlminud pädevatele asutustele vastuvõetavad lepingud, millega nähakse ette vahendite vaba liikumine nende vahel ning mis võimaldavad neil õigel ajal täita oma individuaalseid ja ühiseid kohustusi;
- (d) puuduvad kehtivad või prognoositavad olulised praktilised või õiguslikud takistused punktis c osutatud lepingute täitmiseks.

2. Pädevad asutused võivad täielikult või osaliselt loobuda VI osa kohaldamisest krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes ja kõigi tema tütarettevõtjate või mõne tema tütarettevõtja suhtes, kelle peakontor asub krediidasutuse või investeerimisühingu peakontorist erinevas liikmesriigis, ning teostada nende üle järelevalvet kui ühe likviidsusagrupi üle ainult artiklis 21 sätestatud korras ja ainult nende krediidasutuste või investeerimisühingute suhtes, kelle pädevad asutused on kokku leppinud järgnevas:

- (a) nende hinnang lõikes 1 osutatud tingimustele vastavuse kohta;
- (b) nende hinnang likviidsusriski juhtimise ja käsitlemise korra vastavuse kohta direktiivi 2013/36/EL artiklis 86 sätestatud kriteeriumidele ühe likviidsusagrupi piires;
- (c) selliste nõutud likviidsete varade jaotus summa, asukoha ja omandiõiguse lõikes, mida kõnealune likviidsusagrupp peab hoidma;
- (d) selliste likviidsete varade miinimumsumma kindlaksmääramine, mida peab hoidma krediidasutus või investeerimisühing, kelle suhtes loobutakse VI osa kohaldamisest;
- (e) vajadus rangemate parameetrite järele, kui on sätestatud VI osas;
- (f) pädevate asutuste vaheline täielik ja piiranguteta teabejagamamine;
- (g) sellise loobumise tähenduse täielik mõistmine.

3. Asutus, kes on pädev teostama järelevalvet individuaalselt krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes ja kõigi tema tütarettevõtjate või mõne tema

tütarettevõtja suhtes, kelle peakontor asub krediidasutuse või investeerimisühingu peakontorist erinevas liikmesriigis, võib täielikult või osaliselt loobuda VI osa kohaldamisest selle krediidasutuse või investeerimisühingu või kõigi tema tütarettevõtjate või mõne tema tütarettevõtja suhtes ning teostada nende üle järelevalvet kui ühe likviidsusagrupi üle, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- (a) lõikes 1 ja lõike 2 punktis b osutatud tingimused;
- (b) emaettevõtjana tegutsev krediidasutus või investeerimisühing annab konsolideeritud alusel või tütarettevõtjana tegutsev krediidasutus või investeerimisühing annab allkonsolideeritud alusel krediidasutusele või investeerimisühingule või krediidasutuste või investeerimisühingute gruppide, kelle peakontor asub teises liikmesriigis, garantii, mis vastab kõigile järgmistele tingimustele:
 - (i) garantii antakse summas, mis on vähemalt võrdne likviidsete vahendite netoväljavoolu summaga, mida garantiiga asendatakse ja mis arvutatakse komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/61²⁸ kohaselt individuaalsel alusel krediidasutuse või investeerimisühingu kohta või allkonsolideeritud alusel krediidasutuste või investeerimisühingute grupi kohta, kelle suhtes kohaldatakse loobumist ja kellele on antud garantii, arvestamata mis tahes eeliskohtlemist;
 - (ii) garantii aktiveeritakse, kui krediidasutus või investeerimisühing või krediidasutuste või investeerimisühingute grupp, kelle suhtes kohaldatakse loobumist ja kellele on antud garantii, ei suuda õigel ajal maksta oma võlgnevusi või täita muid kohustusi või kui nõuete täitmisest vabastatud krediidasutuse või investeerimisühingu või krediidasutuste või investeerimisühingute grupi suhtes on tehtud otsus kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikli 59 lõikega 3, olenevalt sellest, kumb on varasem;
 - (iii) garantii on direktiivi 2002/47/EÜ artikli 2 lõike 1 punkti a kohaselt täielikult tagatud finantstagatiskokkuleppe abil;
 - (iv) garantii ja finantstagatiskokkuleppe suhtes kohaldatakse selle liikmesriigi õigust, kus asub selle krediidasutuse või investeerimisühingu või krediidasutuste või investeerimisühingute grupi peakontor, kelle suhtes kohaldatakse loobumist ja kellele on antud garantii, välja arvatud juhul, kui nende krediidasutuste või investeerimisühingute pädev asutus näeb ette teisiti;

²⁸

Komisjoni 10. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/61, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses krediidasutuste suhtes kohaldatava likviidsuskatte nõudega (ELT L 11, 17.1.2015, lk 1).

- (v) garantiid tagav tagatis on kooskõlas komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artiklitega 10 kuni 13 ja 15 aktsepteeritav kvaliteetse likviidse varana ja katab pärast kõnealuse määruse II jaotise 2. peatükis osutatud väärtuskärbete kohaldamist vähemalt 50 % likviidsete vahendite netoväljavoolu summast, mis arvutatakse kõnealuse määruse kohaselt individuaalsel alusel krediidasutuse või investeerimisühingu kohta ja allkonsolideeritud alusel krediidasutuste või investeerimisühingute grupi kohta, kelle suhtes kohaldatakse loobumist ja kellele on antud garantii, arvestamata mis tahes eeliskohtlemist;
 - (vi) garantiid tagav tagatis on koormamata ja seda ei kasutata muude tehingute tagatisena;
 - (vii) puuduvad kehtivad või prognoositavad õiguslikud, regulatiivsed või praktilised takistused tagatise ülekandmisel garantii andnud krediidasutuselt või investeerimisühingult krediidasutusele või investeerimisühingule või krediidasutuste või investeerimisühingute gruppide, kelle suhtes kohaldatakse loobumist ja kellele on antud garantii.
4. Pädevad asutused võivad kohaldada lõikeid 1, 2 ja 3 ka ühe või mõne finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja suhtes ning teostada järelevalvet finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja ja tütarettevõtjate üle, kes nõuete täitmisest vabastatakse, kui ühe likviidsusalagrupi üle või ainult tütarettevõtjate üle, kes nõuete täitmisest vabastatakse. Lõigetes 1, 2 ja 3 esitatud viiteid emaettevõtjana tegutsevale krediidasutusele või investeerimisühingule käsitletakse viidetena finantsvaldusettevõtjale või segafinantsvaldusettevõtjale.
 5. Pädevad asutused võivad samuti kohaldada lõikeid 1, 2 ja 3 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes, kes on artikli 113 lõikes 7 osutatud sama krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi liikmed, tingimusel et need krediidasutused ja investeerimisühingud täidavad kõik nimetatud sättes sätestatud tingimused, ning muude krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes, kelle vahel on artikli 113 lõikes 6 osutatud seos, tingimusel et nad täidavad kõik nimetatud sättes sätestatud tingimused. Sel juhul määravad pädevad asutused ühe krediidasutustest või investeerimisühingutest, kelle suhtes loobutakse VI osa kohaldamisest likviidsusalagrupi kõigi krediidasutuste ja investeerimisühingute konsolideeritud olukorra alusel.
 6. Kui pädevad asutused on teinud lõigete 1 kuni 5 kohase erandi, võivad nad ka kohaldada direktiivi 2013/36/EL artiklit 86 või selle osasid ühe likviidsusalagrupi tasandil ning loobuda direktiivi 2013/36/EL artikli 86 või selle osade individuaalsest

kohaldamisest.

Kui pädevad asutused on teinud lõigete 1 kuni 5 kohase erandi, kohaldavad nad VI osa nende osade suhtes, mille suhtes on erand tehtud, käesoleva määruse artiklis 415 ettenähtud aruandekohustust ühe likviidsusalagrupi tasandil ja loobuvad artikli 415 individuaalsest kohaldamisest.

7. Kui krediidasutustele või investeerimisühingutele, mille suhtes tehti varem erand individuaalselt, lõigete 1 kuni 5 kohaselt erandit ei tehta, võtavad pädevad asutused arvesse aega, mida need krediidasutused ja investeerimisühingud vajavad VI osa või selle osade kohaldamiseks valmistumiseks, ja näevad ette asjakohase üleminekuperioodi enne selliste sätete nende krediidasutuste või investeerimisühingute suhtes kohaldamist.“.

- (7) Artikkel 11 asendatakse järgmisega:

*„Artikkel 11
Üldkäsitlus*

1. Käesoleva määruse nõuete konsolideeritud kohaldamise eesmärgil kohaldatakse olenevalt asjaoludest mõisted „krediidasutused ja investeerimisühingud“, „liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev krediidasutus või investeerimisühing“, „ELis emaettevõtjana tegutsev krediidasutus või investeerimisühing“ ja „emaettevõtja“ ka finantsvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes, mis on saanud tegevusloa kooskõlas direktiivi 2013/36/EL artikliga 21a.
2. Liikmesriigis emaettevõtjana tegutsevad krediidasutused ja investeerimisühingud täidavad II–IV osas ja VII osas sätestatud kohustused artikliga 18 ette nähtud määral ja viisil oma konsolideeritud olukorra alusel. Selleks et tagada konsolideerimiseks vajalike andmete nõuetekohane töötlemine ja edastamine, loovad käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvad emaettevõtjad ja nende tütarettevõtjad nõuetekohase organisatsioonistruktuuri ning asjakohased sisekontrolli mehhanismid. Eelkõige tagavad nad, et käesoleva määruse reguleerimisalast välja jäävad tütarettevõtjad rakendavad süsteeme, menetlusi ja mehhanisme selleks, et tagada nõuetekohane konsolideerimine.
3. Erandina lõikest 2 täidavad artikli 92a nõudeid konsolideeritud alusel artiklis 18 ette nähtud määral ja viisil üksnes need emaettevõtjana tegutsevad krediidasutused ja investeerimisühingud, mis on liigitatud kriisilahendusala jaoks ettevõtjaks, mis on globaalne süsteemselt oluline ettevõtjad või selle osa või osa kolmanda riigi globaalsest süsteemselt olulisest ettevõtjast.

Artikli 92b nõudeid täidavad konsolideeritud alusel artikliga 18 ette nähtud määral ja viisil üksnes ELis emaettevõtjana tegutsevad krediidasutused ja investeerimisühingud, mis on kolmanda riigi globaalse süsteemselt olulise ettevõtja

olulised tütarettevõtjad ega ole kriisilahendusosalused ettevõtjad.

4. ELis emaeettevõtjana tegutsevad krediitiasutused ja investeerimisühingud täidavad VI osa nõudeid oma konsolideeritud olukorra alusel, kui grupp koosneb ühest või enamast krediitiasutusest või investeerimisühingust, kellele on antud luba tegeleda direktiivi 2004/39/EÜ I lisa A jao punktides 3 ja 6 loetletud investeerimistegevuste osutamise ja seal loetletud tegevustega. Kuni käesoleva määruse artikli 508 lõikes 2 osutatud komisjoni aruande esitamiseni ja juhul, kui grupp koosneb üksnes investeerimisühingutest, võivad pädevad asutused teha ELis emaeettevõtjana tegutsevatele krediitiasutustele ja investeerimisühingutele erandi VI osa nõuete täitmisest konsolideeritud alusel, võttes arvesse investeerimisühingu tegevuse iseloomu, ulatust ja keerukust.

Artikli 8 lõigete 1 kuni 5 alusel antud vabastuse korral täidavad krediitiasutused ja investeerimisühingud, ja kui see on asjakohane, likviidsusgruppi kuuluvad finantsvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad, VI osa nõudeid konsolideeritud alusel või likviidsusalagrupi allkonsolideeritud alusel.“

5. Artikli 10 kohaldamisel täidab kõnealuses artiklis osutatud keskasutus II– VIII osas sätestatud nõuded keskasutusest ning sellega seotud krediitiasutustest ja investeerimisühingutest koosneva terviku konsolideeritud olukorra alusel.
6. Kui see on põhjendatud järelevalve eesmärkidel krediitiasutuse või investeerimisühingu riski või kapitalistruktuuri eripäraga või kui liikmesriigid võtavad vastu riigisiseseid õigusakte, milles nõutakse tegevuste struktuurilist eraldatust pangandusgrupis, võivad pädevad asutused nõuda lisaks lõigetes 1 kuni 4 esitatud nõuetele ning piiramata muid käesoleva määruse ja direktiivi 2013/36/EL sätteid, et selline krediitiasutus või investeerimisühing täidaks käesoleva määruse II– IV ja VI–VIII osas ning direktiivi 2013/36/EL VII jaotises sätestatud kohustusi allkonsolideeritud alusel.

Esimeses lõikes sätestatud meetodi kohaldamine ei tohi mõjutada järelevalve tõhusat teostamist konsolideeritud alusel ja sellega ei või kaasneda ebaproportsionaalsed ebasoodsad mõjud muude liikmesriikide või kogu liidu finantssüsteemile tervikuna või selle osadele, samuti ei tohi see põhjustada ega luua takistust siseturu toimimisele. “.

- (8) Artikkel 12 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 12

Konsolideeritud arvutamine mitme kriisilahendusosalune ettevõtjaga globaalse süsteemselt olulise ettevõtja puhul

Kui sama globaalse süsteemselt olulise ettevõtja alla kuulub rohkem kui üks globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus, mis on kriisilahendusosalune ettevõtja, arvutab selle globaalse süsteemselt olulise ettevõtja ELis emaeettevõtjana tegutsev krediitiasutus või investeerimisühing artikli 92a lõike 1

punktis a osutatud omavahendite summa ja kõlblikud kohustused. Arvutused tehakse ELis emaettevõtjana tegutseva krediidasutuse või investeerimisühingu konsolideeritud olukorra alusel, nagu see oleks ainus globaalse süsteemselt olulise ettevõtja kriisilahenduslune ettevõtja.

Kui esimese lõike kohaselt arvatud summa on väiksem kõikide selle globaalse süsteemselt olulise ettevõtja alla kuuluvate kriisilahenduslune ettevõtjate artikli 92a lõike 1 punktis a osutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste summast, tegutsevad kriisilahenduslused direktiivi 2014/59/EL artikli 45d lõike 3 ja artikli 45h lõike 2 kohaselt.

Kui esimese lõike kohaselt arvatud summa on globaalse süsteemselt olulise ettevõtja kõikide kriisilahenduslune ettevõtjate artikli 92a lõike 1 punktis a osutatud omavahendite ja aktsepteeritud kohustuste summast suurem, võivad kriisilahenduslused toimida direktiivi 2014/59/EL artikli 45d lõike 3 ja artikli 45h lõike 2 kohaselt.“.

(9) Artikkel 13 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 13

Avalikustamisnõuete kohaldamine konsolideeritud alusel

1. ELis emaettevõtjana tegutsevad krediidasutused ja investeerimisühingud täidavad VIII osa nõudeid oma konsolideeritud olukorra alusel.

ELis emaettevõtjana tegutsevate krediidasutuste ja investeerimisühingute suured tütarettevõtjad avalikustavad artiklitega 437, 438, 440, 442, 450, 451, 451a, 451d ja 453 osutatud teabe individuaalselt või vajaduse korral kooskõlas käesoleva määruse ja direktiiviga 2013/36/EL allkonsolideeritud alusel.

2. Kriisilahendusluseks ettevõtjaks liigitatud krediidasutus või investeerimisühing, mis on globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või osa globaalsest süsteemselt olulisest ettevõtjast, täidab VIII osa nõudeid oma konsolideeritud finantsseisundi alusel.

3. Lõike 1 esimest lõiku ei kohaldata ELis emaettevõtjana tegutsevate krediidasutuste ja investeerimisühingute, ELis emaettevõtjana tegutsevate finantsvaldusettevõtjate, ELis emaettevõtjana tegutsevate segafinantsvaldusettevõtjate või kriisilahenduslune ettevõtjate suhtes, kui neid kajastatakse kolmandas riigis asuva emaettevõtja poolt konsolideeritud alusel avalikustatavas samaväärses teabes.

Lõike 1 teist lõiku kohaldatakse kolmandas riigis asutatud emaettevõtjate tütarettevõtjate suhtes, kui need tütarettevõtjad kvalifitseeruvad suurteks tütarettevõtjateks.

4. Artikli 10 kohaldamisel täidab kõnealuses artiklis osutatud keskasutus VIII osa nõudeid keskasutuse konsolideeritud olukorra alusel. Artikli 18 lõiget 1 kohaldatakse keskasutuse suhtes ning temaga seotud krediidasutusi ja investeerimisühinguid käsitatakse keskasutuse tütarettevõtjatena.“.

(10) Artikkel 18 asendatakse järgmisega:

Artikkel 18
Usaldatavusnõuete kohase konsolideerimise meetodid

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, finantsvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad, kes peavad täitma käesoleva peatüki 1. jaos sätestatud nõudeid konsolideeritud olukorra alusel, konsolideerivad täielikult kõik krediidiasutused ja investeerimisühingud ning finantseerimisasutused, kes on nende tütarettvõtjad. Käesoleva artikli lõikeid 3 kuni 7 ei kohaldata juhul, kui VI osa kohaldatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu, finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konsolideeritud olukorra alusel või likviidsusalagrupi allkonsolideeritud alusel vastavalt artiklites 8 ja 10 sätestatule.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, mis peavad täitma artiklites 92a ja 92b sätestatud nõudeid konsolideeritud alusel, konsolideerivad täielikult kõik krediidiasutused ja investeerimisühingud ning finantseerimisasutused, mis on nende tütarettvõtjad asjaomases kriisilahendusalusel grupis.

2. Kui konsolideeritud järelevalve nõue tuleneb direktiivi 2013/36/EL artiklist 111, kaasatakse abiettevõtjad konsolideerimise alla käesolevas artiklis sätestatud juhtudel ja meetodite kohaselt.
3. Kui ettevõtjad on seotud direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõike 7 tähenduses, määravad pädevad asutused konsolideerimise toimumise viisi.
4. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus nõuab proportsionaalset konsolideerimist vastavalt konsolideerimise alla kuuluvale ettevõtjale kuuluva osalusega selliste krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning finantseerimisasutuste kapitalis, mida ta juhib koos ühe või mitme konsolideerimise alla mittekuuluva ettevõtjaga, kui kõnealuste ettevõtjate vastutus on piiratud neile kuuluva osalusega kapitalis.
5. Lõigetes 1 ja 4 nimetamata osaluste või kapitaliseoste korral määravad pädevad asutused, kas ja kuidas konsolideerimine toimub. Eelkõige võivad pädevad asutused lubada või nõuda kapitaliosaluse meetodi kasutamist. See meetod ei tähenda siiski asjaomaste ettevõtjate kaasamist konsolideeritud järelevalve alla.
6. Pädevad asutused määravad, kas ja kuidas toimub konsolideerimist järgmistel juhtudel:
 - (a) pädevate asutuste arvates on krediidiasutusel või investeerimisühingul oluline mõju ühe või mitme krediidiasutuse või investeerimisühingu või finantseerimisasutuse üle, omamata neis sealjuures osalust või muid kapitaliseoseid; ning
 - (b) kaht või enamat krediidiasutust ja investeerimisühingut või finantseerimisasutust juhib sama juhtkond, ilma et see tuleneks lepingust või nende asutamislepingust või põhikirjast.

Eelkõige võivad pädevad asutused lubada või nõuda direktiivi 2013/34/EL artikli 22

lõigetes 7 kuni 9 sätestatud meetodi kasutamist. See meetod ei tähenda siiski asjaomaste ettevõtjate kaasamist konsolideeritud järelevalve alla.

7. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada tingimused, mille kohaselt käesoleva artikli lõigetes 2 kuni 6 osutatud juhtudel konsolideerimine toimub.

EBA esitab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile 31. detsembriks 2016.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.“.

- (11) Artikkel 22 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 22

Allkonsolideerimine kolmandate riikide üksuste puhul

1. Tütarettevõtjast krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldavad artiklites 89 kuni 91 ning III ja IV osas sätestatud nõudeid allkonsolideeritud olukorra alusel, kui kõnealustel krediidasutustel ja investeerimisühingutel on kolmandas riigis tütarettevõtja, kes on krediidasutus või investeerimisühing või finantseerimisasutus, või kui tal on sellises ettevõtjas osalus.
2. Erandina lõikest 1 võivad tütarettevõtjast krediidasutused ja investeerimisühingud mitte kohaldada artiklites 89 kuni 91 ning III ja IV osas sätestatud nõudeid allkonsolideeritud olukorra alusel, kui nende kolmandas riigis asuva tütarettevõtja koguvara on väiksem kui 10 % tütarettevõtjast krediidasutuse või investeerimisühingu koguvaradest ja bilansivälistest kirjetest.“

- (12) II osa pealkiri asendatakse järgmisega:

„OMAVAHENDID JA KÕLBLIKUD KOHUSTUSED“.

- (13) Artikli 33 lõike 1 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) krediidasutuse või investeerimisühingu tuletisinstrumentidest tulenevate kohustuste õiglase väärtuse muutustest tulenevad kasumid ja kahjumid, mis on tingitud krediidasutuse või investeerimisühingu enda krediidiriski muutustest.“.

- (14) Artikli 36 punkt j asendatakse järgmisega:

„j) artikli 56 kohaselt täiendavate esimese taseme omavahendite kirjetest mahaarvamisele kuuluvate kirjete summa, mis ületab krediidasutuse või investeerimisühingu täiendavaid esimese taseme omavahendeid;“.

- (15) Artiklisse 37 lisatakse punkt c:

„c) mahaarvatavat summat vähendatakse tütarettevõtjate immateriaalse vara arvestusliku ümberhindamise summa võrra, mis on saadud nende tütarettevõtjate konsolideerimisel, kes on seotud isikutega, kes ei ole kaasatud I osa II jaotise 2. peatüki kohasesse konsolideerimisse.“.

- (16) Artikli 39 lõike 2 esimese lõigu sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:
„Edasilükkunud tulumaksu vara, mis ei põhine tulevasel kasumlikkusel, peab piirduma ajutistest erinevustest tuleneva edasilükkunud tulumaksu varaga, mis on loodud enne [kuupäev, mil määruse muudatus võetakse kolleegiumis vastu], kui kõik järgmised tingimused on täidetud:“.
- (17) Artikli 45 punkti a alapunkt i asendatakse järgmisega:
„i) lühikese positsiooni lõpptähtaeg vastab pika positsiooni lõpptähtajale või on sellest hilisem või on pika positsiooni järelejäänud tähtaeg vähemalt 365 päeva;“
- (18) Artikli 49 lõike 2 lõppu lisatakse järgmine lõik:
„Seda lõiku ei kohaldata, kui omavahendeid arvutatakse artiklite 92a ja 92b nõuete täitmise eesmärgil.“.
- (19) Artikli 52 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:
- (a) punkt a asendatakse järgmisega:
„a) instrumendid on emiteerinud krediidasutus või investeerimisühing ja nende eest on täielikult tasutud“;
 - (b) punkt p asendatakse järgmisega:
„p) instrumente reguleerivate õigusaktide või lepinguliste sätetega nähakse ette, et kriisilahendusasutuse otsuse alusel kasutada direktiivi 2014/59/EL artiklis 59 osutatud õigusi tuleb instrumentide põhisumma alaliselt alla hinnata või tuleb instrumendid konverteerida esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvateks instrumentideks;“;
 - (c) lõikesse 1 lisatakse järgmised punktid q ja r:
„q) instrumente võib emiteerida kolmanda riigi õigusaktide alusel või nende suhtes võib kohaldada kolmanda riigi õigusakte üksnes siis, kui nende õigusaktide alusel on direktiivi 2014/59/EL artiklis 59 osutatud allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamine kehtiv ja jõustatav selliste põhikirjasätete või õiguslikult jõustatavate lepinguliste sätete alusel, milles tunnistatakse kriisilahendusmenetlust või muid allahindamise või konverteerimisega seotud toiminguid;
r) instrumentide suhtes ei kohaldata tasaarvestuskokkuleppeid (*set-off*) ega tasaarvestusõigusi (*netting*), mis võiksid vähendada nende suutlikkust kahjumit katta.“.
- (20) Artikli 56 punkt e asendatakse järgmisega:
„e) artikli 66 kohaselt teise taseme omavahendite kirjetest mahaarvamisele kuuluvate kirjete summa, mis ületab krediidasutuse või investeerimisühingu teise taseme omavahendeid;“.
- (21) Artikli 59 punkti a alapunkt i asendatakse järgmisega:
„i) lühikese positsiooni lõpptähtaeg vastab pika positsiooni lõpptähtajale või on sellest hilisem või on pika positsioon järelejäänud tähtaeg vähemalt 365 päeva;“.
- (22) Artikli 62 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kapitaliinstrumendid ja allutatud laenud, tingimusel et täidetud on artiklis 63 sätestatud tingimused, ja artiklis 64 kehtestatud ulatuses;“.

(23) Artiklit 63 muudetakse järgmiselt:

(a) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) instrumendid on emiteerinud või allutatud laenud on välja andnud krediitiasutus või investeerimisühing ja nende eest on täielikult tasutud“;

(b) punkt d asendatakse järgmisega:

„d) instrumente reguleerivate sätete kohased instrumentide põhisummaga seotud nõuded või allutatud laenusid reguleerivate sätete kohased allutatud laenude põhisummaga seotud nõuded on madalama järguga mis tahes kõlblike kohustuste instrumentidest tulenevatest nõuetest;“.

(c) punkt n asendatakse järgmisega:

„n) instrumente reguleerivate õigusaktide või lepinguliste sätetega nähakse ette, et kriisilahendusasutuse otsuse alusel kasutada direktiivi 2014/59/EL artiklis 59 osutatud õigusi tuleb instrumentide põhisumma alaliselt alla hinnata või tuleb instrumendid konverteerida esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvateks instrumentideks;

(d) lisatakse järgmised punktid o ja p:

„o) instrumente võib emiteerida kolmanda riigi õigusaktide alusel või nende suhtes võib kohaldada kolmanda riigi õigusakte üksnes siis, kui nende õigusaktide alusel on direktiivi 2014/59/EL artiklis 59 osutatud allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamine kehtiv ja jõustatav selliste põhikirjasätete või õiguslikult jõustatavate lepinguliste sätete alusel, milles tunnistatakse kriisilahendusmenetlust või muid allahindamise või konverteerimisega seotud toiminguid;

p) instrumentide suhtes ei kohaldata tasaarvestuskokkuleppeid (*set-off*) ega tasaarvestusõigusi (*netting*), mis võiks vähendada nende suutlikkust kahjumit katta.“.

(24) Artikkel 64 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 64

Teise taseme omavahendite instrumentide amortisatsioon

1. Teise taseme omavahendite instrumendid, mille järelejäänud tähtaeg on rohkem kui viis aastat, kvalifitseeruvad teise taseme kirjeteks.
2. See, mil määral teise taseme omavahendite instrumendid instrumentide tähtaja viimasel viiel aastal kvalifitseeruvad teise taseme omavahendite kirjeteks, arvutatakse punktis a tehtud arvutuse tulemuse korrutamiseega punktis b osutatud summaga järgmiselt:
 - (a) instrumentide või allutatud laenude puhasväärtus lepingulise lõpptähtajani jäänud viie aasta pikkuse ajavahemiku esimese päeva seisuga, jagatuna kõnealuse ajavahemiku kalendripäevade arvuga;

- (b) instrumentide või allutatud laenude lepingulise lõpptähtajani jäänud kalendripäevade arv.“.
- (25) Artiklile 66 lisatakse punkt e:
- „e) artikli 72e kohaselt kõlblike kohustuste kirjetest mahaarvamisele kuuluvate kirjete summa, mis ületab krediidasutuse või investeerimisühingu kõlblikke kohustusi.“.
- (26) Artikli 69 punkti a alapunkt i asendatakse järgmisega:
- „i) lühikese positsiooni lõpptähtaeg vastab pika positsiooni lõpptähtajale või on sellest hilisem või on pika positsioon järelejäänud tähtaeg vähemalt 365 päeva;“.
- (27) Pärast artiklit 72 lisatakse peatükk 5a:

„PEATÜKK 5a Kõlblikud kohustused

1. JAGU

KÕLBLIKE KOHUSTUSTE KIRJED JA INSTRUMENDID

Artikkel 72a

Kõlblike kohustuste kirjed

1. Kõlblike kohustuste kirjed koosnevad järgnevast, välja arvatud siis, kui need kuuluvad lõikes 2 sätestatud väljajäetud kohustuste hulka:
 - (a) kõlblike kohustuste instrumendid, kui artiklis 72b sätestatud tingimused on täidetud ulatuses, mis ei võimalda neil kvalifitseeruda esimese taseme põhiomavahendite, täiendavate esimese taseme põhiomavahendite ega teise taseme omavahendite kirjeteks;
 - (b) teise taseme omavahendite instrumendid, mille järelejäänud tähtaeg on vähemalt üks aasta, sellises ulatuses, kuivõrd nad ei kvalifitseeru artikli 64 kohaselt teise taseme omavahendite kirjeteks.
2. Erandina lõikest 1 arvatakse kõlblike kohustuste kirjete hulgast välja järgmised kohustused:
 - (a) tagatud hoiused;
 - (b) nõudmiseni hoiused ja lühiajalised hoiused, mille esialgne tähtaeg on lühem kui üks aasta;
 - (c) füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate kõlblike hoiuste see osa, mis ületab direktiivi 2014/49/EL artikli 6 kohast hoiuste tagamise ulatust;
 - (d) füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate hoiused, mis oleksid kõlblikud hoiused, kui need ei oleks avatud liidus asutatud krediidasutuste ja investeerimisühingute väljaspool liitu asuvate filiaalide kaudu;
 - (e) tagatud kohustused, sealhulgas pandikirjad ja kohustused riskide maandamise

eesmärgil kasutatavate finantsinstrumentide kujul, mis moodustavad lahutamatu osa tagatiste kogumist ning mis on riigisisese õiguse kohaselt tagatud sarnaselt pandikirjadega, tingimusel et kogu pandikirjade tagatiste kogumiga seotud tagatud vara jääb mõjutamatuks, eraldatuks ja piisavalt rahastatuks ning välja arvatud tagatud kohustuse või pandiga tagatud kohustuse selline osa, mis ületab tagatiseks oleva vara, pandi, pandiõiguse või tagatise väärtust;

- (f) kohustused, mis on tekkinud kliendi vara või raha hoides, sealhulgas ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja kliendi vara või raha, tingimusel et selline klient on kohaldatavate maksejõuetust käsitlevate õigusaktide alusel kaitstud;
- (g) kohustused, mis on tekkinud kriisilahendusala ettevõtja või ühega selle tütar-ettevõtjatest (kui usaldusisiku) ja mõne teise isiku (kui kasusaaja) vahelise usaldussuhte alusel, tingimusel et niisugune kasusaaja on kaitstud kohaldatava maksejõuetus- või tsiviilõiguse alusel;
- (h) krediitiasutuste ja investeerimisühingute, välja arvatud sama konsolideerimisgrupi ettevõtjate ees olevad kohustused, mille esialgne tähtaeg on lühem kui seitse päeva;
- (i) kohustused direktiivi 98/26/EÜ kohaldamise eesmärgil määratud süsteemide või süsteemi korraldajate või nendes osalejate ees, mis tulenevad niisuguses süsteemis osalemisest ja mille tähtajani on jäänud vähem kui seitse päeva;
- (j) järgmised kohustused:
 - (i) kohustused töötajate ees seoses palgavõlgnevuse, pensionihüvitise või muu kindlaksmääratud tasuga, välja arvatud tulemustasud, mis ei ole reguleeritud kollektiivlepinguga, ning välja arvatud direktiivi 2013/36/EL artikli 92 lõikes 2 osutatud oluliste riskide võtjate tasu muutuva osa suhtes.
 - (ii) kohustused kaubakrediiti andnud võlausaldajate ees seoses krediitiasutuse või investeerimisühingu või ematöötaja igapäevaseks tegevuseks vajalike kriitiliste kaupade tarnetega või teenuste osutamisega, sealhulgas IT-teenused, kommunaalteenused ning ruumide rent, teenindus ja korrashoid;
 - (iii) kohustused maksu- ja sotsiaalkindlustusasutuste ees, kui selliste asutuste nõudeõigused rahuldatakse kohaldatava õiguse alusel eelisjärjekorras;
 - (iv) kohustused hoiuste tagamise skeemide ees, mille aluseks on direktiivi 2014/49/EL kohased osamaksed.
- (k) kohustused, mis tulenevad tuletisinstrumentidest;
- (l) kohustused, mis tulenevad tuletisinstrumenti tunnustega võlainstrumentidest.

Artikkel 72b
Kõlblike kohustuste instrumendid

1. Kohustused kvalifitseeruvad kõlblike kohustuste instrumentideks, eeldusel et need täidavad käesolevas artiklis kehtestatud tingimused ja üksnes käesolevas artiklis kindlaks määratud ulatuses.
2. Kohustused kvalifitseeruvad kõlblike kohustuste instrumentideks, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:
 - (a) kohustused on emiteerinud või välja andnud krediidasutus või investeerimisühing ning nende eest on täielikult tasutud;
 - (b) kohustusi ei ole ostanud mitte keegi järgmistest:
 - (i) krediidasutus või investeerimisühing või samasse kriisilahendusosalusesse gruppi kuuluv üksus;
 - (ii) ettevõtja, milles krediidasutusel või investeerimisühingul on otsene või kaudne osalus, kus talle otseselt või kontrollisuhte kaudu kuulub vähemalt 20 % kõnealuse ettevõtja hääleõigustest või kapitalist;
 - (c) kriisilahendusosalune ettevõtja ei rahasta instrumentide ostu otseselt ega kaudselt;
 - (d) instrumente reguleerivate sätete kohaste kohustuste põhisummaga seotud nõue on täielikult allutatud artikli 72a lõikes 2 osutatud väljajäetud kohustustest tulenevatele nõuetele. Asjaomane allutamistingimus loetakse täidetuks ühel järgnevatest juhtudest:
 - (i) kohustusi reguleerivates lepingulistest sätetes on täpsustatud, et direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punktis 47 määratletud tavalise maksejõuetusmenetluse korral on instrumentide põhisumma suhtes tehtud nõue madalama järguga nõuetest, mis tulenevad ükskõik millisest artikli 72a lõikes 2 osutatud väljajäetud kohustusest.
 - (ii) kohustusi reguleerivates õigusaktides on täpsustatud, et direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punktis 47 määratletud tavalise maksejõuetusmenetluse korral on instrumentide põhisumma suhtes tehtud nõue madalama järguga nõuetest, mis tulenevad ükskõik millisest artikli 72a lõikes 2 osutatud väljajäetud kohustusest.
 - (e) instrumendid on emiteerinud kriisilahendusosalune ettevõtja, mille bilansis ei ole ühtegi artikli 72a lõikes 2 osutatud väljajäetud kohustust, mis on madalama või sama nõudeõiguse järguga kui kõlblike kohustuste instrumendid;
 - (f) ükski järgmistest ei ole kohustusi taganud ega andnud neile garantiid ega sõlminud kokkuleppeid, mis suurendaks instrumentidega seonduvate nõuete nõudeõiguse järku:
 - (i) krediidasutus või investeerimisühing ega tema tütarettevõtjad;

- (ii) krediidasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja ega tema tütarettevõtjad;
 - (iii) mis tahes ettevõtja, kellel on märkimisväärne seos punktides i ja ii osutatud üksustega;
- (g) kohustuste suhtes ei kohaldata mis tahes kokkuleppeid või tasaarvestusõigusi, mis võiks vähendada nende suutlikkust kriisilahendusmenetluses kahjumit katta;
 - (h) kohustusi reguleerivad sätted ei sisalda krediidasutuse või investeerimisühingu jaoks ajendeid nende põhisumma lunastamiseks, tagasivõtmiseks, tagasiostmiseks või tagasimaksmiseks enne lõpptähtaega;
 - (i) piiramata artikli 72c lõiget 2 ei saa instrumentide omanikud kohustusi enne lõpptähtaega tagasi osta;
 - (j) kui kohustused hõlmavad üht või mitut tagasiostu või ennetähtaegse tagasimaksmise võimalust, võib neid kasutada üksnes vastavalt väljaandja äranägemisele;
 - (k) kohustusi võib enne tähtaega lunastada, tagasi võtta, tagasi osta või tagasi maksta, kui artiklites 77 ja 78 sätestatud tingimused on täidetud;
 - (l) kohustusi reguleerivad sätted ei osuta otseselt ega kaudselt sellele, et kriisilahendusluse ettevõtja soovib kohustused lunastada, tagasi võtta, tagasi osta, varem tagasi maksta või et ta võiks seda teha, välja arvatud krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetusmenetluse või likvideerimise korral, ning krediidasutus või investeerimisühing ei osuta sellele ka ühelgi muul viisil;
 - (m) kohustusi reguleerivate sätetega ei anta omanikule õigust kiirendada intresside või põhisumma tulevase kavakohaseid makseid, välja arvatud kriisilahendusluse ettevõtja maksejõuetuse või likvideerimise korral;
 - (n) kohustustelt tehtavate intressi- või dividendimaksete suurus, ei muudeta kriisilahendusluse ettevõtja või selle emaettevõtja krediitkvaliteedi alusel;
 - (o) kohustusi reguleerivate lepinguliste sätetega nähakse ette, et kui kriisilahendusluse kasutab direktiivi 2014/59/EL artiklis 48 osutatud allahindamise või konverteerimise õigusi, tuleb kohustuste põhisumma alaliselt alla hinnata või tuleb kohustused konverteerida esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvateks instrumentideks.
3. Lisaks lõikes 2 osutatud kohustustele peavad kohustused kvalifitseeruma kõlblike kohustuste instrumentideks, mille koondsumma ei ületa 3,5 % koguriskipositsioonist, mis arvutatakse artikli 92 lõigete 3 ja 4 kohaselt, tingimusel et:
- (a) täidetud on kõik lõikes 2 kehtestatud tingimused, välja arvatud tingimus punktis d;
 - (b) asjaomased kohustused on sama nõudeõiguse järguga kui artikli 72a lõikes 2 osutatud madalaima järguga väljajäetud kohustused ning

- (c) nende kohustuste lisamine kõlblike kohustuste kirjete hulka ei too kaasa olulist negatiivset mõju krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduskõlblikkusele, mida kinnitab kriisilahendusasutus pärast direktiivi 2014/59/EL artikli 45b lõike 3 punktides b ja c osutatud elementide hindamist.

Krediidasutus või investeerimisühing võib otsustada mitte lisada välistatud kohustuste kirjete hulka esimeses lõigus osutatud kohustusi.

- 4. Kui krediidasutus või investeerimisühing teeb lõike 3 teise lõigu kohase otsuse, kvalifitseeruvad kohustused kõlblike kohustuste instrumentideks lisaks lõikes 2 osutatud kohustustele, tingimusel et:

- (a) krediidasutuse või investeerimisühingu otsus mitte lisada kõlblike kohustuste kirjete hulka lõike 3 esimeses lõigus osutatud kohustusi on kehtiv kooskõlas lõikega 5;
- (b) lõikes 2 kehtestatud kõik tingimused, välja arvatud selle punkti d tingimused, on täidetud;
- (c) asjaomased kohustused on sama või kõrgema nõudeõiguse järguga kui artikli 72a lõikes 2 osutatud madalaima järguga väljajäetud kohustused;
- (d) krediidasutuse või investeerimisühingu bilansis ei ole artikli 72a lõikes 2 osutatud selliste väljajäetud kohustuste summa, mille nõudeõiguse järk on sama või madalam kohustustest maksejõuetusmenetluse korral, omavahendite ja krediidasutuse või investeerimisühingu kõlblike kohustuste summast üle 5 % suurem;
- (e) nende kohustuste lisamine kõlblike kohustuste kirjete hulka ei too kaasa olulist negatiivset mõju krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduskõlblikkusele, mida kinnitab kriisilahendusasutus pärast direktiivi 2014/59/EL artikli 45b lõike 3 punktides b ja c osutatud elementide hindamist.

- 5. Lõike 3 teises lõigus osutatud otsuses täpsustatakse, kas krediidasutus või investeerimisühing kavatseb lõikes 4 osutatud kohustused lisada kõlblike kohustuste kirjete hulka või ei kavatse lisada ühtegi lõigetes 3 ja 4 osutatud kohustust. Krediidasutus või investeerimisühing ei või otsustada lisada kõlblike kohustuste kirjetele nii lõikes 3 kui ka lõikes 4 osutatud kohustusi.

Otsus avaldatakse aastaaruandes ja see jõustub kuue kuu möödumisel pärast aruande avaldamist. Otsus kehtib vähemalt ühe aasta.

- 6. Käesoleva artikli tingimuste täitmise kontrollimisel konsulteerib pädev asutus kriisilahendusasutusega.

Artikkel 72c

Kõlblike kohustuste instrumentide amortisatsioon

- 1. Kõlblike kohustuste instrumendid, mille järelejäänud tähtaeg on vähemalt üks aasta,

kvalifitseeruvad täielikult kõlblike kohustuste kirjeteks.

Kõlblike kohustuste instrumentid, mille järelejäänud tähtaeg on lühem kui üks aasta, ei kvalifitseeru kõlblike kohustuste kirjeteks.

2. Lõike 1 kohaldamisel, kui kõlblike kohustuste instrument sisaldab omaniku tagasiosustuvõimalust, mille saab täitmisele pöörata enne instrumendi esialgset tähtaega, määratakse instrumendi tähtajaks kõige varajasem kuupäev, millal omanik saab kasutada tagasiosustuvõimalust ja taotleda instrumendi tagasiosutamist või tagasimaksmist.

Artikkel 72d

Tagajärjed, mis tulenevad sellest, kui kõlblikkuse tingimused ei ole enam täidetud

Kui kõlblike kohustuste instrumendi suhtes ei ole artiklis 72b sätestatud tingimused enam täidetud, lõpeb viivitamatult kohustuste kvalifitseerumine kõlblike kohustuste instrumendiks.

Artikli 72b lõikes 2 osutatud kohustusi võib endiselt lugeda kõlblike kohustuste instrumentideks seni, kuni need kvalifitseeruvad kõlblike kohustuste instrumentideks artikli 72b lõike 3 või artikli 72b lõike 4 kohaselt.

2. JAGU

MAHAARVAMISED KÕLBLIKE KOHUSTUSTE KIRJETEST

Artikkel 72e

Mahaarvamised kõlblike kohustuste kirjetest

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, mille suhtes kohaldatakse artiklit 92a, arvavad kõlblike kohustuste kirjetest maha järgmised elemendid:
 - (a) krediidiasutuse või investeerimisühingu otsene, kaudne ja sünteetiline osalus enda kõlblike kohustuste instrumentides, sealhulgas enda kohustused, mille ostukohustus võib krediidiasutusel või investeerimisühingul olemasolevate lepinguliste kohustuste alusel tekkida;
 - (b) otsene, kaudne ja sünteetiline osalus sellise globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksuste kõlblike kohustuste instrumentides, kellega krediidiasutusel või investeerimisühingul on vastastikune ristosalus, mis on pädeva asutuse arvates loodud selleks, et kunstlikult suurendada kriisilahendusala ettevõtja suutlikkust kahjusid katta ja rekapitalizeerida;
 - (c) globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksuste kõlblike kohustuste instrumentides olevate, artikli 72i kohaselt kindlaks määratud otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste kohaldatav summa, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole olulist investeringut neis ettevõtetes;
 - (d) krediidiasutuse või investeerimisühingu otsesed, kaudsed ja sünteetilised osalused globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksuste kõlblike kohustuste instrumentides, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on asjaomastes

üksustes oluline investering, välja arvatud väärtpaberite emissiooni tagamisega seotud positsioonid, mida hoitakse vähem kui viis tööpäeva.

2. Käesoleva jao kohaldamisel koheldakse kõlblike kohustuste instrumentidena kõiki instrumente, mis kuuluvad kõlblike kohustuste instrumentidega samasse järku, välja arvatud instrumendid, mis on samas järgus instrumentidega, mis on tunnistatud kõlblikeks kohustusteks artikli 72b lõigete 3 ja 4 alusel.
3. Käesoleva jao kohaldamisel võivad krediidasutused ja investeerimisühingud arvutada artikli 72b lõikes 3 osutatud kõlblike kohustuste instrumentides olevate osaluste summa järgmiselt:

$$h = \sum_i (H_i \cdot \frac{l_i}{L_i})$$

kus

h = artikli 72b lõikes 3 osutatud kõlblike kohustuste instrumentides olevate osaluste summa;

i = emiteeriva krediidasutuse või investeerimisühingu indeks;

H_i = emiteeriva krediidasutuse või investeerimisühingu artikli 72b lõikes 3 osutatud kõlblike kohustuste instrumentides olevate osaluste kogusumma;

l_i = emiteeriva krediidasutuse või investeerimisühingu i kõlblike kohustuste kirjetes sisalduvate kohustuste summa artikli 72b lõikes 3 kehtestatud piirides vastavalt emiteeriva krediidasutuse või investeerimisühingu värskeimale avalikustatud teabele;

L_i = artikli 72b lõikes 3 osutatud emiteeriva krediidasutuse või investeerimisühingu i tagasi maksmata kohustuste kogusumma vastavalt emitendi värskeimale avalikustatud teabele;

4. Kui ELis emaettevõtjana tegutseval krediidasutusel või investeerimisühingul või liikmesriigis asuval emaettevõtjal, mille suhtes kohaldatakse artiklit 92a, on temaga samasse kriisilahendusalusesse gruppi mittekuuluva tütaretevõtja otsesed, kaudsed või sünteetilised osalused omavahenditesse kuuluvates instrumentides või kõlblike kohustuste instrumentides, võib selle emaettevõtja kriisilahendusasutus pärast asjaomaste tütaretevõtjate kriisilahendusasutusega konsulteerimist lubada emaettevõtja suhtes teha erandi lõike 1 punktidest c ja d ning lõikest 2, arvates maha päritolu liikmesriigi kriisilahendusasutuse kindlaks määratud väiksema summa. Väiksem summa peab olema vähemalt võrdne summaga m , mis arvutatakse järgmiselt:

$$m_i = O_i + P_i - \max \{0; [(O_i + P_i) - r_{RG} \times R_i]\}$$

Kus

i = tütarettevõtja indeks;

O_i = tütarettevõtja i emiteeritud omavahenditesse kuuluvate instrumentide summa, mille emaettevõtja on arvanud konsolideeritud omavahenditesse;

P_i = tütarettevõtja i emiteeritud ja emaettevõtja hoitud kõlblike kohustuste instrumentide summa;

r_{RG} = asjaomase kriisilahendusala grupi suhtes kohaldatav suhtarv vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 92a lõike 1 punktile a ja artiklile 45d;

R_i = globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksuse i koguriskipositsioon arvatuna artikli 92 lõigete 3 ja 4 kohaselt.

Kui emaettevõtjal on esimese lõigu kohaselt lubatud maha arvata väiksem summa, arvab tütarettevõtja omavahendite ja kõlblike kohustuste asjaomasest elemendist maha lõike 1 punktide c ja d ning lõike 2 kohaselt arvatatud summa ja nimetatud madalama summa vahe.

Artikkel 72f

Enda kõlblike kohustuste instrumentides olevate osaluste mahaarvamine

Artikli 72e lõike 1 punkti a kohaldamisel arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud osalused pika kogupositsiooni alusel, võttes arvesse järgmisi erandeid:

- (a) krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad arvutada osaluste summa pika netopositsiooni alusel, eeldusel et on täidetud mõlemad järgmised tingimused:
 - (i) lühikesed ja pikad positsioonid on samas aluspositsioonis ning lühikesed positsioonid ei hõlma vastaspoole riski;
 - (ii) nii lühikesi kui ka pikki positsioone hoitakse mõlemaid kauplemisportfellis või hoitakse mõlemaid muu tegevuse all;
- (b) otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste puhul indeksipõhistes väärtpaberites määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud mahaarvatava summa kindlaks, arvutades aluspositsiooni nende indeksite koosseisu kuuluvates enda kõlblike kohustuste instrumentides;
- (c) krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad tasaarvestada enda kõlblike kohustuste instrumentide pikad kogupositsioonid, mis tulenevad indeksipõhistes väärtpaberites olevatest osalustest, enda kõlblike kohustuste instrumentide lühikeste positsioonidega, mis tulenevad alusindeksi lühikestest positsioonidest, sealhulgas juhul, kui kõnealused lühikesed positsioonid hõlmavad vastaspoole riski, eeldusel et on täidetud mõlemad järgmised tingimused:
 - (i) pikad ja lühikesed positsioonid on samas alusindeksis;
 - (ii) nii lühikesi kui ka pikki positsioone hoitakse mõlemaid kauplemisportfellis või hoitakse mõlemaid muu tegevuse all.

Artikkel 72g
Kõlblike kohustuste kirjete mahaarvamise alus

Artikli 72e lõike 1 punktide b, c ja d kohaldamisel arvutavad krediidasutused ja investeerimisühingud osalused pika kogupositsiooni alusel, võttes arvesse artiklites 72h kuni 72i kehtestatud erandeid.

Artikkel 72h
Teiste globaalsesüsteemselt olulise ettevõtja üksuste kõlblike kohustuste instrumentidesse kuuluvate osaluste mahaarvamine

Krediidasutused ja investeerimisühingud, kes ei kasuta artiklis 72j sätestatud erandit, teevad artikli 72e lõike 1 punktides c ja d osutatud mahaarvamised vastavalt järgnevale:

- (a) nad võivad arvutada otsesed, kaudsed ja sünteetilised osalused kõlblike kohustuste instrumentides samas aluspositsioonis oleva pika netopositsiooni alusel, eeldusel et mõlemad järgmised tingimused on täidetud:
 - (i) lühikese positsiooni lõpptähtaeg vastab pika positsiooni lõpptähtajale või selle järelejäänud tähtaeg on vähemalt üks aasta;
 - (ii) nii lühikest kui ka pikka positsiooni hoitakse mõlemat kauplemisportfellis või hoitakse mõlemat muu tegevuse all;
- (b) otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste puhul indeksipõhistes väärtpaberites määravad krediidasutused ja investeerimisühingud mahaarvatava summa kindlaks, vaadates läbi nende indeksite koosseisu kuuluvates kõlblike kohustuste instrumentide aluspositsioonid.

Artikkel 72i
Kõlblike kohustuste mahaarvamine, kui krediidasutusel või investeerimisühingul ei ole olulisi investeeringuid globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksustes

1. Artikli 72e lõike 1 punkti c kohaldamisel arvutavad krediidasutused ja investeerimisühingud mahaarvatava summa, korrutades käesoleva lõike punktis a osutatud summa käesoleva lõike punktis b osutatud arvutuse tulemusel saadud teguriga:
 - (a) kogusumma, mille võrra krediidasutuse või investeerimisühingu otsesed, kaudsed ja sünteetilised osalused selliste finantssektori ettevõtjate esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse, teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides ning globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksuste kõlblike kohustuste instrumentides, millest ühestki krediidasutusel või investeerimisühingul ei ole olulist investeeringut, ületavad 10 % krediidasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendite kirjetest, pärast järgmiste sätete kohaldamist:
 - (i) artiklid 32 kuni 35;
 - (ii) artikli 36 lõike 1 punktid a kuni g, punkti k alapunktid ii kuni v ja punkt l, välja arvatud mahaarvatav summa seoses tulevase kasumlikkuse põhineva edasilükkunud tulumaksu varaga, mis tuleneb ajutistest erinevustest;

(iii) artiklid 44 ja 45;

- (b) krediidasutuse või investeerimisühingu otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste summa globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksuste kõlblike kohustuste instrumentides, milles krediidasutusel või investeerimisühingul ei ole olulist investeeringut, jagatuna krediidasutuse või investeerimisühingu kõigi otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste kogusummaga nende finantssektori ettevõtete esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides ning globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksuste kõlblike kohustuste instrumentides, milles kriisilahendusalusel ettevõtjal ei ole olulist investeeringut.
- 2. Krediidasutused ja investeerimisühingud jätaavad lõike 1 punktis a osutatud summast ja lõike 1 punktis b osutatud teguri arvutusest välja väärtpaberite emissiooni tagamisega seotud positsioonid, mida hoitakse viis tööpäeva või vähem.
 - 3. Lõike 1 kohaselt maha arvatud summa jaotatakse kõigi krediidasutuse või investeerimisühingu hoitavate globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksuse kõlblike kohustuste instrumentide vahel. Krediidasutused ja investeerimisühingud määravad kindlaks selle, milline summa igast kõlblike kohustuste instrumendist tuleb lõike 1 kohaselt maha arvata, korrutades käesoleva lõike punktis a osutatud summa käesoleva lõike punktis b osutatud osakaaluga:
 - (a) osaluste summa, mis tuleb lõike 1 kohaselt maha arvata;
 - (b) kõlblike kohustuste instrumentide osakaal kogusummas, mille moodustavad krediidasutuse või investeerimisühingu otsesed, kaudsed ja sünteetilised osalused selliste globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksuste kõlblike kohustuste instrumentides, milles krediidasutusel või investeerimisühingul ei ole olulist investeeringut.
 - 4. Artikli 72e lõike 1 punktis c osutatud osaluste summat, mis ei ületa 10 % krediidasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendite kirjetest pärast lõike 1 punkti a alapunktide i, ii ja iii sätete kohaldamist, ei arvata maha ning selle suhtes kohaldatakse vastavalt vajadusele III osa II jaotise 2. või 3. peatüki kohaseid riskikaalusid ja III osa IV jaotises sätestatud nõudeid.
 - 5. Krediidasutused ja investeerimisühingud määravad kindlaks selle, milline summa igast kõlblike kohustuste instrumendist tuleb lõike 4 kohaselt riskiga kaaluda, korrutades lõike 4 kohaselt nõutud riskiga kaalutava osaluse summa lõike 3 punkti b kohaselt arvutatud osakaaluga:

Artikkel 72j

Kauplemisportfelliga seotud erand kõlblike kohustuste kirjetest tehtavatest mahaarvamistest

- 1. Krediidasutused ja investeerimisühingud võivad otsustada mitte arvata maha

kõlblike kohustuste instrumentide otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste ettenähtud summat, mis on kokku ja mõõdetuna pika kogupositsiooni alusel võrdne või väiksem kui 5 % krediidasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahenditest pärast artiklite 32 ja 36 kohaldamist, tingimusel et kõik järgmised nõuded on täidetud:

- (a) osalused kuuluvad kauplemisportfelli;
- (b) kõlblike kohustuste instrumente ei hoita kauem kui 30 tööpäeva.

- 2. Lõike 1 kohaselt mahaarvamata kirjete summade suhtes kohaldatakse kauplemisportfelli kirjete suhtes kehtivaid omavahendite nõudeid.
- 3. Kui lõike 1 kohaselt maha arvatud osaluste puhul ei ole samas lõikes kehtestatud tingimused enam täidetud, arvatakse osalused maha artikli 72g kohaselt, ja ilma et kohaldataks artiklites 72h ja 72i sätestatud erandeid.

3. JAGU

OMAVAHENDID JA KÕLBLIKUD KOHUSTUSED

Artikkel 72k

Kõlblikud kohustused

Krediidasutuse või investeerimisühingu kõlblikud kohustused koosnevad krediidasutuse või investeerimisühingu kõlblike kohustuste kirjetest, millest on tehtud artiklis 72e osutatud mahaarvamised.

Artikkel 72l

Omavahendid ja kõlblikud kohustused

Krediidasutuse või investeerimisühingu omavahendid ja kõlblikud kohustused võrduvad krediidasutuse või investeerimisühingu omavahendite ja kõlblike kohustuste summaga.“.

- (28) II osa I jaotise 6. peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„Omavahendite ja kõlblike kohustuste üldnõuded“

- (29) Artiklit 73 muudetakse järgmiselt:

- (a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Instrumentide jaotus“;

- (b) lõiked 1, 2, 3 ja 4 asendatakse järgmistega:

„1. Kapitaliinstrumentid ja kohustused, millelt muus vormis kui rahaliste või omavahenditesse kuuluva instrumendina tehtavate väljamaksete tegemise üle on õigus otsustada üksnes krediidasutusel või investeerimisühingul, saavad kvalifitseeruda esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse, teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena või kõlblike kohustuste instrumentidena vaid juhul, kui krediidasutus või investeerimisühing on saanud pädevalt asutuselt eelneva loa.

- 2. Pädevad asutused annavad lõikes 1 osutatud loa üksnes juhul, kui nende arvates on

täidetud kõik järgmised tingimused:

- (a) lõikes 1 osutatud otsustusõigus ega vorm, milles väljamakseid saab teha, ei mõjuta negatiivselt krediidasutuse või investeerimisühingu võimet tühistada asjaomase instrumendi alusel tehtavaid makseid;
- (b) lõikes 1 osutatud otsustusõigus ega vorm, milles väljamakseid saab teha, ei mõjuta negatiivselt instrumendi ega kohustuse võimet katta kahjusid;
- (c) lõikes 1 osutatud otsustusõigus ega vorm, milles väljamakseid saab teha, ei vähenda muul viisil kapitaliinstrumendi ega kohustuse kvaliteeti.

Enne lõikes 1 osutatud loa andmist konsulteerib pädev asutus krediidasutuse või investeerimisühingu nimetatud tingimustele vastavuse üle kriisilahendusasutusega.

3. Kapitaliinstrumendid ja kohustused, millelt muus vormis kui rahaliste või omavahenditesse kuuluva instrumendina tehtavate väljamaksete tegemise üle on õigus otsustada või seda nõuda mõnel muul juriidilisel isikul kui neid emiteerival krediidasutusel või investeerimisühingul, ei saa kvalifitseeruda esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse, teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena või kõlblike kohustuste instrumentidena.

4. Krediidasutused ja investeerimisühingud võivad täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse, teise taseme omavahenditesse kuuluvatelt instrumentidelt ja kõlblike kohustuste instrumentidelt tehtavate väljamaksete suuruse kindlaksmääramisel kasutada ühe alusnäitajana laiapõhjalist turuindeksit.“;

(c) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Krediidasutused ja investeerimisühingud esitavad aruannetes ja avalikustavad laiapõhjalised aktsiahinnaindeksid, millele nende kapitali- ja kõlblike kohustuste instrumendid toetuvad.“.

(30) Artikli 75 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Nõuded artikli 45 punktis a, artikli 59 punktis a, artikli 69 punktis a ja artikli 72h punktis a osutatud lühikeste positsioonide lõpptähtaegade kohta loetakse seoses hoitavate positsioonidega täidetuks, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:“.

(31) Artikli 76 lõiked 1, 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„1. Artikli 42 punkti a, artikli 45 punkti a, artikli 57 punkti a, artikli 59 punkti a, artikli 67 punkti a, artikli 69 punkti a ja artikli 72h punkti a kohaldamisel võivad krediidasutused ja investeerimisühingud kapitaliinstrumendis oleva pika positsiooni summat vähendada indeksi selle osa võrra, mis põhineb samal aluspositsioonil, mille riski maandatakse, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

- (a) nii pikka positsiooni, mille riski maandatakse, kui ka lühikest positsiooni indeksi, mida kasutatakse sellest pikast positsioonist tuleneva riski maandamiseks, hoitakse kauplemisportfellis või hoitakse mõlemaid muu tegevuse all;
- (b) punktis a osutatud positsioone kajastatakse krediidasutuse või investeerimisühingu bilansis õiglases väärtuses.

2. Kui pädev asutus on andnud selleks eelneva loa, võib krediidasutus või

investeeringisühing kasutada krediitdiasutuse või investeeringisühingu indeksite koosseisu kuuluvate instrumentide aluspositsiooni konservatiivset hinnangut alternatiivse võimalusena sellele, et krediitdiasutus või investeeringisühing arvutab oma riskipositsiooni seoses ühes või mitmes järgnevas punktis osutatud kirjetega:

- (a) enda esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse, teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid ja kõlblike kohustuste instrumendid, mis kuuluvad indeksite koosseisu;
- (b) finantssektori ettevõtete esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid, mis kuuluvad indeksite koosseisu;
- (c) krediitdiasutuste ja investeeringisühingute kõlblike kohustuste instrumendid, mis kuuluvad indeksite koosseisu.

3. Pädevad asutused annavad lõikes 2 osutatud loa ainult juhul, kui krediitdiasutus või investeeringisühing on rahuldaval viisil tõendanud, et krediitdiasutuse või investeeringisühingu jaoks on tegevuslikult koormav jälgida vastavalt lõike 2 ühes või mitmes punktis osutatud kirjetega seotud aluspositsioone.“.

(32) Artikkel 77 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 77

Omavahendite ja kõlblike kohustuste vähendamise tingimused

Krediitdiasutus või investeeringisühing taotleb pädevate asutuste eelnevat luba ühe või mõlema järgneva tegevuse jaoks:

- (a) krediitdiasutuse või investeeringisühingu emiteeritud esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentide vähendamine, lunastamine või tagasiostmine kohaldatavate riigisiseste õigusaktidega lubatud viisil;
- (b) täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse, teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide või kõlblike kohustuste instrumentide tagasivõtmine, lunastamine, tagasimaksmine või tagasiostmine enne nende lepingulist lõpptähtaega.“.

(33) Artikkel 78 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 78

Järelevalveline luba omavahendite ja kõlblike kohustuste vähendamiseks

1. Pädev asutus annab krediitdiasutusele või investeeringisühingule loa esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse, teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide või kõlblike kohustuste instrumentide vähendamiseks, tagasiostmiseks, tagasivõtmiseks või lunastamiseks juhul, kui täidetud on üks kahest järgmisest tingimusest:

- (a) enne artiklis 77 osutatud toimingut või sellega samal ajal asendab krediitdiasutus või investeeringisühing artiklis 77 osutatud instrumendid sama või kõrgema kvaliteediga omavahenditesse kuuluvate instrumentide või kõlblike kohustuste instrumentidega tingimustel, mis on krediitdiasutuse või investeeringisühingu tulu teenimise suutlikkuse seisukohast jätkusuutlikud;

- (b) krediidasutus või investeerimisühing on pädevale asutusele rahuldaval viisil tõendanud, et krediidasutuse või investeerimisühingu omavahendid ja kõlblikud kohustused ületavad kõnealuse toimingu järel käesolevas määruses, direktiivis 2013/36/EL ja direktiivis 2014/59/EL osutatud nõudeid määral, mida pädev asutus peab vajalikuks.

Pädev asutus konsulteerib enne loa andmist kriisilahendusasutusega.

Kui krediidasutus või investeerimisühing on kehtestanud piisavad kaitsemeetmed, et tegutseda käesolevas määruses, direktiivis 2013/36/EL ja direktiivis 2014/59/EL kehtestatud nõuetest kõrgema omavahendite summa raames, võib kriisilahendusasutus pärast konsulteerimist pädeva asutusega anda sellisele krediidasutusele või investeerimisühingule üldise eelneva loa kõlblike kohustuste instrumente tagasi võtta, lunastada, tagasi maksta või tagasi osta, kui on täidetud kriteeriumid, millega tagatakse, et mis tahes selline tulevane tehing on kooskõlas käesoleva lõike punktides a ja b sätestatud tingimustega. Üldine eelnev luba antakse vaid teatud ajavahemikuks, mis ei ületa ühte aastat ja mida võib pärast selle möödumist pikendada. Üldine eelnev luba antakse kindla summa piires, mille määrab kriisilahendusasutus. Kriisilahendusasutused teavitavad pädevaid asutusi kõikidest antud üldistest eelnevatest lubadest.

Kui krediidasutus või investeerimisühing on kehtestanud piisavad kaitsemeetmed, et tegutseda käesolevas määruses, direktiivis 2013/36/EL ja direktiivis 2014/59/EL kehtestatud nõuetest kõrgema omavahendite summa raames, võib pädev asutus pärast konsulteerimist kriisilahendusasutusega anda sellisele krediidasutusele või investeerimisühingule üldise eelneva loa kõlblike kohustuste instrumente tagasi võtta, lunastada, tagasi maksta või tagasi osta, kui on täidetud kriteeriumid, millega tagatakse, et mis tahes selline tulevane tehing on kooskõlas käesoleva lõike punktides a ja b sätestatud tingimustega. Üldine eelnev luba antakse vaid teatud ajavahemikuks, mis ei ületa ühte aastat ja mida võib pärast selle möödumist pikendada. Üldine eelnev luba antakse pädeva asutuse määratava kindla summa piires. Esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentide puhul ei tohi eelnevalt kindlaksmääratud summa ületada 3 % asjaomasest emissioonist ega tohi ületada 10 % summast, mille võrra esimese taseme põhiomavahendid ületavad esimese taseme põhiomavahendite suhtes käesolevas määruses, direktiivis 2013/36/EL ja direktiivis 2014/59/EL kehtestatud kapitalinõudeid määral, mida pädev asutus peab vajalikuks. Täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide puhul ei tohi eelnevalt kindlaksmääratud summa ületada 10 % asjaomasest emissioonist ega tohi ületada 3 % täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvate väljastatud instrumentide kogusummast. Kõlblike kohustuste instrumentide puhul kehtestab eelnevalt kindlaksmääratud summa kriisilahendusasutus pärast pädeva asutusega konsulteerimist.

Pädevad asutused võtavad üldise eelneva loa tagasi, kui krediidasutus või investeerimisühing rikub loa saamise kriteeriume.

2. Hinnates lõike 1 punkti a kohaselt asendusinstrumentide jätkusuutlikkust krediidasutuse või investeerimisühingu tulu teenimise suutlikkuse seisukohast,

kaaluvad pädevad asutused, mil määral nimetatud asenduskapitaliinstrumendid ja kohustused oleksid krediidasutuse või investeerimisühingu jaoks kulukamad neist instrumentidest, mida nad asendavad.

3. Kui krediidasutus või investeerimisühing teeb artikli 77 punktis a osutatud toimingut ja kohaldatavate riigisiseste õigusaktidega on keelatud keelduda artiklis 27 osutatud esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentide tagasiostmisest, võib pädev asutus loobuda käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud tingimuste kohaldamisest tingimusel, et ta nõuab, et krediidasutus või investeerimisühing piirab selliste instrumentide tagasiostmist asjakohasel alusel.
4. Pädevad asutused võivad lubada krediidasutusel või investeerimisühingul täiendava esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvaid instrumente tagasi võtta, lunastada, tagasi maksta või tagasi osta viie aasta jooksul nende emiteerimisest, kui täidetud on lõikes 1 kehtestatud tingimused ja lisaks üks järgmistest tingimustest:
 - (a) kõnealuste instrumentide regulatiivne liigitus muutub, mille tulemusel tõenäoliselt need jäetakse omavahendite hulgast välja või liigitatakse ümber madalama kvaliteedivormiga omavahendite hulka, ning täidetud on mõlemad järgmised tingimused:
 - (i) pädev asutus peab sellist muutust piisavalt kindlaks;
 - (ii) krediidasutus või investeerimisühing tõendab pädevale asutusele rahuldaval viisil, et nende instrumentide regulatiivset ümberliigitamist ei olnud nende emiteerimise ajal mõistlikult võimalik ette näha;
 - (b) nende instrumentide suhtes kohaldatav maksustamiskord on muutunud ja krediidasutus või investeerimisühing tõendab pädevale asutusele rahuldaval viisil, et see muutus on oluline ja seda ei olnud nende emiteerimise ajal mõistlikult võimalik ette näha;
 - (c) instrumentide suhtes kohaldatakse varem kehtinud nõudeid vastavalt kapitalinõuete määruse artiklile 484;
 - (d) enne artiklis 77 osutatud toimingut või sellega samal ajal asendab krediidasutus või investeerimisühing artiklis 77 osutatud instrumendid sama või kõrgema kvaliteediga omavahenditesse kuuluvate instrumentidega või kõlblike kohustuste instrumentidega tingimustel, mis on krediidasutuse või investeerimisühingu tulu teenimise suutlikkuse seisukohast jätkusuutlikud, ning pädev asutus on andnud selleks loa, tuginedes otsusele, et see oleks usaldusväärsuse seisukohast ja eriliste asjaolude tõttu õigustatud;
 - (e) täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid ostetakse tagasi turutegemise eesmärgil.

Seoses nende tingimustega konsulteerib pädev asutus enne loa andmist

kriisilahendusasutusega.

5. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks:
- (a) mida tähendab „jätkusuutlik krediidasutuse või investeerimisühingu tulu teenimise suutlikkuse seisukohast“;
 - (b) lõikes 3 osutatud tagasiostu piiramise asjakohased alused;
 - (c) artiklis 77 nimetatud toimingu jaoks pädeva asutuse eelneva heakskiidu saamise kord koos piirmäärade ja menetlusega ning andmenõuded, kui krediidasutuse või investeerimisühingu taotleb pädevalt asutuselt luba artiklis 77 nimetatud toimingu tegemiseks, sealhulgas kord, mida järgitakse ühistute liikmetele emiteeritud osakute lunastamisel, ning asjaomane ajavahemik selle järgimiseks;
 - (d) lõikes 4 osutatud erakorralised olukorrad;
 - (e) lõikes 4 osutatud termini „turutegemine“ tähendus.

EBA esitab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [3 kuud pärast jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.“.

- (34) Artiklit 79 muudetakse järgmiselt:

- (a) Pealkiri asendatakse järgmisega:

„Ajutine loobumine omavahenditest ja kõlblikest kohustustest tehtavaid mahaarvamisi käsitlevate sätete kohaldamisest“;

- (b) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui krediidasutus või investeerimisühing hoiab kapitaliinstrumente või kohustusi või on andnud allutatud laene, mis kvalifitseeruvad ajutiselt finantssektori ettevõtte esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvateks instrumentideks või kõlblike kohustuste instrumentideks krediidasutuses või investeerimisühingus ning kui pädev asutus peab kõnealuseid osalusi rahalise abi andmise toiminguks, mille eesmärk on asjaomane üksus või asjaomane krediidasutus või investeerimisühing saneerida ja päästa, võib pädev asutus ajutiselt loobuda tavapäraselt kõnealuste instrumentide suhtes kohaldatavate mahaarvamisi käsitlevate sätete kohaldamisest.“.

- (35) Artiklit 80 muudetakse järgmiselt:

- (a) Pealkiri asendatakse järgmisega:

„Omavahendite ja kõlblike kohustuste kvaliteedi järjepidev kontroll“;

- (b) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. EBA jälgib krediidasutuste ja investeerimisühingute poolt liidus emiteeritud omavahenditesse kuuluvate instrumentide ja kõlblike kohustuste instrumentide kvaliteeti ning teavitab komisjoni viivitamata, kui on märkimisväärsed tõendeid, et kõnealused instrumendid ei vasta käesoleva määrusega sätestatud kõlblikkuse

tingimustele.

Pädevad asutused edastavad EBA-le nõudmise korral viivitamata kogu teabe, mida EBA peab asjakohaseks seoses emiteeritud uute kapitaliinstrumentidega või uut liiki kohustustega selleks, et võimaldada EBA-l jälgida liidu krediitiasutuste ja investeerimisühingute poolt emiteeritud omavahenditesse kuuluvate instrumentide ja kõlblike kohustuste instrumentide kvaliteeti.“;

(c) lõike 3 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„3. EBA annab komisjonile tehnilist nõu mis tahes oluliste muutuste kohta, mida tuleb tema arvates teha omavahendite ja kõlblike kohustuste määratluses seoses järgmistega.“.

(36) Artikli 81 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Vähemusosalused hõlmavad tütarettevõtja esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentide summat, kui täidetud on järgmised tingimused:

(a) tütarettevõtja on üks järgmistest:

(i) krediitiasutus või investeerimisühing;

(ii) ettevõtja, kelle suhtes tulenevalt kohaldatavatest riigisisestest õigusaktidest kohaldatakse käesoleva määruse ja direktiivi 2013/36/EL nõudeid;

(iii) kolmandas riigis vahendajana tegutsev finantsvaldusettevõtja, kelle suhtes kohaldatakse kolmanda riigi krediitiasutustega samu eeskirju, ja kui komisjon on otsustanud kooskõlas artikli 107 lõikega 4, et need eeskirjad on samaväärsed vähemalt käesoleva määruse eeskirjadega;

(b) tütarettevõtja kuulub täielikult I osa II jaotise 2. peatüki kohase konsolideerimise alla;

(c) käesoleva lõike sissejuhatavas osas osutatud esimese taseme põhiomavahendeid omab muu isik kui I osa II jaotise 2. peatüki kohase konsolideerimise alla kuuluv ettevõtja.“.

(37) Artikkel 82 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 82

Kvalifitseeruvad täiendavad esimese taseme omavahendid, esimese taseme omavahendid, teise taseme omavahendid ning kvalifitseeruvad omavahendid

Kvalifitseeruvad täiendavad esimese taseme omavahendid, esimese taseme omavahendid, teise taseme omavahendid ja kvalifitseeruvad omavahendid hõlmavad vastavalt vajadusele tütarettevõtja vähemusosalusi ja tema täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvaid instrumente ning nendega seotud jaotamata kasumit ja ülekurssi, kui täidetud on järgmised tingimused:

(a) tütarettevõtja on üks järgmistest:

(i) krediitiasutus või investeerimisühing;

(ii) ettevõtja, kelle suhtes tulenevalt kohaldatavatest riigisisestest õigusaktidest

kohaldatakse käesoleva määruse ja direktiivi 2013/36/EL nõudeid;

- (iii) kolmandas riigis vahendajana tegutsev finantsvaldusettevõtja, kelle suhtes kohaldatakse kolmanda riigi krediidiasutustega samu eeskirju, ja kui komisjon on otsustanud kooskõlas artikli 107 lõikega 4, et need eeskirjad on samaväärsed vähemalt käesoleva määruse eeskirjadega;
- (b) tütarettevõtja kuulub täielikult I osa II jaotise 2. peatüki kohase konsolideerimise alla;
- (c) kõnealuseid instrumente omab muu isik kui I osa II jaotise 2. peatüki kohase konsolideerimise alla kuuluv ettevõtja.“.

(38) Artikli 83 lõike 1 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„1. Eriotstarbelise ettevõtja emiteeritud täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid ning nendega seotud ülekurs arvatakse vastavalt vajadusele kuni 31. detsembrini 2021 kas kvalifitseeruvate täiendavate esimese taseme omavahendite, esimese taseme omavahendite või teise taseme omavahendite või kvalifitseeruvate omavahendite hulka üksnes juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:“.

(39) Artiklit 92 muudetakse järgmiselt:

(a) lõikele 1 lisatakse järgmine punkt d:

„d) finantsvõimenduse määr on 3 %.“.

(b) Lõike 3 punktid b, c ja d asendatakse järgmisega:

„b) krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisportfelliga seotud tegevusele esitatavad omavahendite nõuded seoses järgmisega:

(iv) käesoleva osa IV jaotise kohaselt kindlaks määratud tururiskid;

(v) riskide kontsentreerumine, mis ületab artiklites 395 kuni 401 sätestatud piirmäärasid, sellises ulatuses, milles krediidiasutusel või investeerimisühingul on lubatud kõnealuseid piirmäärasid ületada, nagu need on kindlaks määratud IV osa kohaselt.

c) käesoleva osa IV jaotises kindlaksmääratud tururiskide omavahendite nõuded kogu äritegevuse suhtes, mis tekitab valuutariski või kaubariski;

d) arveldusriski omavahendite nõuded kooskõlas V jaotisega, välja arvatud artikkel 379.“.

(40) Lisatakse artiklid 92a ja 92b:

„Artikkel 92a

Globaalse süsteemselt olulise ettevõtja omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuded

1. Vastavalt artiklitele 93 ja 94 ning käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud eranditele täidab kriisilahenduslune ettevõtja, kes on globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või osa globaalsest süsteemselt olulisest ettevõtjast, igal ajal järgmisi omavahendite ja kõlblike kohustuste nõudeid:

- (a) 18 % riskipõhine määr, mis näitab krediidasutuse või investeerimisühingu omavahendeid ja kõlblikke kohustusi väljendatuna protsendina koguriskipositsioonist, mis arvutatakse artikli 92 lõigete 3 ja 4 kohaselt;
 - (b) 6,75 % riskil mitte põhinev määr, mis näitab krediidasutuse või investeerimisühingu omavahendeid ja kõlblikke kohustusi väljendatuna artikli 429 lõikes 4 osutatud protsendina koguriskipositsioonist.
2. Lõikes 1 kehtestatud nõudeid ei kohaldata järgmistel juhtudel:
- (a) kolme aasta jooksul pärast kuupäeva, millal krediidasutus või investeerimisühing või grupp, kuhu krediidasutus või investeerimisühing kuulub, on nimetatud globaalseks süsteemselt oluliseks ettevõtjaks;
 - (b) kahe aasta jooksul pärast kuupäeva, millal kriisilahendusasutus on kohaldanud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit vastavalt direktiivile 2014/59/EL;
 - (c) kahe aasta jooksul pärast kuupäeva, millal kriisilahenduslune ettevõtja on kehtestanud direktiivi 2014/59/EL artikli 32 lõike 1 punktis b osutatud alternatiivsed erasektori meetmed, millega kapitaliinstrumendid ja teised kohustused on alla hinnatud või konverteeritud esimese taseme põhiomavahenditeks, et kriisilahendusluse ettevõtjat rekapiitalizeerida ilma kriisilahenduse vahendite rakendamiseta.
3. Kui lõike 1 punktis a kehtestatud nõuete kohaldamise tulemusel sama globaalselt olulise ettevõtja iga kriisilahendusluse ettevõtja suhtes ületab kogumaht artikli 12 kohaselt arvutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuet, võib ELis emaettevõtjana tegutseva krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahendusluse pärast konsulteerimist teiste asjaomaste kriisilahenduslusestega tegutseda direktiivi 2014/59/EL artikli 45d lõike 3 või artikli 45h lõike 1 kohaselt.

Artikkel 92b

Kolmanda riigi globaalse süsteemselt olulise ettevõtja omavahendite ja kõlblike kohustuste nõue

Krediidasutused ja investeerimisühingud, mis on kolmandate riikide globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate olulised tütarettevõtjad ega ole kriisilahenduslused ettevõtjad, peavad igal ajal täitma omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuet, mis on võrdne artiklis 92a kehtestatud 90 % nõudega omavahendite ja kõlblike kohustuste suhtes.

Lõike 1 sätete järgimise eesmärgil võetakse täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse, teise taseme omavahenditesse kuuluvaid instrumente ja kõlblike kohustuste instrumente arvesse vaid siis, kui neid hoiab kolmandas riigis asuva krediidasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja.“.

(41) Artikkel 94 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 94

Kauplemisportfelliga seotud tegevuse väikse mahu korral kohaldatav erand

1. Erandina artikli 92 lõike 3 punktist b võivad krediidasutused ja investeerimisühingud arvutada kauplemisportfelliga seotud tegevuse omavahendite

nõude vastavalt lõikele 2, kui nende kauplemisportfelliga seotud bilansilise ja bilansivälise tegevuse maht on igakuise hindamise järel järgmiste piirmääradega võrdne või nendest väiksem:

- (a) 5 % krediidasutuse või investeerimisühingu koguvarast;
- (b) 50 miljonit eurot.

2. Kui lõikes 1 sätestatud nõuded on täidetud, võivad krediidasutused ja investeerimisühingud arvutada kauplemisportfelliga seotud tegevuste omavahendite nõude järgmiselt:

- (a) II lisa punktis 1 loetletud lepingute, II lisa punktis 3 osutatud omavahenditega seotud lepingute ja krediituletisinstrumentide puhul võivad krediidasutused ja investeerimisühingud vabastada need positsioonid artikli 92 lõike 3 punktis b osutatud omavahendite nõudest;
- (b) muude kui punktis a osutatud kauplemisportfelli positsioonide puhul võib krediidasutus või investeerimisühing asendada artikli 92 lõike 3 punktis b osutatud omavahendite nõude artikli 92 lõike 3 punkti a kohaselt arvatud nõudega.

3. Lõike 1 kohaldamisel arvutavad krediidasutused ja investeerimisühingud kauplemisportfelliga seotud bilansilise ja bilansivälise tegevuse mahu kindlal kuupäeval vastavalt järgmistele nõuetele:

- (a) arvutamisel kasutatakse kõiki artikli 104 kohaselt kauplemisportfelli määratud positsioone, välja arvatud järgmised:
 - (i) valuuta ja kaubapositsioonid;
 - (ii) krediituletisinstrumentid, mida kasutatakse sisemisteks riskimaandusteks kauplemisportfelliväliste krediidiriskipositsioonide või vastaspoole riskipositsiooni suhtes;
- (b) kõik positsioonid hinnatakse antud kuupäeva turuhindade põhjal; kui positsiooni turuhinda antud kuupäeva kohta ei ole, kasutavad krediidasutused ja investeerimisühingud selle positsiooni kõige hilisemat turuväärtust.
- (c) pikkade positsioonide absoluutväärtus liidetakse lühikeste positsioonide absoluutväärtusele.

4. Krediidasutused ja investeerimisühingud teavitavad pädevaid asutusi sellest, millal nad arvutavad lõike 2 kohaselt oma kauplemisportfelli tegevuste omavahendite nõuded või lõpetavad nende arvutamise.

5. Kui krediidasutus või investeerimisühing enam ei täida lõike 1 tingimusi, teavitab ta sellest kohe pädevat asutust.

6. Krediidasutus või investeerimisühing lõpetab kolme kuu jooksul lõike 2 kohaselt kauplemisportfelliga seotud tegevuste omavahendite nõuete määramise, kui esineb

üks järgmistest juhtudest:

- (a) krediidasutus või investeerimisühing ei täida ühtegi lõike 1 tingimust kolme järjestikuse kuu jooksul;
 - (b) krediidasutus või investeerimisühing ei täida ühtegi lõike 1 tingimust rohkem kui 6 kuu jooksul viimasel 12 kuul;
7. Kui krediidasutus või investeerimisühing lõpetab kauplemisportfelliga seotud tegevuse omavahendite nõuete käesoleva artikli kohase arvutamise, lubatakse tal seda jätkata üksnes siis, kui krediidasutus või investeerimisühing tõendab pädevale asutusele, et kõik lõikes 1 sätestatud tingimused on olnud katkematult täidetud terve aasta.
8. Krediidasutused ja investeerimisühingud ei võta kauplemisportfelli positsiooni ainult selleks, et igakuise hindamise ajal täita lõikes 1 sätestatud tingimusi .“.
- (42) Artikkel 99 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 99

Aruannete esitamine omavahendite nõuete ja finantsteabe kohta

1. Krediidasutused ja investeerimisühingud esitavad oma pädevatele asutustele artiklis 92 sätestatud kohustuste kohta aruande kooskõlas käesoleva artikliga.
- Kriisilahendusosalused ettevõtjad esitavad oma pädevatele asutustele artiklites 92a ja 92b sätestatud kohustuste kohta aruande vähemalt korra poole aasta jooksul.
2. Lisaks lõikes 1 osutatud omavahendite aruandlusele esitavad krediidasutused ja investeerimisühingud oma pädevatele asutustele finantsteabe aruande, kui nad on üks järgmistest:
- (a) krediidasutus või investeerimisühing, mille suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1606/2002 artiklit 4;
 - (b) krediidasutus, mis koostab konsolideeritud finantsaruanded kooskõlas rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega vastavalt määruse (EÜ) nr 1606/2002 artikli 5 punktile b.
3. Pädevad asutused võivad nõuda, et käesoleva määruse artikli 24 lõike 2 kohaselt kooskõlas rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega konsolideeritud alusel omavahendeid kindlaksmääravad krediidasutused esitaksid finantsteabe aruande kooskõlas käesoleva artikliga.
4. Lõigete 1 kuni 3 kohaselt nõutavad aruanded tuleb esitada artiklis 430a määratletud väikestel krediidasutustel ja investeerimisühingutel igal aastal ning kõikidel teistel krediidasutustel ja investeerimisühingutel, mille suhtes kohaldatakse lõiget 6, korra poolaasta jooksul või tihedamini.
5. Lõigetes 2 ja 3 osutatud finantsteabe aruandlus koosneb üksnes teabest, mida on vaja

tervikliku ülevaate esitamiseks krediidasutuse või investeerimisühingu riskiprofiili ja süsteemsete riskide kohta, mida krediidasutused ja investeerimisühingud avaldavad finantssektorile või reaalmajandusele, nagu on sätestatud määruses (EL) nr 1093/2010.

6. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks aruannete ühtsed vormingud, koostamise sagedus, esitamise kuupäevad, mõistete määratlused ning artikli 100 lõigetes 1 kuni 3 osutatud aruandluseks kasutatavad IT-lahendused.

Käesolevas artiklis sätestatud aruandekohustust kohaldatakse krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes proportsionaalselt, võttes arvesse krediidasutuse või investeerimisühingu suurust, keerukust ja laadi ning tegevuse riskitaset.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 15.

7. EBA hindab komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 680/2014²⁹ finantsmõju krediidasutusele ja investeerimisühingutele seoses täitmisega seotud kuludega ning esitab tulemuste kohta aruande komisjonile hiljemalt [31. detsembril 2019]. Aruandes analüüsitakse eelkõige, kas aruandekohustust on kohaldatud piisavalt proportsionaalselt. Sel eesmärgil tehakse aruandes järgmist:

- (a) jaotatakse krediidasutused ja investeerimisühingud nende suuruse, keerukuse ja laadi ning tegevuse riskitaseme järgi kategooriatesse. Aruandes on eraldi kategooria artiklis 430a määratletud väikeste krediidasutuste ja investeerimisühingute jaoks;
- (b) mõõdetakse aruandluskoormust, mis tekib igal krediidasutuse või investeerimisühingu kategoorial asjaomasel ajavahemikul rakendusmääruses (EL) nr 680/2014 sätestatud aruandekohustuste täitmisel, võttes arvesse järgmisi põhimõtteid:
 - (i) aruandluskoormust mõõdetakse nõuete täitmisega seotud kulu ja krediidasutuse või investeerimisühingu asjaomase ajavahemiku netotulu suhtena;
 - (ii) nõuete täitmisega seotud kulud koosnevad aruandlussüsteemi pideva rakendamise ja käitamisega otse või kaudselt seotud kuludest, sealhulgas kulutused personalile, IT-süsteemidele, õigusküsimustele, raamatupidamisele, auditeerimisele ja konsulteerimisteenustele;
 - (iii) asjaomane ajavahemik on aastane ajavahemik, mille jooksul krediidasutusel või investeerimisühingul on tekkinud nõuete täitmisega

²⁹

Komisjoni 16. aprilli 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 680/2014, millega sätestatakse rakenduslikud tehnilised standardid seoses krediidasutuste ja investeerimisühingute järelevalvelise aruandlusega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 575/2013 (ELT L 191, 28.6.2014, lk 1).

seotud kulud, et teha ettevalmistusi rakendusmääruses (EL) nr 680/2014 sätestatud aruandekohustuse rakendamiseks ning jätkata aruandlussüsteemi pidevat käitamist;

- (c) hinnata, kas ja kuivõrd nõuete täitmisega seotud kulud olid uute asutatud ettevõtete jaoks turule tulemisel oluline takistus;
 - (d) pidades silmas alternatiivkulu, hinnata iga krediidasutuse või investeerimisühingu kategooria puhul nõuete täitmisega seotud kulude mõju, nagu on osutatud punkti b alapunktis ii; ning
 - (e) esitada rakendusmääruse (EL) 680/2014 muudatusettepanekud, et vähendada aruandluskoormust krediidasutuste ja investeerimisühingute või nende erikategooriate jaoks, pidades silmas käesoleva määruse ja direktiivi 2013/36/EL eesmärke. Aruandes esitatakse vähemalt soovitusel, kuidas vähendada artiklis 430a määratletud väikeste krediidasutuste ja investeerimisühingute aruandekohustuse detailsust.
8. Lõike 7 punkti d kohaldamisel tähendab alternatiivkulu krediidasutuse või investeerimisühingu kaotatud tulu teenuste eest, mida nad ei saanud nõuete täitmisega seotud kulu tõttu klientidele osutada.
9. Pädevad asutused konsulteerivad EBAGA, kas muud kui lõigetes 2 ja 3 osutatud krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid esitama finantsteabe aruande konsolideeritud alusel kooskõlas lõikega 2, tingimusel et kõik järgmised tingimused on täidetud:
- (a) asjaomased krediidasutused ja investeerimisühingud veel ei esita aruandeid konsolideeritud alusel;
 - (b) asjaomaste krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatakse direktiivi 86/635/EMÜ kohast raamatupidamistava;
 - (c) finantsaruandlust peetakse vajalikuks, et saada täielik ülevaade krediidasutuse või investeerimisühingu tegevuse riskiprofiilist ja ülevaade süsteemsetest riskidest, mida krediidasutused ja investeerimisühingud võivad põhjustada finantssektorile või reaalmajanduse toimimisele, nagu on sätestatud määruses (EL) nr 1093/2010.
- EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks vormingud, mida esimeses lõigus osutatud krediidasutused ja investeerimisühingud kasutavad samas lõigus sätestatud eesmärkide täitmiseks.
- Komisjonile antakse õigus võtta vastu teises lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 15.
10. Kui pädev asutus leiab, et lõikes 6 osutatud rakenduslike tehniliste standarditega hõlmamata teave on vajalik lõikes 5 sätestatud eesmärkidel, teavitab ta EBAd ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu täiendavast teabest, mis on tema hinnangul vaja lisada selles lõikes osutatud rakenduslikesse tehnilistesse standarditesse.

11. Pädevad asutused võivad loobuda käesolevas artiklis ning artiklites 100, 101, 394, 415 ja 430 osutatud rakenduslikes tehnilistes standardites täpsustatud kirjete aruandlusnõuetest, kui need kirjed on pädevatele asutustele juba kättesaadavad muul viisil kui eelnimetatud rakenduslike tehniliste standardite alusel, sealhulgas kui selline teave on pädevatele asutustele kättesaadav muus vormingus või teistsuguse detailsusega.“.

(43) Artikkel 100 asendatakse järgmisega:

*„Artikkel 100
Aruandekohustused seoses varade koormatistega*

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teavitavad pädevaid asutusi oma varade koormamise tasemest.
2. Lõikes 1 osutatud aruandes esitatakse koormatud vara jaotus liigiti, näiteks tagasiostmislepingud, väärtpaberite laenuks andmine, väärtpaberistatud riskipositsioonid või tagatud võlakirjade tagatisena lisatud laenud.“.

(44) Artikli 101 lõike 1 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad pädevatele asutustele kord poolaastas aruanded järgmiste koondandmetega iga riigisisese kinnisvaraturu kohta, mille suhtes neil on riskipositsioone.“.

(45) Artikli 101 lõiked 4 ja 5 asendatakse järgmisega:

„4. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, millega määratakse kindlaks lõikes 1 osutatud koondandmete ühtsed vormingud, mõistete määratlused, aruannete koostamise sagedus ja esitamise kuupäevad ning IT-lahendused.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 15.

5. Erandina lõikest 1 esitavad artiklis 430a määratletud väikesed krediidiasutused ja investeerimisühingud lõikes 1 osutatud teabe kord aastas.“.

(46) Artiklit 102 muudetakse järgmiselt:

(a) Lõiked 2, 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„2. See, et positsioone hoitakse kauplemise eesmärgil, peab olema tõendatud strateegiate, põhimõtete ja protseduuride alusel, mille krediidiasutus või investeerimisühing on positsiooni või portfelli haldamiseks artikli 104 kohaselt kehtestanud.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kehtestavad kauplemisportfelli haldamiseks süsteemid ja kontrollimehhanismid ning järgivad neid artikli 103 kohaselt.

4. Kauplemisportfelli positsioonid määratakse kauplemisüksustele, mille krediidiasutus või investeerimisühing on loonud artikli 104b kohaselt, välja arvatud

juhul, kui tema suhtes võib kohaldada artiklis 94 sätestatud käsitlust või talle on tehtud artikli 104b lõikes 3 osutatud erand.“

(b) Lisatakse järgmised lõiked 5 ja 6:

„5. Kauplemisportfelli kuuluvate positsioonide suhtes kohaldatakse artikli 105 kohaseid usaldusväärse hindamise nõudeid.

6. Krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitlevad sisemist riskimaandust kooskõlas artikliga 106.“

(47) Artiklit 103 muudetakse järgmiselt:

(a) Lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Krediidiasutusel või investeerimisühingul on selgelt määratletud põhimõtted ja protseduurid kauplemisportfelli üldiseks haldamiseks. Kõnealused põhimõtted ja protseduurid käsitlevad vähemalt järgmist:

- (a) tegevused, mida krediidiasutus või investeerimisühing loeb kauplemiseks ja omavahendite nõuete arvutamise seisukohast kauplemisportfelli kuuluvaks;
- (b) millises ulatuses on võimalik positsiooni iga päev turuhinnas hinnata, lähtudes aktiivsest ja likviidsest kaesuunalisest turust;
- (c) mudelipõhiselt hinnatavate positsioonide puhul ulatus, milles krediidiasutus või investeerimisühing saab:
 - (i) tuvastada kõik positsiooni olulised riskid;
 - (ii) maandada kõik positsiooni olulised riskid instrumentide abil, mille jaoks eksisteerib aktiivne ja likviidne kaesuunaline turg;
 - (iii) anda usaldusväärseid hinnanguid mudelis kasutatavate peamiste eelduste ja parameetrite kohta;
- (d) millises ulatuses krediidiasutus või investeerimisühing saab anda ja on kohustatud andma positsiooni väärtuse kohta hinnanguid, mida on võimalik väljastpoolt järjepidevalt valideerida;
- (e) millises ulatuses õiguslikud piirangud või muud tegevusega seotud nõuded takistaksid krediidiasutusel või investeerimisühingul positsiooni lühikese aja jooksul likvideerida või maandada;
- (f) millises ulatuses krediidiasutus või investeerimisühing saab aktiivselt juhtida ja on kohustatud aktiivselt juhtima positsiooniga seotud riske oma kauplemistegevuse raames;
- (g) millises ulatuses krediidiasutus või investeerimisühing võib riske või positsioone kauplemisportfellist üle kanda muu tegevuse alla ja vastupidi ning selliste ülekandmiste kriteeriumid, nagu on osutatud artiklis 104b.“;

(b) Lõike 2 sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„2. Kauplemisportfelli positsioonide või positsioonide kogumite haldamisel täidab

krediidiasutus või investeerimisühing kõiki järgmisi tingimusi:“;

(c) Lõike 2 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) krediidiasutusel või investeerimisühingul on kauplemisportfelli positsiooni või positsioonide kogumite kohta selgelt dokumenteeritud ja kõrgema juhtkonna kinnitatud kauplemisstrateegia, mis sisaldab oodatavat positsioonide hoidmisaega;“;

(d) Lõike 2 punkti b sissejuhatavat osa muudetakse järgmiselt:

„b) krediidiasutusel või investeerimisühingul on selgelt määratletud põhimõtted ja protseduurid kauplemisportfellis olevate positsioonide või positsioonide kogumite aktiivseks haldamiseks. Kõnealused põhimõtted ja protseduurid hõlmavad järgmist:“;

(e) Lõike 2 punkti b alapunkti i muudetakse järgmiselt:

„i) milliseid positsioone või positsioonide kogumeid võib iga konkreetne kauplemisüksus, või kui vaja, määratud diiler võtta;“.

(48) Artikkel 104 asendatakse järgmisega:

*„Artikkel 104
Kauplemisportfelli kuulumine*

1. Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on artiklis 102 sätestatud nõuetele ning artikli 4 lõike 1 punkti 86 ja käesoleva artikli kohasele kauplemisportfelli määratlusele vastavad ning krediidiasutuse või investeerimisühingu riskijuhtimissuutlikkust ja -tavasid arvesse võttes selgelt määratletud põhimõtted ja protseduurid, mille kohaselt määratakse kindlaks, millised positsioonid loetakse omavahendite nõuete arvutamisel kauplemisportfelli kuuluvaks. Krediidiasutus või investeerimisühing dokumenteerib täies ulatuses kõnealuste põhimõtete ja protseduuride järgimise, teostab selle üle siseauditit vähemalt korra aastas ja teeb auditi tulemused pädevatele asutustele kättesaadavaks.
2. Positsioonid järgmistes instrumentides määratakse kauplemisportfelli:
 - (a) instrumendid, mis täidavad korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisamise kriteeriume, nagu osutatud lõigetes 6 kuni 9;
 - (b) finantsinstrumendid, mida haldab kooskõlas artikliga 104b loodud kauplemisüksus;
 - (c) finantsinstrumendid, mille tagajärjel tekib lühike krediidi- või aktsiapositsioon;
 - (d) väärtpaberite emissiooni tagamise kohustusest tulenevad instrumendid;
 - (e) õiglasel väärtuses mõõdetud finantsvara või kohustused;
 - (f) turutegemisest tulenevad instrumendid;
 - (g) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjad, tingimusel et nad täidavad käesoleva artikli lõike 10 nõudeid;
 - (h) börsil noteeritud aktsiad;

- (i) kauplemisega seotud väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingud;
- (j) optsioonid, sealhulgas krediidi- või aktsiariskiga seotud kauplemisportfelli vahelistest instrumentidest tulenevad eraldatud tuletisinstrumentide tunnustega väärtpaberid.

Käesoleva lõike punkti c kohaldamisel on krediidasutusel või investeerimisühingul lühike aktsiapositsioon, kui aktsiahinna vähenemise tõttu krediidasutuse või investeerimisühingu kasum suureneb. Samamoodi on krediidasutusel või investeerimisühingul lühike krediidipositsioon, kui emitendi või emitentide rühma krediidiriski marginaali suurenemine või krediidivõimelisuse vähenemine toob krediidasutusele või investeerimisühingule kasumit.

3. Positsioone järgmistes instrumentides ei määrata kauplemisportfelli:

- (a) väärtpaberistamishoidlasse paigaldatavad instrumentid;
- (b) kinnisvara;
- (c) jaekrediit ja VKE krediit;
- (d) muud kui lõike 2 punktis g täpsustatud ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjad, mille puhul krediidasutus või investeerimisühing ei saa fondi iga päev läbi vaadata või kui krediidasutus või investeerimisühing ei saa iga päev reaalhindu fondi tehtud omakapitaliinvesteeringute kohta;
- (e) tuletisinstrumentidest punktid a kuni d osutatud alusvaraks olevate instrumentidega;
- (f) instrumentid, mida hoitakse eesmärgiga maandada positsiooni teatavat riski punktides a kuni e osutatud instrumentis.

4. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, võib krediidasutus või investeerimisühing jätta lõike 2 punktides e kuni i osutatud instrumentide positsiooni kauplemisportfelli määramata, kui krediidasutus või investeerimisühing suudab pädevaid asutusi veenda, et positsiooni ei hoita kauplemise eesmärgil ega selleks, et maandada kauplemise eesmärgil hoitavaid positsioone.

5. Pädevad asutused võivad krediidasutuselt või investeerimisühingult nõuda tõendeid selle kohta, et lõikes 3 nimetatud positsioon määratakse kauplemisportfelli. Sobilike tõendite puudumisel võivad pädevad asutused nõuda krediidasutuselt või investeerimisühingult selle positsiooni ümberpaigutamist muu tegevuse alla, välja arvatud lõike 2 punktides a kuni d osutatud positsioonide puhul.

6. Pädevad asutused võivad krediidasutuselt või investeerimisühingult nõuda tõendeid, et lõike 2 punktides a kuni d nimetatud positsioon määratakse muu tegevuse alla. Sobilike tõendite puudumisel võivad pädevad asutused nõuda krediidasutuselt või investeerimisühingult selle positsiooni ümberpaigutamist kauplemisportfelli positsioonide hulka, välja arvatud juhul, kui see positsioon on loetletud lõikes 3.

7. Korrelatsioonil põhinev kauplemisportfell koosneb väärtpaberistamise

positsioonidest ja n-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise krediituletisinstrumentidest, mis vastavad kõigile järgmistele kriteeriumidele:

- (a) positsioonide puhul ei ole tegemist edasiväärtpaberistamise positsioonidega, väärtpaberistamise seeria optsioonidega ega ühegi muu väärtpaberistamise positsioonide tuletisinstrumentidega, mis ei anna proportsionaalset osa väärtpaberistamise seeria tuludest;
- (b) kõik nende alusvaraks olevad instrumendid on:
 - (i) ühe alusvaraga instrumendid, sealhulgas ühe alusvaraga krediituletisinstrumentid, mille jaoks on olemas likviidne kahesuunaline turg, või
 - (ii) punktis i osutatud instrumentidele tuginevad üldkaubeldavad indeksid.

Kahesuunaline turg loetakse olemasolevaks juhul, kui eksisteerivad sõltumatud ausad ostu- ja müügipakkumised, nii et hinna, mis on mõistlikul määral seotud viimase müügihinnaga või kehtiva usaldusväärse konkureeriva pakkumisega, ja pakkumiste noteeringud saab määrata ühe päeva jooksul ning arveldada suhteliselt lühikese ajaga ja kauplemistavade kohaselt.

- 8. Positsioone, mille alusvaraks on üks järgmistest instrumentidest, ei lisata korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli:
 - (a) alusvaraks olevad instrumendid, mis kuuluvad artikli 112 punktis h või i osutatud riskipositsiooni klassidesse;
 - (b) eriotstarbelise ettevõtte vastu olev nõue, mis on otseselt või kaudselt tagatud positsiooniga, mis lõike 6 kohaselt ei vasta ise korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisamise tingimustele.
- 9. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisada positsioonid, mis ei ole ei väärtpaberistamise positsioonid ega n-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise krediituletisinstrumentid, kuid mis maandavad selle portfelli teiste positsioonide riski, tingimusel et asjaomase instrumendi või selle alusvaraks olevate instrumentide jaoks on olemas likviidne kahesuunaline turg, mida on kirjeldatud lõike 7 viimases lõigus.
- 10. Krediidiasutus või investeerimisühing määrab ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja positsiooni kauplemisportfelli, kui see vastab vähemalt ühele järgmistest tingimustest:
 - (a) krediidiasutus või investeerimisühing saab ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja suhtes kohaldada läbivaatamise meetodit iga päev;
 - (b) krediidiasutus või investeerimisühing saab ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja hindade kohta teavet iga päev.“.
- (49) Lisatakse artiklid 104a ja 104b:

*„Artikkel 104a
Positsiooni ümberliigitamine*

1. Krediidiasutusel või investeerimisühingul on selgelt määratletud põhimõtted, mille alusel määrata kindlaks erandlikud asjaolud, mis õigustavad kauplemisportfelli kuuluva positsiooni ümberliigitamist kauplemisportfelliväliseks positsiooniks või vastupidi, et määrata kindlaks omavahendite nõuded pädevaid asutusi rahuldaval viisil. Krediidiasutus või investeerimisühing vaatab need põhimõtted uuesti läbi vähemalt korra aastas.

EBA töötab [kahe aasta jooksul pärast käesoleva määruse jõustumist] käesoleva artikli kohaldamise eesmärgil välja juhised erandlike asjaolude tähenduse kohta.
2. Pädevad asutused annavad loa omavahendite nõuete täitmise eesmärgil kauplemisportfelli positsiooni ümberliigitamiseks kauplemisportfelliväliseks positsiooniks või vastupidi üksnes siis, kui krediidiasutus või investeerimisühing on pädevale asutusele esitanud kirjaliku tõendi, et positsiooni ümberliigitamise otsus tuleneb erandlikust asjaolust, mis on kooskõlas krediidiasutuse või investeerimisühingu lõikes 1 sätestatud põhimõtetega. Selleks esitab krediidiasutus või investeerimisühing piisavaid tõendeid, et positsioon ei vasta enam artikli 104 kohaselt kauplemisportfelli kuuluva või kauplemisportfellivälise positsioonina liigitamise tingimusele.

Esimeses lõigus osutatud otsuse peab heaks kiitma krediidiasutuse või investeerimisühingu juhtorgan.
3. Kui pädev asutus on andnud kooskõlas lõikega 2 loa, siis krediidiasutus või investeerimisühing:
 - (a) avalikustab järgmisel aruandekuupäeval teabe selle kohta, et tema positsioon on ümberliigitatud;
 - (b) lõikes 4 sätestatud käsitlese kohaselt määrata järgmisel aruandlukuupäeval kindlaks ümberliigitatud positsiooni omavahendite nõuded kooskõlas artikliga 92;
4. Kui järgmisel aruandlukuupäeval tingib positsiooni ümberliigitamine krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendite nõude netomuutuse, mille tulemusel omavahendite nõue neto väheneb, peab krediidiasutusel või investeerimisühingul olema netomuutusega samas väärtuses täiendavaid vahendeid ja ta peab täiendavate vahendite suuruse avalikustama. Täiendavate vahendite suurus peab jääma samaks, kuni saabub positsiooni lõpptähtaeg, välja arvatud juhul, kui pädev asutus lubab krediidiasutusel või investeerimisühingul asjaomase summa varasemal kuupäeval kasutuselt kõrvaldada.

5. Käesoleva artikli kohane positsiooni ümberliigitamine on tagasivõtmatu.

Artikkel 104b
Nõuded kauplemisüksusele

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud loovad kauplemisüksused ning määravad neile igast oma kauplemisportfelli positsioone. Kauplemisportfelli positsioonid määratakse samale kauplemisüksusele ainult siis, kui need on vastavuses kauplemisüksuse suhtes kokkulepitud äristrateegiaga ning neid pidevalt juhitakse ja jälgitakse kooskõlas lõikega 2.
2. Krediidiasutuste ja investeerimisühingute kauplemisüksused peavad igal ajal täitma järgmisi tingimusi:
 - (a) igal kauplemisüksusel on selge ja kindel äristrateegia ning sellega sobiv riskijuhtimise struktuur;
 - (b) igal kauplemisüksusel on selge organisatsiooniline struktuur; krediidiasutuse või investeerimisühingu asjaomaste kauplemisüksuste positsioone haldavad määratud diilerid; igal diileril on kauplemisüksuses kindlad ülesanded; diiler määratakse tegutsema üksnes ühte kauplemisüksusesse; üks diiler igast kauplemisüksusest võtab kauplemisüksuse tegevuse ja teiste diilerite üle järelevalve tegemisel juhirolli;
 - (c) igas kauplemisüksuses kehtestatakse selle äristrateegiale vastavad positsioonide piirmäärad;
 - (d) aruanded kauplemisüksuse tegevuse, kasumlikkuse, riskijuhtimise ja regulatiivsete nõuete kohta koostatakse vähemalt kord nädalas ning edastatakse regulaarselt krediidiasutuse või investeerimisühingu juhtorganile;
 - (e) igal kauplemisüksusel on selge aasta ärikava, mis sisaldab töötulemuste mõõtmise kriteeriumidel põhinevat selgelt sõnastatud tasustamispoliitikat.
3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teatavad pädevale asutusele, mil viisil nad täidavad lõike 2 nõudeid. Pädevad asutused võivad nõuda, et krediidiasutus või investeerimisühing muudaks käesoleva artikli nõuete täitmiseks kauplemisüksuste struktuuri või korraldust.
4. Erandina lõikest 1 võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad tururiski omavahendite nõuete kindlaksmääramisel artikli 325 lõike 1 punktides a ja c kehtestatud meetodeid, taotleda osalist või täielikku vabastust asjaomases artiklis sätestatud tingimustest. Pädevad asutused võivad vabastuse anda, kui krediidiasutus või investeerimisühing tõendab, et:
 - (a) mittevastavus lõike 2 tingimustele ei avalda olulist negatiivset mõju krediidiasutuse või investeerimisühingu suutlikkusele juhtida või tõhusalt jälgida kauplemisportfelli positsioonide tururiske;
 - (b) ta täidab artiklis 103 sätestatud kauplemisportfelli haldamise üldnõudeid.“.

(50) Artiklit 105 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kõikide õiglase väärtuse alusel mõõdetud kauplemisportfelli positsioonide ja kauplemisportfelli väliste positsioonide suhtes kohaldatakse käesolevas artiklis kirjeldatud usaldusväärse hindamise standardeid. Krediidiasutused ja investeerimisühingud tagavad eelkõige, et kauplemisportfelli positsioonide usaldusväärne hindamine saavutab asjakohase kindlustaseme, võttes arvesse õiglase väärtuse alusel mõõdetud kauplemisportfelli positsioonide ja kauplemisportfelli väliste positsioonide dünaamilist olemust, usaldusväärse nõudeid ning õiglase väärtuse alusel mõõdetud kauplemisportfelli positsioonidega ja kauplemisportfelli väliste positsioonidega seotud omavahendite nõuete toimimist ja eesmärgi.“;

(b) lõiked 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud hindavad kauplemisportfelli positsioonid õiglase väärtuse alusel ümber vähemalt kord päevas. Asjaomaste positsioonide väärtuste muutused esitatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu kasumiaruandes.

4. Võimaluse korral hindavad krediidiasutused ja investeerimisühingud oma õiglases väärtuses mõõdetud kauplemisportfelli positsioone ja kauplemisportfelli väliseid positsioone alati turuhinnas, sealhulgas nende positsioonide suhtes kauplemisportfelli kapitalikäsitlemise kohaldamisel.“;

(c) lõiked 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„6. Kui turuhinnas hindamine ei ole võimalik, hindavad krediidiasutused ja investeerimisühingud oma positsioone ja portfelle konservatiivselt mudelipõhiselt, sealhulgas õiglases väärtuses mõõdetud kauplemisportfelli positsioonide ja kauplemisportfelli väliste positsioonide omavahendite nõuete arvutamisel.“;

(d) lõike 7 viimane lõik asendatakse järgmisega:

„Punkti d kohaldamisel tuleb mudel välja töötada või heaks kiita kauplemisüksustest sõltumatult ning seda tuleb sõltumatult testida, mis hõlmab matemaatiliste arvutuste, eelduste ja tarkvararakenduste valideerimist.“;

(e) lõike 11 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) lisaaeg, mis kuluks positsiooni või positsioonist tulenevate riskide täielikuks maandamiseks, lisaks likviidsusperioodile, mis on positsiooni riskiteguritele määratud kooskõlas artikliga 325be;“.

(51) Artiklit 106 muudetakse järgmiselt:

(a) lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Lõikes 1 sätestatud nõudeid kohaldatakse, kui kauplemisportfelli välise maandatud positsiooni või kauplemisportfelli positsiooni suhtes rakendatavatest nõuetest ei tulene teisiti.

3. Kui krediidiasutus või investeerimisühing maandab kauplemisportfelli välise krediidiriski positsiooni või vastaspoole riski positsiooni oma kauplemisportfelli

krediituletisinstrumenti abil, loetakse sellist krediituletisinstrumenti positsiooni kauplemisportfellivälise krediidiriski positsiooni või vastaspoole riski positsiooni sisemiseks riskimaanduseks artikli 92 lõike 3 punktis a osutatud riskiga kaalutud vara arvutamiseks, kui krediidasutus või investeerimisühing ostab kolmandast isikust aktsepteeritud krediidiriski kaitse andjalt asjakohase krediituletisinstrumenti, mis vastab kauplemisportfelliväliste positsioonide kaudse krediidiriski kaitse suhtes kohaldatavatele nõuetele ja tasaarvestab täielikult sisemise riskimaanduse tururiski.

Nii esimese lõigu kohaselt tunnustatud sisemine riskimaandus kui ka kolmanda isikuga võetud krediituletisinstrument lisatakse kauplemisportfelli tururiski omavahendite nõude arvutamise eesmärgil.“;

(b) lisatakse järgmised lõiked 4, 5 ja 6:

„4. Kui krediidasutus või investeerimisühing maandab kauplemisportfellivälist aktsiariski positsiooni oma kauplemisportfelli aktsiatuletisinstrumenti abil, loetakse sellist aktsiatel põhineva tuletisinstrumenti positsiooni kauplemisportfellivälise aktsiariski positsiooni sisemiseks riskimaanduseks artikli 92 lõike 3 punktis a osutatud riskiga kaalutud vara arvutamiseks, kui krediidasutus või investeerimisühing ostab kolmandast isikust aktsepteeritud krediidiriski kaitse andjalt asjakohase aktsiatel põhineva tuletisinstrumenti, mis vastab kauplemisportfelliväliste positsioonide kaudse krediidiriski kaitse suhtes kohaldatavatele nõuetele ja tasaarvestab täielikult sisemise riskimaanduse tururiski.

Nii esimese lõigu kohaselt tunnustatud sisemine riskimaandus kui ka kolmanda isikuga võetud aktsiatel põhinev tuletisinstrumenti positsioon lisatakse kauplemisportfelli tururiski omavahendite nõude arvutamise eesmärgil.

5. Kui krediidasutus või investeerimisühing maandab kauplemisportfellivälist avatust intressiriski suhtes kauplemisportfelli intressiriski positsiooni abil, peetakse seda positsiooni sisemiseks riskimaanduseks kauplemisportfellivälistest positsioonidest tulenevate intressiriskide hindamisel direktiivi 2013/36/EL artiklite 84 ja 98 kohaselt, kui järgmised tingimused on täidetud:

- (a) positsioon on määratud kauplemisüksusele, mis on loodud kooskõlas artikliga 104b ja mille äristrateegia on eranditult pühendatud intressiriski suhtes esineva avatuse sisemise riskimaanduse tururiski juhtimisele ja leevendamisele. Sellel eesmärgil võib kauplemisüksus võtta teisi intressiriski positsioone kolmandate isikute või krediidasutuse või investeerimisüksuse teiste kauplemisüksustega, kui need kauplemisüksused täielikult tasakaalustavad asjaomaste teiste intressiriski positsioonide tururiskid, võttes vastanduvad intressiriski positsioonid kolmandate isikutega;
- (b) krediidasutus või investeerimisühing on direktiivi 2013/36/EL artiklites 84 ja 98 kehtestatud tingimuste kohaldamisel dokumenteerinud täies ulatuses selle, kuidas positsioon leevendab kauplemisportfellivälistest positsioonidest tulenevat intressiriski;

6. Tururiski omavahendite nõuded kõikide lõike 3 punktis a osutatud positsioonide puhul, mis on kauplemisüksusele määratud või mis ta on võtnud, arvutatakse individuaalselt eraldi portfelliina ja need nõuded täiendavad teiste kauplemisportfelli positsioonide omavahendite nõudeid.“.

(52) Artikli 107 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Käesoleva määruse kohaldamisel käsitletakse nõudeid kolmandate riikide investeerimisühingute, kolmandate riikide krediidasutuste ja kolmandate riikide börside vastu nõuetena krediidasutuste ja investeerimisühingute vastu ainult siis, kui kolmas riik kohaldab nimetatud üksuse suhtes usaldatavus- ja järelevalvenõudeid, mis on vähemalt samaväärsed liidus kohaldatavate nõuetega.“.

(53) Artikli 128 lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Krediidasutused ja investeerimisühingud määravad eriti suure riskiga seotud riskipositsioonidele 150 % riskikaalu.

2. Käesoleva artikli kohaldamisel käsitlevad krediidasutused ja investeerimisühingud spekulatiivse kinnisvara soetamise rahastamist kui eriti suure riskiga seotud riskipositsioone.“.

(54) Artikkel 132 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 132

Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiatest või osakutest tulenevate riskipositsioonide omavahendite nõue

1. Krediidasutused ja investeerimisühingud arvutavad ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiatest või osakutest nende jaoks tulenevate riskipositsioonide riskiga kaalutud vara, korrutades ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja riskipositsioonide riskiga kaalutud vara, mis on arvutatud lõike 2 esimeses lõigus osutatud meetodite kohaselt, asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu omandis olevate aktsiate või osakute protsendiga.

2. Kui lõikes 3 sätestatud tingimused on täidetud, võivad krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldada läbivaatamise meetodit kooskõlas artikli 132a lõikega 1 või volituste kohast meetodit kooskõlas artikli 132a lõikega 2.

Artikli 132b lõike 2 kohaldamisel määrab krediidasutus või investeerimisühing, kes ei kohalda läbivaatamise meetodit ega volituste kohast meetodit, ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiatest või osakutest tulenevatele riskipositsioonidele 1 250 % riskikaalu (taganemismeetod).

Krediidasutused ja investeerimisühingud võivad arvutada ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiatest või osakutest nende jaoks tulenevate riskipositsioonide riskiga kaalutud vara käesolevas lõikes osutatud meetodeid kombineerides, tingimusel et nende meetodite kasutamise tingimused on täidetud.

3. Krediidasutused ja investeerimisühingud võivad määrata ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja riskipositsioonide riskiga kaalutud vara kindlaks kooskõlas artiklis 132a sätestatud meetoditega, kui järgmised tingimused on täidetud:

(a) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja on üks järgmistest:

(i) ettevõtja on vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja (eurofond), mida reguleeritakse

direktiiviga 2009/65/EÜ;

- (ii) ELi alternatiivne investeerimisfond (AIF), mida juhib AIFi valitseja, kes on registreeritud direktiivi 2011/61/EL artikli 3 lõike 3 alusel;
 - (iii) AIF, mida juhib ELi AIFi valitseja, kes on volitatud direktiivi 2011/61/EL artikli 6 alusel;
 - (iv) AIF, mida juhib kolmanda riigi AIF, kes on volitatud direktiivi 2011/61/EL artikli 37 alusel;
 - (v) kolmanda riigi AIF, mida juhib kolmanda riigi AIF ja turustatakse kooskõlas direktiivi 2011/61/EL artikliga 42;
- (b) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja prospekt või samaväärne dokument sisaldab järgmist:
- (i) nende varade kategooriad, millesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjal on õigus investeerida;
 - (ii) investeerimise piirmäärade kohaldamise korral suhtelised piirmäärad ja nende arvutamise meetoodika;
- (c) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aruandlus krediidasutusele või investeerimisühingule on kooskõlas järgmiste nõuetega:
- (i) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja majandustegevuse kohta esitatakse aruanded vähemalt sama sagedusega kui krediidasutuse või investeerimisühingu majandustegevuse kohta;
 - (ii) finantsteabe detailsus on piisav, et krediidasutus või investeerimisühing saaks arvutada ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja riskiga kaalutud vara kooskõlas krediidasutuse või investeerimisühingu valitud meetodiga;
 - (iii) kui krediidasutus või investeerimisühing kohaldab läbivaatamise meetodit, kontrollib aluspositsiooni teavet sõltumatu kolmas isik.

4. Krediidasutused ja investeerimisühingud, kellel ei ole piisavalt andmeid või teavet ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja riskipositsioonide riskiga kaalutud vara arvutamiseks kooskõlas artiklis 132a sätestatud meetoditega, võivad tugineda kolmanda isiku arvutustele, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

- (a) kolmas isik on üks järgmistest:
- (i) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja deponitoorium või deponitooriumina tegutsev finantseerimisasutus, tingimusel et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja investeerib üksnes väärtpaberitesse ning hoiustab kõik väärtpaberid kõnealuses deponitooriumis või deponitooriumina tegutsevas finantseerimisasutuses;

- (ii) muude kui punktiga i hõlmatud ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate puhul ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja fondivalitseja, tingimusel et fondivalitseja vastab lõike 3 punktis a sätestatud kriteeriumile.

(b) kolmas isik teeb arvutused vastavalt artikli 132a lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud meetodite kohaselt;

(c) välisaudiitor on kinnitanud kolmanda isiku arvutuste õigsust.

Kolmanda isiku arvutusi kasutavad krediitdiasutused ja investeerimisühingud korrutavad nimetatud arvutuste tulemusel saadud ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja riskiga kaalutud vara teguriga 1,2.

1. Kui krediitdiasutus või investeerimisühing kohaldab artiklis 132a osutatud meetodeid ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja riskipositsioonide riskiga kaalutud vara (esimese taseme ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja) arvutamiseks ja esimese taseme ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja mis tahes aluspositsioonid on teise ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiatest või osakutest tulenev riskipositsioon (teise taseme ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja), võib teise taseme ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja riskiga kaalutud vara arvutada lõikes 2 kirjeldatud kõigi kolme meetodi alusel. Krediitdiasutus või investeerimisühing võib kolmanda taseme ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja riskiga kaalutud vara riskipositsioonide ja iga järgneva taseme arvutuste puhul kasutada läbivaatamise meetodit ainult siis, kui ta kasutas sama meetodit eelmise taseme arvutuste jaoks. Muudel juhtudel kasutatakse taganemismeetodit.
6. Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja riskiga kaalutud vara nende riskipositsioonide puhul, mis on arvutatud läbivaatamise meetodi ja volituste kohase meetodi kohaselt, on piirmääraks ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjariskiga kaalutud vara nende riskipositsioonide puhul, mis on arvutatud taganemismeetodi kohaselt.“.

(55) Lisatakse artikkel 132a:

„Artikkel 132a

Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja riskiga kaalutud vara arvutamise meetodid

1. Kui artikli 132 lõike 3 tingimused on täidetud, vaatavad krediitdiasutused ja investeerimisühingud, kellel on piisav teave konkreetse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aluspositsioonide kohta, need aluspositsioonid läbi, et arvutada ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja riskiga kaalutud vara, kaaludes riskiga ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja kõiki aluspositsioone, nagu kuuluks need otseselt asjaomastele krediitdiasutustele ja investeerimisühingutele.
2. Kui artikli 132 lõike 3 tingimused on täidetud, võivad krediitdiasutused ja investeerimisühingud, kellel ei ole läbivaatamise meetodi kasutamiseks piisavat

teavet konkreetse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aluspositsioonide kohta, arvutada nende positsioonide riskiga kaalutud vara kooskõlas ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja volitustes ja asjaomastes õigusaktides kehtestatud piirmääradega.

Esimese lõigu kohaldamisel eeldavad krediidasutused ja investeerimisühingud arvutustes, et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja võtab kõigepealt volituste või asjaomaste õigusaktide alusel maksimaalsed lubatud riskipositsioonid, millega kaasneb kõrgeim omavahendite nõue, ja seejärel jätkab riskipositsioonide võtmist kahanevas järjekorras kuni riskipositsioonide ülemmäära saavutamiseni.

Krediidasutused ja investeerimisühingud teevad esimeses lõigus osutatud arvutuse käesolevas peatükis, käesoleva jaotise 5. peatükis ning 6. peatüki 3., 4. ja 5. jaos sätestatud meetodite kohaselt.

3. Erandina artikli 92 lõike 3 punktist d võivad krediidasutused ja investeerimisühingud, kes arvutavad käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 kohaselt ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja riskipositsiooni riskiga kaalutud vara, asendada asjaomase ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja tuletisinstrumentide kredidiväärtuse korrigeerimise riski katmise omavahendite nõude summaga, mis võrdub 50 %ga käesoleva jaotise 6. peatüki 3., 4. või 5. jao kohaselt arvutatud riskipositsiooni väärtusest.

Erandina esimesest lõigust võib krediidasutus või investeerimisühing jätta kredidiväärtuse korrigeerimise riski katmise omavahendite nõude arvutamisest välja tuletisinstrumentidest tulenevad riskipositsioonid, mille suhtes seda nõuet ei kohaldataks, kui krediidasutus või investeerimisühing oleks need ise vahetult võtnud.

4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, millega täpsustatakse, kuidas krediidasutused ja investeerimisühingud arvutavad lõikes 2 osutatud riskipositsiooni riskiga kaalutud varade suuruse, kui arvutamiseks vajalikud tegurid ei ole kättesaadavad.

EBA esitab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile [üheksa kuu jooksul pärast jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 15.“.

- (56) Lisatakse artikkel 132b:

„Artikkel 132b

Erandid meetodist, millega arvutatakse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja riskipositsiooni riskiga kaalutud varad

5. Krediidasutused ja investeerimisühingud arvavad artiklis 132 osutatud arvutustest välja esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme

omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid, mida hoiab ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja ning mis tuleb vastavalt maha arvata kooskõlas artikli 36 lõikega 1, artikliga 56 ja artikliga 66.

6. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad artiklis 132 osutatud arvutustest välja jätta ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiatest ja osakutest tulenevad riskipositsioonid artikli 150 lõike 1 punktide g ja h tähenduses ning selle asemel kohaldada nende riskipositsioonide suhtes artiklis 133 sätestatud korda.“.

(57) Artikkel 152 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 152

Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiatest või osakutest tulenevate riskipositsioonide käsitlemine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiatest või osakutest nende jaoks tulenevate riskipositsioonide riskiga kaalutud vara, korrutades ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja riskipositsioonide riskiga kaalutud vara, mis on arvutatud käesolevas artiklis sätestatud meetodite kohaselt, asjaomaste krediitiasutuste ja investeerimisühingute omandis olevate aktsiate või osakute protsendiga.
2. Kui artikli 132 lõike 3 tingimused on täidetud, vaatavad krediitiasutused ja investeerimisühingud, kellel on piisav teave konkreetse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aluspositsioonide kohta, need aluspositsioonid läbi, et arvutada ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja riskiga kaalutud vara, kaaludes riskiga ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja kõiki aluspositsioone, nagu kuuluks need otseselt asjaomastele krediitiasutustele ja investeerimisühingutele.
3. Erandina artikli 92 lõike 3 punktist d võivad krediitiasutused ja investeerimisühingud, kes arvutavad käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 kohaselt ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja riskipositsiooni riskiga kaalutud vara, asendada asjaomase ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja tuletisinstrumentide krediitdiväärtuse korrigeerimise riski katmise omavahendite nõude summaga, mis võrdub 50 %ga käesoleva jaotise 6. peatüki 3., 4. või 5. jao kohaselt arvutatud riskipositsiooni väärtusest.

Erandina esimesest lõigust võib krediitiasutus või investeerimisühing jätta krediitdiväärtuse korrigeerimise riski katmise omavahendite nõude arvutamisest välja tuletisinstrumentidest tulenevad riskipositsioonid, mille suhtes seda nõuet ei kohaldataks, kui krediitiasutus või investeerimisühing oleks need ise vahetult võtnud.
4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kohaldavad kooskõlas lõigetega 2 ja 3 läbivaatamise meetodit ning vastavad artikli 150 kohastele alalise osalise kasutamise

tingimustele, või ei vasta käesolevas peatükis sätestatud meetodite kasutamise tingimustele kõikide või teatava osa ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aluspositsioonide puhul, arvutavad riskiga kaalutud vara ja oodatava kahju järgmiste põhimõtete kohaselt:

- (a) artikli 147 lõike 2 punktis e osutatud riskipositsiooni klassi „omakapitali investeeringud“ kuuluvate riskipositsioonide puhul kohaldavad krediitiasutused ja investeerimisühingud artikli 155 lõikes 2 sätestatud lihtsustatud riskikaalu meetodit;
- (b) riskipositsiooni klassi „väärtpaberistamise positsioonid“ kuuluvate riskipositsioonide puhul kohaldavad krediitiasutused ja investeerimisühingud artiklis 261 sätestatud välisreitingu meetodit;
- (c) kõikide muude aluspositsioonide puhul kohaldavad krediitiasutused ja investeerimisühingud käesoleva jaotise 2. peatükis sätestatud standardmeetodit.

Kui krediitiasutus või investeerimisühing ei suuda punkti a kohaldamisel üksteisest eristada börsivälistesse ettevõtetesse tehtud omakapitali investeeringuid, börsil kaubeldavaid omakapitali investeeringuid ja muid omakapitali investeeringuid, käsitleb ta asjaomaseid riskipositsioone muude omakapitali investeeringutena.

- 5. Kui artikli 132 lõike 3 tingimused on täidetud, võivad krediitiasutused ja investeerimisühingud, kui neil puudub piisav teave ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja üksikute aluspositsioonide tulemusnäitajate kohta, arvutada asjaomaste aluspositsioonide riskiga kaalutud vara artikli 132a lõikes 2 sätestatud volituste kohase meetodiga. Käesoleva artikli lõike 4 punktides a, b ja c loetletud aluspositsioonide puhul kohaldavad krediitiasutused ja investeerimisühingud siiski seal sätestatud meetodeid.
- 6. Piiramata artikli 132b lõike 2 kohaldamist kohaldavad krediitiasutused ja investeerimisühingud, kes ei kohalda käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 sätestatud läbivaatamise meetodit ega käesoleva artikli lõikes 5 sätestatud volituste kohast meetodit, artikli 132 lõikes 2 osutatud taganemismetodeid.
- 7. Krediitiasutused ja investeerimisühingud, kellel ei ole piisavalt andmeid või teavet ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja riskipositsioonide riskiga kaalutud vara arvutamiseks lõigetes 2, 3, 4 ja 5 sätestatud meetodite kohaselt, võivad tugineda kolmanda isiku arvutustele, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:
 - (a) kolmas isik on üks järgmistest:
 - (i) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja deponitoorium või deponitooriumina tegutsev finantseerimisasutus, tingimusel et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja investeerib üksnes väärtpaberitesse ning hoiustab kõik väärtpaberid kõnealuses deponitooriumis või deponitooriumina tegutsevas finantseerimisasutuses;

- (ii) muude kui punktiga i hõlmatud ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate puhul ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja fondivalitseja, tingimusel et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja fondivalitseja vastab artikli 132 lõike 3 punktis a sätestatud kriteeriumidele;
 - (b) muude kui lõike 4 punktides a, b ja c loetletud riskipositsioonide puhul teeb kolmas isik arvutused artikli 132a lõikes 1 sätestatud meetodi kohaselt;
 - (c) lõike 4 punktides a, b ja c loetletud riskipositsioonide puhul teeb kolmas isik arvutused asjaomastes punktides sätestatud meetodite kohaselt;
 - (d) välisaudiitor on kinnitanud kolmanda isiku arvutuste õigsust.
- Kolmanda isiku arvutusi kasutavad krediidasutused ja investeerimisühingud korrutavad nimetatud arvutuste tulemusel saadud ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja riskiga kaalutud vara teguriga 1,2.
8. Käesoleva artikli kohaldamisel kohaldatakse artikli 132 lõikeid 5 ja 6 ning artiklit 132b.“
- (58) Artikli 201 lõike 1 punkt h asendatakse järgmisega:
„h) nõuetele vastavad kesksed vastaspoolled.“
- (59) Lisatakse artikkel 204a:
- „Artikkel 204 a
Aktsiatel põhinevate tuletisinstrumentide aktsepteeritavad liigid*
1. Krediidasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada aktsepteeritud krediidiriski kaitsena aktsiatel põhinevaid tuletisinstrumente, mis on kogutulu vahetustehingud või oma majanduslikust mõjust lähtuvalt nendega sarnased, üksnes sisemise riskimaanduse eesmärgil.
- Kui krediidasutus või investeerimisühing ostab krediidiriski kaitset kogutulu vahetustehinguga ja kajastab vahetustehingust saadud netomaksed netotuluna, kuid ei kajasta kaitstava vara väärtuse vähenemise tasaarvestust kas õiglase väärtuse vähendamise või reservide suurendamisega, ei kvalifitseeru see krediidiriski kaitse aktsepteeritava krediidiriski kaitsena.
2. Kui krediidasutus või investeerimisühing teostab sisemist riskimaandust aktsiatuletisinstrumenti abil, tuleb selleks, et sisemine riskimaandus kvalifitseeruks käesoleva peatüki kohaldamisel aktsepteeritud krediidiriski kaitsena, kanda kauplemisportfelli üle kanduv krediidirisk üle kolmandale isikule.
- Kui sisemine riskimaandus on teostatud vastavalt esimesele lõigule ning käesolevas peatükis sätestatud nõuded on täidetud, kohaldavad krediidasutused ja investeerimisühingud kaudse krediidiriski kaitse omandamisel riskiga kaalutud vara ja oodatava kahju arvutamiseks 4. kuni 6. jaos sätestatud eeskirju.“
- (60) Artiklit 223 muudetakse järgmiselt:

(a) Lõike 3 viimane lõik asendatakse järgmisega:

„Börsiväliste tuletisinstrumentide tehingute puhul arvutavad 6. peatüki 6. jaos sätestatud meetodit kasutavad krediidasutused ja investeerimisühingud E_{VA} järgmiselt:

$$E_{VA} = E. "$$

(b) Lõike 5 viimane lõik asendatakse järgmisega:

„Börsiväliste tuletisinstrumentide tehingute puhul võtavad käesoleva jaotise 6. peatüki 3., 4. ja 5. jaos sätestatud meetodeid kasutavad krediidasutused ja investeerimisühingud arvesse tagatise riski maandavat mõju kooskõlas asjaomaste jagude sätetega.“

(61) Artikli 272 lõiked 6 ja 12 asendatakse järgmisega:

„6) „maandatud positsioonide kogum“ – tasaarvestatavate tehingute kogumisse kuuluv tehingute rühm, mille puhul on lubatud täielik või osaline tasaarvestus võimaliku tulevase riskipositsiooni kindlaksmääramiseks käesoleva peatüki 3. ja 4. jaos sätestatud meetodite kohaselt;

12) „praegune turuväärtus“ (CMV) – käesoleva peatüki 3. kuni 5. jao kohaldamisel tähendab praegune turuväärtus tasaarvestatavate tehingute kogumisse kuuluvate kõikide tehingute netoturuväärtust koos mis tahes hoitava või antud tagatisega, mille arvutamisel võetakse arvesse nii positiivseid kui ka negatiivseid turuväärtusi;“.

(62) Artiklisse 272 lisatakse järgmised punktid 7a ja 12a:

„7a) „ühepoolne võimendustagatise leping“ – võimendustagatise leping, mille kohaselt krediidasutus või investeerimisühing peab andma vastaspoolele variatsioonitagatise, kuid tal ei ole õigust saada sellelt vastaspoolelt variatsioonitagatist või vastupidi;“.

„12a) „sõltumatu tagatise netoväärtus“ – volatiilsusega kohandatud saadud või antud netotagatis, mis kohaldatakse vastavalt vajadusele tasaarvestatavate tehingute kogumile, mis ei ole variatsioonitagatis;“.

(63) Artiklit 273 muudetakse järgmiselt:

(a) Lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Krediidasutused ja investeerimisühingud arvutavad II lisa loetletud lepingute puhul riskipositsiooni väärtuse ühe käesoleva peatüki 3. kuni 6. jaos sätestatud meetodi põhjal kooskõlas käesoleva artikliga.

Krediidasutus või investeerimisühing, kes ei vasta artikli 273a lõikes 2 kehtestatud tingimustele, ei kasuta käesoleva peatüki 4. jaos sätestatud meetodit. Krediidasutus või investeerimisühing, kes ei vasta artikli 273a lõikes 3 kehtestatud tingimustele, ei kasuta käesoleva peatüki 5. jaos sätestatud meetodit.

II lisa punktis 3 loetletud lepingute riskipositsiooni väärtuse kindlaksmääramiseks ei kasuta krediidasutus või investeerimisühing käesoleva peatüki 5. jaos sätestatud meetodit.

Krediidasutused ja investeerimisühingud võivad konsolideerimisgrupi piires püsivalt

kasutada käesoleva peatüki 3. kuni 6. jaos sätestatud meetodite kombinatsiooni. Üksik krediidasutus või investeerimisühing ei või püsivalt kasutada käesoleva peatüki 3. kuni 6. jaos sätestatud meetodite kombinatsiooni.“

(b) Lõiked 6, 7, 8 ja 9 asendatakse järgmistega:

„6. Kõikide käesoleva peatüki 3. kuni 6. jaos sätestatud meetodite puhul võrdub iga üksiku vastaspoole riskipositsiooni väärtus nimetatud vastaspoolega tasaarvestatavate tehingute iga kogumi kohta arvutatud riskipositsiooni väärtuste summaga.

Erandina esimesest lõigust, kui võimendustagatise lepingut kohaldatakse vastaspoole mitme tasaarvestatavate tehingute kogumi suhtes ning krediidasutus või investeerimisühing kasutab asjaomase tasaarvestatavate tehingute kogumi riskipositsiooni väärtuse arvutamiseks ühte käesoleva peatüki 3. ja 6. jaos sätestatud meetoditest, arvutatakse riskipositsiooni väärtus asjaomase jao kohaselt.

Konkreetselt vastaspoole puhul võrdub II lisas loetletud börsiväliste tuletisinstrumentide asjaomase tasaarvestatavate tehingute kogumi riskipositsiooni väärtus, mis arvutatakse käesoleva peatüki kohaselt, kas nulliga või summaga, mis vastab kõigi selle vastaspoolega tasaarvestatavate tehingute kogumite riskipositsiooni väärtuste summa ja krediidasutuse või investeerimisühingu poolt allahindlusena kajastatud selle vastaspoole puhul kohaldatavate kredidiväärtuse korrigeerimiste summa erinevusele, olenevalt sellest, kumb neist on suurem. Kredidiväärtuse korrigeerimise arvutamisel ei võeta arvesse mingeid seda tasakaalustavaid krediidasutuse või investeerimisühingu enda krediidiriskist tulenevaid deebetväärtuse korrigeerimisi, mis on omavahenditest juba välja arvatud vastavalt artikli 33 lõike 1 punktile c.

7. Riskipositsiooni väärtuse arvutamisel käesoleva peatüki 3. kuni 5. jaos sätestatud meetodite kohaselt võivad krediidasutused ja investeerimisühingud käsitleda sama tasaarvestuskokkuleppe kahte täiesti identset börsivälist tuletislepingut nii, nagu need oleks üks leping, mille tinglik väärtus võrdub nulliga.

Esimese lõigu kohaldamisel on kaks börsivälist tuletislepingut täiesti identsed, kui need täidavad kõiki järgmisi tingimusi:

- (c) nende riski positsioonid on vastasmärgiga;
- (d) nende tunnused, välja arvatud tehingupäev, on identsed;
- (e) nende rahavood tasakaalustavad üksteist täielikult.

8. Krediidasutused ja investeerimisühingud määravad pika arveldustähtajaga tehingutest tulenevate riskipositsioonide riskipositsiooni väärtused kindlaks ükskõik millisel käesoleva peatüki 3. kuni 6. jaos sätestatud meetodil, olenemata sellest, millist meetodit on krediidasutus või investeerimisühing otsustanud kasutada börsiväliste tuletisinstrumentide, repotehingute, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingute ning võimenduslaenu tehingute käsitlemiseks. Omavahendite nõuete arvutamisel pika arveldustähtajaga tehingute jaoks võib krediidasutus või investeerimisühing, kes kasutab 3. peatükis sätestatud meetodit, määrata 2. peatükis sätestatud meetodi kohased riskikaalud püsival alusel kohaldamiseks, sõltumata selliste positsioonide olulisusest.

9. Käesoleva peatüki 3. kuni 6. jaos sätestatud meetodite puhul käsitlevad krediidasutused ja investeerimisühingud tehinguid, mille puhul on tuvastatud spetsiifiline korrelatsioonirisk, kooskõlas artikliga 291.“.

(64) Lisatakse artiklid 273a ja 273b:

„Artikkel 273 a

Riskipositsiooni väärtuse arvutamise lihtsustatud meetodite kasutamise tingimused

1. Krediidasutus või investeerimisühing võib arvutada tuletisinstrumentide positsioonide riskipositsiooni väärtuse 4. jaos sätestatud meetodi kohaselt, kui nende tuletisinstrumentidega seotud bilansilise ja bilansivälise tegevuse maht on igakuise hindamise põhjal järgmiste piirmääradega võrdne või neist väiksem:
 - (a) 10 % krediidasutuse või investeerimisühingu koguvarast;
 - (b) 150 miljonit eurot;Käesoleva lõike kohaldamisel määravad krediidasutused ja investeerimisühingud oma tuletisinstrumentidega seotud bilansilise ja bilansivälise tegevuse mahu kindlaks konkreetsel kuupäeval, kasutades kõiki oma tuletisinstrumentidest tulenevaid positsioone, välja arvatud krediitituletisinstrumentid, mida kasutatakse sisemise riskimaandusena kauplemisportfelliväliste krediidiriskide positsioonide suhtes.
2. Krediidasutus või investeerimisühing võib arvutada intressiriski, välisvaluuta ja kulla tuletisinstrumentide positsioonide riskipositsiooni väärtuse 5. jaos kehtestatud meetodi kohaselt, kui nende tuletisinstrumentidega seotud bilansilise ja bilansivälise tegevuse maht on igakuise hindamise põhjal järgmiste piirmääradega võrdne või neist väiksem:
 - (a) 5 % krediidasutuse või investeerimisühingu koguvarast;
 - (b) 20 miljonit eurot;Käesoleva lõike kohaldamisel määravad krediidasutused ja investeerimisühingud oma tuletisinstrumentidega seotud bilansilise ja bilansivälise tegevuse mahu kindlaks konkreetsel kuupäeval, kasutades kõiki II lisa lõigetes 1 ja 2 osutatud lepingute tuletisinstrumentidest tulenevaid positsioone;
3. Lõigete 1 ja 2 kohaldamisel arvutavad krediidasutused ja investeerimisühingud tuletisinstrumentidega seotud bilansilise ja bilansivälise tegevuse mahu kindlal kuupäeval vastavalt järgmistele nõuetele:
 - (a) tuletisinstrumentide positsioonid hinnatakse antud kuupäeva turuhindade põhjal. Kui positsiooni turuväärtust antud kuupäeva kohta ei ole, kasutavad krediidasutused ja investeerimisühingud selle positsiooni kõige hilisemat turuväärtust.
 - (b) pikkade positsioonide absoluutväärtus liidetakse lühikeste positsioonide absoluutväärtusele.
4. Krediidasutused ja investeerimisühingud teatavad pädevatele asutustele, milliseid

käesoleva peatüki 4. või 5. peatükis sätestatud meetodeid nad kasutavad või enam ei kasuta oma tuletisinstrumentide positsioonide riskipositsiooni arvutamiseks.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei kasuta tuletisinstrumentidega tehtud tehingut ainult selleks, et täita lõigetes 1 ja 2 sätestatud tingimusi igakuise hindamise ajal.

Artikkel 273b

Tuletisinstrumentide riskipositsiooni väärtuse arvutamise lihtsustatud meetodite kasutamise tingimuste mittetäitmine

1. Kui krediidiasutus või investeerimisühing enam ei täida artikli 273a lõigetes 1 ja 2 sätestatud tingimusi, teavitab ta sellest kohe pädevat asutust.
 2. Krediidiasutus või investeerimisühing lõpetab kolme kuu jooksul artikli 273a lõigete 1 ja 2 kohaldamise, kui esineb üks järgmistest juhtudest:
 - (a) krediidiasutus või investeerimisühing ei täida ühtegi artikli 273a lõike 1 ega 2 tingimust kolme järjestikuse kuu jooksul;
 - (b) krediidiasutus või investeerimisühing ei täida ühtegi artikli 273a lõigete 1 ega 2 tingimust rohkem kui 6 kuu jooksul viimasel 12 kuul.
 3. Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei täida enam artikli 273a lõikeid 1 ja 2, lubatakse tal üksnes määrata tuletisinstrumentide positsioonide riskipositsiooni väärtus, kasutades vastavalt vajadusele käesoleva peatüki 4. või 5. jaos sätestatud meetodeid, kui ta tõendab pädevale asutusele, et kõik artikli 273a lõikes 1 või 2 sätestatud tingimused on olnud katkematult täidetud terve aasta jooksul.“
- (65) III osa II jaotise 6. peatüki 3. jagu asendatakse järgmisega:

„3. JAGU

VASTASPOOLE KREDIIDIRISKI STANDARDMEETOD

Artikkel 274

Riskipositsiooni väärtus

1. Krediidiasutus või investeerimisühing võib arvutada üksiku riskipositsiooni väärtuse tasaarvestatavate tehingute kogumi tasandil kõikide lepingulise tasaarvestuskokkuleppega hõlmatud tehingute suhtes, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:
 - (a) tasaarvestuskokkulepe kuulub artiklis 295 osutatud lepingulise tasaarvestuskokkuleppe liikide alla;
 - (b) tasaarvestuskokkulepet on tunnustanud pädevad asutused vastavalt artiklile 296;
 - (c) krediidiasutus või investeerimisühing on seoses tasaarvestuskokkuleppega täitnud artiklis 297 kehtestatud kohustused.

Kui üks nimetatud tingimustest ei ole täidetud, käsitleb krediidasutus või investeerimisühing iga tehingut, nagu see oleks iseseisev tasaarvestatavate tehingute kogum.

2. Krediidasutused ja investeerimisühingud arvutavad vastaspoole krediidiriski standardmeetodi kohase tasaarvestatavate tehingute kogumi riskipositsiooni väärtuse järgmiselt:

$$\text{Riskipositsiooni väärtus} = \alpha \cdot (RC + PFE)$$

kus:

RC = artikli 275 kohaselt arvutatud asenduskulu;

PFE = artikli 278 kohaselt arvutatud võimalik tulevane riskipositsioon;

α = 1,4.

3. Võimendustagatise lepingu kohase tasaarvestatavate tehingute kogumi riskipositsiooni väärtuse ülempiir on samasuguse tasaarvestatavate tehingute kogumi riskipositsiooni väärtus, mille suhtes võimendustagatise lepingut ei kohaldata.
4. Kui tasaarvestatavate tehingute kogumi suhtes kohaldatakse mitut võimendustagatise lepingut, määravad krediidasutused ja investeerimisühingud võimendustagatise lepingu selle tasaarvestatavate tehingute kogumi tehingute rühma juurde, mille suhtes võimendustagatise leping kehtib, ning arvutavad iga rühmitatud tehingute riskipositsiooni väärtuse eraldi.
5. Krediidasutused ja investeerimisühingud võivad määrata järgmistele tingimustele vastava tasaarvestatavate tehingute kogumi riskipositsiooni väärtuseks nulli:
 - (a) tasaarvestatavate tehingute kogum koosneb üksnes müüdud optsioonidest;
 - (b) tasaarvestatavate tehingute kogumi praegune turuväärtus on igal ajal negatiivne;
 - (c) krediidasutus või investeerimisühing on saanud lepingute täitmise tagamiseks tasaarvestatavate tehingute kogumi kõikide optsioonide preemia ettemaksuna;
 - (d) tasaarvestatavate tehingute kogumi suhtes ei kohaldata ühtegi võimendustagatise lepingut.
6. Tasaarvestatavate tehingute kogumi riskipositsiooni väärtuse arvutamiseks käesoleva jao kohaselt asendavad krediidasutused ja investeerimisühingud tasaarvestatavate tehingute kogumis tehingu, mis on ostetud või müüdud ostu- või müügioptsioonide lineaarne kombinatsioon, kõikide selle lineaarse kombinatsiooni moodustava individuaalsete optsioonidega, mida käsitletakse individuaalse tehinguna.

1. Tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul, mille suhtes ei kohaldata võimendustagatise lepingut, arvutavad krediidasutused ja investeerimisühingud asenduskulu järgmise valemiga:

$$RC = \max\{CMV - NICA, 0\}$$

2. Iseseisva tasaarvestatavate tehingute kogumi puhul, mille suhtes kohaldatakse võimendustagatise lepingut, arvutavad krediidasutused ja investeerimisühingud asenduskulu järgmise valemiga:

$$RC = \max\{CMV - VM - NICA, TH + MTA - NICA, 0\}$$

kus:

VM = regulaarselt volatiilsusega kohandatud saadud või antud netovariatsioonitagatis tasaarvestatavate tehingute kogumis, et maandada tasaarvestatavate tehingute kogumi praeguse turuväärtuse muutusi;

TH = võimendustagatise künnis, mida kohaldatakse võimendustagatise lepingu kohase tasaarvestatavate tehingute kogumi suhtes, alla mille ei saa krediidasutus või investeerimisühing tagatist nõuda;

MTA = minimaalne ülekandesumma, mida kohaldatakse võimendustagatise lepingu kohase tasaarvestatavate tehingute kogumi suhtes.

3. Mitme tasaarvestatavate tehingute kogumi puhul, mille suhtes kohaldatakse võimendustagatise lepingut, arvutavad krediidasutused ja investeerimisühingud asenduskulu järgmise valemiga:

$$RC = \max \left\{ \sum_i \max\{CMV_i, 0\} - \max\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0 \right\} \\ + \max \left\{ \sum_i \min\{CMV_i, 0\} - \min\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0 \right\}$$

kus:

i = indeks, mis märgib tasaarvestatavate tehingute kogumeid, mille suhtes kohaldatakse ühte võimendustagatise lepingut;

CMV_i = tasaarvestatavate tehingute kogumi i praegune turuväärtus;

VM_{MA} = mitme tasaarvestatavate tehingute kogumi regulaarselt volatiilsusega kohandatud saadud või antud tagatise väärtus, et leevendada nende praeguse turuväärtuse muutusi;

NICA_{MA} = mitme tasaarvestatavate tehingute kogumi, välja arvatud VM_{MA}, volatiilsusega kohandatud saadud või antud tagatise väärtus.

Esimese lõigu kohaldamisel võib $NICA_{MA}$ arvutada tehingu tasemel, tasaarvestatavate tehingute kogumi tasemel või kõikide tasaarvestatavate tehingute kogumite tasemel, mille suhtes kohaldatakse võimendustagatise lepingut, olenevalt tasemest, mille suhtes võimendustagatise lepingut kohaldatakse.

Artikkel 276

Tagatise aktsepteerimine ja käsitlemine

1. Käesoleva jao kohaldamisel arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud VM, VM_{MA} , NICA ja $NICA_{MA}$, kohaldades kõiki järgmisi tingimusi:
 - (a) kui kõik tasaarvestatavate tehingute kogumi tehingud kuuluvad kauplemisportfelli, tunnustatakse vaid artikli 299 kohaselt aktsepteeritavat tagatist;
 - (b) kui tasaarvestatavate tehingute kogumis on vähemalt üks tehing, mis ei kuulu kauplemisportfelli, tunnustatakse vaid artikli 197 kohaselt aktsepteeritavat tagatist;
 - (c) vastaspoolelt saadud tagatis võetakse arvesse plussmärgiga ja vastaspoolele antud tagatis võetakse arvesse miinusmärgiga.
 - (d) volatiilsusega kohandatud mis tahes saadud või antud tagatis arvutatakse artikli 223 kohaselt. Kõnealuse arvutuse tegemisel ei kasuta krediidiasutused ja investeerimisühingud artiklis 225 sätestatud meetodeid.
 - (e) sama tagatist ei kasutata ühel ajal nii VMi kui ka NICA arvutamisel;
 - (f) sama tagatist ei kasutata ühel ajal nii VM_{MA} kui ka $NICA_{MA}$ arvutamisel;
 - (g) vastaspoolele antud mis tahes tagatist, mis on eraldatud selle vastaspoole varadest ja mis sellise eraldamise tõttu on asjaomase vastaspoole makseviivituse või maksejõuetuse korral pankrotivarast välistatud, ei võeta NICA ja $NICA_{MA}$ arvutamisel arvesse.
2. Lõike 1 punktis d osutatud volatiilsusega kohandatud antud tagatise arvutamisel asendavad krediidiasutused ja investeerimisühingud artikli 223 lõike 2 valemi järgmise valemiga:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_C + H_{fx})$$

3. Lõike 1 punkti d kohaldamisel kehtestavad krediidiasutused ja investeerimisühingud volatiilsusega kohandatud saadud või antud tagatise arvutamisega seotud realiseerimisperioodi kooskõlas ühega järgmistest ajavahemikest:
 - (a) artikli 276 lõikes 1 osutatud tasaarvestatavate tehingute kogumi puhul on ajavahemik üks aasta;
 - (b) artikli 276 lõigetes 2 ja 3 osutatud tasaarvestatavate tehingute kogumi puhul on ajavahemik kooskõlas artikli 279d lõike 1 punktiga b määratud riski võimendustagatise periood.

Artikkel 277

Tehingute määramine riskikategooriatesse

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad kõik tasaarvestatavate tehingute kogumi tehingud ühte järgmisse kategooriasse kuuest, et teha kindlaks artiklis 278 osutatud tasaarvestatavate tehingute kogumi võimalik tulevane riskipositsioon:
 - (a) intressirisk;
 - (b) valuutarisk;
 - (c) krediidirisk;
 - (d) aktsiarisk;
 - (e) kaubarisk;
 - (f) muud riskid.
2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teevad lõikes 1 osutatud määramise tehingu peamise riskiteguri alusel. Muude kui lõikes 3 osutatud tehingute puhul on peamine riskitegur tuletisinstrumenti positsiooni ainus oluline riskitegur.
3. Alates [käesoleva määruse kohaldamise kuupäevast] kauplemisportfelli määratud tuletisinstrumenti tehingu puhul, mille tururiski omavahendite nõuete arvutamiseks kasutab krediidiasutus või investeerimisühing kas peatükis 1a või 1b kehtestatud meetodeid, on peamine riskitegur see tegur, mis on seotud IV jaotise 1.b peatüki kohaselt arvutatud kõrgeima absoluutse tundlikkusega kõikidest selle tehingu tundlikkustest.
4. Ilma et see piiraks lõigete 1 ja 2 kohaldamist, kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud tehingute määramisel lõikes 1 loetletud riskikategooriatesse järgmisi tingimusi:
 - (a) kui tehingu peamine riskitegur on inflatsioonimuutuja, määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud tehingu intressiriski kategooriasse;
 - (b) kui tehingu peamine riskitegur on ilmastikutingimuste muutuja, määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud tehingu kaubariski kategooriasse.
5. Erandina lõikest 2 määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud tuletisinstrumenti tehingud, millel on rohkem kui üks oluline riskitegur, mitmesse riskikategooriasse. Kui kõikidest tehingutest ühe tehingu kõik olulised riskitegurid kuuluvad samasse riskikategooriasse, tuleb krediidiasutustel ja investeerimisühingutel määrata see tehing vaid ühe korra asjaomasesse kategooriasse, tuginedes riskiteguritest kõige olulisemale. Kui kõikidest tehingutest ühe olulised riskitegurid kuuluvad erinevatesse riskikategooriatesse, määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud selle tehingu ühe korra igasse riskikategooriasse, kus sellel tehingul on vähemalt üks oluline riskitegur, tuginedes

selle riskikategooria kõige olulisemale riskitegurile.

6. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, millega üksikasjalikult täpsustatakse järgmine:

- (a) tehingute ainsa olulise riskiteguri kindlaksmääramise meetod muude kui lõikes 3 osutatud tehingute puhul;
- (b) rohkem kui ühe olulise riskiteguriga tehingute ning riskiteguritest kõige olulisema kindlaksmääramise meetod lõike 3 kohaldamise eesmärgil;

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [6 kuud pärast käesoleva määruse jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 277 a

Maandatud positsioonide kogum

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kehtestavad iga tasaarvestatavate tehingute kogumi riskikategooria jaoks asjaomased maandatud positsioonide kogumid ning määravad iga tehingu maandatud positsioonide kogumisse järgmiselt:

- (a) intressiriski kategoorias kajastatud tehingud määratakse samasse maandatud positsioonide kogumisse üksnes siis, kui nende peamine riskitegur on nomineeritud samas valuutas.
- (b) valuutariski kategoorias kajastatud tehingud määratakse samasse maandatud positsioonide kogumisse üksnes siis, kui nende peamine riskitegur põhineb samal valuutapaaril;
- (c) krediidiriski kategoorias kajastatud kõik tehingud määratakse samasse maandatud positsioonide kogumisse;
- (d) aktsiariski kategoorias kajastatud kõik tehingud määratakse samasse maandatud positsioonide kogumisse;
- (e) kaubariski kategoorias kajastatud tehingud määratakse ühte järgmisse viiest maandatud positsioonide kogumist, mis põhinevad peamise riskiteguri laadil:
 - (i) energeetika;
 - (ii) metallid;
 - (iii) põllumajandustooted;
 - (iv) ilmastikutingimused;
 - (v) muud kaubad.
- (f) muude riskide kategoorias kajastatud tehingud määratakse samasse maandatud positsioonide kogumisse üksnes siis, kui nende peamine riskitegur on identne.

Punkti a kohaldamisel määratakse intressiriski kategoorias kajastatud tehingud, mille

peamine riskitegur on inflatsioonimuutuja, eraldi maandatud positsioonide kogumitesse, mis ei ole maandatud positsioonide kogumid, mis on loodud intressiriski kategoorias kajastatud tehingutele, mille peamine riskitegur on inflatsioonimuutuja. Need tehingud määratakse samasse maandatud positsioonide kogumisse üksnes siis, kui nende peamine riskitegur on nomineeritud samas valuutas.

2. Erandina lõikest 1 kehtestavad krediidasutused ja investeerimisühingud eraldi maandatud positsioonide kogumid igas riskikategoorias järgmiste tehingute jaoks:

- (a) tehingud, mille peamine riskitegur on kas turuhinnapõhine volatiilsus või riskiteguri realiseerunud volatiilsus või kahe riskiteguri vaheline korrelatsioon;
- (b) tehingud, mille peamine riskitegur on vahe samas riskikategoorias kajastatud kahe riskiteguri vahel, või tehingud, mis koosnevad kahest samas valuutas nomineeritud makse poolest ning mille riskitegur, mis on peamise riskiteguriga samast kategooriast, esineb teises makse pooles, mis ei sisalda peamist riskitegurit.

Esimese lõigu punkti a kohaldamisel määravad krediidasutused ja investeerimisühingud tehingud samasse asjaomase riskikategooria maandatud positsioonide kogumisse üksnes siis, kui nende peamine riskitegur on identne.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel määravad krediidasutused ja investeerimisühingud tehingud asjaomase riskikategooria maandatud positsioonide kogumisse üksnes siis, kui nende tehingute riskitegurite paar, nagu on osutatud punktis b, on identne ja paaris sisalduvad kaks riskitegurit on positiivses korrelatsioonis. Muul juhul määravad krediidasutused ja investeerimisühingud punktis b osutatud tehingud punktis b osutatud kahest riskitegurist ühe alusel ühte maandatud positsioonide kogumisse, mis on loodud kooskõlas lõikega 1.

3. Krediidasutused ja investeerimisühingud avaldavad pädevate asutuste nõudmise korral iga riskikategooria jaoks kooskõlas lõikega 2 loodud maandatud positsioonide kogumi arvu koos iga kogumi peamise riskiteguriga või riskitegurite paariga ning koos iga maandatud positsioonide kogumis tehtud tehingute arvuga.

Artikkel 278

Võimalik tulevane riskipositsioon

1. Krediidasutused ja investeerimisühingud arvutavad tasaarvestatavate tehingute kogumi võimaliku tulevase riskipositsiooni järgmiselt:

$$PFE = multiplier * \sum_a AddOn^{(a)}$$

kus:

a = indeks, mis märgib tasaarvestatavate tehingute kogumi võimaliku tulevase riskipositsiooni arvutamisel kasutatud riskikategooriaid;

AddOn^(a) = riskikategooria a lisand, mis on vastavalt vajadusele arvutatud

artiklite 280a kuni 280f kohaselt;

multiplier = kordaja tegur, mis arvutatakse lõikes 3 osutatud valemi kohaselt.

Käesoleva arvutamise tegemisel lisavad krediitdiasutused ja investeerimisühingud asjaomase riskikategooria lisandi tasaarvestatavate tehingute kogumi võimaliku tulevase riskipositsiooni arvutamisele, kui vähemalt üks tasaarvestatavate tehingute kogumi tehing on kajastatud selles riskikategoorias.

2. Võimalik tulevane riskipositsioon mitme tasaarvestatavate tehingute kogumi puhul, mille suhtes kohaldatakse ühte võimendustagatise lepingut, nagu osutatud artikli 275 lõikes 3, arvutatakse kõikide iseseisvate tasaarvestatavate tehingute kogumite summana nii, nagu nende suhtes ei kohaldataks ühtegi võimendustagatise lepingut.
3. Lõike 1 kohaldamisel arvutatakse kordaja järgmiselt:

$$multiplier = \begin{cases} 1, & \text{if } z \geq 0 \\ \min \left\{ 1, Floor_m + (1 - Floor_m) \cdot \exp \left(\frac{z}{y} \right) \right\}, & \text{otherwise} \end{cases}$$

kus:

Floor_m = 5 %;

y = $2 * (1 - Floor_m) * \sum_a Addon^{(a)}$

z =

$CMV - NICA$	artikli 275 lõike 1 kohaste maandatud positsioonide kogumitega
$CMV - VM - NICA$	artikli 275 lõike 2 kohaste maandatud positsioonide kogumitega
$CMV_i - NICA_i$	artikli 275 lõike 3 kohaste maandatud positsioonide kogumitega

NICA_i = sõltumatu tagatise netoväärtus, mis on arvutatud üksnes tasaarvestatavate tehingute kogumisse i arvatud tehingute puhul. NICA_i arvutatakse olenevalt võimendustagatise lepingust tehingu tasemel või tasaarvestatavate tehingute kogumi tasemel.

Artikkel 279

Riskipositsiooni arvutamine

Artiklites 280a kuni 280f osutatud riskikategooria lisandite arvutamise eesmärgil arvutavad krediitdiasutused ja investeerimisühingud tasaarvestatavate tehingute kogumi iga tehingu riskipositsiooni järgmiselt:

$$Riskipositsioon = \delta \cdot AdjNot \cdot MF$$

kus:

δ = tehingu järelevalveline delta, mis on arvutatud artiklis 279a sätestatud valemi kohaselt;

AdjNot = tehingu korrigeeritud tinglik väärtus, mis on arvutatud artikli 279b kohaselt;

MF = tehingu lõpptähtaja tegur, mis on arvutatud artiklis 279c sätestatud valemi kohaselt;

Artikkel 279 a
Järelevalveline delta

1. Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab järelevalvelise delta (δ) järgmiselt:

(a) ostu- ja müügioptsioonide puhul, mis annavad optsiooni ostjale õiguse osta või müüa alusvaraks oleva instrumendi positiivse hinnaga konkreetse kuupäeval tulevikus, välja arvatud juhul, kui need optsioonid on kajastatud intressiriski kategoorias, kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmist valemit:

$$\delta = sign \cdot N \left(type \cdot \frac{\ln \left(P/K \right) + 0.5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}} \right)$$

kus:

sign = $\begin{cases} -1 & \text{kui tehing on müügioptsioon} \\ +1 & \text{kui tehing on ostuoptsioon} \end{cases}$

type = $\begin{cases} -1 & \text{kui tehing on ostetud optsioon} \\ +1 & \text{kui tehing on müüdud optsioon} \end{cases}$

$N(x)$ = standardse normaaljaotusega juhusliku suuruse kumulatiivne jaotusfunktsioon, st tõenäosus, et normaaljaotusega juhuslik suurus keskvärtusega null ja dispersiooniga üks on väiksem x -ist või sellega võrdne;

P = optsiooni alusvaraks oleva instrumendi hetke- või forvardhind;

K = optsiooni täitmishind;

T = optsiooni lõpptähtaeg, mis on ainus tulevane kuupäev, millal optsiooni võib teostada. Lõpptähtaeg väljendatakse aastates, kasutades asjaomast tööpäevade kindlaksmääramise kokkulepet.

σ = tehingu riskikategooria ja optsiooni alusvaraks oleva instrumendi laadi alusel ning tabeli 1 kohaselt kindlaks määratud optsiooni regulatiivne volatiilsus.

Tabel 1

Riskikategooria	Alusvaraks	olev	Regulatiivne
-----------------	------------	------	--------------

	instrument	volatiilsus
Välisvaluuta	Kõik	15 %
Krediit	Ühe alusvaraga instrument	100 %
	Mitme alusvaraga instrument	80 %
Omakapital	Ühe alusvaraga instrument	120 %
	Mitme alusvaraga instrument	75 %
Kaup	Elektrienergia	150 %
	Muud kaubad (välja arvatud elektrienergia)	70 %
Muud	Kõik	150 %

Opsiooni alusvaraks oleva instrumendi forvardhinda kasutav krediidiasutus või investeerimisühing tagab, et:

- i) forvardhind on kooskõlas opsiooni omadustega;
 - ii) forvardhind arvutatakse aruandekuupäeval valitseva asjaomase intressimäära alusel;
 - iii) forvardhind integreerib alusvaraks oleva instrumendi prognoositavad sularahavood enne opsiooni lõpptähtaega.
- (b) sünteetilise väärtpaberistamise seeriade puhul kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmist valemit:

$$\delta = \text{sign} \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$$

kus:

$$\text{sign} = \begin{cases} +1 & \text{kui tehinguga saadi krediidikaitset} \\ -1 & \text{kui tehinguga anti krediidikaitset} \end{cases}$$

A = väärtpaberistamise seeria alumine eraldamispunkt;

D = väärtpaberistamise seeria ülemine eraldamispunkt;

- (c) punktides a või b osutamata tehingute puhul kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmist järelevalvelist deltat:

$$\delta = \begin{cases} +1 & \text{kui tehing on pikk positsioon peamises riskiteguris} \\ -1 & \text{kui tehing on lühike positsioon peamises riskiteguris} \end{cases}$$

2. Käesoleva jao kohaldamisel tähendab pikk positsioon peamises riskiteguris seda, et tehingu turuväärtus kasvab, kui peamise riskiteguri väärtus kasvab, ning lühike positsioon peamises riskiteguris tähendab, et tehingu turuväärtus väheneb, kui peamise riskiteguri väärtus kasvab.

Artikli 277 lõikes 3 osutatud tehingute puhul on pikk positsioon tehing, mille peamise riskiteguri tundlikkuse märk on positiivne, ja lühike positsioon on tehing, mille peamise riskiteguri tundlikkuse märk on negatiivne. Muude kui artikli 277 lõikes 3 osutatud tehingute puhul määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud objektiivse teabe alusel nende tehingute struktuuri ja eesmärgi kohta, kas asjaomased tehingud on peamise riskiteguri pikad või lühikesed positsioonid.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad kooskõlas meetodiga, mida kasutatakse lõike 2 kohaselt peamise riskiteguri puhul, kas ühe või enama riskiteguriga tehing on iga olulise riskiteguri pikk positsioon või lühike positsioon.
4. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks:

- (a) valem, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad intressiriski kategoorias kajastatud ostu- ja müügioptsioonide järelevalvelise delta arvutamiseks kooskõlas turutingimustega, kus intressimäärad võivad olla negatiivsed, ning samuti valemi jaoks sobiliku regulatiivse volatiilsuse;
- (b) millist objektiivset teavet tehingu struktuuri ja eesmärgi kohta krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad, et määrata, kas tehing, millele ei ole osutatud artikli 277 lõikes 2, on peamise riskiteguri pikk või lühike positsioon;

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [6 kuud pärast käesoleva määruse jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 279b
Korrigeeritud tinglik väärtus

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad korrigeeritud tingliku väärtuse järgmiselt:
- (a) intressiriski või krediidiriski kategoorias kajastatud tehingute puhul arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud korrigeeritud tingliku väärtuse tuletislepingu tingliku väärtuse ja järelevalve kestuse teguri korrutisena, mis

arvutatakse järgmiselt:

$$\text{järelevalve kestuse tegur} = \frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}$$

kus:

R = järelevalveline diskontomäär; R = 5 %;

S = alguskuupäev on kuupäev, millal toimub maksete määramine või maksete tegemine, kusjuures makse ei ole võimendustagatise lepingus kehtestatud tagatise üleandmisega seotud makse. Kui aruandekuupäevaks on juba toimunud maksete määramine või maksete tegemine, on alguskuupäev võrdne nulliga. Alguskuupäev väljendatakse aastates, kasutades asjaomast tööpäevade kindlaksmääramise kokkulepet.

Kui tehingul on üks või mitu tulevast kuupäeva, millal krediidasutus või investeerimisühing või vastaspool võib otsustada tehingu lõpetada lepingulisest lõpptähtajast varem, on alguskuupäev võrdne järgmistest kõige varasemaga:

- i) kuupäev või mitmest tuleviku kuupäevast kõige varasem, millal krediidasutus või investeerimisühing või vastaspool võib otsustada tehingu lõpetada lepingulisest lõpptähtajast varem;
- ii) kuupäev, millal toimub maksete määramine või maksete tegemine, kusjuures makse ei ole võimendustagatise lepingus kehtestatud tagatise üleandmisega seotud makse.

Kui tehingu alusvaraks on finantsinstrument, millest võivad lisaks tehingust tulenevatele kohustustele tekkida lepingulised kohustused, määratakse tehingu alguskuupäevaks kõige varasem kuupäev, millal alusvaraks oleva instrumendi puhul toimub maksete määramine või maksete tegemine.

E = lõpptähtpäev, mis on kuupäev, millal tehingu viimase lepingulise makse väärtus vahetatakse krediidasutuse või investeerimisühingu ja vastaspoole vahel. Lõpptähtpäev väljendatakse aastates, kasutades asjaomast tööpäevade kindlaksmääramise kokkulepet.

Kui tehingu alusvaraks olev instrument on finantsinstrument, millest võivad lisaks tehingust tulenevatele kohustustele tekkida lepingulised kohustused, määratakse tehingu lõpptähtpäev tehingu alusvaraks oleva instrumendi viimase lepingulise makse alusel;

(b) valuutariski kategoorias kajastatud tehingute puhul arvutavad krediidasutused ja investeerimisühingud korrigeeritud tingliku väärtuse järgmiselt:

- (i) kui tehing koosneb ühest makse poolest, on korrigeeritud tinglikuks väärtuseks tuletislepingu tinglik väärtus;
- (ii) kui tehing koosneb kahest makse poolest ja ühe makse poole tinglik väärtus on nomineeritud krediidasutuse või investeerimisühingu aruandlusvaluutas, on korrigeeritud tinglik väärtus teise makse poole tinglik väärtus;

- (iii) kui tehing koosneb kahest makse poolest ja mõlema poole tinglik väärtus on nomineeritud muus kui krediidasutuse või investeerimisühingu aruandlusvaluutas, on korrigeeritud tinglik väärtus kahe makse poole tinglikest väärtustest suurim pärast seda, kui need väärtused on konverteeritud valitseva hetkekursiga krediidasutuse või investeerimisühingu aruandlusvaluutasse;
 - (c) aktsiariski või kaubariski kategoorias kajastatud tehingute puhul arvutavad krediidasutused ja investeerimisühingud korrigeeritud tingliku väärtuse, korrutades tehingu alusvaraks oleva instrumendi ühe osaku turuhinna tehingus osalenud alusvaraks olevate instrumentide arvuga.
 Krediidasutus või investeerimisühing kasutab tinglikku väärtust korrigeeritud tingliku väärtusena siis, kui aktsiariski või kaubariski kategoorias kajastatud tehing on lepinguliselt väljendatud tingliku väärtusena ja mitte alusvaraks oleva instrumendi osakute arvuna.
2. Krediidasutused ja investeerimisühingud määravad alusvaraks oleva instrumendi tingliku väärtuse või osakute arvu eesmärgiga arvutada lõikes 1 osutatud tehingu korrigeeritud tinglik väärtus järgmiselt:
- (a) kui tehingu alusvaraks oleva instrumendi tinglik väärtus või osakute arv ei ole fikseeritud lepingulise lõpptähtaja saabumiseni:
 - (i) alusvaraks oleva instrumendi deterministlike tinglike väärtuste ja osakute arvu puhul on olenevalt olukorrast tinglikuks väärtuseks alusvaraks oleva instrumendi kõikide deterministlike tinglike väärtuste või osakute arvu kaalutud keskmine, kuni tehingu lepingulise lõpptähtaja saabumiseni, kus kaaludeks on ajavahemiku see osa, mille jooksul iga tinglikku väärtust kohaldatakse;
 - (ii) alusvaraks oleva instrumendi stohhastilise tingliku väärtuse ja osakute arvu puhul on tinglik väärtus see väärtus, mis määratakse kindlaks praeguste turuväärtuste määramisega tulevase turuväärtuste arvutamise valemis.
 - (b) nii binaarsete kui ka digitaalsete optsioonide puhul on tinglik väärtus see, mis on optsiooni tasuvuse võimalikest väärtustest suurim optsiooni lõpptähtaja saabudes.
 Ilma et see mõjutaks esimese lõigu kohaldamist, kui optsiooni võimalik tasuvus on stohhastiline, kasutab krediidasutus või investeerimisühing tingliku väärtuse kindlaksmääramiseks punkti a alapunktis ii sätestatud meetodit;
 - (c) lepingute puhul, milles on sätestatud tingliku väärtuse tagasimaksmine mitmes järgus, korrutatakse tinglik väärtus lepinguga ettenähtud maksete arvuga, mis on veel teostamata;
 - (d) lepingute puhul, milles nähakse ette rahavoogude mitmekordistumine või lepingu alusvara mitmekordistumine, korrigeerib krediidasutus või investeerimisühing tinglikku väärtust, et võtta arvesse mitmekordistumise mõju

asjaomase lepingu riskistruktuurile.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud konverteerivad tehingu korrigeeritud tingliku väärtuse oma aruandlusvaluutasse valitseva hetkekursi põhjal, kusjuures korrigeeritud tinglik väärtus on arvutatud käesoleva artikli alusel, tuginedes lepingulisele tinglikule väärtusele või alusvaraks oleva instrumendi teises valuutas nomineeritud osakute turuhinnale.

Artikkel 279c
Lõpptähtaja tegur

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad lõpptähtaja teguri (MF) järgmiselt:

- (a) artikli 275 lõikes 1 osutatud tasaarvestatavate tehingute kogumisse kantud tehingute puhul kasutab krediidiasutus või investeerimisühing järgmist valemit:

$$MF = \sqrt{\min\{\max\{M, 10/OneBusinessYear\}, 1\}}$$

kus:

M = tehingu järelejäänud tähtaeg, mis võrdub tehingu kõikide lepinguliste kohustuste lõpetamiseks vajamineva ajaga. Sellel eesmärgil peetakse tuletislepingu mis tahet valikulisust lepinguliseks kohustuseks. Järelejäänud tähtaeg väljendatakse aastates, kasutades asjaomast tööpäevade kindlaksmääramise kokkulepet.

Kui tehingul on alusvaraks oleva instrumendina veel üks tuletisleping, millest võivad tuleneda täiendavad lepingulised kohustused lisaks lepingulistele põhikohustustele, on tehingu järelejäänud tähtaeg võrdne ajavahemikuga, mida on vaja alusvaraks oleva instrumendi lepinguliste kohustuste lõpetamiseks.

OneBusinessYear = üks aasta väljendatuna tööpäevades, kasutades asjaomast tööpäevade kindlaksmääramise kokkulepet.

- (b) artikli 275 lõigetes 2 ja 3 osutatud tasaarvestatavate tehingute kogumisse kuuluvate tehingute puhul määratakse lõpptähtaja tegur järgmiselt:

$$MF = \frac{3}{2} \sqrt{\frac{MPOR}{OneBusinessYear}}$$

kus:

MPOR = tasaarvestatavate tehingute kogumi riski võimendustagatise periood, mis on kindlaks määratud artikli 285 lõigete 2 kuni 5 kohaselt.

Kliendi ja kliiriva liikme vahelise tehingute riski võimendustagatise perioodi määramisel asendab krediidiasutus või investeerimisühing, kes tegutseb kas kliendi või kliiriva liikmena, artikli 285 lõike 2 punktis b sätestatud minimaalse perioodi viie

(5) tööpäevaga.

2. Lõike 1 kohaldamisel on järelejäänud tähtaeg võrdne ajavahemikuga kuni järgmise muutmise kuupäevani tehingute puhul, mille kohaselt riskiga laenud makstakse tagasi pärast kindlaksmääratud kuupäeva ja juhul, kui tähtaegu muudetakse selliselt, et kõnealustel kindlaksmääratud kuupäevadel on lepingu turuväärtus 0.

Artikkel 280

Maandatud positsioonide kogumite järelevalvelise teguri koefitsient

Artiklites 280a kuni 280f osutatud maandatud positsioonide kogumi lisandi arvutamiseks on maandatud positsioonide kogumi järelevalvelise teguri koefitsient ϵ järgmine:

ϵ

$$\epsilon = \begin{cases} 1 & \text{artikli 275 lõike 1 kohaselt loodud maandatud positsioonide kogumitega} \\ 5 & \text{artikli 275 lõike 2 punkti a kohaselt loodud maandatud positsioonide kogumitega} \\ 0.5 & \text{artikli 275 lõike 2 punkti b kohaselt loodud maandatud positsioonide kogumitega} \end{cases}$$

Artikkel 280a

Intressiriski kategooria lisand

1. Artikli 278 kohaldamisel arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud intressiriski kategooria lisandi konkreetse tasaarvestatavate tehingute kogumi puhul järgmiselt:

$$AddOn^{IR} = \sum_j AddOn_j^{IR}$$

kus:

j = indeks, mis märgib kõiki intressiriski maandatud positsioonide kogumeid, mis on loodud kooskõlas artikli 277a lõike 1 punktiga a ja tasaarvestatavate tehingute kogumi puhul kooskõlas artikli 277a lõikega 2;

$AddOn_j^{IR}$ = intressiriski kategooria maandatud positsioonide kogumi j lisand arvutatuna lõike 2 kohaselt.

2. Intressiriski kategooria maandatud positsioonide kogumi j lisand arvutatakse järgmiselt:

$$AddOn_j^{IR} = \epsilon_j * SF^{IR} * EffNot_j^{IR}$$

kus:

ϵ_j = maandatud positsioonide kogumi j maandatud positsioonide kogumi järelevalvelise teguri koefitsient, mis on kindlaks määratud artiklis 280 täpsustatud kohaldatava väärtuse kohaselt;

SF^{IR} = intressiriski kategooria järelevalveline tegur, mille väärtus on võrdne 0,5 %ga;

$EffNot_j^{IR}$ = maandatud positsioonide kogumi j tegelik tinglik väärtus arvatuna lõigete 3 ja 4 kohaselt.

- Maandatud positsioonide kogumi j tegeliku tingliku väärtuse arvutamiseks jaotavad krediidasutused ja investeerimisühingud kõigepealt maandatud positsioonide kogumi iga tehingu tabeli 2 asjakohasesse rühma. Seda tehakse iga tehingu lõpptähtpäeva alusel, nagu on määratud artikli 279b lõike 1 punkti a kohaselt:

Tabel 2

Rühm	Lõpptähtpäev (aastates)
1	> 0 ja ≤ 1
2	> 1 ja ≤ 5
3	> 5

Krediidasutused ja investeerimisühingud arvutavad seejärel maandatud positsioonide kogumi tegeliku tingliku väärtuse j järgmise valemiga:

$$EffNot_j^{IR} = \sqrt{[(D_{j,1})^2 + (D_{j,2})^2 + (D_{j,3})^2 + 1.4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1.4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0.6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}]}$$

kus:

l = indeks, mis näitab riskipositsiooni;

$D_{j,k}$ = maandatud positsioonide kogumi j rühma k tegelik tinglik väärtus arvutatakse järgmiselt:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in \text{Bucket } k} \text{Riskipositsioon}_l$$

Artikkel 280b

Valuutariski kategooria lisand

- Artikli 278 kohaldamisel arvutatakse asjaomase tasaarvestatavate tehingute kogumi valuutariski kategooria lisand järgmiselt:

$$AddOn^{FX} = \sum_j AddOn_j^{FX}$$

kus:

j = indeks, mis märgib valuutariski maandatud positsioonide kogumit, mis on loodud kooskõlas artikli 277a lõike 1 punktiga b ja tasaarvestatavate tehingute

kogumi puhul kooskõlas artikli 277a lõikega 2;

$AddOn_j^{FX}$ = valuutariski kategooria maandatud positsioonide kogumi j lisand arvutatuna lõike 2 kohaselt.

2. Valuutariski kategooria maandatud positsioonide kogumi j lisand arvutatakse järgmiselt:

$$AddOn_j^{FX} = \epsilon_j \cdot SF^{FX} \cdot |EffNot_j^{FX}|$$

kus:

ϵ_j = maandatud positsioonide kogumi j maandatud positsioonide kogumi järelevalvelise teguri koefitsient arvutatuna artikli 280 kohaselt;

SF^{FX} = valuutariski kategooria järelevalveline tegur, mille väärtus on võrdne 4 %ga;

$EffNot_j^{IR}$ = maandatud positsioonide kogumi j tegelik tinglik väärtus arvutatakse järgmiselt:

$$EffNot_j^{FX} = \sum_{l \in Hedging\ set\ j} Riskipositsioon_l$$

Artikkel 280c

Krediidiriski kategooria lisand

1. Lõike 2 kohaldamisel kehtestavad krediidasutused ja investeerimisühingud tasaarvestatavate tehingute kogumi krediidiriski aluseks olevad üksused vastavalt järgnevale:
 - (a) krediidiriski kategooriasse määratud ühe alusvaraga tehingu aluseks oleva võlainstrumenti iga emitendi kohta moodustatakse üks krediidiriski aluseks olev üksus. Ühe alusvaraga tehingud määratakse samasse krediidiriski aluseks olevasse üksusesse üksnes siis, kui nende tehingute aluseks oleva võlainstrumenti on emiteerinud sama emitent;
 - (b) krediidiriski kategooriasse määratud mitme alusvaraga tehingu aluseks oleva iga võlainstrumentide või ühe alusvaraga krediituletisinstrumentide rühma kohta luuakse krediidiriski aluseks olev üksus. Mitme alusvaraga tehingud määratakse samasse krediidiriski aluseks olevasse üksusesse üksnes siis, kui nende tehingute aluseks olevatel võlainstrumentidel või ühe alusvaraga krediituletisinstrumentidel on samad komponendid.
2. Artikli 278 kohaldamisel arvutavad krediidasutused ja investeerimisühingud asjaomase tasaarvestatavate tehingute kogumi krediidiriski kategooria lisandi järgmiselt:

$$AddOn^{Credit} = \sum_j AddOn_j^{Credit}$$

kus:

j = indeks, mis märgib krediidiriski maandatud positsioonide kogumit, mis on loodud kooskõlas artikli 277a lõike 1 punktiga c ja tasaarvestatavate tehingute kogumi puhul kooskõlas artikli 277a lõikega 2;

$AddOn_j^{Credit}$ = maandatud positsioonide kogumi j krediidiriski kategooria lisand arvutatuna lõike 2 kohaselt.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad maandatud positsioonide kogumi j krediidiriski kategooria lisandi järgmiselt:

$$AddOn_j^{Credit} = \epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\sum_j \rho_j^{Credit} \cdot AddOn(Entity_j) \right)^2 + \sum_j \left(1 - (\rho_j^{Credit})^2 \right) \cdot (AddOn(Entity_j))^2}$$

kus:

j = indeks, mis märgib lõike 1 kohaselt loodud tasaarvestatavate tehingute kogumi krediidiriski aluseks olevat üksust;

ϵ_j = maandatud positsioonide kogumi j maandatud positsioonide kogumi järelevalvelise teguri koefitsient, mis on kindlaks määratud artikli 280 lõike 3 kohaselt;

$AddOn(Entity_j)$ = krediidiriski aluseks oleva üksuse j lisand, mis on kindlaks määratud lõike 4 kohaselt;

ρ_j^{Credit} = üksuse j korrelatsioonitegur. Kui krediidiriski aluseks olev üksus j on kindlaks määratud kooskõlas lõike 1 punktiga a, siis $\rho_j^{Credit} = 50\%$. Kui krediidiriski aluseks olev üksus j on kindlaks määratud kooskõlas lõike 1 punktiga b, siis $\rho_j^{Credit} = 80\%$

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad krediidiriski aluseks oleva üksuse j lisandi järgmiselt:

$$AddOn(Entity_j) = EffNot_j^{Credit}$$

kus:

$EffNot_j^{Credit}$ = krediidiriski aluseks oleva üksuse j tegelik tinglik väärtus arvutatakse järgmiselt:

$$EffNot_j^{Credit} = \sum_{l \in Credit\ reference\ entity\ j} SF_{j,l}^{Credit} * Riskipositsioon_l$$

kus:

l = indeks, mis näitab riskipositsiooni;

$SF_{j,l}^{Credit}$ = krediidiriski aluseks oleva üksuse j suhtes kohaldatav järelevalveline tegur, mis on kindlaks määratud lõike 5 kohaselt.

5. Lõike 4 kohaldamisel arvutavad krediidasutused ja investeerimisühingud krediidiriski aluseks oleva üksuse j suhtes kohaldatava järelevalvelise teguri järgmiselt:

(a) Lõike 1 punkti a kohaselt loodud krediidiriski aluseks oleva üksuse j puhul kajastatakse $SF_{j,l}^{Credit}$ käesoleva artikli tabelis 3 sätestatud ühe järelevalvelise teguri all kuuest, tuginedes välisele krediidikvaliteedi hinnangule, mille on koostanud asjaomase üksikemitendi krediidikvaliteeti hindav määratud asutus. Üksikemitendi puhul, kelle krediidikvaliteeti hindava määratud asutuse koostatud krediidikvaliteedi hinnang ei ole kättesaadav:

- (i) krediidasutus või investeerimisühing, kes kasutab II jaotise 3. peatükis esitatud meetodit, määrab vastaspoole sisereitingule ühe välise krediidikvaliteedi hinnangu;
- (ii) krediidasutus või investeerimisühing, kes kasutab II jaotise 2. peatükis esitatud meetodit, määrab sellisele krediidiriski aluseks olevale üksusele $SF_{j,l}^{Credit} = 0,54 \%$. Kui aga krediidasutus või investeerimisühing kohaldab üksikemitendi krediidiriski positsioonide riski kaalumiseks artiklit 128, määratakse $SF_{j,l}^{Credit} = 1,6 \%$;

(b) Lõike 1 punkti b kohaselt loodud krediidiriski aluseks oleva üksuse j puhul:

- (i) kui krediidiriski aluseks olevale üksusele j-le määratud positsioon i on tunnustatud börsil noteeritud krediidiindeks, määratakse $SF_{j,l}^{Credit}$ kahest ühe käesoleva artikli tabelis 4 osutatud järelevalvelise teguri alla, tuginedes üksikute komponentide krediidikvaliteedi enamusele;
- (ii) kui krediidiriski aluseks olevale üksusele j-le määratud positsioonile l ei ole osutatud käesoleva punkti alapunktis i, on $SF_{j,l}^{Credit}$ käesoleva lõike punkti a kohase meetodi järgi igale komponendile määratud järelevalveliste tegurite kaalutud keskmine, kus kaalud on määratletud selle positsiooni komponentide tingliku väärtuse osa järgi.

Tabel 3

Krediidikvaliteedi aste	Ühe alusvaraga tehingute järelevalveline tegur
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %

6	6,0 %
---	-------

Tabel 4

Domineeriv krediidikvalit eet	Noteeritud indeksite järelvalvelin e tegur
Investeerimisjärgu võlakirjad	0,38 %
Muud kui investeerimis järgu võlakirjad	1,06 %

Artikkel 280d

Omakapitaliriski kategooria lisand

1. Lõike 2 kohaldamisel loovad krediidasutused ja investeerimisühingud asjaomased tasaarvestatavate tehingute kogumi omakapitali instrumendi aluseks olevad üksused vastavalt järgnevale:
 - (a) iga sellise aluseks oleva omakapitali instrumendi emitendi kohta, mis on alusvaraks aktsiariski kategooriasse määratud ühe alusvaraga tehingule, on üks omakapitali instrumendi aluseks olev üksus. Ühe alusvaraga tehingud määratakse samasse omakapitali instrumendi aluseks olevasse üksusesse üksnes siis, kui nende tehingute aluseks oleva omakapitali instrumendi on emiteerinud sama emitent;
 - (b) iga sellise aluseks olevate omakapitali instrumentide või ühe alusvaraga aktsiatuletisinstrumentide rühma kohta, mis on alusvaraks aktsiariski kategooriasse määratud mitme alusvaraga tehingule, on üks omakapitali instrumendi aluseks olev üksus. Mitme alusvaraga tehingud määratakse samasse omakapitali instrumendi aluseks olevasse üksusesse üksnes siis, kui asjaomaste tehingute aluseks olevate omakapitali instrumentide või ühe alusvaraga aktsiatuletisinstrumentide rühmal on samad komponendid.
2. Artikli 278 kohaldamisel arvutab krediidasutus või investeerimisühing asjaomase tasaarvestatavate tehingute kogumi omakapitali riski kategooria lisandi järgmiselt:

$$AddOn^{Equity} = \sum_j AddOn_j^{Equity}$$

kus:

j = indeks, mis märgib kõiki krediidiriski maandatud

positsioonide kogumeid, mis on loodud kooskõlas artikli 277a lõike 1 punktiga d ja tasaarvestatavate tehingute kogumi puhul kooskõlas artikli 277a lõikega 2;

$AddOn_j^{Equity}$ = krediidiriski kategooria maandatud positsioonide kogumi j lisand, mis on kindlaks määratud lõike 3 kohaselt.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad maandatud positsioonide kogumi j omakapitaliriski kategooria lisandi järgmiselt:

$$AddOn_j^{Equity} = \epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\sum_j \rho_j^{Equity} \cdot AddOn(Entity_j) \right)^2 + \sum_j \left(1 - (\rho_j^{Equity})^2 \right) \cdot (AddOn(Entity_j))^2}$$

kus:

j = indeks, mis märgib kooskõlas lõikega 1 loodud tasaarvestatavate tehingute kogumi omakapitali instrumendi aluseks olevat üksust;

ϵ_j = maandatud positsioonide kogumi j maandatud positsioonide kogumi järelevalveline teguri koefitsient, mis on kindlaks määratud artikli 280 kohaselt;

$AddOn(Entity_j)$ = omakapitali instrumendi aluseks oleva üksuse j lisand, mis on kindlaks määratud lõike 4 kohaselt;

ρ_j^{Equity} = üksuse j korrelatsioonitegur. Kui omakapitali instrumendi aluseks olev üksus j on loodud kooskõlas lõike 1 punktiga a, siis $\rho_j^{Equity} = 50\%$. Kui omakapitali instrumendi aluseks olev üksus j on loodud kooskõlas lõike 1 punktiga b, siis $\rho_j^{Equity} = 80\%$.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad omakapitali instrumendi aluseks oleva üksuse j lisandi järgmiselt:

$$AddOn(Entity_j) = SF_j^{Equity} \cdot EffNot_j^{Equity}$$

kus:

SF_j^{Equity} = omakapitali instrumendi aluseks oleva üksuse j suhtes kohaldatav järelevalveline tegur. Kui omakapitali instrumendi aluseks olev üksus j on loodud kooskõlas lõike 1 punktiga a, siis $SF_j^{Equity} = 32\%$; kui omakapitali instrumendi aluseks olev üksus j on loodud kooskõlas lõike 1 punktiga b, siis $SF_j^{Equity} = 20\%$;

$EffNot_j^{Equity}$ = omakapitali instrumendi aluseks oleva üksuse j tegelik tinglik väärtus arvutatakse järgmiselt:

$$EffNot_j^{Equity} = \sum_{l \in Equity \text{ reference entity } j} Riskipositsioon_l$$

Artikkel 280e
Kaubariski kategooria lisand

1. Artikli 278 kohaldamisel arvutavad krediidasutused ja investeerimisühingud asjaomase tasaarvestatavate tehingute kogumi kaubariski kategooria lisandi järgmiselt:

$$AddOn^{Com} = \sum_j AddOn_j^{Com}$$

j = indeks, mis märgib kaubariski maandatud positsioonide kogumeid, mis on loodud kooskõlas artikli 277a lõike 1 punktiga e ja tasaarvestatavate tehingute kogumi puhul kooskõlas artikli 277a lõikega 2;

$AddOn_j^{Com}$ = maandatud positsioonide kogumi j kaubariski kategooria lisand, mis on kindlaks määratud lõike 4 kohaselt.

2. Asjaomase tasaarvestatavate tehingute kogumis kaubariski maandatud positsioonide kogumi lisandi arvutamiseks kooskõlas lõikega 4 kehtestavad krediidasutused ja investeerimisühingud iga maandatud positsioonide kogumi jaoks asjaomased aluseks oleva kauba liigid. Kaubatuletisinstrumentidega tehtavad tehingud määratakse sama aluseks oleva kauba liigi alla üksnes siis, kui nende tehingute alusvaraks olev kaubainstrument on laadilt samasugune.

3. Erandina lõikest 2 võivad pädevad asutused nõuda, et krediidasutus või investeerimisühing, millel on suured ja kontsentreerunud kaubatuletisinstrumentide portfellid, kaaluks lõike 2 kohaste kaubariski maandatud positsioonide kogumite aluseks oleva kauba liikide loomisel muid täiendavaid karakteristikuid kui alusvaraks oleva instrumendi laad.

EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, millega üksikasjalikult täpsustatakse, mida tähendab esimeses lõigus osutatud suur ja kontsentreerunud kaubatuletisinstrumentide portfelli.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [15 kuud pärast käesoleva määruse jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

4. Krediidasutused ja investeerimisühingud arvutavad maandatud positsioonide kogumi j kaubariski kategooria lisandi järgmiselt:

$$AddOn_j^{Com} = \epsilon_j * \sqrt{\left(\rho^{Com} \cdot \sum_k AddOn(Type_k^j)\right)^2 + (1 - (\rho^{Com})^2) \cdot \sum_k \left(AddOn(Type_k^j)\right)^2}$$

kus:

k = indeks, mis märgib lõike 2 kohaselt loodud tasaarvestatavate tehingute kogumi aluseks olevaid kauba liike;

ϵ_j = maandatud positsioonide kogumi j maandatud positsioonide kogumi järelevalvelise teguri koefitsient arvatuna artikli 280 kohaselt;

$AddOn(Type_k^k)$ = aluseks oleva kauba liigi k lisand arvatuna lõike 5 kohaselt;

ρ^{Com} = kaubariski kategooria korrelatsioonitegur, mille väärtus on võrdne 40 %ga.

5. Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab aluseks oleva kauba liigi k lisandi järgmiselt:

$$AddOn(Type_k^j) = SF_k^{Com} * EffNot_k^{Com}$$

kus:

SF_k^{Com} = aluseks oleva kauba liigi k suhtes kohaldatav järelevalveline tegur.

Kui aluseks oleva kauba liik k on vastavuses tehingutega, mis on määratud artikli 277b lõike 1 punkti e alapunktis i osutatud maandatud positsioonide kogumisse, siis $SF_k^{Com} = 40\%$; vastasel juhul $SF_k^{Com} = 18\%$.

$EffNot_k^{Com}$ = aluseks oleva kauba liigi k tegelik tinglik väärtus arvutatakse järgmiselt:

$$EffNot_k^{Com} = \sum_{l \in Commodity\ reference\ type\ k} Riskipositsioon_l$$

Artikkel 280f

Muude riskide kategooria lisand

1. Artikli 278 kohaldamisel arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud asjaomase tasaarvestatavate tehingute kogumi muude riskide kategooria lisandi järgmiselt:

$$AddOn^{Other} = \sum_j AddOn_j^{Other}$$

kus:

j = indeks, mis märgib muude riskide maandatud positsioonide kogumeid, mis on loodud kooskõlas artikli 277a lõike 1 punktiga f ja tasaarvestatavate tehingute kogumi puhul kooskõlas artikli 277a lõikega 2;

$AddOn_j^{Other}$ = maandatud positsioonide kogumi j muude riskide kategooria lisand, mis on kindlaks määratud lõike 2 kohaselt.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad maandatud positsioonide kogumi j muude riskide kategooria lisandi järgmiselt:

$$AddOn_j^{Other} = \epsilon_j * SF^{Other} * |EffNot_j^{Other}|$$

kus:

ϵ_j = maandatud positsioonide kogumi j maandatud positsioonide kogumi järelevalvelise teguri koefitsient arvutatuna artikli 280 kohaselt;

SF^{Other} = järelevalveline tegur muude riskide kategooria jaoks, mille väärtus on võrdne 8 %ga;

$EffNot_j^{Other}$ = maandatud positsioonide kogumi j tegelik tinglik väärtus, mis on arvutatud järgmiselt:

$$EffNot_j^{Other} = \sum_{l \in Hedging\ set\ j} Riskipositsioon_l$$

- (66) III osa II jaotise 6. peatüki 4. jagu asendatakse järgmisega:

„4. JAGU

VASTASPOOLE KREDIIDIRISKI LIHTSUSTATUD STANDARDMEETOD

Artikkel 281

Riskipositsiooni väärtuse arvutamine

1. Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab tasaarvestatavate tehingute kogumi tasandil ühe riskipositsiooni väärtuse vastavalt selle peatüki 3. jaole, kui lõikest 2 ei tulene teisiti.
2. Tasaarvestatavate tehingute kogumi riskipositsiooni väärtus arvutatakse vastavalt järgmistele nõuetele:

- (a) krediidiasutused ja investeerimisühingud ei kohalda artikli 274 lõikes 6 osutatud käsitlust;
- (b) erandina artikli 275 lõikest 1 kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmist:

tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul, millele ei osutatud artikli 275 lõikes 2, arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud asenduskulu järgmise valemiga:

$$RC = \max\{CMV, 0\} ,$$

- (c) erandina artikli 275 lõikest 2 kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmist:

Tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul, millega kaubeldakse tunnustatud börsil, mille on kliirinud keskne vastaspool, kes on saanud määruse (EL) nr 648/2012 artikli 14 kohaselt tegevusloa või kes on tunnustatud vastavalt määruse (EL) nr 648/2012 artiklile 25, või mille puhul vahetatakse vastaspoolega tagatist kahepoolsest vastavalt määruse (EL) 648/2012 artiklile 11, arvutavad krediidiasutused ja

investeeringisühingud asenduskulu järgmise valemiga:

$$RC = TH + MTA$$

kus:

TH = võimendustagatise künnis, mida kohaldatakse võimendustagatise lepingu kohase tasaarvestatavate tehingute kogumi suhtes, alla mille ei saa krediitdiasutus või investeeringisühing tagatist nõuda;

MTA = minimaalne ülekandesumma, mida kohaldatakse võimendustagatise lepingu kohase tasaarvestatavate tehingute kogumi suhtes;

- (d) erandina artikli 275 lõikest 3 kohaldavad krediitdiasutused ja investeeringisühingud järgmist:

Tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul, mille suhtes kohaldatakse võimendustagatise lepingut, mille puhul kohaldatakse võimendustagatise lepingut mitme tasaarvestatavate tehingute kogumi suhtes, arvutavad krediitdiasutused ja investeeringisühingud asenduskulu kui iga individuaalse tasaarvestatavate tehingute kogumi asenduskulu summa, mis on arvutatud lõike 1 kohaselt, justkui nad ei oleks võimendatud.

- (e) kõik maandatud positsioonide kogumid määratakse vastavalt artikli 277a lõikele 1.
- (f) krediitdiasutused ja investeeringisühingud määravad artikli 278 lõikes 1 kasutatavas võimaliku tulevase riskipositsiooni arvutamise valemis kordaja 1 peale järgmiselt:

$$PFE = \sum_a Addon^{(a)} ;$$

- (g) Erandina artikli 279a lõikest 1 kohaldavad krediitdiasutused ja investeeringisühingud järgmist:

Krediitdiasutused ja investeeringisühingud arvutavad järelevalvelise delta kõikide tehingute puhul järgmiselt:

$$\delta = \begin{cases} +1 & \text{where the transaction is a long position in the primary risk driver} \\ -1 & \text{where the transaction is a short position in the primary risk driver} \end{cases} ;$$

- (h) Valem, mida kasutatakse artikli 279b lõikes 1 järelevalve kestuse teguri arvutamiseks, on järgmine:

$$järelevalve \text{ kestuse tegur} = E - S;$$

- (i) Artikli 279c lõikes 1 osutatud lõpptähtaja tegurit arvutatakse järgmiselt:

(iii) (a) tehingute puhul, mida hõlmab artikli 275 lõikes 1 osutatud tasaarvestatavate tehingute kogum: MF = 1;

(b) tehingute puhul, mida hõlmab artikli 275 lõigetes 2 ja 3 osutatud tasaarvestatavate tehingute kogum: MF = 0,42;

- (j) Valem, mida kasutatakse artikli 280a lõikes 3 maandatud positsioonide kogumi j tingliku väärtuse arvutamiseks, on järgmine:

$$EffNot_j^{IR} = |D_{j,1}| + |D_{j,2}| + |D_{j,3}|$$

- (k) Valem, mida kasutatakse artikli 280c lõikes 3 krediidiriski kategooria maandatud positsioonide kogumi j krediidiriski kategooria lisandi arvutamiseks, on järgmine:

$$AddOn_j^{Credit} = \sum_j |AddOn(Entity_j)|;$$

- (l) Valem, mida kasutatakse artikli 280d lõikes 3 aktsiariski kategooria maandatud positsioonide kogumi j aktsiariski kategooria lisandi arvutamiseks, on järgmine:

$$AddOn_j^{Equity} = \sum_j |AddOn(Entity_j)|$$

- (m) Valem, mida kasutatakse artikli 280e lõikes 3 kaubariski kategooria maandatud positsioonide kogumi j kaubariski kategooria lisandi arvutamiseks, on järgmine:

$$AddOn_j^{Com} = \sum_j |AddOn(Type_k^j)|$$

- (67) III osa II jaotise 6. peatüki 5. jagu asendatakse järgmisega:

„5. JAGU

ESMASE RISKIPOSITSIOONI MEETOD

Artikkel 282

Riskipositsiooni väärtuse arvutamine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad arvutada kõikide lepingujärgse tasaarvestuskokkuleppe alla kuuluvate tehingute riskipositsiooni ühise väärtuse, kui kõik artikli 274 lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud. Vastasel juhul arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud riskipositsiooni väärtuse iga tehingu puhul eraldi, koheldes neid kui iseseisvaid tasaarvestatavate tehingute kogumeid.
2. Tasaarvestatavate tehingute kogumi või tehingu riskipositsiooni väärtus saadakse praeguse asenduskulu ja võimaliku tulevase riskipositsiooni summa korrutamisel 1,4ga.
3. Lõikes 2 osutatud praegune asenduskulu määratakse kindlaks järgmisel viisil:
 - (a) tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul, millega kaubeldakse tunnustatud börsil, mille on kliirinud keskne vastaspool, kes on saanud määruse (EL) nr 648/2012 artikli 14 kohaselt tegevusloa või kes on tunnustatud vastavalt

määruse (EL) nr 648/2012 artiklile 25, või mille puhul vahetatakse vastaspoolega tagatist kahepoolsest vastavalt määruse (EL) 648/2012 artiklile 11, arvutavad krediidasutused ja investeerimisühingud lõikes 2 osutatud praeguse asenduskulu järgmiselt:

$$RC = TH + MTA$$

kus:

TH = võimendustagatise künnis, mida kohaldatakse võimendustagatise lepingu kohase tasaarvestatavate tehingute kogumi suhtes, alla mille ei saa krediidasutus või investeerimisühing tagatist nõuda;

MTA = minimaalne ülekandesumma, mida kohaldatakse võimendustagatise lepingu kohase tasaarvestatavate tehingute kogumi suhtes;

(b) kõikide teiste tasaarvestatavate tehingute kogumite või individuaalsete tehingute puhul arvutavad krediidasutused ja investeerimisühingud lõikes 2 osutatud praeguse asenduskulu järgmiselt:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

Praeguse asenduskulu arvutamiseks uuendavad krediidasutused ja investeerimisühingud praegust turuväärtust vähemalt kord kuus.

4. Krediidasutused ja investeerimisühingud arvutavad lõikes 2 osutatud võimaliku tulevase riskipositsiooni järgmiselt:

(a) tasaarvestatavate tehingute kogumi võimalik tulevane riskipositsioon on kõikide tasaarvestatavate tehingute kogumisse kuuluvate tehingute võimaliku tulevase riskipositsiooni summa, mis on arvutatud punkti b kohaselt;

(b) ühe tehingu võimalik tulevane riskipositsioon on selle tinglik väärtus, mis on korrutatud:

(i) 0,5 % ja intressimääralepingute tehingu järelejäänud tähtaja korrutisega;

(ii) 4 %ga valuutakursside lepinguid käsitlevate lepingute puhul;

(iii) 18 %ga kulda käsitlevate lepingute puhul;

(c) punktis b osutatud tinglik väärtus määratakse kindlaks artikli 279b lõike 1 punktide a ja b ning artikli 279b lõigete 2 ja 3 kohaselt;

(d) lõike 3 punktis a osutatud tasaarvestatavate tehingute kogumi võimalik tulevane riskipositsioon korrutatakse 0,42ga.

Intressimääralepingute võimaliku riskiväärtuse arvutamiseks vastavalt punkti b alapunktile ii võib krediidasutus või investeerimisühing otsustada kasutada lepingute järelejäänud tähtaja asemel algset tähtaega.“.

(68) Artikli 283 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab 3. või 5. jaos sätestatud meetodeid kõikide selliste börsiväliste tuletisinstrumentidega tehtud tehingute ja pika arveldustähtajaga tehingute suhtes, mille jaoks ta ei ole saanud lõike 1 kohast luba sisemudeli meetodi kasutamiseks. Kõnealuste meetodite kasutamisel võib neid konsolideerimisgrupi siseselt püsivalt omavahel kombineerida.“.

(69) Artikkel 298 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 298

Mõju, mis tuleneb tasaarvestuse aktsepteerimisest riski vähendavana

3. kuni 6. jao kohaldamisel aktsepteeritakse tasaarvestust vastavalt kõnealustes jagudes sätestatule.“.

(70) Artikli 299 lõike 2 punkt a jäetakse välja.

(71) Artiklit 300 muudetakse järgmiselt:

(a) sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Käesoleva jao ja VII osa kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:“;

(b) lisatakse järgmised punktid 5 kuni 11:

„(5) „sularahatehingud“ – tehingud sularaha, võlainstrumentide ja omakapitaliga, samuti hetke valuutakursi ja hetke kaubatehingud; repotehingud ja väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingud ei ole sularahatehingud;

(6) „kaudne kliirimiskord“ – kord, mis vastab määruse (EL) 648/2012 artikli 4 lõike 3 teises lõigus sätestatud tingimustele;

(7) „mitmetasandiline kliendistruktuur“ – kaudne kliirimiskord, mille alusel pakub krediidiasutusele või investeerimisühingule kliirimisteenuseid selline üksus, mis ei ole ise kliiriv liige, vaid on kliiriva liikme klient või kõrgema tasandi kliendi klient;

(8) „kõrgema tasandi klient“ – üksus, mis pakub kliirimisteenuseid madalama tasandi kliendile;

(9) „madalama tasandi klient“ – üksus, millel on kõrgema tasandi kliendi kaudu juurdepääs keskse vastaspoole teenustele;

(10) „tagatisfondile tehtud rahastamata osamaks“ – osamaks, mille kliiriva liikmena tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing on lepingu alusel kohustunud tegema kesksele vastaspoolele pärast seda, kui kõnealune keskne vastaspool on ammendanud oma tagatisfondi, et katta kahjusid, mida ta kannab ühe või mitme oma kliiriva liikme makseviivituse tõttu;

(11) „täielikult tagatud hoiuse laenuks andmise või võtmise tehing“ – täielikult tagatud rahaturu tehing, mille puhul vahetavad kaks poolt hoiuseid ja keskne vastaspool tegutseb nende vahel, et tagada nende poolte maksekohustuste täitmine.“.

(72) Artikkel 301 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 301

Materiaalne kohaldamisala

1. Käesolevat jagu kohaldatakse järgmiste keskse vastaspoolega sõlmitud lepingute ja tehingute suhtes seni, kuni need kehtivad:

- (a) krediituletisinstrumentid ja II lisas loetletud lepingud;
- (b) väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingud ja täielikult tagatud hoiuse laenuks andmise või võtmise tehingud;
- (c) pika arveldustähtajaga tehingud.

Seda jagu ei kohaldata sularahatehingute arveldamisest tulenevate riskipositsioonide suhtes. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad käesoleva osa V jaotise kohast käsitlemist sularahatehingute arveldamisest tulenevate riskipositsioonide suhtes ja riskikaalu 0 % tagatisfondi osamaksude suhtes, mis hõlmavad ainult neid tehinguid. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad artiklis 307 sätestatud käsitlemist tagatisfondi osamaksude suhtes, mis hõlmavad lisaks sularahatehingutele ka esimeses lõigus loetletud tehinguid.

2. Käesolevas jaos kohaldatakse järgmist:

- (a) alustamise tagatise hulka ei kuulu kesksele vastaspoolele vastastikuse kahjumi jaotamise kokkuleppe puhul tehtud osamaksed;
- (b) alustamise tagatise hulka kuulub kliiriva liikmena tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu või kliendi deponeeritud tagatis, mis ületab miinimumsummat, mida nõuab vastavalt keskne vastaspool või kliiriva liikmena tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing, tingimusel et keskne vastaspool või kliiriva liikmena tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing võib asjakohastel juhtudel ära hoida kliiriva liikmena tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu või kliendi sellise ülemäärase tagatise väljavõtmist;
- (c) kui keskne vastaspool kasutab alustamise tagatist kahjumite jaotamiseks oma kliirivate liikmete vahel, siis käsitlevad kliirivate liikmetena tegutsevad krediidiasutused ja investeerimisühingud alustamise tagatist kui tagatisfondi osamakset.“.

(73) Artikli 302 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud hindavad nõuetekohaste stsenaariumianalüüside ja stressitestimise abil, kas omavahendite tase seoses nõuetega keskse vastaspoole vastu, sealhulgas võimalikud tulevased või tingimuslikud krediidiriski positsioonid, tagatisfondi osamaksudest tulenevad riskipositsioonid ja juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing tegutseb kliiriva liikmena, siis artiklis 304 sätestatud lepingulistest kokkulepetest tulenevad nõuded, on nimetatud nõuetega seotud riske arvestades piisav.

(74) Artikkel 303 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 303

Kliirivate liikmete kesketes vastaspooltes olevate positsioonide käsitlemine

1. Kui krediidiasutus või investeerimisühing tegutseb kliiriva liikmena kas oma tarbeks või kliendi ja keskse vastaspoole vahelise finantsvahendajana, arvutab ta keskses vastaspooles olevate positsioonide omavahendite nõuded järgmiselt:

- (a) ta kohaldab keskse vastaspoolega seotud kauplemisriski positsioonide suhtes artiklis 306 sätestatud käsitlemist;

- (b) ta kohaldab keskse vastaspoole tagatisfondi osamaksude suhtes artiklis 307 sätestatud käsitlust.
2. Lõike 1 kohaldamisel kohaldatakse kauplemisriskide tõttu tekkivate nõuetele vastavas keskses vastaspooles olevatest positsioonidest tulenevate krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendite nõuete ja tagatisfondi osamaksu summa suhtes ülemmäära, mis on võrdne omavahendite nõuete summaga, mida kohaldataks nendesamade nõuete suhtes, kui keskne vastaspool oleks nõuetele mittevastav keskne vastaspool.“.
- (75) Artiklit 304 muudetakse järgmiselt:
- (a) lõige 1 asendatakse järgmisega:
- „1. Kliiriva liikmena ning kliiriva liikme õigustes kliendi ja keskse vastaspoole vahelise finantsvahendajana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing arvutab omavahendite nõuded kliendiga keskse vastaspoolega seotud tehingute tegemisel vastavalt käesoleva peatüki jagudele 1 kuni 8, käesoleva jaotise 4. jao 4. peatükile ja käesoleva osa VI jaotisele.“;
- (b) lõiked 3, 4 ja 5 asendatakse järgmisega:
- „3. Kui kliiriva liikmena tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing kasutab käesoleva peatüki 3. või 6. jaos sätestatud meetodeid nõuete vastu oleva omavahendite nõude arvutamiseks, kohaldatakse järgmist:
- (a) erandina artikli 285 lõikest 2 võib krediidiasutus või investeerimisühing kliendi vastu olevate nõuete puhul kasutada riski võimendustagatise perioodi, milleks on vähemalt viis tööpäeva;
- (b) keskses vastaspooles olevate positsioonide puhul kohaldab krediidiasutus või investeerimisühing riski võimendustagatise perioodi, mis on vähemalt 10 tööpäeva;
- (c) erandina artikli 285 lõikest 3 ei pea krediidiasutus või investeerimisühing, juhul kui arvutamisel arvesse võetud tasaarvestatavate tehingute kogum vastab selle lõike punktis a sätestatud tingimustele, selles punktis sätestatud piirangut arvesse võtma, tingimusel et tasaarvestatavate tehingute kogum ei vasta selle lõike punkti b nõuetele ega sisalda vaidlusaluseid tehinguid;
- (d) kui keskne vastaspool säilitab tehingu variatsioonitagatise ja krediidiasutuse või investeerimisühingu tagatis ei ole keskse vastaspoole maksejõuetuse eest kaitstud, kohaldab krediidiasutus või investeerimisühing riski võimendustagatise perioodi, mis jääb ühe aasta ja tehingu järelejäanud tähtaja vahemikku, mis on vähemalt 10 tööpäeva.
4. Erandina artikli 281 lõike 2 punktist h võib krediidiasutus või investeerimisühing, juhul kui kliiriva liikmena tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing kasutab käesoleva peatüki 4. jaos sätestatud meetodit kliendi vastu olevate nõuete omavahendite nõuete arvutamiseks, kasutada selle arvutuse puhul lõpptähtaja tegurit, mis on 0,21.
5. Erandina artikli 282 lõike 4 punktist d võib krediidiasutus või investeerimisühing,

juhul kui kliiriva liikmena tegutsev krediidasutus või investeerimisühing kasutab käesoleva peatüki 5. jaos sätestatud meetodit kliendi vastu olevate nõuete omavahendite nõuete arvutamiseks, kasutada lõpptähtaja tegurit, mis on selle arvutuse puhul 0,21.“;

(c) lisatakse järgmised lõiked 6 ja 7:

„6. Kliiriva liikmena tegutsev krediidasutus või investeerimisühing võib kasutada vähendatud makseviivituses olevat riskipositsiooni, mis tuleneb lõigete 3, 4 ja 5 arvutustest, et arvutada kredidiväärtuse korrigeerimise riski omavahendite nõuded vastavalt VI jaotisele.

7. Kliiriva liikmena tegutsev krediidasutus või investeerimisühing, kes võtab kliendilt keskse vastaspoolega seotud tehingu eest tagatist ja annab selle kesksele vastaspoolele edasi, võib tunnistada, et asjakohane tagatis vähendab keskse vastaspoolega seotud tehingu puhul riskipositsiooni kliendi suhtes.

Mitmetasandilise kliendistruktuuri puhul võib esimeses lõikes sätestatud käsitlust kohaldada selle struktuuri iga tasandi suhtes.“.

(76) Artiklit 305 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui krediidasutus või investeerimisühing on klient, arvutab ta omavahendite nõuded oma kliiriva liikmega tehtud keskse vastaspoolega seotud tehingute puhul vastavalt käesoleva peatüki jagudele 1 kuni 8, selle jaotise 4. peatüki 4. jaole ja selle osa VI jaotisele.“;

(b) lõike 2 punkt c asendatakse järgmisega:

„(c) klient on läbi viinud piisavalt põhjaliku õigusliku läbivaatamise, mida ta on asjakohastanud ja mis põhjendab, et korraldused, mis tagavad punkti b tingimuste täitmise, on seaduslikud, kehtivad, siduvad ja asjakohase jurisdiktsiooni või jurisdiktsioonide asjaomase õiguse alusel jõustatavad;“;

(c) lõikele 2 lisatakse järgmine lõik:

„Krediidasutus või investeerimisühing võib arvesse võtta igat kliendi positsioonide üleviimise ja keskses vastaspooles oleva vastava tagatise selget pretsedenti ning iga majandusharu kavatsust seda tava jätkata, kui krediidasutus või investeerimisühing hindab selle vastavust esimese lõigu punktis b sätestatud tingimustele.“;

(d) lõiked 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„3. Erandina käesoleva artikli lõikest 2 võib krediidasutus või investeerimisühing, juhul kui kliendina tegutsev krediidasutus või investeerimisühing ei suuda täita selle lõike punktis a sätestatud tingimusi, sest see krediidasutus või investeerimisühing ei ole kliiriva liikme ja kõnealuse kliiriva liikme teise kliendi ühise makseviivituse korral kahju eest kaitstud, kuid kõik muud selle lõike punktis a ja teistes selle lõike punktides sätestatud tingimused on täidetud, arvutada omavahendite nõuded oma kliiriva liikmega tehtud keskse vastaspoolega seotud tehingute kauplemisriski positsioonide puhul vastavalt artiklile 306, tingimusel et artikli 306 lõike 1 punktis a nimetatud riskikaal 2 % asendatakse riskikaaluga 4 %.

4. Mitmetasandilise kliendistruktuuri puhul võib krediidasutus või investeerimisühing, mis madalama taseme kliendina kasutab keskse vastaspoole teenuseid kõrgema taseme kliendi kaudu, kohaldada lõikes 2 või 3 sätestatud käsitlust ainult juhul, kui nende lõigete tingimused on selle struktuuri igal tasandil täidetud.“.

(77) Artiklit 306 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 1 punkt c asendatakse järgmisega:

„(c) juhul kui krediidasutus või investeerimisühing tegutseb finantsvahendajana kliendi ja keskse vastaspoole vahel ning keskse vastaspoolega seotud tehingu tingimustes on ette nähtud, et krediidasutus või investeerimisühing ei ole kohustatud hüvitama kliendile mingeid kahjusid, mis tulenevad tehingu väärtuse muutustest keskse vastaspoole makseviivituse korral, võib ta määrata sellele keskse vastaspoolega seotud tehingule vastava keskse vastaspoolega sõlmitud kauplemisriski positsiooni riskipositsiooni väärtuseks nulli;“;

(b) lõikele 1 lisatakse järgmine punkt d:

„(d) juhul kui krediidasutus või investeerimisühing tegutseb finantsvahendajana kliendi ja keskse vastaspoole vahel ning keskse vastaspoolega seotud tehingu tingimustes on ette nähtud, et krediidasutus või investeerimisühing on kohustatud hüvitama kliendile mingeid kahjusid, mis tulenevad tehingu väärtuse muutustest keskse vastaspoole makseviivituse korral, võib ta sellele keskse vastaspoolega seotud tehingule vastava keskse vastaspoolega sõlmitud kauplemisriski positsiooni suhtes kohaldada punkti a või b käsitlust.“;

(c) lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Erandina lõikest 1, kui kesksele vastaspoolele või kliirivale liikmele tagatiseks antud varad on keskse vastaspoole, kliiriva liikme või kliiriva liikme ühe või enama muu kliendi maksejõuetuse korral pankrotivarast välistatud, võib krediidasutus või investeerimisühing nende varade puhul määrata vastaspoole krediidiriski positsioonidele riskipositsiooni väärtuseks nulli.

3. Krediidasutus või investeerimisühing arvutab keskse vastaspoolega seotud kauplemisriski positsioonide riskipositsiooni väärtused vastavalt käesoleva peatüki jagudele 1 kuni 8 ja käesoleva jaotise 4. peatüki 4. jaole.“.

(78) Artikkel 307 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 307

Omavahendite nõuded keskse vastaspoole tagatistfondi osamaksude puhul

Kliiriva liikmena tegutsev krediidasutus või investeerimisühing kohaldab riskipositsioonide suhtes, mis tulenevad tema poolt nõuetele vastava keskse vastaspoole tagatistfondi tehtavatest osamaksudest, järgmist käsitlust:

- (a) ta arvutab omavahendite nõude nõuetele vastava keskse vastaspoole tagatistfondi eelrahastatud osamaksude puhul vastavalt artiklis 308 sätestatud meetodile;
- (b) ta arvutab omavahendite nõude nõuetele mittevastava keskse vastaspoole tagatistfondi eelrahastatud ja rahastamata osamaksude puhul vastavalt artiklis 309

sätestatud meetodile;

- (c) ta arvutab omavahendite nõude nõuetele vastava keskse vastaspoole tagatisfondi rahastamata osamaksude puhul vastavalt artiklis 310 sätestatud käsitlusele.“.

(79) Artiklit 308 muudetakse järgmiselt:

(a) Lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab omavahendite nõude (K_i) eelrahastatud osamaksust (DF_i) tuleneva riskipositsiooni katmiseks järgmiselt:

$$K_i = \max \left\{ K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}, 8\% \cdot 2\% \cdot DF_i \right\}$$

kus:

i = kliiriva liikme indeks;

K_{CCP} = nõuetele vastava keskse vastaspoole hüpoteetiline kapital, mille nõuetele vastav keskne vastaspool on teatanud krediidiasutusele või investeerimisühingule vastavalt määruse (EL) nr 648/2012 artiklile 50c;

DF_{CM} = nõuetele vastava keskse vastaspoole kõikide kliirivate liikmete eelrahastatud osamaksude summa, mille nõuetele vastav keskne vastaspool on teatanud krediidiasutusele või investeerimisühingule vastavalt määruse (EL) nr 648/2012 artiklile 50c;

DF_{CCP} = keskse vastaspoole eelrahastatud finantsvahendid, mille keskne vastaspool on teatanud krediidiasutusele või investeerimisühingule vastavalt määruse (EL) nr 648/2012 artiklile 50c.

3. Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab artikli 92 lõike 3 kohaldamisel riskiga kaalutud vara krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt nõuetele vastava keskse vastaspoole tagatisfondi tehtud eelrahastatud osamaksudest tulenevatelt riskipositsioonidelt selliselt, et korrutab lõike 2 kohaselt kindlaks määratud omavahendite nõude (K_{CMi}) 12,5ga.“;

(b) lõiked 4 ja 5 jäetakse välja.

(80) Artikkel 309 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 309

Omavahendite nõuded nõuetele mittevastava keskse vastaspoole tagatisfondi eelrahastatud osamaksude puhul ja nõuetele mittevastavale keskele vastaspoolele tehtavate rahastamata osamaksude puhul

1. Krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab nõuetele mittevastava keskse vastaspoole tagatisfondi tehtavatest eelrahastatud osamaksudest (DF) ja rahastamata osamaksudest (UC) tulenevate riskipositsioonide omavahendite nõude (K) arvutamiseks järgmist valemit:

$$K = DF + UC.$$

2. Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab artikli 92 lõike 3 kohaldamisel riskiga

kaalutud vara krediidasutuse või investeerimisühingu poolt nõuetele mittevastava keskse vastaspoole tagatisfondi tehtud osamaksudest tulenevatelt riskipositsioonidelt selliselt, et korrutab vastavalt lõikele 1 kindlaks määratud omavahendite nõude (K) 12,5ga.“.

(81) Artikkel 310 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 310

Omavahendite nõuded nõuetele vastava keskse vastaspoole tagatisfondi rahastamata osamaksude puhul

Krediidasutus või investeerimisühing kohaldab riskikaalu 0 % nõuetele vastava keskse vastaspoole tagatisfondi rahastamata osamaksude suhtes.“.

(82) Artikkel 311 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 311

Omavahendite nõuded sellistes kesketes vastaspooltes olevate riskipositsioonide puhul, kes enam ei vasta teatavatele tingimustele

3. Krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldavad selles artiklis sätestatud käsitlust, kui nad said pärast avalikku teadaannet või krediidasutuste ja investeerimisühingute poolt kasutatava keskse vastaspoole pädeva asutuse või keskse vastaspoole enda teavitust teada, et kõnealune keskne vastaspool ei vasta enam kas tegevusloa andmise või tunnustamise tingimustele.
4. Kui lõikes 1 nimetatud tingimus on täidetud, peavad krediidasutused ja investeerimisühingud kolme kuu jooksul alates kõnealuses lõikes osutatud asjaolu ilmnemisest või krediidasutuste ja investeerimisühingute pädevate asutuste nõudmisel juba varem toimima nende kõnealuses keskses vastaspooles olevate riskipositsioonide suhtes järgmiselt:
 - (a) kohaldama oma kõnealuse keskse vastaspoolega seotud kauplemisriski positsioonide suhtes artikli 306 lõike 1 punktis b sätestatud käsitlust;
 - (b) kohaldama oma kõnealusele kesksele vastaspoolele tehtud tagatisfondi eelrahastatud osamaksude suhtes ja oma kõnealusele kesksele vastaspoolele tehtud rahastamata osamaksude suhtes artiklis 309 sätestatud käsitlust;
 - (c) käsitlema oma kõnealuses keskses vastaspooles olevaid riskipositsioone lisaks selle lõike punktides a ja b osutatud riskipositsioonidele kui positsioone äriühingute suhtes kooskõlas selle jaotise 2. peatükis sätestatud krediidiriski standardmeetodiga.“.

(83) III osa IV jaotise 1. peatükk asendatakse järgmisega:

„1. peatükk Üldsätted

Artikkel 325

Meetodid tururiskide omavahendite nõuete arvutamiseks

1. Krediidasutus või investeerimisühing arvutab kõigi valuuta- või kaubariskile avatud kauplemisportfelli kuuluvate ja kauplemisportfelliväliste positsioonide tururiskide omavahendite nõuded vastavalt järgmistele meetoditele:
 - (a) alates [käesoleva määruse jõustumise kuupäevast] käesoleva jaotise peatükis 1a sätestatud standardmeetod;
 - (b) alates [käesoleva määruse jõustumise kuupäevast] käesoleva jaotise peatükis 1b sätestatud sisemudelitel põhinev meetod ainult nende positsioonide puhul, mis on määratud kauplemisüksustele, mille puhul on pädev ametiasutus andnud krediidasutusele või investeerimisühingule loa selle meetodi kasutamiseks, nagu on sätestatud artiklis 325ba;
 - (c) peale [käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] ainult need krediidasutused ja investeerimisühingud, kes täidavad artikli 325a lõikes 1 sätestatud tingimusi, võivad oma tururiskide omavahendite nõuete arvutamiseks kasutada lõikes 4 osutatud lihtsustatud standardmeetodit;
 - (d) kuni [käesoleva määruse jõustumise kuupäevani] käesoleva jaotise 5. peatükis sätestatud lihtsustatud sisemudelil põhinev meetod nende riskikategooriate puhul, mille puhul on krediidasutusele või investeerimisühingule vastavalt artiklile 363 antud luba selle meetodi kasutamiseks. Pärast [käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] ei kasuta krediidasutused ja investeerimisühingud enam 5. peatükis sätestatud lihtsustatud sisemudelil põhinevat meetodit tururiskide omavahendite nõuete määramiseks.
2. Lõike 1 punktis c osutatud lihtsustatud standardmeetodiga arvutatud tururiskide omavahendite nõuded võrduvad järgmiste omavahendite nõuete summaga:
 - (a) käesoleva jaotise 2. peatükis osutatud positsiooniriskide omavahendite nõuded;
 - (b) käesoleva jaotise 3. peatükis osutatud valuutariskide omavahendite nõuded;
 - (c) käesoleva jaotise 4. peatükis osutatud kaubariskide omavahendite nõuded.
3. Krediidasutus või investeerimisühing võib konsolideerimisgrupi piires püsivalt kasutada lõike 1 punktides a ja b sätestatud meetodeid, kombineerides neid omavahel, tingimusel et punktis a sätestatud meetodi kohaselt arvutatud tururiskide omavahendite nõuded ei ületa 90 % kogu tururiskide omavahendite nõuetest. Muudel juhtudel kasutab krediidasutus või investeerimisühing kõikide positsioonide puhul, mille suhtes kohaldatakse tururiskide omavahendite nõudeid, lõike 1 punktis a sätestatud meetodit.
4. Krediidasutus või investeerimisühing võib konsolideerimisgrupi piires püsivalt kasutada lõike 1 punktides c ja d sätestatud meetodeid, kombineerides neid omavahel, vastavalt artiklile 363.
5. Krediidasutus või investeerimisühing ei kasuta kumbagi lõike 1 punktides a ja b

sätestatud meetodit kombineeritult punktis c sätestatud meetodiga.

6. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei kasuta lõike 1 punktis b sätestatud meetodit artikli 104 lõigetes 7 kuni 9 määratletud kauplemisportfelli instrumentide puhul, mis on väärtpaberistamise positsioonid või korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli kuuluvad positsioonid.
7. Krediidiväärtuse korrigeerimise riskide omavahendite nõuete arvutamiseks artiklis 383 sätestatud täiustatud meetodil võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud jätkata käesoleva jaotise 5. peatükis sätestatud lihtsustatud sisemudelil põhineva meetodi kasutamist pärast [käesoleva määruse jõustumise kuupäeva], mil krediidiasutused ja investeerimisühingud lõpetavad selle meetodi kasutamise tururiskide omavahendite nõuete arvutamiseks.
8. EBA töötab välja regulatiivsed tehnilised standardid, et üksikasjalikult täpsustada, kuidas krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad valuuta- või kaubariskile avatud kauplemisportfelliväliste positsioonide puhul kindlaks tururiskide omavahendite nõuded vastavalt lõike 1 punktides a ja b sätestatud meetoditele.
EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [6 kuud pärast käesoleva määruse jõustumist].
Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 325a

Lihtsustatud standardmeetodi kasutamise tingimused

1. Krediidiasutus või investeerimisühing võib arvutada tururiskide omavahendite nõuded artikli 325 lõike 1 punktis c osutatud meetodiga, tingimusel et krediidiasutuste ja investeerimisühingute tururiskidele avatud bilansilise ja bilansivälise tegevuse maht ei ületa igakuise hindamise järel järgmisi piirmäärasid:
 - (a) 10 % krediidiasutuse või investeerimisühingu koguvärskest;
 - (b) 300 miljonit eurot.
2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad tururiskidele avatud bilansilise ja bilansivälise tegevuse mahu kindlal kuupäeval vastavalt järgmistele nõuetele:
 - (a) kasutatakse kõiki kauplemisportfelli määratud positsioone, välja arvatud krediituletisinstrumente, mida peetakse sisemisteks riskimaandusteks kauplemisportfelliväliste krediidiriski positsioonide suhtes;
 - (b) kasutatakse kõiki kauplemisportfelliväliseid positsioone, mis tekitavad välisvaluuta- ja kaubariske;
 - (c) kõik positsioonid hinnatakse sellel kuupäeval nende turuhinnas, välja arvatud punktis b osutatud positsioonid. Kui positsiooni turuhinda antud kuupäeval ei ole, kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud selle positsiooni kõige

hilisemat turuväärtust;

- (d) kõiki valuutariske tekitavaid kauplemisportfelliväliseid positsioone käsitletakse kui kogu välisvaluuta netopositsiooni ja hinnatakse vastavalt artiklile 352;
 - (e) kõiki kaubariske tekitavaid kauplemisportfelliväliseid positsioone hinnatakse kooskõlas artiklite 357 ja 358 sätetega;
 - (f) pikkade positsioonide absoluutväärtus liidetakse lühikeste positsioonide absoluutväärtusega.
- 3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teavitavad pädevaid asutusi, millal nad arvutavad või enam ei arvuta oma tururiskide omavahendite nõudeid vastavalt käesolevale artiklile.
 - 4. Krediidiasutus või investeerimisühing, kes enam ei täida lõike 1 tingimusi, teavitab pädevat asutust sellest viivitamata.
 - 5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud lõpetavad kolme kuu jooksul tururiski omavahendite nõuete arvutamise vastavalt lõikele 1 ühel järgmistest juhtudest:
 - (a) krediidiasutus või investeerimisühing ei täida ühtegi lõike 1 tingimust kolme järjestikuse kuu jooksul;
 - (b) krediidiasutus või investeerimisühing ei täida ühtegi lõike 1 tingimust rohkem kui kuue kuu jooksul viimasel 12 kuul;
 - 6. Kui krediidiasutus või investeerimisühing lõpetab tururiski omavahendite nõuete lõike 1 kohase arvutamise, lubatakse tal tururiski omavahendite nõudeid lõike 1 kohaselt arvutada ainult siis, kui ta tõendab pädevale asutusele, et kõik lõikes 1 sätestatud tingimused on olnud pidevalt täidetud terve aasta.
 - 7. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei võta positsiooni ainult selleks, et täita lõikes 1 kehtestatud tingimusi igakuise hindamise ajal.

Artikkel 325b

Konsolideeritud nõuete erikäsitus

- 1. Kui lõikest 2 ei tulene teisiti ning ainult netopositsioonide ja omavahendite nõuete arvutamiseks konsolideeritud alusel kooskõlas käesoleva jaotisega võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada positsioone ühes krediidiasutuses, investeerimisühingus või ettevõtjas, et tasaarvestada positsioone teises krediidiasutuses, investeerimisühingus või ettevõtjas.
- 2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kohaldada lõiget 1 ainult pädevate asutuste loal, mis antakse juhul, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:
 - (a) omavahendite grupisisene jaotumine on rahuldav;
 - (b) krediidiasutuste ja investeerimisühingute tegevuse seadusandlik, juriidiline ja lepinguline raamistik tagab neile grupisisese vastastikuse finantstoetuse.

3. Kui ettevõtjad asuvad kolmandates riikides, peavad olema täidetud lisaks lõikes 2 sätestatule ka kõik järgmised tingimused:
- (a) need ettevõtjad on saanud tegevusloa kolmandas riigis ning vastavad kas krediitiasutuse määratlusele või on kolmanda riigi tunnustatud investeerimisühingud;
 - (b) need ettevõtjad täidavad individuaalselt omavahendite nõudeid, mis on samaväärsed käesolevas määruses sätestatutega;
 - (c) kõnealustes kolmandates riikides puuduvad eeskirjad, mis võiksid märgatavalt mõjutada vahendite grupisest ülekandmist.

Artikkel 325c

Valuutariski strukturealne riskimaandamine

1. Tururiskide omavahendite nõuete arvutamisel võib pädevate asutuste loal välja jätta positsioonid, mille krediitiasutus või investeerimisühing on tahtlikult võtnud, et maandada artikli 92 lõikes 1 osutatud valuutakursi kahjulikku mõju oma suhtarvudele, tingimusel et järgmised tingimused on täidetud:
- (a) väljajätmine on piiratud järgmistest summadest suurimatega:
 - (i) sellistesse sidusüksustesse tehtud välisvaluutas nomineeritud investeeringute summa, mis ei ole krediitiasutuse või investeerimisühinguga konsolideeritud;
 - (ii) konsolideeritud tüdrettevõtjatesse tehtud välisvaluutas nomineeritud investeeringute summa.
 - (b) väljajätmine tururiskide omavahendite nõuete arvutamisest tehakse vähemalt kuueks kuuks;
 - (c) krediitiasutus või investeerimisühing on esitanud pädevatele asutustele asjaomase positsiooni üksikasjad, on põhjendanud, et asjaomane positsioon on võetud eesmärgiga osaliselt või täielikult maandada valuutakursi kahjulikku mõju oma suhtarvudele, mis on määratud vastavalt artikli 92 lõikele 1, ja asjakohase positsiooni suuruse, mis jäetakse välja tururiski omavahendite nõuetest, nagu on osutatud punktis a.
2. Kõiki positsioonide väljajätmissi tururiskide omavahendite nõuetest vastavalt lõikele 1 kohaldatakse järjepidevalt ja need kehtivad vara või muude kirjete kehtivusaja jooksul.
3. Pädevad asutused kiidavad heaks kõik hilisemad krediitiasutuse- või investeerimisühingupoolsed selliste summade muutmised, mis jäetakse välja tururiski omavahendite nõuetest vastavalt lõikele 1.“
- (84) IV jaotise 3. osasse lisatakse järgmised peatükid 1a ja 1b:

„Peatükk 1a

Standardmeetod

1. JAGU ÜLDSÄTTED

Artikkel 325d *Standardmeetodi kohaldamisala ja ülesehitus*

Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab tururiskide omavahendite nõuded standardmeetodi kohaselt portfelli puhul, mis sisaldab kauplemisportfelli ja kauplemisportfelliväliseid positsioone, mis tekitavad välisvaluuta- ja kaubariske, liites kokku järgmised kolm komponenti:

- (a) käesoleva peatüki 2. jaos sätestatud tundlikkusel põhineval meetodil saadud omavahendite nõue;
- (b) käesoleva peatüki 5. jaos sätestatud makseviivituse riski omavahendite nõue, mida kohaldatakse ainult kõnealuses jaos osutatud kauplemisportfelli positsioonide suhtes;
- (c) käesoleva peatüki 4. jaos sätestatud jääkriski omavahendite nõuded, mida kohaldatakse ainult kõnealuses jaos osutatud kauplemisportfelli positsioonide suhtes;

2. JAGU TUNDLIKKUSEL PÕHINEVAL MEETODIL SAADUD OMAVAHENDITE NÕUE

Artikkel 325e *Mõisted*

Käesolevas peatükis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „riskiklass“ – üks järgmisest seitsmest kategooriast: i) intressimäära üldrisk; ii) muu kui väärtpaberistamise krediidiriski marginaal; iii) väärtpaberistamise krediidiriski marginaal (mitte korrelatsioonil põhinev kauplemisportfell); iv) väärtpaberistamise krediidiriski marginaal (korrelatsioonil põhinev kauplemisportfell); v) aktsiarisk; vi) kaubarisk ja vii) valuutarisk.
- (2) „tundlikkus“ – positsiooni väärtuse suhteline muutus, mis on arvutatud krediidiasutuste ja investeerimisühingute hinnastusmudeli alusel ja mille põhjustas positsiooni ühe asjaomase riskiteguri väärtuse muutus.
- (3) „rühm“ – ühes sarnase riskiprofiiliga riskiklassis olevate positsioonide alamkategooria, millele määratakse riskikaal, nagu on määratletud käesoleva peatüki 3. jao alajaos 1.

Artikkel 325f *Tundlikkusel põhineva meetodi komponendid*

- 1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad tururiskide omavahendite nõuded tundlikkusel põhineva meetodi kohaselt, liites järgmised kolm omavahendite nõuet vastavalt artiklile 325i:

- (a) omavahendite nõuded deltariski puhul, mis hõlmab instrumendi väärtuse muutumise riski, mis tuleneb selle mittevolaatiltsusega seotud riskitegurite liikumisest lineaarse hinnastamisfunktsiooni eeldusel;

- (b) omavahendite nõuded vegariski puhul, mis hõlmab instrumendi väärtuse muutumise riski, mis tuleneb selle volatiilsusega seotud riskitegurite liikumisest;
- (c) omavahendite nõuded kumerusriski puhul, mis hõlmab instrumendi väärtuse muutumise riski, mis tuleneb selle peamiste mittevolaatilusega seotud riskitegurite liikumisest, mida deltarisk ei hõlma.

2. Lõikes 1 osutatud arvutuse tegemisel:

- (d) kõikide valikulisusega instrumentide positsioonide suhtes kohaldatakse lõike 1 punktides a, b ja c osutatud omavahendite nõudeid.
- (e) kõikide ilma valikulisuseta instrumentide positsioonide suhtes kohaldatakse lõike 1 punktis a osutatud omavahendite nõudeid.

Käesoleva peatüki kohaldamisel kuuluvad valikulisusega instrumentide hulka lisaks teistele ka: nõuded, müügipositsioonid, ülempiirid, alampiirid, barjäärioptsioonid ja eksootilised optsioonid. Optsiooni tunnustega väärtapabereid, nagu ettemaksu või käitumuslikke optsioone, käsitletakse tururiskide omavahendite nõuete arvutamisel optsioonide eraldiseisvate positsioonidena .

Käesoleva peatüki kohaldamisel käsitletakse instrumente, mille rahavoogusid saab väljendada alusvara tingliku väärtuse lineaarfunktsioonina, ilma valikulisuseta instrumentidena.

Artikkel 325 g

Delta- ja vegariskide omavahendite nõuded

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad delta- ja vegariskide omavahendite nõuete arvutamisel käesoleva peatüki 3. jao 1. alajaos kirjeldatud delta- ja vegariski tegureid.
2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud järgivad delta- ja vegariskide omavahendite nõuete arvutamisel lõigetes 3 kuni 8 sätestatud protsessi.
3. Iga riskiklassi puhul arvutatakse kõikide delta- ja vegariskide omavahendite nõuete kohaldamisalas olevate instrumentide tundlikkus iga asjakohasesse riskiklassi kuuluva kohaldatava delta- ja vegariski teguri kohta, kasutades käesoleva peatüki 3. jao 2. alajao vastavaid valemuid. Kui instrumendi väärtus sõltub mitmest riskitegurist, määratakse tundlikkus iga riskiteguri puhul eraldi.
4. Tundlikkused määratakse igas riskiklassis ühte rühmadest „b“.
5. Igas rühmas „b“ tasaarvestatakse positiivsed ja negatiivsed tundlikkused samade riskitegurite suhtes, saades nii igas rühmas netotundlikkused (s_k) iga riskiteguri k suhtes.
6. Netotundlikkused igas rühmas oleva iga riskiteguri (s_k) suhtes korrutatakse 6. jaos sätestatud vastavate riskikaaludega (RW_k), arvutades kaalutud tundlikkused (WS_k) iga riskiteguri suhtes kõnealuses rühmas vastavalt järgmisele valemile:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

7. Kaalutud tundlikkused igas rühmas olevate eri riskitegurite suhtes liidetakse vastavalt järgmisele valemile, milles ruutjuure funktsioonis oleva koguse alammäär on null, saades nii rühmaspetsiifilise tundlikkuse (K_b). Samas rühmas (ρ_{kl}) olevate kaalutud tundlikkuste puhul kasutatakse vastavaid korrelatsioone, mis on sätestatud 6. jaos.

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

8. Rühmaspetsiifiline tundlikkus (K_b) arvutatakse iga riskiklassi rühma puhul vastavalt lõigetele 5 kuni 7. Kui kõikide rühmade rühmaspetsiifiline tundlikkus on arvutatud, liidetakse rühmade lõikes vastavalt järgmisele valemile kokku kaalutud tundlikkused kõikide riskitegurite suhtes, kasutades lõikes 6 sätestatud eri rühmade kaalutud tundlikkuste vastavaid korrelatsioone γ_{bc} , saades nii riskiklassile spetsiifilise delta või vega omavahendite nõude:

Riskiklassile spetsiifilised delta või vega omavahendite nõuded

$$= \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

kus $S_b = \sum_k WS_k$ kõikide riskitegurite puhul rühmas b ja $S_c = \sum_k WS_k$ rühmas c . Kui S_b ja S_c väärtused annavad $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$ kogusumma puhul negatiivse arvu, arvutab krediidasutus või investeerimisühing riskiklassile spetsiifilised delta või vega omavahendite nõuded, kasutades alternatiivset spetsifikatsiooni, mille puhul $S_b = \max [\min (\sum_k WS_k, K_b), -K_b]$ kõikide riskitegurite puhul rühmas b ja $S_c = \max [\min (\sum_k WS_k, K_c), -K_c]$ kõikide riskitegurite puhul rühmas c .

Riskiklassile spetsiifilised delta- või vegariski omavahendite nõuded arvutatakse iga riskiklassi puhul vastavalt lõigetele 1 kuni 8.

Artikkel 325h

Kumerusriski omavahendite nõuded

1. Krediidasutused ja investeerimisühingud järgivad kumerusriskide omavahendite nõuete arvutamisel lõigetes 2 kuni 6 sätestatud protsessi.
2. Kasutades iga riskiklassi puhul vastavalt artikli 325g lõikele 4 arvutatud tundlikkusi, arvutatakse neto kumerusriski nõuded CVR_k iga asjakohases riskiklassis oleva riskiteguri (k) puhul vastavalt järgmisele valemile.

$$CVR_k = -\min \left\{ \sum_i \left[V_i \left(x_k^{(RW^{(curvature)})+} \right) - V_i(x_k) - RW_k^{(curvature)} \right] \cdot s_{ik} \right\}, \sum_i \left[V_i \left(x_k^{(RW^{(curvature)})-} \right) - V_i(x_k) + RW_k^{(curvature)} \right] \cdot s_{ik} \right\}$$

kus:

i = indeks, mis tähistab instrumenti, mis on avatud riskiteguriga k seotud kumerusriskidele;

x_k = riskiteguri k praegune tase;

$V_i(x_k)$ = krediidasutuse või investeerimisühingu hinnastusmudeliga leitud instrumendi i väärtus, kasutades selleks riskiteguri k nüüdisväärtust;

$V_i \left(x_k^{(RW^{(curvature)})+} \right)$ ja $V_i \left(x_k^{(RW^{(curvature)})-} \right)$ = instrumendi i väärtus peale seda, kui x_k nihkub vastavalt üles ja alla vastavate riskikaalude kohaselt;

$RW_k^{(curvature)}$ = instrumendi i kumerusriski teguri k riskikaal vastavalt 6. jaole.

s_{ik} = instrumendi i delta tundlikkus delta riskiteguri puhul, mis vastab kumerusriski tegurile k .

3. Iga riskiklassi puhul määratakse vastavalt lõikele 2 arvatatud neto kumerusriski nõuded CVR_k ühte asjakohases riskiklassis olevasse rühma (b).
4. Kõik neto kumerusriski nõuded CVR_k , mis on igas rühmas (b), liidetakse vastavalt järgmisele valemile, kus kasutatakse igas rühmas olevaid riskitegure k , l vahel olevaid vastavaid sätestatud korrelatsioone ρ_{kl} , saades nii rühmaspetsiifilised kumerusriski omavahendite nõuded:

$$K_b = \sqrt{\max \left(0, \sum_k \max(CVR_k, 0)^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} CVR_k CVR_l \psi(CVR_k, CVR_l) \right)}$$

kus:

$\psi(CVR_k, CVR_l)$ = funktsioon, mille väärtus on 0, kui CVR_k ja CVR_l mõlemad on miinusmärgiga. Kõikidel teistel juhtudel on $\psi(CVR_k, CVR_l)$ väärtus 1.

5. Neto kumerusriski omavahendite nõuded liidetakse iga riskiklassi rühmade lõikes kokku vastavalt järgmisele valemile, kus kasutatakse eri rühmadesse kuuluvate neto kumerusriski nõuete komplektide vastavaid sätestatud korrelatsioone γ_{bc} . Nii arvutatakse riskiklassile spetsiifilised kumerusriski omavahendite nõuded.

Riskiklassile spetsiifilised kumerusriski omavahendite nõuded

$$= \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c \psi(S_b, S_c)}$$

kus:

$S_b = \sum_k CVR_k$ kõikide riskitegurite puhul rühmas b ja $S_c = \sum_k CVR_k$ rühmas c ;

$\psi(S_b, S_c)$ on funktsioon, mille väärtus on 0, kui S_b ja S_c mõlemad on miinuspärgiga. Kõikidel teistel juhtudel on $\psi(S_b, S_c)$ väärtus 1.

Kui S_b ja S_c väärtused annavad järgmise tehte kogusummaks negatiivse arvu ,
 $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c \psi(S_b, S_c)$

arvutab krediidasutus või investeerimisühing kumerusriski nõude, kasutades alternatiivset spetsifikatsiooni, milles $S_b = \max[\min(\sum_k CVR_k, K_b), -K_b]$ kõikide riskitegurite puhul rühmas b ja $S_c = \max[\min(\sum_k CVR_k, K_c), -K_c]$ kõikide riskitegurite puhul rühmas c .

6. Riskiklassi spetsiifilised kumerusriski omavahendite nõuded arvutatakse iga riskiklassi puhul vastavalt lõigetele 2 kuni 5.

Artikkel 325i

Riskiklassile spetsiifiliste delta-, vega- ja kumerusriskide omavahendite nõuete koondamine

1. Krediidasutused ja investeerimisühingud koondavad riskiklassile spetsiifilised delta-, vega- ja kumerusriskide omavahendite nõuded vastavalt lõigetes 2 kuni 5 sätestatud protsessile.
2. Riskiklassile spetsiifiliste delta-, vega- ja kumerusriskide omavahendite nõuete arvutamise protsess, mida kirjeldati artiklites 325g ja 325h, teostatakse iga riskiklassi puhul kolm korda, kasutades iga kord erinevat korrelatsiooni parameetrite kogumit ρ_{kl} (korrelatsioon rühmas olevate riskitegurite vahel) ja γ_{bc} (korrelatsioon riskiklassis olevate rühmade vahel). Igaüks neist kolmest kogumist vastab erinevale stsenaariumile järgmiselt:
 - (a) „keskmise korrelatsiooni“ stsenaarium, milles korrelatsiooni parameetrid ρ_{kl} ja γ_{bc} on samad mis 6. jaos.
 - (b) „kõrge korrelatsiooni“ stsenaarium, milles 6. jaos määratletud korrelatsiooni parameetrid ρ_{kl} ja γ_{bc} korrutatakse ühesuguselt 1,25ga ning ρ_{kl} ja γ_{bc} suhtes kohaldatakse ülemmäära 100 %.
 - (c) „madala korrelatsiooni“ stsenaarium, milles 6. jaos määratletud korrelatsiooni parameetrid korrutatakse ühesuguselt 0,75ga.
3. Kõik riskiklassile spetsiifilised omavahendite nõuded, mis tulenevad igast stsenaariumist, koondatakse delta-, vega- ja kumerusriski puhul eraldi, millest tuleneb kolm erinevat stsenaariumispetsiifilist delta-, vega- ja kumerusriski omavahendite nõuet.
4. Lõplikud delta, vega ja kumeruse omavahendite nõuded on vastavalt lõikele 3 arvutatud kolme stsenaariumispetsiifilise delta-, vega- ja kumerusriski omavahendite nõude seast kõige suuremad.

5. Tundlikkusel põhineva meetodi omavahendite nõue on kolme lõpliku delta, vega ja kumeruse omavahendite nõude summa.

Artikkel 325j

Indeksitega seotud instrumentide ja mitme alusvaraga optsioonide käsitlemine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad indeksitega seotud instrumentide ja mitme alusvaraga optsioonide puhul aluspositsioonide läbivaatamise meetodit, kui kõikidel indeksi või optsiooni komponentidel on sama märgiga deltariski tundlikkus. Tundlikkusi indeksitega seotud instrumentide ja mitme alusvaraga optsioonide komponentide riskitegurite suhtes võib tasaarvestada tundlikkusega ühe alusvaraga instrumentide suhtes ilma piiranguteta, välja arvatud korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli positsioonid.
2. Erinevate märkidega deltariski tundlikkusega mitme alusvaraga optsioonid välistatakse delta- ja vegariskist, kuid nende suhtes kohaldatakse käesoleva peatüki 4. jaos osutatud jääriski lisandit.

Artikkel 325k

Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate käsitlemine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjas oleva positsiooni tururiski omavahendite nõuded, kasutades ühte järgmistest meetoditest:
 - (a) krediidiasutus või investeerimisühing, kes on iga päev võimeline tuvastama ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja või indeksiga seotud instrumendi alusvaraks olevaid investeeringuid, võtab neid alusvaraks olevaid investeeringuid arvesse ja arvutab käesoleva positsiooni tururiski omavahendite nõuded vastavalt artikli 325j lõikes 1 sätestatud meetodile;
 - (b) kui ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja igapäevased hinnad on kättesaadavad, kuid krediidiasutus või investeerimisühing on teadlik ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja volitusest, käsitleb see krediidiasutus või investeerimisühing tundlikkusel põhineva meetodi puhul ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja positsiooni omakapitaliinstrumendina;
 - (c) kui ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja igapäevased hinnad on kättesaadavad, kuid krediidiasutus või investeerimisühing ei ole teadlik ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja volitusest, käsitleb see krediidiasutus või investeerimisühing tundlikkusel põhineva meetodi puhul ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja positsiooni omakapitaliinstrumendina ja määrab sellele ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja positsioonile aktsiariski rühma „teine sektor“ riskikaalu.
2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad tugineda järgmistele kolmandatele isikutele, et arvutada käesolevas peatükis sätestatud meetodite kohaselt tururiski omavahendite nõudeid positsioonide puhul ühiseks investeerimiseks loodud

ettevõtjates ja esitada selle kohta aruandeid:

- (a) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja deponituum, tingimusel et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja investeerib üksnes väärtpaberitesse ning hoiustab kõik väärtpaberid kõnealusel deponituumis;
- (b) muude ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate puhul ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja fondivalitseja, tingimusel et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja fondivalitseja vastab artikli 132 lõike 3 punktis a sätestatud kriteeriumidele.

3. EBA töötab välja regulatiivsed tehnilised standardid, millega üksikasjalikult täpsustada, milliseid riskikaale määratakse lõike 1 punktis b osutatud ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja positsioonidele.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [viisteist kuud pärast käesoleva määruse jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 325 l

Väärtpaberite emissiooni tagamisega seotud positsioonid

- 1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad käesolevas artiklis sätestatud protsessi kasutada võla- või omakapitaliinstrumentide väärtpaberite emissiooni tagamisega seotud positsioonide tururiski omavahendite nõuete arvutamiseks.
- 2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad iga individuaalse emitendi puhul ühe asjakohase tabelis 1 loetletud korrutava teguri kõikide väärtpaberite emissiooni tagamisega seotud positsioonide netotundlikkuse suhtes, jättes välja väärtpaberite emissiooni tagamisega seotud positsioonid, mida kolmandad isikud on formaalsete kokkulepete põhjal märkinud või mille tagamises nad on osalenud, ja arvutavad tururiskide omavahendite nõuded korrigeeritud netotundlikkuse põhjal vastavalt käesolevas peatükis sätestatud meetodile.

Tabel 1

Tööpäev 0	100 %
Tööpäev 1	90 %
Tööpäevad 2 kuni 3	75 %
Tööpäev 4	50 %
Tööpäev 5	25 %
Pärast 5. tööpäeva	0 %

Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab „tööpäev 0” tööpäeva, mil krediidasutus või investeerimisühing kohustub tingimusteta vastu võtma kindlaksmääratud hulga kokkulepitud hinnaga väärtabereid.

3. Krediidasutused ja investeerimisühingud teavitavad pädevaid asutusi käesolevas artiklis sätestatud protsessi kohaldamisest.

3. JAGU

RISKITEGURI JA TUNDLIKKUSE MÕISTED

ALAJAGU 1

RISKITEGURI MÕISTED

Artikkel 325 m

Intressimäära üldriski tegurid

1. Kõikide intressimäära üldriski tegurite, sh inflatsiooniriski ja eri valuutade alusriski puhul on iga valuuta kohta üks rühm, millest igaüks sisaldab eri liiki riskitegureid.

Intressimäära suhtes tundlike instrumentide suhtes kohaldatavad delta intressimäära üldriski tegurid on iga valuuta ja iga järgmise lõpptähtaja kohta asjaomased riskivabad intressimäärad: 0,25 aastat, 0,5 aastat, 1 aasta, 2 aastat, 3 aastat, 5 aastat, 10 aastat, 15 aastat, 20 aastat ja 30 aastat. Krediidasutused ja investeerimisühingud määravad täpsustatud punktidele riskitegurid, kasutades lineaarset interpolatsiooni või meetodit, mis on kõige rohkem kooskõlas hinnastamisfunktsiooniga, mida kasutab krediidasutuse või investeerimisühingu iseseisva riskikontrolli funktsiooni täitja, et teavitada kõrgemat juhtkonda tururiskidest või kasumist ja kahjumist.

2. Krediidasutused ja investeerimisühingud saavad iga valuuta kohta riskivabad intressimäärad krediidasutuse või investeerimisühingu kauplemisportfellis hoitavatelt rahaturuinstrumentidelt, millel on kõige madalam krediidirisk, nagu üleööintressi vahetuslepingud.

3. Kui krediidasutused ja investeerimisühingud ei saa lõikes 2 osutatud meetodit kohaldada, põhinevad riskivabad intressimäärad ühel või enamal turupõhisel vahetuslepingu kõveral, mida krediidasutus või investeerimisühing kasutab positsioonide turuhinna määramiseks, nagu pankadevahelised pakutavad intressimäära vahetuslepingute kõverad.

Kui lõikes 2 ja käesoleva lõike esimeses lõigus kirjeldatud turupõhiste vahetuslepingute kõverate andmed on ebapiisavad, võib riskivabasid intressimäärasid tuletada riigivõlakirja kõverast, mis on antud valuuta puhul kõige asjakohasem.

Kui krediidasutused ja investeerimisühingud kasutavad riigi võlakohustuste puhul riskitegureid, mis on tuletatud vastavalt käesoleva lõike teises lõigus sätestatud protseduurile, ei vabastata riigi võlakohustust krediidiriski marginaali omavahendite nõuetest. Sellistel juhtudel, kui ei ole võimalik eristada riskivaba intressimäära krediidiriski marginaalist, määratakse tundlikkus selle riskiteguri suhtes nii

intressimäära üldriskile kui ka krediidiriski marginaali klassidele.

4. Intressimäära üldriski tegurite puhul moodustab iga valuuta eraldi rühma. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad riskiteguritele samas rühmas, kuid millel on erinevad lõpptähtajad, riskikaalud vastavalt 6. jaole.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad täiendavaid riskitegureid võlainstrumentide inflatsiooniriskidele, mille rahavood sõltuvad funkionaalselt inflatsioonimääradest. Need täiendavad riskitegurid koosnevad iga valuuta kohta ühest erinevate lõpptähtaegadega turupõhiste inflatsioonimäärade vektorist. Iga instrumendi puhul on vektori komponentide arv sama mis inflatsioonimäärade arv, mida kasutatakse asjakohase instrumendi puhul muutujatena krediidiasutuse või investeerimisühingu hinnastusmudelil.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad instrumendi tundlikkuse inflatsiooniriski täiendava riskiteguri suhtes, millele osutatakse lõikes 4, kui instrumendi väärtuse muutuse, mis tuleneb selle hinnastusmudeli kohaselt 1 baaspunkti suurusest nihkumisest igas vektori komponendis. Iga valuuta moodustab eraldi rühma. Krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitlevad inflatsiooni igas rühmas ühe riskitegurina, sõltumata iga vektori komponentide arvust. Krediidiasutused ja investeerimisühingud tasaarvestavad rühmas olevat tundlikkust inflatsiooni suhtes, mis on arvutatud nii, nagu eespool kirjeldatud, et tekiks üks netotundlikkus iga rühma kohta.
6. Ka võlainstrumentide suhtes, mis hõlmavad makseid eri valuutades, kohaldatakse nende valuutade vahelist alusriski. Tundlikkusel põhineva meetodi kohaldamisel on krediidiasutuste ja investeerimisühingute kohaldatavad riskitegurid iga valuuta eri valuutade alusrisk kas USA dollari või euro suhtes. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad eri valuutade alusriskid, mis ei ole seotud kas alusriskiga USA dollari suhtes või alusriskiga euro suhtes, kas „alusriski USA dollari suhtes“ või „alusriski euro suhtes“.

Iga eri valuutade alusriski tegur koosneb iga valuuta kohta ühest erinevate lõpptähtaegadega eri valuutade alusriski vektorist. Iga instrumendi puhul on vektori komponentide arv sama mis eri valuutade alusriskide arv, mida kasutatakse asjakohase instrumendi puhul muutujatena krediidiasutuse või investeerimisühingu hinnastusmudelil. Iga valuuta moodustab erineva rühma.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad instrumendi tundlikkuse käesoleva riskiteguri suhtes kui instrumendi väärtuse muutuse, mis tulenes selle hinnastusmudeli kohaselt 1 baaspunkti suurusest nihkumisest igas vektori komponendis. Iga valuuta moodustab eraldi rühma. Igas rühmas on kaks võimalikku selget riskitegurit: alusrisk euro suhtes ja alusrisk USA dollari suhtes, sõltumata eri valuutade alusriski vektori komponentide arvust. Maksimaalne netotundlikkuste arv rühma kohta on kaks.

7. Vega intressimäära üldriski tegurid, mida kohaldatakse alusvaraga optsioonide suhtes, mis on tundlikud üldise intressimäära suhtes, on asjaomaste riskivabade intressimäärade eeldatavad volatiilsused, nagu on kirjeldatud lõigetes 2 ja 3, mis määratakse rühmadele, olenevalt valuutast, ning mis määratakse igas rühmas järgmistele lõpptähtaegadele: 0,5 aastat, 1 aasta, 3 aastat, 5 aastat ja 10 aastat. Iga valuuta kohta on üks rühm.

Tasaarvestuse kohaldamisel käsitlevad krediidasutused ja investeerimisühingud eeldatavaid volatiilsusi, mis on seotud samade riskivabade intressimäärade ja samade lõpptähtaegadega, moodustavana sama riskiteguri.

Kui krediidasutused ja investeerimisühingud määravad eeldatava volatiilsuse käesolevas lõikes viidatud lõpptähtaegadele, kohaldatakse järgmist:

- (a) kui optsioonide lõpptähtaeg on kooskõlas alusvara lõpptähtajaga, võetakse arvesse ühte riskitegurit, mis määratakse vastavalt kõnealusele lõpptähtajale.
- (b) kui optsiooni lõpptähtaeg on alusvara lõpptähtajast lühem, võetakse arvesse järgmisi riskitegureid järgmiselt:
 - (iii) esimene riskitegur määratakse vastavalt optsiooni lõpptähtajale;
 - (iv) teine riskitegur määratakse vastavalt optsiooni alusvara järelejäanud tähtajale optsiooni lunastustähtpäeval.

8. Kumeruse intressimäära üldriski tegurid, mida krediidasutused ja investeerimisühingud peavad kohaldama, koosnevad iga valuuta kohta ühest riskivaba intressimäära vektorist, mis esindavad spetsiifilist riskivaba intressikõverat. Iga valuuta moodustab erineva rühma. Iga instrumendi puhul on vektori komponentide arv sama mis erinevate riskivabade intressimäärade lõpptähtaegade arv, mida kasutatakse asjakohase instrumendi puhul muutujatena krediidasutuse või investeerimisühingu hinnastusmudelil.

9. Krediidasutused ja investeerimisühingud arvutavad instrumendi tundlikkuse iga riskiteguri suhtes, mida kasutatakse kumerusriski valemis s_{ik} vastavalt artiklile 325h. Kumerusriski määramisel võtavad krediidasutused ja investeerimisühingud arvesse vektoreid, mis vastavad erinevatele intressikõveratele ning millel on erinev arv komponente, sama riskitegurina, tingimusel et asjakohased vektorid vastavad samale valuutale. Krediidasutused ja investeerimisühingud tasaarvestavad tundlikkused sama riskiteguri suhtes. Ühe rühma kohta peab olema ainult üks netotundlikkus.

Inflatsiooni ja eri valuuta alusriskide puhul ei kohaldata kumerusriski nõuet.

Artikkel 325n

Krediidiriski marginaali tegurid muu kui väärtpaberistamise puhul

1. Delta krediidiriski marginaali tegurid, mida krediidasutused ja investeerimisühingud

kohaldavad muu kui väärtpaberistamise instrumentidele, mis on krediidiriski marginaali suhtes tundlikud, on nende emitendi krediidiriski marginaali määrad, mis tulenevad asjaomastest võlainstrumentidest ja krediidiriski vahetuslepingutest ning mis määratakse igale järgmisele lõpptähtajale: 0,25 aastat, 0,5 aastat, 1 aasta, 2 aastat, 3 aastat, 5 aastat, 10 aastat, 15 aastat, 20 aastat ja 30 aastat. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad iga emitendi ja lõpptähtaja kohta ühte riskitegurit, olenemata sellest, kas emitendi krediidiriski marginaali määrad tulenevad võlainstrumentidest või krediidiriski vahetuslepingutest. Rühmad on sektoriaalsed, nagu on osutatud 6. jaos, ja iga rühm sisaldab kõiki riskitegureid, mis on jaotatud asjaomasele sektorile.

2. Vega krediidiriski marginaali tegurid, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad muu kui väärtpaberistamise alusvara optsioonidele, mis on krediidiriski marginaali suhtes tundlikud, on alusvara emitendi krediidiriski marginaali määrade eeldatavad volatiilsused, mis tulenevad vastavalt lõikes 1 sätestatule, mis määratakse järgmistele lõpptähtaegadele vastavalt optsiooni lõpptähtajale, mille suhtes kohaldatakse omavahendite nõudeid: 0,5 aastat, 1 aasta, 3 aastat, 5 aastat ja 10 aastat. Kasutatakse samu rühmi, mida kasutati delta krediidiriski marginaali puhul muu kui väärtpaberistamise puhul.
3. Kumeruse krediidiriski marginaali tegurid, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad muu kui väärtpaberistamise instrumentidele, koosnevad ühest krediidiriski marginaali määrade vektorist, mis esindab konkreetset emitendi krediidiriski marginaali kõverat. Iga instrumendi puhul on vektori komponentide arv sama mis erinevate krediidiriski marginaali määrade lõpptähtaegade arv, mida kasutatakse asjakohase instrumendi puhul krediidiasutuse või investeerimisühingu hinnastusmudelil muutujatena. Kasutatakse samu rühmi, mida kasutati delta krediidiriski marginaali puhul muu kui väärtpaberistamise puhul.
4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad instrumendi tundlikkuse iga riskiteguri suhtes, mida kasutatakse kumerusriski valemis s_{ik} vastavalt artiklile 325h. Kumerusriski kohaldamisel käsitlevad krediidiasutused ja investeerimisühingud vektoreid, mis tuletati kas asjaomastest võlainstrumentidest või krediidiriski vahetuslepingutest ja millel on erinev arv komponente võrreldes sama riskiteguriga, tingimusel et asjakohased vektorid vastavad samale emitendile.

Artikkel 325o

Krediidiriski marginaali riskitegurid väärtpaberistamise puhul

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad lõikes 3 osutatud korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli väärtpaberistamise krediidiriski

marginaali tegureid väärtpaberistamise positsioonidele, mis kuuluvad korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli, nagu on osutatud artikli 104 lõigetes 7 kuni 9.

Krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldavad lõikes 5 osutatud mitte korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli väärtpaberistamise krediidiriski marginaali tegureid väärtpaberistamise positsioonidele, mis ei kuulu korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli, nagu on osutatud artikli 104 lõigetes 7 kuni 9.

2. Korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli kuuluva väärtpaberistamise krediidiriski marginaali suhtes kohaldatavad rühmad on samad mis muu kui väärtpaberistamise krediidiriski marginaali suhtes kohaldatavad rühmad, millele on osutatud 6. jaos.

Korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli mitte kuuluva väärtpaberistamise krediidiriski marginaali suhtes kohaldatavad rühmad on eriomased käesolevale riskiklassikategoriale, nagu on osutatud 6. jaos.

3. Krediidiriski marginaali tegurid, mida krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldavad korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli kuuluvate väärtpaberistamise positsioonide suhtes, on järgmised:

- (a) deltariski tegurid on kõik asjaomased väärtpaberistamise positsiooni aluspositsioonide emitentide krediidiriski määrad, mis tulenevad asjaomastest võlainstrumentidest ja krediidiriski vahetuslepingutest, iga järgmise lõpptähtaja kohta: 0,5 aastat, 1 aasta, 3 aastat, 5 aastat ja 10 aastat.
- (b) vegariski tegurid, mis on kohaldatavad väärtpaberistamise positsioonidega optsioonidele, mis kuuluvad alusvarana korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli, on väärtpaberistamise positsiooni aluspositsioonide emitentide krediidiriski marginaalide eeldatavad volatiilsused, mis tulenevad, nagu on kirjeldatud käesoleva lõike punktis a, ning mis määratakse järgmistele lõpptähtaegadele vastavalt asjaomase optsiooni lõpptähtajale, mille suhtes kohaldatakse omavahendite nõudeid: 0,5 aastat, 1 aasta, 3 aastat, 5 aastat ja 10 aastat.
- (c) kumerusriski tegurid on asjaomased väärtpaberistamise positsiooni aluspositsioonide emitentide krediidiriski intressikõverad, mida väljendatakse krediidiriski marginaali määrade vektorina erinevate lõpptähtaegade puhul, mis tulenevad, nagu on kirjeldatud käesoleva lõike punktis a. Iga instrumendi puhul on vektori komponentide arv sama mis erinevate krediidiriski marginaali määrade lõpptähtaegade arv, mida kasutatakse asjakohase instrumendi puhul krediidasutuse või investeerimisühingu hinnastusmudelil muutujatena.

4. Krediidasutused ja investeerimisühingud arvutavad väärtpaberistamise positsiooni tundlikkuse iga riskiteguri suhtes, mida kasutatakse kumerusriski valemis s_{ik} , nagu on kindlaks määratud artiklis 325h. Kumerusriski kohaldamisel käsitlevad krediidasutused ja investeerimisühingud vektoreid, mis tuletati kas asjaomastest võlainstrumentidest või krediidiriski vahetuslepingutest ja millel on erinev arv

komponente võrreldes sama riskiteguriga, tingimusel et asjakohased vektorid vastavad samale emitendile.

5. Krediidiriski marginaali tegurid, mida krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldavad väärtpaberistamise positsioonide suhtes, mis ei kuulu korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli, osutavad alusvaraks olevate instrumentide riskimarginaali asemel väärtpaberistamise seeria riskimarginaalile ja on järgmised:
 - (a) deltariski tegurid on asjaomased väärtpaberistamise seeria krediidiriski marginaali määrad, mis on määratud järgmistele lõpptähtaegadele vastavalt väärtpaberistamise seeria lõpptähtajale: 0,5 aastat, 1 aasta, 3 aastat, 5 aastat ja 10 aastat.
 - (b) vegariski tegurid, mida kohaldatakse väärtpaberistamise positsioonidega optsioonidele, mis ei kuulu alusvarana korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli, on väärtpaberistamise seeriade krediidiriski marginaalide eeldatavad volatiilsused, millest igaüks määratakse järgmistele lõpptähtaegadele vastavalt asjaomase optsiooni lõpptähtajale, mille suhtes kohaldatakse omavahendite nõudeid: 0,5 aastat, 1 aasta, 3 aastat, 5 aastat ja 10 aastat.
 - (c) kumerusriski tegurid on samad, mida kirjeldati käesoleva lõike punktis a. Kõikidele asjakohastele riskiteguritele määratakse ühine riskikaal, millele on osutatud 6. jaos.

Artikkel 325p
Aksiariski tegurid

1. Kõikide aksiariski tegurite rühmad on 6. jaos osutatud sektoriaalsed rühmad.
2. Omakapitali deltariski tegurid, mida krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldavad, on kõik aktsia hetkehinnad ja aktsia repolepingute määrad.

Aksiariski kohaldamisel moodustab konkreetne aktsia repokõver ühe riskiteguri, mis väljendub repomäärade vektorina erinevate lõpptähtaegade suhtes. Iga instrumendi puhul on vektori komponentide arv sama mis erinevate repomäärade lõpptähtaegade arv, mida kasutatakse asjakohase instrumendi puhul muutujatena krediidasutuse või investeerimisühingu hinnastusmudel.

Krediidasutused ja investeerimisühingud arvutavad instrumendi tundlikkuse käesoleva riskiteguri suhtes kui instrumendi väärtuse muutuse, mis tulenes selle hinnastusmudeli kohaselt 1 baaspunkti suurusest nihkumisest igas vektori komponendis. Krediidasutused ja investeerimisühingud tasaarvestavad tundlikkuse sama kapitaliväärtpaberi repomäära riskiteguri suhtes, olenemata iga vektori komponentide arvust.

3. Omakapitali vegariski tegurid, mida krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldavad alusvaraga optsioonide suhtes, mis on tundlikud omakapitali suhtes, on aktsia hetkehinna eeldatavad volatiilsused, mis määratakse järgmistele lõpptähtaegadele vastavalt asjakohaste optsioonide lõpptähtaegadele, mille suhtes

kohaldatakse omavahendite nõudeid: 0,5 aastat, 1 aasta, 3 aastat, 5 aastat ja 10 aastat. Aktsia repomäärade suhtes ei kohaldata vegariski kapitalinõudeid.

4. Omakapitali kumerusriski tegurid, mida krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldavad alusvaraga optsioonide suhtes, mis on tundlikud omakapitali suhtes, on kõik aktsia hetkehinnad, olenemata vastavate optsioonide lõpptähtajast. Aktsia repomäärade suhtes ei kohaldata kumerusriski nõudeid.

Artikkel 325q
Kaubariski tegurid

1. Kõikide kaubariski tegurite rühmad on 6. jaos osutatud sektoriaalsed rühmad.
2. Kauba deltariski tegurid, mida krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldavad kauba suhtes tundlike instrumentide suhtes, on kõik kauba hetkehinnad iga kaubaliigi ja iga kahe lepingu reitinguklassi kohta: põhi- ja standardklass. Krediidasutused ja investeerimisühingud loevad ainult kahte kaubahinda sama kaubaliigi puhul, millel on sama lõpptähtaeg ja sama lepingu reitinguklass, samaks riskiteguriks, mille puhul on juriidilised tingimused seoses üleandmise asukohaga identsed.
3. Kauba vegariski tegurid, mida krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldavad alusvaraga optsioonide suhtes, mis on kauba suhtes tundlikud, on kauba hetkehinna eeldatavad volatiilsused iga kaubaliigi kohta, mis määratakse järgmistele lõpptähtaegadele vastavate optsioonide lõpptähtaegade kohaselt, mille suhtes kohaldatakse omavahendite nõudeid: 0,5 aastat, 1 aasta, 3 aastat, 5 aastat ja 10 aastat. Krediidasutused ja investeerimisühingud loevad tundlikkusi sama kaubaliigi suhtes ja mis on määratud samale lõpptähtajale, üheks riskiteguriks, mille krediidasutused ja investeerimisühingud seejärel tasaarvestavad.
4. Kauba kumerusriski tegurid, mida krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldavad alusvaraga optsioonide suhtes, mis on kauba suhtes tundlikud, on üks kaubahindade kogum, millel on erinevad lõpptähtajad iga kaubaliigi kohta, mida kujutatakse vektorina. Iga instrumendi puhul on vektori komponentide arv sama mis kaubahindade arv, mida kasutatakse asjakohase instrumendi puhul muutujatena krediidasutuse või investeerimisühingu hinnastusmudelis. Krediidasutused ja investeerimisühingud ei erista kaubahindu reitinguklassi või üleandmise asukoha alusel.

Instrumendi tundlikkus iga riskiteguri suhtes, mida kasutatakse kumerusriski valemis s_{ik} , arvutatakse vastavalt artiklile 325h. Kumerusriski kohaldamisel käsitlevad krediidasutused ja investeerimisühingud erineva komponentide arvuga vektoreid moodustavana sama riskiteguri, tingimusel et asjakohased vektorid vastavad samale kaubaliigile.

Artikkel 325r

Valuutariski riskitegurid

1. Valuutariski deltariski tegurid, mida krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldavad välisvaluuta suhtes tundlike instrumentide suhtes, on kõik valuuta hetkekursid, mis jäävad valuuta, milles instrument on nomineeritud, ja krediidasutuse või investeerimisühingu valuuta vahemikku. Iga valuutapaari kohta on üks rühm, mis sisaldab ühte riskitegurit ja ühte netotundlikkust.
2. Välisvaluuta vegariski tegurid, mida krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldavad alusvaraga optsioonide suhtes, mis on tundlikud välisvaluuta suhtes, on lõikes 1 osutatud valuutapaaride vaheliste vahetuskursside eeldatavad volatiilsused. Need valuutakursi eeldatavad volatiilsused määratakse järgmistele lõpptähtaegadele kooskõlas vastavate optsioonide lõpptähtaegadega, mille suhtes kohaldatakse omavahendite nõudeid: 0,5 aastat, 1 aasta, 3 aastat, 5 aastat ja 10 aastat.
3. Välisvaluuta kumeruse riskitegurid, mida krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldavad alusvaraga optsioonide suhtes, mis on välisvaluuta suhtes tundlikud, on samad, millele osutati lõikes 1.
4. Krediidasutused ja investeerimisühingud ei ole kohustatud kõikide välisvaluuta delta-, vega- ja kumerusriski tegurite puhul eristama valuuta *onshore*- ja *offshore*-variante.

ALAJAGU 2:

TUNDLIKKUSE MÕISTED

Artikkel 325s

Deltariski tundlikkus

1. Krediidasutused ja investeerimisühingud arvutavad delta üldise intressiriski tundlikkuse järgmiselt:
 - (a) tundlikkus riskitegurite suhtes, mis koosneb riskivabadest intressimääradest, arvutatakse järgmiselt:

$$s_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_i(r_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

kus:

r_{kt} = riskivaba kõvera k a määr lõpptähtajaga t ;

$V_i(.)$ = instrumendi i hinnastamisfunktsioon;

x, y = teised muutujad hinnastamisfunktsioonis.

- (b) tundlikkus riskitegurite suhtes, mis koosneb inflatsiooniriskist ja eri valuutade alusriskist (s_{x_j}), arvutatakse järgmiselt:

$$s_{x_j} = \frac{V_i(\bar{x}_{ji} + 0.0001 \bar{I}_m, y, z \dots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z \dots)}{0.0001}$$

kus:

$\bar{x}_{ji}$ = m komponendiga vektor, mis esindab antud valuuta j eeldatavat inflatsiooni kõverat või eri valuutade aluskõverat, kui m on võrdne inflatsiooni või eri valuutadega seotud muutujate arvuga, mida kasutatakse instrumendi i hinnastusmodelis;

$\bar{I}_m$ = mõõte ühikmaatriks ($1 \times m$);

$V_i(\cdot)$ = instrumendi i hinnastamisfunktsioon;

y, z = teised muutujad hinnastusmodelis.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad delta krediidiriski marginaali tundlikkuse kõikide väärtpaberistamise ja muu kui väärtpaberistamise positsioonide puhul ($s_{cs_{kt}}$) järgmiselt:

$$s_{cs_{kt}} = \frac{V_i(cs_{kt} + 0.0001, x, y, \dots) - V_i(cs_{kt}, x, y, \dots)}{0.0001}$$

kus:

cs_{kt} = emitendi j krediidiriski marginaali väärtus lõpptähtjal t ;

$V_i(\cdot)$ = instrumendi i hinnastamisfunktsioon;

x, y = teised muutujad hinnastamisfunktsioonis.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad delta aktsia tundlikkuse järgmiselt:

- (a) tundlikkus riskitegurite k (s_k) suhtes, mis koosneb aktsia hetkehindadest, arvutatakse järgmiselt:

$$s_k = \frac{V_i(1.01 EQ_k, x, y, \dots) - V_i(EQ_k, x, y, \dots)}{0.01}$$

kus:

k on konkreetne kapitaliväärtpaber;

EQ_k on selle kapitaliväärtpaberi hetkehinna väärtus ja

$V_i(\cdot)$ on instrumendi i hinnastamisfunktsioon;

x, y on teised muutujad hinnastusmodelis

- (b) tundlikkus riskitegurite suhtes, mis koosneb aktsia repomääradest, arvutatakse järgmiselt:

$$s_{x_k} = \frac{V_i(\bar{x}_{ki} + 0.0001 \bar{I}_m, y, z \dots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z \dots)}{0.0001}$$

kus:

k = indeks, mis tähistab aktsiat;

$\bar{x}_{ki}$ = m komponendiga vektor, mis kajastab repolepingu struktuuri konkreetse aktsia k puhul, kui m on võrdne repomäärade arvuga, mis vastavad erinevatele lõpptähtaegadele, mida kasutatakse instrumendi i hinnastusmudelil;

$\bar{I}_m$ = mõõte ühikmaatriks ($1 \times m$);

$V_i(.)$ = instrumendi i hinnastamisfunktsioon;

y, z = teised muutujad instrumendi i hinnastusmudelil.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad delta kauba tundlikkuse iga riskiteguri k (s_k) suhtes järgmiselt:

$$s_k = \frac{V_i(1.01 CTY_k) - V_i(CTY_k)}{0.01}$$

kus:

k = antud kaubariski tegur;

CTY_k = riskiteguri k väärtus;

$V_i(.)$ = instrumendi i turuväärtus riskiteguri k funktsioonina.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad delta välisvaluuta tundlikkuse iga valuutariski teguri k (s_k) suhtes järgmiselt:

$$s_k = \frac{V_i(1.01 FX_k) - V_i(FX_k)}{0.01}$$

kus:

k = antud valuutariski tegur;

FX_k = riskiteguri väärtus;

$V_i(.)$ = instrumendi i turuväärtus riskiteguri k funktsioonina.

Artikkel 325 t *Vegariski tundlikkus*

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad optsiooni vegariski tundlikkuse antud riskiteguri k (s_k) suhtes järgmiselt:

$$s_k = \frac{V_i(0.01 + vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0.01}$$

kus:

k = konkreetne vegariski tegur, mis koosneb eeldatavast volatiilsusest;

vol_k = riskiteguri väärtus, mida peaks väljendama protsendina;

x, y = teised muutujad hinnastamisfunktsioonis.

2. Riskiklasside puhul, kus vegariski teguritel on lõpptähtaja mõõde, kuid reegleid riskitegurite määramiseks ei saa kohaldada, sest optsioonidel ei ole lõpptähtaega, määravad krediidasutused ja investeerimisühingud need riskitegurid kõige pikemale lõpptähtajale. Nimetatud optsioonide suhtes kohaldatakse jääkriskide lisandit.
3. Optsioonide puhul, millel pole täitmishinda või barjääri, ning optsioonide puhul, millel on mitu täitmishinda või barjääri, kohaldatakse krediidasutused ja investeerimisühingud täitmishindade ja lõpptähtaegade suhtes määramist, mida krediidasutus või investeerimisühing kasutab optsiooni hinnastamiseks asutusesiseselt. Ka nende optsioonide suhtes kohaldatakse jääkriskide lisandit.
4. Krediidasutused ja investeerimisühingud ei arvuta vegariski artikli 104 lõigetes 7 kuni 9 osutatud korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli kuuluvate väärtpaperistamise seeriade puhul, millel pole eeldatavat volatiilsust. Nende väärtpaperistamise seeriade puhul arvutatakse delta- ja kumerusriski omavahendite nõuded.

Artikkel 325u

Nõuded tundlikkuse läbiarvutamise kohta

1. Krediidasutused ja investeerimisühingud tuleavad tundlikkused krediidasutuse või investeerimisühingu hinnastusmudelist, mida kasutatakse nende kasumi ja kahjumi kajastamisel.
2. Krediidasutused ja investeerimisühingud eeldavad, et eeldatav volatiilsus on instrumentide, mille suhtes kohaldatakse valikulisust, delta tundlikkuse läbiarvutamisel püsiv.
3. Krediidasutused ja investeerimisühingud eeldavad, et optsiooni alusvara järgib lognormaalset jaotust või normaaljaotust hinnastusmudelis, millest tuleatakse vega intressipositsiooni üldriski või krediidiriski marginaali läbiarvutamisel tundlikkused. Krediidasutused ja investeerimisühingud eeldavad, et alusvara järgib lognormaalset jaotust või normaaljaotust hinnastusmudelis, millest tuleatakse vega omakapitali, kauba või välisvaluuta tundlikkuse läbiarvutamisel tundlikkused.
4. Krediidasutused ja investeerimisühingud arvutavad kõik tundlikkused, välja arvatud krediidiväärtuse korrigeerimised.

4. JAGU

JÄÄKRISKI LISAND

Artikkel 325v

Jääkriskide omavahendite nõuded

1. Lisaks käesoleva peatüki 2. jaos sätestatud tururiski omavahendite nõuetele kohaldavad krediitiasutused ja investeerimisühingud täiendavaid omavahendite nõudeid vastavalt käesolevale artiklile instrumentide suhtes, mis on avatud jääkriskile.
2. Instrumendid on avatud jääkriskile, kui nad vastavad vähemalt ühele järgmistest tingimustest:
 - (a) instrument põhineb eksootilisel alusvaral;
 - (b) instrument kannab teisi jääkriske.
3. Krediitiasutused ja investeerimisühingud arvutavad lõikes 1 osutatud täiendavad omavahendite nõuded lõikes 2 osutatud instrumentide tinglike väärtuste brutosummana, mis korrutatakse järgmiste riskikaaludega:
 - (a) 1,0 % lõike 2 punktis a osutatud instrumentide puhul;
 - (b) 0,1 % lõike 2 punktis b osutatud instrumentide puhul.
4. Erandina lõikest 1 ei kohalda krediitiasutus või investeerimisühing jääkriskide omavahendite nõudeid instrumendi suhtes, mis vastab vähemalt ühele järgmistest tingimustest:
 - (a) instrument on noteeritud tunnustatud börsil;
 - (b) instrument on kõlblik keskseks kliirimiseks kooskõlas määrusega (EL) 648/2012;
 - (c) instrument tasaarvestab kauplemisportfelli muu positsiooni tururiskid täielikult; sel juhul ei kohaldata kahe täielikult tasaarvestatud kauplemisportfelli positsiooni suhtes jääkriski omavahendite nõuet.
5. EBA töötab välja regulatiivsed tehnilised standardid, millega üksikasjalikult täpsustada, mis on eksootiline alusvara ja millised instrumendid on avatud teistele jääkriskidele lõike 2 kohaldamise eesmärgil.

Kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõude väljatöötamisel arvestab EBA järgmisi elemente:

 - (d) Eksootilise alusvara hulka arvatakse riskipositsioonid, mis ei kuulu 2. jaos sätestatud tundlikkusel põhineva meetodi alusel või 5. jaos sätestatud makseviivituse riski nõude puhul delta-, vega- ja kumerusriski käsitluste alla. EBA uurib vähemalt seda, kas üleelamisriski, ilma, looduskatastroofe ja tulevasti realiseeritud volatiilsusi tuleks käsitleda eksootiliste aluspositsioonidena.
 - (e) Instrumentide teistele jääkriskidele avatuse tuvastamisel uurib EBA vähemalt neid instrumente, mis vastavad vähemalt ühele järgmistest kriteeriumidest:

- (i) 2. jaos sätestatud tundlikkusel põhineva meetodi kasutamisel kohaldatakse instrumendi suhtes vega- ja kumerusriski nõudeid ning instrument toodab väljamakseid, mida ei saa korrata lihtsate optsoonide lõpmatu lineaarse kombinatsioonina.
- (ii) Instrument on väärtpaberistamise positsioon, mis kuulub korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli, nagu on osutatud artikli 104 lõigetes 7 kuni 9. Korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli kuuluvaid muid riskimaandusi, mis ei ole väärtpaberistamised, arvesse ei võeta.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile [hiljemalt viisteist kuud pärast käesoleva määruse jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

5. JAGU

MAKSEVIIVITUSE RISKI OMAVAHENDITE NÕUE

Artikkel 325w

Mõisted ja üldsätted

1. Makseviivituse riski omavahendite nõudeid kohaldatakse võla- ja omakapitaliinstrumentide suhtes, tuletisinstrumentide suhtes, mille alusvaraks on eelmised instrumendid, ja tuletisinstrumentide suhtes, mille väljamakseid või õiglasi väärtusi mõjutab tuletisinstrumenti enda võlgniku, kes pole vastaspool, makseviivitus. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad makseviivituse riski nõuded kõigi järgmiste instrumendiliikide puhul eraldi: muu kui väärtpaberistamine, väärtpaberistamine, mis ei kuulu korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli, ja väärtpaberistamine, mis kuulub korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli. Lõplikud krediidiasutuse või investeerimisühingu makseviivituse riski omavahendite nõuded on järgmise kolme komponendi summa.
2. Käesolevas jaos kasutatakse järgmisi mõisteid:
 - (a) „lühike riskipositsioon“ – emitendi või emitentide rühma makseviivitus, mille tulemusena saab krediidiasutus või investeerimisühing kasu, olenemata instrumendi liigist või tehingust, mis põhjustas riskipositsiooni;
 - (b) „pikk riskipositsioon“ – emitendi või emitentide rühma makseviivitus, mille tulemusena saab krediidiasutus või investeerimisühing kahju, olenemata instrumendi liigist või tehingust, mis põhjustas riskipositsiooni;
 - (c) ootamatult makseviivitusse sattumise brutosumma on kahju või kasu eeldatav suurus, mille põhjustaks võlgniku makseviivitus konkreetse riskipositsiooni puhul;
 - (d) ootamatult makseviivitusse sattumise netosumma on kahju või kasu eeldatav suurus, mille põhjustaks võlgniku makseviivitus konkreetse krediidiasutuse või investeerimisühingu puhul pärast ootamatult makseviivitusse sattumise

brutosummade tasaarvestamist;

- (e) makseviivitusest tingitud kahjumäär on võlgniku makseviivitusest tingitud kahjumäär instrumendi puhul, mille on emiteerinud käesolev võlgnik, väljendatuna osana instrumendi tinglikust väärtusest.
- (f) makseviivituse riskikaalud on iga võlgniku makseviivituse tõenäosust väljendavad protsendid vastavalt võlgniku krediitkvaliteedile.

ALAJAGU 1

MAKSEVIIVITUSE RISKI NÕUE MUU KUI VÄÄRTPABERISTAMISE PUHUL

Artikkel 325x

Ootamatult makseviivituse sattumise brutosummad

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad ootamatult makseviivituse sattumise brutosummad iga võlainstrumendist tuleneva pika riskipositsiooni puhul vastavalt järgmisele valemile:

$$JTD_{long} = \max\{LGD \cdot V_{notional} + P\&L_{long} + Adjustment_{long}\}$$

kus:

$V_{notional}$ = instrumendi tinglik väärtus;

$P\&L_{long}$ = muutuja, mida kohandatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt juba arvestatud kasude ja kahjudega, mis tulenevad pikka riskipositsiooni tekitava instrumendi õiglase väärtuse muutustest. Kasu märgitakse valemis plussmärgiga ja kahju miinusmärgiga.

$Adjustment_{long}$ = summa, mille võrra suurendatakse või vähendatakse tuletisinstrumendi struktuuri tõttu makseviivituse korral krediidiasutuse või investeerimisühingu kahju võrreldes alusinstrumendi kogu kahjuga. Suurendamine märgitakse $Adjustment_{long}$ muutujas plussmärgiga ja vähendamine miinusmärgiga.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad ootamatult makseviivituse sattumise brutosummad võlainstrumendi suhtes oleva iga lühikese riskipositsiooni puhul vastavalt järgmisele valemile:

$$JTD_{short} = \max\{LGD \cdot V_{notional} + P\&L_{short} + Adjustment_{short}\}$$

kus:

$V_{notional}$ = instrumendi tinglik väärtus, mis märgitakse valemis miinusmärgiga;

$P\&L_{short}$ = muutuja, mida kohandatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt juba arvestatud kasude ja kahjudega, mis tulenevad lühikest riskipositsiooni tekitava instrumendi õiglase väärtuse muutustest. Kasu märgitakse valemis plussmärgiga ja kahju miinusmärgiga.

$Adjustment_{short}$ = summa, mille võrra suurendatakse või vähendatakse tuletisinstrumendi struktuuri tõttu makseviivituse korral krediidiasutuse või investeerimisühingu kasu võrreldes alusinstrumendi kogu kahjuga. Vähendamine

märgitakse $Adjustment_{short}$ muutujas plussmärgiga ja suurendamine miinusmärgiga.

3. Makseviivitusest tingitud kahjumäär võlainstrumentide puhul, mida krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldavad lõigetes 1 ja 2 sätestatud arvutuse tegemiseks, on järgmine:
 - (a) muude kui kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentide suhtes olevatele riskipositsioonidele määratakse makseviivitusest tingitud kahjumääraks 100 %;
 - (b) kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentide suhtes olevatele riskipositsioonidele määratakse makseviivitusest tingitud kahjumääraks 75 %;
 - (c) pandikirjade suhtes olevatele riskipositsioonidele, nagu on osutatud artiklis 129, määratakse makseviivitusest tingitud kahjumääraks 25 %.
4. Lõigetes 1 ja 2 sätestatud arvutuste tegemisel on võlainstrumentide puhul tinglik väärtus võlainstrumendi nimiväärtus. Lõigetes 1 ja 2 sätestatud arvutuste tegemisel on tuletisinstrumentide puhul, mille alusvaraks on võlaväärtpaber, tinglik väärtus alusvaraks oleva võlainstrumendi nimiväärtus.
5. Krediidasutused ja investeerimisühingud arvutavad lõigetes 1 ja 2 osutatu asemel omakapitaliinstrumentidest tulenevate riskipositsioonide puhul ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummad järgmiselt:

$$JTD_{long} = \max\{LGD \cdot V + P\&L_{long} + Adjustment_{long}\}$$
$$JTD_{short} = \max\{LGD \cdot V + P\&L_{short} + Adjustment_{short}\}$$

kus

V = aktsia õiglane väärtus või aktsiatel põhinevate tuletisinstrumentide puhul tuletisinstrumendi aluseks oleva aktsia õiglane väärtus.

6. Krediidasutused ja investeerimisühingud määravad lõikes 6 sätestatud arvutuse tegemiseks kapitaliinstrumentidele makseviivitusest tingitud kahjumääraks 100 %.
7. Makseviivituse riskipositsioonide puhul, mis tulenevad tuletisinstrumentidest, mille tasaarvestused ei ole võlgniku makseviivituse puhul seotud käesoleva võlgniku emiteeritud konkreetse instrumendi tingliku väärtuse, võlgniku makseviivitusest tingitud kahjumäära või võlgniku emiteeritud instrumendiga, kasutavad krediidasutused ja investeerimisühingud alternatiivseid meetodeid ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummade prognoosimiseks, mis vastavad artikli 325t lõike 3 ootamatult makseviivitusse sattumise brutosumma määratlusele.
8. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, millega üksikasjalikult täpsustada, kuidas krediidasutused ja investeerimisühingud arvutavad vastavalt käesolevale artiklile eri liiki instrumentide ootamatult makseviivitusse sattumise summad ning milliseid alternatiivseid meetodeid krediidasutused ja

investeeringisühingud kasutavad lõikes 7 osutatud ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummade prognoosimiseks.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [viisteist kuud pärast käesoleva määruse jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 325y

Ootamatult makseviivitusse sattumise netosummad

1. Krediitiasutused ja investeeringisühingud arvutavad lühikeste ja pikkade riskipositsioonide makseviivitusse sattumise brutosummade tasaarvestamisel ootamatult makseviivitusse sattumise netosummad. Tasaarvestamine on võimalik ainult sama võlgniku riskipositsioonide vahel, juhul kui lühikestel riskipositsioonidel on sama või madalam nõudeõiguse järk kui pikkadel riskipositsioonidel.
2. Tasaarvestamine on olenevalt tasaarvestatavate riskipositsioonide lõpptähtaegadest kas täielik või osaline:
 - (a) tasaarvestamine on täielik, kui kõikidel tasaarvestatavatel riskipositsioonidel on lõpptähtajad, mis on pikemad kui üks aasta;
 - (b) tasaarvestamine on osaline, kui vähemalt ühel tasaarvestatavatest riskipositsioonidest on lõpptähtaeg, mis on alla aasta; sel juhul vähendatakse iga vähem kui üheaastase lõpptähtajaga riskipositsiooni ootamatult makseviivitusse sattumise summat riskipositsiooni lõpptähtaja ja ühe aasta suhte võrra.
3. Kui tasaarvestamine ei ole võimalik, on ootamatult makseviivitusse sattumise brutosumma võrdne ootamatult makseviivitusse sattumise netosummaga j riskipositsioonide puhul, mille lõpptähtajad on pikemad kui üks aasta. Ootamatult makseviivitusse sattumise netosummade arvutamiseks vähendatakse ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummasid, mille lõpptähtaeg on alla ühe aasta.

Nende riskipositsioonide korrigeerimistegur on riskipositsiooni lõpptähtaja ja ühe aasta suhe, alammääraga kolm kuud.
4. Lõike 2 ja 3 kohaldamisel käsitletakse alusvara lõpptähtaegade asemel tuletislepingu lõpptähtaegasid. Rahas kapitaliinstrumentide riskipositsioonidele määratakse krediitiasutuse või investeeringisühingu äranägemisel lõpptähtaeg, mis on kas üks aasta või kolm kuud.

Artikkel 325z

Makseviivituse riski omavahendite nõuete arvutamine

1. Ootamatult makseviivitusse sattumise netosummad, olenemata vastaspoole liigist, korrutatakse vastava makseviivituse riskikaaluga vastavalt nende

krediidikvaliteedile, nagu on sätestatud tabelis 2:

Tabel 2

Krediidikvaliteedi kategooria	Makseviivituse riskikaal
Krediidikvaliteedi aste 1	0,5 %
Krediidikvaliteedi aste 2	3 %
Krediidikvaliteedi aste 3	6 %
Krediidikvaliteedi aste 4	15 %
Krediidikvaliteedi aste 5	30 %
Krediidikvaliteedi aste 6	50 %
Reitinguta	15 %
Makseviivituses	100 %

2. Riskipositsioonidele, millele määratakse krediidiriski puhul vastavalt 2. peatüki II jaotise 3. osale standardmeetodi alusel 0 % riskikaal, määratakse makseviivituse riski omavahendite nõuete puhul makseviivituse riskikaal 0 %.
3. Kaalutud ootamatult makseviivituse sattumise netosummad jaotatakse järgmistesse rühmadesse: äriühingud, riigid ja kohalikud omavalitsused/omavalitsusüksused.
4. Kaalutud ootamatult makseviivituse sattumise netosummad liidetakse igas rühmas vastavalt järgmisele valemile:

$$\max \left\{ \left(\sum_{i \in Long} RW_i \cdot net JTD_i \right) - WtS \cdot \left(\sum_{i \in Short} RW_i \cdot |net JTD_i| \right); 0 \right\}$$

kus

i = indeks, mis tähistab rühma b kuuluvat instrumenti;

DRC_b = makseviivituse riski omavahendite nõue rühma b puhul;

WtS = suhe, millega võetakse arvesse rühmasisest riskimaandamissuhte kasu, mis arvutatakse järgmiselt:

$$WtS = \frac{\sum net JTD_{long}}{\sum net JTD_{long} + \sum |net JTD_{short}|}$$

Pikad ja lühikesed positsioonid summeeritakse DRC_b ja WtS kohaldamisel kõikide rühmas olevate positsioonide puhul, olenemata krediidikvaliteedi astmest, millele need positsioonid on määratud, arvutades nii rühmaspetsiifilised makseviivituse riski omavahendite nõuded.

5. Lõplik makseviivituse riski omavahendite nõue muu kui väärtpaberistamise puhul arvutatakse lihtsa rühmatasemelise omavahendite nõuete summana.

ALAJAGU 2

MAKSEVIIVITUSE RISKI NÕUE VÄÄRTPABERISTAMISE PUHUL (MITTE KORRELATSIOONIL PÕHINEV KAUPLEMISSPORTFELL)

Artikkel 325aa

Ootamatult makseviivitusse sattumise summad

1. Ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummad väärtpaberistamise positsioonide puhul on väärtpaberistamise positsioonide õiglasel väärtusel.
2. Ootamatult makseviivitusse sattumise netosummad määratakse pikkade positsioonide ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummade ja lühikeste positsioonide ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummade tasaarvestamisel. Tasaarvestamine on võimalik ainult väärtpaberistamise positsioonide vahel, millel on samad alusvarakogumid ja mis kuuluvad samasse väärtpaberistamise seeriasse. Erinevate alusvarakogumitega väärtpaberistamise positsioonide vahel ei ole tasaarvestamine lubatud, isegi kui alumine ja ülemine eraldamispunkt on samad.
3. Kui olemasolevate väärtpaberistamise positsioonide jaotamise ja kombineerimisega saab täielikult korrata teisi olemasolevaid väärtpaberistamise positsioone, välja arvatud lõpptähtaega, võib tasaarvestamise eesmärgil kasutada algse riskipositsiooni asemel jaotamisest või kombineerimisest tulenevaid riskipositsioone.
4. Kui olemasolevate alusvara riskipositsioonide jaotamise ja kombineerimisega saab täielikult korrata olemasoleva väärtpaberistamise positsiooni väärtpaberistamise seeria struktuuri, võib tasaarvestamise eesmärgil kasutada jaotamisest või kombineerimisest tulenevaid riskipositsioone. Kui alusvara kasutatakse sellisel viisil, eemaldatakse nad muu kui väärtpaberistamise makseviivituse riski käsitlest.
5. Artiklit 325y kohaldatakse nii algse kui ka korratud väärtpaberistamise positsioonide suhtes. Asjaomased lõpptähtajad on samad mis väärtpaberistamise seeriatel.

Artikkel 325ab

Makseviivituse riski omavahendite nõuete arvutamine väärtpaberistamise puhul

1. Väärtpaberistamise positsioonide ootamatult makseviivitusse sattumise netosummad korrutatakse 8 %ga riskikaalust, mida kohaldatakse asjaomase kauplemisportfellivälise väärtpaberistamise positsiooni suhtes (sealhulgas lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaberistamise suhtes) vastavalt 3. jao 5. peatüki II jaotises sätestatud meetodite hierarhiale ja sõltumata vastaspoole liigist.
2. Üheaastast lõpptähtaega kohaldatakse kõikide väärtpaberistamise seeriade puhul, kui riskikaalud arvutatakse vastavalt väärtpaberistamise sisereitingute meetodile ja

väärtpaberistamise välisreitingute meetodile.

3. Individuaalsete rahas väärtpaberistamise positsioonide riskiga kaalutud ootamatult makseviivitusse sattumise summade piirmääraks on positsiooni õiglane väärtus.
4. Riskiga kaalutud ootamatult makseviivitusse sattumise netosummad määratakse järgmistesse rühmadesse:
 - (a) üks ühine rühm kõikide äriühingute puhul, olenemata piirkonnast;
 - (b) 44 erinevat rühma, mis vastavad iga 11 määratletud varaklassi ühele rühmale iga piirkonna kohta. 11 varaklassi – varaga tagatud kommertsväärtpaber, autolaenud ja -liisingud, eluasemehüpoteekväärtpaber, krediitkaardid, ärihüpoteekväärtpaber, kollateraliseeritud laenukohustused, kollateraliseeritud võlakohustused, väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad, üliõpilaste õppelaenud, muu jaemüük ja muu hulgimüük. Neli piirkonda on Aasia, Euroopa, Põhja-Ameerika ja muud piirkonnad.
5. Väärtpaberistamise positsiooni rühma määramiseks peavad krediidasutused ja investeerimisühingud toetuma liigitusele, mida tavaliselt kasutatakse turul. Krediidasutused ja investeerimisühingud määravad iga väärtpaberistamise positsiooni ainult ühte eelmainitud rühma. Kõik väärtpaberistamise positsioonid, mida krediidasutus või investeerimisühing ei saa määrata alusvara liigile või piirkonnale, määratakse vastavalt kategooriasse „muu jaemüük“, „muu hulgimüük“ või „muud piirkonnad“.
6. Kaalutud ootamatult makseviivitusse sattumise netosummad koondatakse iga rühmas samamoodi nagu mitteväärtpaberistamise positsioonide makseviivituse riski puhul, kasutades artikli 325z lõike 4 valemit, saades makseviivituse riski omavahendite nõude iga rühma kohta.
7. Lõplik makseviivituse riski omavahendite nõue muu kui väärtpaberistamise puhul arvutatakse lihtsa rühmatasemelise omavahendite nõuete summana.

ALAJAGU 3

VÄÄRTPABERISTAMISE MAKSEVIIVITUSE RISKI NÕUE VÄÄRTPABERISTAMISE PUHUL (KORRELATSIOONIL PÕHINEV KAUPLEMISPORTFELL)

Artikkel 325ac *Reguleerimisala*

1. Korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli puhul hõlmab kapitalinõue väärtpaberistamise positsioonide ja riskimaanduste, mis ei ole väärtpaberistamised, makseviivituse riski. Need riskimaandused eemaldatakse muu kui väärtpaberistamise makseviivituse riski arvutustest. Muu kui väärtpaberistamise makseviivituse riski nõude, väärtpaberistamise makseviivituse riski nõude (mitte korrelatsioonil põhinev kauplemisportfell) ja korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli väärtpaberistamise

makseviivituse riski nõude vahel ei ole diversifitseerimisest tulenevat kasu.

2. Kaubeldud muu kui väärtpaberistamise krediidi tuletisinstrumentide ja aktsiatel põhinevate tuletisinstrumentide puhul määratakse individuaalse juriidilisest üksusest koostisosa emitendi ootamatult makseviivitusse sattumise summad aluspositsioonide läbivaatamise meetodit kohaldades.

Artikkel 325ad

Korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli ootamatult makseviivitusse sattumise summad

1. Väärtpaberistamise positsioonide ja korrelatsioonil põhinevas kauplemisportfellis olevate muu kui väärtpaberistamise positsioonide ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummad on nende positsioonide õiglased väärtused.
2. N-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise tooteid käsitletakse erineva nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeriatele üle kantud toodetena, millel on järgmised alumised ja ülemised eraldamispunktid:
 - (a) alumine eraldamispunkt = $(N - 1) / \text{kõik alusvarad}$
 - (b) ülemine eraldamispunkt = $N / \text{kõik alusvarad}$kus „kõik alusvarad“ on alusvara rühmas või kogumis olevate alusvarade koguarv.
3. Ootamatult makseviivitusse sattumise netosummad määratakse pikkade ja lühikeste positsioonide ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummade tasaarvestamisega. Tasaarvestamine on võimalik ainult riskipositsioonide vahel, mis on identsed kõiges peale lõpptähtaja. Tasaarvestamine on võimalik ainult järgmistel juhtudel:
 - (a) indeksitoodete puhul on tasaarvestamine võimalik sama indeksirühma, -seeria ja seeria lõpptähtaegade vahel, mille suhtes kohaldatakse artiklis 325y sätestatud vähem kui aastapikkustele riskipositsioonide spetsifikatsioone. Pikkade ja lühikeste positsioonide ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummasid, mis on täielikud kordused, võib tasaarvestada nende jaotamisega ühe alusvaraga ekvivalentseteks riskipositsioonideks, kasutades selleks hindamismudelit. Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab hindamismudeli alusel jaotamine seda, et ühe alusvaraga väärtpaberistamise komponendi väärtus on väärtpaberistamise tingimusteta väärtuse ja väärtpaberistamise tingimustega väärtuse vahe, eeldusel et ühe alusvaraga komponent satub ootamatult makseviivitusse makseviivitusest tingitud kahjumääraga 100 %. Sellistel juhtudel on jaotamise teel omandatud ühe alusvaraga ekvivalentse riskipositsiooni ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummad võrdsed mittejaotatud riskipositsiooni ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummadega.
 - (b) Tasaarvestamine punktis a sätestatud jaotamise teel ei ole lubatud edasiväärtpaberistamise puhul.
 - (c) Indeksite ja indeksi osade puhul on tasaarvestamine lubatud kordamise või

jaotamise alusel lõpptähtaegade vahel, sama indeksi rühma, seeria ja osa vahel. Käesoleva artikli kohaldamisel:

- (i) kordamine tähendab seda, et individuaalsete väärtpaberistamise indeksi väärtpaberistamise seeriade kombinatsioon on moodustatud selleks, et korrata teist sama indeksiseeria väärtpaberistamise seeriat või erineva nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeriadele üle kandmata positsiooni samas indeksi seerias.
- (ii) jaotamine tähendab indeksi kordamist väärtpaberistamise teel, mille kogumis olevad aluspositsioonid on identsed ühe alusvaraga selliste riskipositsioonide omadega, mis moodustavad indeksi.

Kui pikad- ja lühikesed riskipositsioonid on muidu ekvivalentsed, välja arvatud peale ühe jääkkomponendi, on tasaarvestamine lubatud ja ootamatult makseviivitusse sattumise netosumma kajastab jääkriskipositsiooni.

- (d) Erinevaid sama indeksi seeria väärtpaberistamise seeriaid, erinevaid sama indeksi seeriaid ja erinevaid indeksirühmi ei ole lubatud tasaarvestada.

Artikkel 325ae

Korrelatsioonil põhineva kauplemissportfelli makseviivituse riski omavahendite nõuete arvutamine

1. Ootamatult makseviivitusse sattumise netosummad korrutatakse:
 - (a) erineva nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeriadele üle kantud toodete puhul makseviivituse riskikaaludega, mis vastavad nende krediitkvaliteedile, nagu on sätestatud artikli 348 lõigetes 1 ja 2;
 - (b) erineva nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeriadele üle kandmata toodete puhul makseviivituse riskikaaludega, millele osutatakse artikli 325y lõikes 1.
2. Riskiga kaalutud ootamatult makseviivitusse sattumise netosummad määratakse rühmadesse, mis vastavad indeksile.
3. Kaalutud ootamatult makseviivitusse sattumise netosummad liidetakse igas rühmas vastavalt järgmisele valemile:

$$DRC_b = \max \left\{ \left(\sum_{i \in Long} RW_i \cdot net JTD_i \right) - WtS_{CTP} \cdot \left(\sum_{i \in Short} RW_i \cdot |net JTD_i| \right); 0 \right\}$$

kus

i = rühma b kuuluv instrument;

DRC_b = makseviivituse riski omavahendite nõue rühma b puhul;

WtS_{CTP} = suhe, mis kajastab rühmasisest riskimaandamissuhte kasu, mis arvutatakse vastavalt artikli 325z lõikes 4 sätestatud valemile WtS , kuid kasutades pikki ja lühikesi positsioone kogu korrelatsioonil põhinevas kauplemissportfellis, mitte ainult konkreetse rühma positsioone.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli (DRC_{CTP}) makseviivituse riski omavahendite nõuded järgmise valemiga:

$$DRC_{CTP} = \max \left\{ \sum_b (\max\{DRC_b, 0\} + 0.5 \cdot \min\{DRC_b, 0\}), 0 \right\}$$

6. JAGU

RISIKIKAALUD JA KORRELATSIOONID

ALAJAGU 1

DELTARISKI KAAALUD JA KORRELATSIOONID

Artikkel 325af

Intressimäära üldriski tegurite riskikaalud

1. Valuutade puhul, mis ei kuulu kõige likviidsema valuuta alamkategooriasse, nagu on osutatud artikli 325be lõike 5 punktis b, on riskivaba intressimäära riskitegurite riskikaalud järgmised:

Tabel 3

Tähtaeg	0,25 aastat	0,5 aastat	1 aasta	2 aastat	3 aastat
Riskikaal (protsendi-punktid)	2,4 %	2,4 %	2,25 %	1,88 %	1,73 %

Tähtaeg	5 aastat	10 aastat	15 aastat	20 aastat	30 aastat
Riskikaal (protsendipunktid)	1,5 %	1,5 %	1,5 %	1,5 %	1,5 %

2. Ühine 2,25 % riskikaal määratakse nii kõigile inflatsiooni kui ka eri valuutade alusriski teguritele.
3. Valuutade puhul, mis kuuluvad kõige likviidsema valuuta alamkategooriasse, nagu on osutatud artikli 325be lõike 7 punktis b, ja krediitiasutuse või investeerimisühingu omavääringu puhul on riskivaba intressimäära riskitegurite riskikaalud need, millele osutati käesoleva artikli tabelis 3, mis jagatakse $\sqrt{2}$.

Artikkel 325ag

Intressimäära üldriski rühmasisesed korrelatsioonid

1. Sama rühma intressimäära riskitegurite vahel millele on määratud sama lõpptähtaeg, kuid mis vastavad erinevatele kõveratele, määratakse korrelatsiooniks ρ_{kl} 99,90 %.

2. Sama rühma intressimäära riskitegurite vahel, mis vastavad samale kõverale, kuid millel on erinevad lõpptähtajad, määratakse korrelatsioon vastavalt järgmisele valemile:

$$\max \left[e^{\left(-\theta \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k, T_l\}} \right)}; 40\% \right]$$

kus:

T_k (vastavalt T_l) = lõpptähtaeg, mis on seotud riskivaba määraga;

$\theta = 3\%$.

3. Sama rühma intressimäära riskitegurite vahel, mis vastavad erinevatele kõveratele ja millel on erinevad lõpptähtajad, on korrelatsioon ρ_{kl} võrdne lõikes 2 määratud korrelatsiooniparameetriga, mis korrutatakse 99,90 %ga.
4. Riskivabade intressimäärade riskitegurite ja inflatsiooniriski tegurite vahel määratakse korrelatsiooniks 40 %.
5. Eri valuutade alusriski tegurite ja mis tahes muu intressimäära üldriski tegurite vahel, sealhulgas muu eri valuutade alusriski tegur, määratakse korrelatsiooniks 0 %.

Artikkel 325ah

Intressimäära üldriski tegurite rühmadevahelised korrelatsioonid

Parameetrit $\gamma_{bc} = 50\%$ kasutatakse eri rühmadesse kuuluvate riskitegurite liitmiseks.

Artikkel 325ai

Krediidiriski marginaali riskikaalud (muu kui väärtpaberistamine)

1. Riskikaalud on kõikide igas rühmas olevate lõpptähtaegade puhul samad (0,5 aastat, 1 aasta, 3 aastat, 5 aastat ja 10 aastat).

Tabel 4

Rühma number	Krediidikvaliteet	Sektor	Riskikaal (protsendipunktid)
1	Kõik	Liikmesriigi keskvalitsus, sealhulgas keskpangad	0,50 %
2	Krediidikvaliteedi aste 1 kuni 3	Artikli 117 lõikes 2 ja artiklis 118 osutatud kolmanda riigi keskvalitsus, sealhulgas keskpangad, mitmepoolsed arengupangad ja rahvusvahelised organisatsioonid	0,5 %
3		Piirkondlikud või kohalikud omavalitsused ja avaliku sektori asutused	1,0 %

4		Finantssektori asutused, sealhulgas krediidasutused, mille on inkorporeerinud või asutanud keskvalitsus, piirkondlik valitsus või kohalik omavalitsus ja tugilaenuandjad	5,0 %
5		Toormed, energeetika, tööstus, põllumajandus, tootmine ja maavarade kaevandamine	3,0 %
6		Tarbekaubad ja teenused, transport ja ladustamine ning haldus- ja abitegevused	3,0 %
7		Tehnoloogia, telekommunikatsioon	2,0 %
8		Tervishoid, kommunaalteenused ning kutsealane- ja tehniline tegevus	1,5 %
9		Liikmesriikides krediidasutuste emiteeritud pandikirjad	2,0 %
10		Kolmandates riikides krediidasutuste emiteeritud pandikirjad	4,0 %
11		Artikli 117 lõikes 2 ja artiklis 118 osutatud kolmanda riigi keskvalitsus, sealhulgas keskpangad, mitmepoolsed arengupangad ja rahvusvahelised organisatsioonid	3,0 %
12		Piirkondlikud või kohalikud omavalitsused ja avaliku sektori asutused	4,0 %
13	Krediidikvaliteedi aste 4 kuni 6	Finantssektori asutused, sealhulgas krediidasutused, mille on inkorporeerinud või asutanud keskvalitsus, piirkondlik valitsus või kohalik omavalitsus ja tugilaenuandjad	12,0 %
14		Toormed, energeetika, tööstus, põllumajandus, tootmine ja maavarade kaevandamine	7,0 %
15		Tarbekaubad ja teenused, transport ja ladustamine ning haldus- ja abitegevused	8,5 %
16		Tehnoloogia, telekommunikatsioon	5,5 %

17		Tervishoid, kommunaalteenused ning kutsealane- ja tehniline tegevus	5,0 %
18	Muu sektor		12,0 %

2. Sektorile riskipositsiooni määramiseks tuginevad krediidasutused liigitusele, mida tavaliselt kasutatakse turul emitentide rühmitamiseks tööstusharu põhjal. Krediidasutused määravad lõike 1 alusel iga emitendi ainult ühte tabeli sektori rühma. Kõik emitendi riskipositsioonid, mida krediidasutus ei saa sellisel viisil sektorile määrata, määratakse rühma 18.

Artikkel 325aj

Krediidiriski marginaali rühmasisesed korrelatsioonid (muu kui väärtpaberistamine)

1. Samas rühmas oleva kahe tundlikkuse WS_k ja WS_l vaheline korrelatsiooniparameeter ρ_{kl} määratakse järgmiselt:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{name})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{tenor})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

kus:

$\rho_{kl}^{(\text{name})}$ on 1, kui kaks tundlikkuste k ja l alusvara on identsed, vastasel juhul on see 35 %;

$\rho_{kl}^{(\text{tenor})}$ on 1, kui kaks tundlikkuse k ja l punkti on identsed, vastasel juhul on see 65 %;

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ on 1, kui kaks tundlikkust on seotud samade kõveratega, vastasel juhul on see 99,90 %.

2. Eespool nimetatud korrelatsioone ei kohaldata rühma 18 suhtes, millele osutati artikli 325ai lõikes 1. Deltariski liitmisvalemi kapitalinõue rühmas 18 võrdub 18. rühmale määratud kaalutud netotundlikkuste absoluutväärtuste summaga:

$$K_{b(\text{bucket } 18)} = \sum_k |WS_k|$$

Artikkel 325ak

Krediidiriski marginaali rühmadevahelised korrelatsioonid (muu kui väärtpaberistamine)

1. Korrelatsiooniparameeter γ_{bc} , mida kohaldatakse eri rühmade vahel tundlikkuste liitmise suhtes, määratakse järgmiselt:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc}^{(\text{rating})} \cdot \gamma_{bc}^{(\text{sector})}$$

kus:

$\gamma_{bc}^{(\text{rating})}$ on 1, kui kahel rühmal on sama krediitikvaliteedi kategooria (kas krediitikvaliteedi aste 1 kuni 3 või krediitikvaliteedi aste 4 kuni 6), vastasel juhul on see 50 %. Käesoleva arvutuse tegemisel käsitletakse rühma 1 rühmana, millel on sama krediitikvaliteedi kategooria mis rühmadel, millel on krediitikvaliteedi aste 1 kuni 3;

$\gamma_{bc}^{(\text{sector})}$ on 1, kui kahel rühmal on sama sektor, vastasel juhul on ta võrdne järgmiste

protsentidega:

Tabel 5

Rühm	1,2 ja 11	3 ja 12	4 ja 13	5 ja 14	6 ja 15	7 ja 16	8 ja 17	9 ja 10
1,2 ja 11		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %
3 ja 12			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %
4 ja 13				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %
5 ja 14					20 %	25 %	5 %	5 %
6 ja 15						25 %	5 %	15 %
7 ja 16							5 %	20 %
8 ja 17								5 %
9 ja 10								

2. Rühma 18 kapitalinõue lisatakse üldisele riskiklassi taseme kapitalile, omamata diversifikatsiooni või riskimaandamise mõju teistele rühmadele.

Artikkel 325al

Väärtpaberistamise instrumentide krediidiriski marginaali riskikaalud (korrelatsioonil põhinev kauplemisportfell)

Riskikaalud on kõikide igas rühmas olevate lõpptähtaegade puhul samad (0,5 aastat, 1 aasta, 3 aastat, 5 aastat ja 10 aastat).

Tabel 6

Rühma number	Krediidikvaliteet	Sektor	Riskikaal (protsendipunktid)
1	Kõik	Liidu liikmesriikide keskvalitsus, sealhulgas keskpangad	4 %
2	Krediidikvaliteedi aste 1 kuni 3	Artikli 117 lõikes 2 ja artiklis 118 osutatud kolmanda riigi keskvalitsus, sealhulgas keskpangad, mitmepoolsed arengupangad ja rahvusvahelised organisatsioonid	4 %
3		Piirkondlikud või kohalikud omavalitsused ja avaliku sektori asutused	4 %
4		Finantssektori asutused, mille hulka kuuluvad krediidasutused, mille on inkorporeerinud või asutanud keskvalitsus, piirkondlik valitsus või kohalik omavalitsus ja tugilaenuandjad	8 %

5		Toormed, energeetika, tööstus, põllumajandus, tootmine ja maavarade kaevandamine	5 %
6		Tarbekaubad ja teenused, transport ja ladustamine ning haldus- ja abitegevused	4 %
7		Tehnoloogia, telekommunikatsioon	3 %
8		Tervishoid, kommunaalteenused ning kutsealane- ja tehniline tegevus	2 %
9		Liidu liikmesriikides asutatud krediidasutuste emiteeritud pandikirjad	3 %
10		Kolmandates riikides krediidasutuste emiteeritud pandikirjad	6 %
11	Krediidikvaliteedi aste 4 kuni 6	Artikli 117 lõikes 2 ja artiklis 118 osutatud kolmanda riigi keskvalitsus, sealhulgas keskpangad, mitmepoolsed arengupangad ja rahvusvahelised organisatsioonid	13 %
12		Piirkondlikud või kohalikud omavalitsused ja avaliku sektori asutused	13 %
13		Finantssektori asutused, mille hulka kuuluvad krediidasutused, mille on inkorporeerinud või asutanud keskvalitsus, piirkondlik valitsus või kohalik omavalitsus ja tugilaenuandjad	16 %
14		Toormed, energeetika, tööstus, põllumajandus, tootmine ja maavarade kaevandamine	10 %
15		Tarbekaubad ja teenused, transport ja ladustamine ning haldus- ja abitegevused	12 %
16		Tehnoloogia, telekommunikatsioon	12 %
17		Tervishoid, kommunaalteenused ning kutsealane- ja tehniline tegevus	12 %
18	Muu sektor		13 %

Artikkel 325am

Väärtpaberistamise instrumentide krediidiriski marginaali korrelatsioonid (korrelatsioonil põhinev kauplemisportfell)

1. Deltariski korrelatsioon ρ_{kl} tuletatakse vastavalt artiklile 325aj, kuid käesoleva lõike kohaldamisel on $\rho_{kl}^{(basis)}$ 1, kui kaks tundlikkust on seotud samade kõveratega, vastasel juhul on see 99,00 %.

2. Korrelatsioon c tuleb määrata vastavalt artiklile 325ak.

Artikkel 325an

Väärtpaberistamise instrumentide krediidiriski marginaali riskikaalud (mitte korrelatsioonil põhinev kauplemisportfell)

1. Riskikaalud on kõikide igas rühmas olevate lõpptähtaegade puhul samad (0,5 aastat, 1 aasta, 3 aastat, 5 aastat ja 10 aastat).

Tabel 7

Rühma number	Krediidikvaliteet	Sektor	Riskikaal (protsendipunktid)
1	Kõrgema nõudeõiguse järguga instrumentid ja krediidikvaliteedi aste 1 kuni 3	Eluasemehüpoteekväärtpaber – madala riskisusega	0,9 %
2		Eluasemehüpoteekväärtpaber – keskmise riskisusega	1,5 %
3		Eluasemehüpoteekväärtpaber – kõrge riskisusega	2,0 %
4		Ärikinnisvara hüpoteekväärtpaber	2,0 %
5		Varaga tagatud väärtpaberid – üliõpilaste õppelaen	0,8 %
6		Varaga tagatud väärtpaberid – krediitkaardid	1,2 %
7		Varaga tagatud väärtpaberid – autolaenud	1,2 %
8		Mitte korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli kollateraliseeritud laenukohustus	1,4 %
9	Madalama nõudeõiguse järguga instrumentid ja krediidikvaliteedi aste 1 kuni 3	Eluasemehüpoteekväärtpaber – madala riskisusega	1,125 %
10		Eluasemehüpoteekväärtpaber – keskmise riskisusega	1,875 %
11		Eluasemehüpoteekväärtpaber – kõrge riskisusega	2,5 %
12		Ärikinnisvara hüpoteekväärtpaber	2,5 %

13		Varaga tagatud väärtpaberid – üliõpilaste õppelaen	1 %
14		Varaga tagatud väärtpaberid – krediitkaardid	1,5 %
15		Varaga tagatud väärtpaberid – autolaenud	1,5 %
16		Mitte korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli kollateraliseeritud laenukohustus	1,75 %
17		Eluasemehüpoteekväärtpaber – madala riskisusega	1,575 %
18		Eluasemehüpoteekväärtpaber – keskmise riskisusega	2,625 %
19		Eluasemehüpoteekväärtpaber – kõrge riskisusega	3,5 %
20		Ärikinnisvara hüpoteekväärtpaber	3,5 %
21	Krediidikvaliteedi aste 4 kuni 6	Varaga tagatud väärtpaberid – üliõpilaste õppelaen	1,4 %
22		Varaga tagatud väärtpaberid – krediitkaardid	2,1 %
23		Varaga tagatud väärtpaberid – autolaenud	2,1 %
24		Mitte korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli kollateraliseeritud laenukohustus	2,45 %
25	Muu sektor		3,5 %

2. Sektorile riskipositsiooni määramiseks tuginevad krediidasutused liigitusele, mida tavaliselt kasutatakse turul emitentide rühmitamiseks tööstusharu põhjal. Krediidasutused määravad lõike 1 alusel iga väärtpaberistamise seeria tabeli ühte sektori rühma. Mis tahes seeria riskipositsioon, mida krediidasutus ei saa sellisel viisil sektorile määrata, määratakse rühma 25.

Artikkel 325ao

Väärtpaberistamise instrumentide krediidiriski marginaali rühmasisesed korrelatsioonid

(mitte korrelatsioonil põhinev kauplemisportfell)

1. Samas rühmas oleva kahe tundlikkuse WS_k ja WS_l vaheline korrelatsiooniparameeter ρ_{kl} sätestatakse järgmiselt:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{tranche})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{tenor})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

kus:

$\rho_{kl}^{(\text{tranche})}$ on 1, kui kaks tundlikkust k ja l alusvara on samas rühmas ning on seotud sama väärtpaberistamise seeriaga (tingliku väärtuse seisukohast kattuvad üle 80 %), vastasel juhul on see 40 %;

$\rho_{kl}^{(\text{tenor})}$ on 1, kui kaks tundlikkust k ja l punkti on identsed, vastasel juhul on see 80 %;

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ on 1, kui kaks tundlikkust on seotud samade kõveratega, vastasel juhul on see 99,90 %.

2. Eespool nimetatud korrelatsioone ei kohaldata rühma 25 suhtes. Deltariski liitmisvalemi kapitalinõue rühmas 25 võrdub sellele rühmale määratud kaalutud netotundlikkuste absoluutväärtuste summaga:

$$K_{b(\text{bucket } 25)} = \sum_k |WS_k|$$

Artikkel 325ap

Väärtpaberistamise instrumentide krediidiriski marginaali rühmadevahelised korrelatsioonid (mitte korrelatsioonil põhinev kauplemisportfell)

1. Korrelatsiooniparameetrit ρ_c kohaldatakse erinevate rühmade vahelise tundlikkuse koondamise suhtes ja selleks määratakse 0 %.
2. Rühma 25 kapitalinõue lisatakse üldisele riskiklassi taseme kapitalile, omamata diversifikatsiooni või riskimaandamise mõju teistele rühmadele.

Artikkel 325aq

Aktsiariski riskikaalud

1. Aktsia ja aktsia repomäärade suhtes olevate tundlikkuste riskikaalud on sätestatud järgmises tabelis:

Tabel 8

Rühma number	Turukapitalisatsioon	Majandus	Sektor	Aktsia hetkehinna riskikaal (protsendipunktid)	Aktsia repomäära riskikaal (protsendipunktid)
1	Suur	Tärv turumajandus	Tarbekaubad teenused, transport ladustamine,	ja ja 55 %	0,55 %

		haldus- ja abitegevused, tervishoid, kommunaalteen- võtte	
2		Telekommunikatsi- oon, tööstus	60 % 0,60 %
3		Toormed, energeetika, põllumajandus, tootmine ja maavarade kaevandamine	45 % 0,45 %
4		Finantssektori äriühingud, mille hulka kuuluvad riiklikult tagatud finantssektori äriühingud, kinnisvara tegevused ja tehnoloogia	55 % 0,55 %
5	Arenenud majandus	Tarbekaubad ja teenused, ja transport ja ladustamine, haldus- ja abitegevused, tervishoid, kommunaalteen- võtte	30 % 0,30 %
6		Telekommunikatsi- oon, tööstus	35 % 0,35 %
7		Toormed, energeetika, põllumajandus, tootmine ja maavarade kaevandamine	40 % 0,40 %
8		Finantssektori äriühingud, mille hulka kuuluvad riiklikult tagatud finantssektori äriühingud,	50 % 0,50 %

			kinnisvara tegevused ja tehnoloogia
9	Väike	Tärvav turumajan dus	Kõik rühma numbrite 1, 2, 3 ja 4 all kirjeldatud sektorid 70 % 0,70 %
10		Arenenud majandus	Kõik rühma numbrite 5, 6, 7 ja 8 all kirjeldatud sektorid 50 % 0,50 %
11	Muu sektor		70 % 0,70 %

2. Käesoleva artikli kohaldamisel täpsustab EBA vastavalt artiklile 325be, mida tähendavad väike ja suur turukapitalisatsioon.
3. EBA koostab käesoleva artikli kohaldamise eesmärgil regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada, mida tähendavad tärvavad turu- ja arenenud majandused.
EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile [hiljemalt viisteist kuud pärast käesoleva määruse jõustumist].
Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.
4. Sektorile riskipositsiooni määramisel tuginevad krediidasutused liigitusele, mida tavaliselt kasutatakse turul emitentide rühmitamiseks tööstusharu põhjal. Krediidasutused määravad lõike 1 alusel iga emitendi tabeli ühte sektori rühma ja määravad kõik sama tööstusharu emitendid samasse sektorisse. Mis tahes emitendi riskipositsioonid, mida krediidasutus ei saa sellisel viisil sektorile määrata, määratakse rühma 11. Hargmaistest ettevõtjatest aktsia emitendid või multisektoraalsed aktsia emitendid määratakse konkreetsesse rühma kõige olulisema piirkonna ja sektori alusel, milles aktsia emitent tegutseb.

Artikkel 325ar

Aktsiariski rühmasisesed korrelatsioonid

1. Samas rühmas oleva kahe tundlikkuse WS_k ja WS_l vaheline deltariski korrelatsiooniparameetriks ρ_{kl} määratakse 99,90 %, kui üks on tundlikkus aktsia hetkehinna suhtes ja teine on tundlikkus aktsia repomäära suhtes ning kui mõlemad on seotud sama aktsia emitendi nimega.
2. Muudel kui lõikes 1 osutatud juhtudel määratakse samas rühmas oleva kahe aktsia hetkehinna tundlikkuse WS_k ja WS_l vaheline korrelatsiooniparameeter ρ_{kl} järgmiselt:

- (a) 15 % kahe samas rühmas oleva tundlikkuse puhul, mis kuuluvad suure turukapitalisatsiooni ja tärkava turumajanduse alla (rühma number 1, 2, 3 või 4).
 - (b) 25 % kahe samas rühmas oleva tundlikkuse puhul, mis kuuluvad suure turukapitalisatsiooni ja arenenud majanduse alla (rühma number 5, 6, 7 või 8).
 - (c) 7,5 % kahe samas rühmas oleva tundlikkuse puhul, mis kuuluvad väikese turukapitalisatsiooni ja tärkava turumajanduse alla (rühma number 9).
 - (d) 12,5 % kahe samas rühmas oleva tundlikkuse puhul, mis kuuluvad väikese turukapitalisatsiooni ja arenenud majanduse alla (rühma number 10).
3. Samas rühmas oleva kahe aktsia repomäära tundlikkuse WS_k ja WS_l vaheline korrelatsiooniparameeter ρ_{kl} määratakse vastavalt lõikele b
 4. Samas rühmas oleva kahe tundlikkuse WS_k ja WS_l vaheline korrelatsiooniparameeter ρ_{kl} määratakse vastavalt lõikes 2 sätestatud korrelatsioonidele (mis korrutatakse 99,90 %ga), kui üks on tundlikkus aktsia hetkehinna suhtes ja teine on tundlikkus aktsia repomäära suhtes ning mõlemad tundlikkused on seotud aktsia emitendi eri alusvaraga.
 5. Eelnimetatud korrelatsioone ei kohaldata rühma 11 suhtes. Deltariski liitmisvalemi kapitalinõue rühmas 11 võrdub 11. rühmale määratud kaalutud netotundlikkuste absoluutväärtuste summaga:

$$K_{b(\text{bucket } 11)} = \sum_k |WS_k|$$

Artikkel 325as

Aktsiariski rühmadevahelised korrelatsioonid

1. Korrelatsiooniparameetrit γ_{bc} kohaldatakse eri rühmade vahel tundlikkuste liitmise suhtes. See on 15 %, kui kaks rühma kuuluvad rühmadesse 1 kuni 10.
2. Rühma 11 kapitalinõue lisatakse üldisele riskiklassi taseme kapitalile, omamata diversifikatsiooni või riskimaandamise mõju teistele rühmadele.

Artikkel 325at

Kaubariski riskikaalud

Kauba suhtes tundlikkuse riskikaalud on sätestatud järgmises tabelis:

Tabel 9

Rühma number	Rühma nimi	Riskikaal (protsendipunktid)
1	Energeetika – tahked põlevad materjalid	30 %
2	Energeetika – vedelad põlevad materjalid	35 %

3	Energeetika – elekter ja heitkogustega kauplemine	60 %
4	Kaubavedu	80 %
5	Metallid – mitteväärismetallid	40 %
6	Gaasilised põlevad materjalid	45 %
7	Väärismetallid (sealhulgas kuld)	20 %
8	Teravili ja õliseemned	35 %
9	Põllumajandusloomad ja piimatooted	25 %
10	Kulukaubad ja muud põllumajandustooted	35 %
11	Muu kaup	50 %

Artikkel 325au
Kaubariski rühmasisesed korrelatsioonid

1. Korrelatsiooni arvestamise eesmärgil käsitletakse mis tahes kahte kaupa eri kaupadena, kui turul on kaks lepingut, mis erinevad ainult alusvara poolest, mis tuleb kohale toimetada mõlema lepingu alusel.
2. Samas rühmas oleva kahe tundlikkuse WS_k ja WS_l vaheline korrelatsiooniparameeter ρ_{kl} määratakse järgmiselt:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(commodity)} \cdot \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(basis)}$$

kus:

$\rho_{kl}^{(commodity)}$ on 1, kui kaks tundlikkuse k ja l kaupa on identsed, vastasel juhul on see võrdne lõike 3 tabeli rühmasiseste korrelatsioonidega;

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ on 1, kui kaks tundlikkuse k ja l punkti on identsed, vastasel juhul on see 99 %;

$\rho_{kl}^{(basis)}$ on 1, kui kaks tundlikkust on identsed i) kauba lepingu reitinguklassi ja ii) kauba kohaletoimetamise piirkonna poolest, vastasel juhul on see 99,90 %.

3. Rühmasisesed korrelatsioonid $\rho_{kl}^{(commodity)}$ on:

Tabel 10

Rühma number	Rühma nimi	Korrelatsioon (kaup)
--------------	------------	----------------------

1	Energeetika – tahked põlevad materjalid	55 %
2	Energeetika – vedelad põlevad materjalid	95 %
3	Energeetika – elekter ja heitkogustega kauplemine	40 %
4	Kaubavedu	80 %
5	Metallid – mitteväärismetallid	60 %
6	Gaasilised põlevad materjalid	65 %
7	Väärismetallid (sealhulgas kuld)	55 %
8	Teravili ja õliseemned	45 %
9	Põllumajandusloomad ja piimatooted	15 %
10	Kulukaubad ja muud põllumajandustooted	40 %
11	Muu kaup	15 %

Artikkel 325av

Kaubariski rühmadevahelised korrelatsioonid

Eri rühmade vahel tundlikkuste liitmisel määratakse korrelatsiooniparameetrik c :

- (a) 20 %, kui kaks rühma on rühmad numbritega 1 kuni 10;
- (b) 0 %, kui üks kahest rühmast on rühm number 11.

Artikkel 325aw

Valuutariski riskikaalud

- 30 % riskikaalu kohaldatakse kõikide välisvaluuta suhtes olevate tundlikkuste puhul.
- Valuuta riskitegurite riskikaal seoses valuutapaaridega, mis koosnevad eurost ning majandus- ja rahaliidu teises etapis osaleva liikmesriigi valuutast, on lõikes 1 osutatud riskikaal, mis jagatakse $\sqrt{2}$.
- Valuuta riskitegurite riskikaal, mis kuulub kõige likviidsemate valuutapaaride alamkategoriasse, nagu on osutatud artikli 325be lõike 7 punktis c, on lõikes 1 osutatud riskikaal, mis jagatakse $\sqrt{2}$.

Artikkel 325ax
Valuutariski korrelatsioonid

Ühist korrelatsiooniparameetrit γ_{bc} , mis on 60 %, kohaldatakse välisvaluuta suhtes olevate tundlikkuste liitmise suhtes.

ALAJAGU 2
VEGA- JA KUMERUSRISKI KAALUD JA KORRELATSIOONID

Artikkel 325ay
Vega- ja kumerusriski kaalud

1. Alajaos 1 osutatud delta rühmi kohaldatakse vegariski tegurite suhtes.
2. Asjaomase vegariski teguri k (RW_k) riskikaal määratakse kindlaks kui osa selle riskiteguri k nüüdisväärtusest, mis esindab alusvara kaudset volatiilsust, nagu on kirjeldatud 3. jaos.
3. Lõikes 2 osutatud osa tehakse sõltuvaks igat liiki riskiteguri eeldatavast likviidsusest kooskõlas järgmise valemiga:

$$RW_k = (\text{Riskitegur } k \text{ väärtus}) \times \min \left[RW_\sigma \cdot \frac{\sqrt{LH_{risk\ class}}}{\sqrt{10}}; 100\% \right]$$

kus:

RW_σ on 55 %;

$LH_{risk\ class}$ on seadusjärgne likviidsusperiood, mis tuleb iga vegariski teguri kindlaksmääramisel ette näha k . $LH_{risk\ class}$ määratakse vastavalt järgmisele tabelile.

Tabel 11

Riskiklass	$LH_{risk\ class}$
Üldine intressirisk	60
Krediidiriski marginaal (muu kui väärtpaberistamised)	120
Krediidiriski marginaali väärtpaberistamised (korrelatsioonil põhinev kauplemisportfell)	120
Krediidiriski marginaali väärtpaberistamised (mitte korrelatsioonil põhinev kauplemisportfell)	120
Omakapital (suure turukapitalisatsiooniga)	20

Omakapital (väikse turukapitalisatsiooniga)	60
Kaup	120
Valuutarisk	40

4. 1. alajaos deltariski puhul kasutatud rühmi kasutatakse kumerusriski puhul, kui selles peatükis ei ole teisiti kindlaks määratud.
5. Valuuta- ja kumerusriski tegurite puhul on kumerusriski kaalud suhtelised muutused, mis võrduvad 1. alajaos osutatud deltariski kaaludega.
6. Üldise intressimäära, krediidiriski marginaali ja kauba kumerusriski tegurite puhul on kumerusriski kaal iga sellise kõvera kõikide punktide paralleelne muutus, mis põhineb 1. alajaos iga riskiklassi korral suurimal ettenähtud deltariski kaalul.

Artikkel 325az

Vega- ja kumerusriski korrelatsioonid

7. Üldise intressiriski klassi samas rühmas määratakse vegariski tundlikkuste vaheline korrelatsiooniparameeter ρ_{kl} järgmiselt:

$$\rho_{kl} = \min \left[\rho_{kl}^{(option\ maturity)} \cdot \rho_{kl}^{(underlying\ maturity)}; 1 \right]$$

kus:

$\rho_{kl}^{(option\ maturity)}$ on võrdne $e^{-\alpha \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k; T_l\}}}$, kus α on 1 %, T_k ning T_l on nende optsioonide tähtajad, mille puhul tuletatakse vega tundlikkused, väljendatuna aastate arvuna;

$\rho_{kl}^{(underlying\ maturity)}$ on võrdne $e^{-\alpha \frac{|T_k^U - T_l^U|}{\min\{T_k^U; T_l^U\}}}$, kus α on 1 %, T_k^U ning T_l^U on nende optsioonide alusvarade tähtajad, mille puhul tuletatakse vega tundlikkused *are* ja millest arvatakse maha vastavate optsioonide tähtajad, mõlemad väljendatuna aastate arvuna.

8. Muude riskiklasside rühmas määratakse vegariski tundlikkuste vaheline korrelatsiooniparameeter ρ_{kl} järgmiselt:

$$\rho_{kl} = \min \left[\rho_{kl}^{(DELTA)} \cdot \rho_{kl}^{(option\ maturity)}; 1 \right]$$

kus:

$\rho_{kl}^{(DELTA)}$ on võrdne delta rühmasisese korrelatsiooniga, mis vastab rühmale, millesse vegariski tegurid k ja l määratakse.

$\rho_{kl}^{(option\ maturity)}$ vastab lõikes 1 määratletule.

9. Seoses vegariski tundlikkustega riskiklassi rühmade vahel (üldine intressirisk ja muu

kui üldine intressirisk) kasutatakse vegariski puhul samu γ_{bc} korrelatsiooniparameetreid, mis on sätestatud 4. jaos iga riskiklassi delta korrelatsioonide korral.

10. Standardmeetodi puhul ei esine vega- ja deltariski tegurite vahel diversifikatsiooni ega maandamise eelist. Vega- ja deltariski omavahendite nõuded liidetakse kokku tavapärase summeerimise teel.
11. Kumerusriski korrelatsioonid on 1. alajaos osutatud vastavate deltariski korrelatsioonide ρ_{kl} and γ_{bc} ruut.

Peatükk 1b

Sisemudeli meetod

1. JAGU

LUBA JA OMAVAHENDITE NÕUDED

Artikkel 325ba
Luba sisemudelite kasutamiseks

1. Olles kontrollinud, kas krediidasutused ja investeerimisühingud vastavad artiklites 325bi kuni 325bk sätestatud nõuetele, annavad pädevad asutused krediidasutustele ja investeerimisühingutele loa arvutada oma omavahendite nõuded, kasutades sisemudeleid kooskõlas artikliga 325bb kõikide positsioonide portfelli puhul, mida seostatakse kauplemisüksustega, mis vastavad järgmistele nõuetele:
 - (a) kauplemisüksused on asutatud kooskõlas artikliga 104b;
 - (b) kauplemisüksused on täitnud kasumi ja kahjumi jaotuse (edaspidi „kasumi ja kahjumi jaotus“) nõude, mis on sätestatud artiklis 325bh vahetult eelneva 12 kuu puhul;
 - (c) kauplemisüksused on täitnud artikli 325bg lõikes 1 osutatud järeldestamise nõuded vahetult eelneva 250 tööpäeva puhul;
 - (d) nende kauplemisüksuste puhul, millele on määratud vähemalt üks artiklis 325bm osutatud kauplemisportfelli positsioonidest, täidavad kauplemisüksused artiklis 325bn sätestatud nõudeid makseviivituse riski sisemudeli puhul.
2. Krediidasutused ja investeerimisühingud, millele on antud lõikes 1 osutatud luba kasutada oma sisemudeleid iga kauplemisüksuse puhul, peavad pädevatele asutustele aru andma järgmiselt:
 - (a) iganädalane piiramata eeldatava puudujäägi näitaja UES_t , mis on arvutatud kooskõlas lõikega 5 kauplemisüksuse kõikide positsioonide puhul, millest antakse pädevatele asutustele aru iga kuu.
 - (b) igakuised omavahendite nõuded tururiskide puhul, mis on arvutatud kooskõlas selle jaotise peatükiga 1a, nagu käsitletakse krediidasutust või

investeeringisühingut nii, nagu ei oleks talle antud lõikes 1 osutatud luba ning millel on kõik kauplemisüksusega seostatud positsioonid, eraldiseisvalt eraldi portfelliina. Nendest arvutustest antakse pädevatele asutustele aru iga kuu.

3. Krediidiasutus või investeeringisühing, millele on antud lõikes 1 osutatud luba, peab viivitamata teavitama oma pädevaid asutusi sellest, et üks tema kauplemisüksustest ei vasta enam lõikes 1 sätestatud nõuetele. Sellel krediitiasutusel või investeeringisühingul ei lubata enam seda peatükki kohaldada ühegi selle kauplemisüksusega seostatud positsiooni suhtes ning ta arvutab tururiskide puhul omavahendite nõuded kooskõlas peatükis 1a sätestatud lähenemisviisiga kõikide positsioonide puhul, mis on selle kauplemisüksusega seostatud, kõige varasemal aruandekuupäeval ning seni, kuni krediitiasutus või investeeringisühing tõendab pädevatele asutustele, et kauplemisüksus täidab taas kõiki lõikes 1 sätestatud nõudeid.
4. Erandina lõikest 3 võivad pädevad asutused erakorralistel asjaoludel lubada krediitiasutusel või investeeringisühingul kasutada jätkuvalt oma sisemudeleid, et arvutada omavahendite nõuded sellise kauplemisüksuse tururiskide puhul, mis ei vasta enam lõike 1 punktis b või c osutatud tingimustele. Kui pädevad asutused kasutavad seda võimalust, peavad nad EBA-t teavitama ja oma otsust põhjendama.
5. Selliste kauplemisüksustega seostatud positsioonide puhul, mille jaoks krediitiasutusele või investeeringisühingule ei ole antud lõikes 1 osutatud luba, arvutatakse selle krediitiasutuse või investeeringisühingu arvutatud tururiski omavahendite nõuded kooskõlas selle jaotise peatükiga 1a. Kõnealuse arvutuse puhul käsitletakse kõiki neid positsioone eraldiseisvana eraldi portfelliina.
6. Asjaomase kauplemisüksuse puhul tähendab lõike 2 punktis a osutatud piiramata eeldatava puudujäägi näitaja piiramata eeldatavat puudujäägi näitajat, mis on arvutatud kooskõlas artikliga 325bc kõikide positsioonide puhul, mis on seostatud selle kauplemisüksusega ja mida käsitletakse eraldiseisvana eraldi portfelliina. Erandina artiklist 325bd peavad krediitiasutused ja investeeringisühingud täitma iga kauplemisüksuse piiramata eeldatava puudujäägi näitaja arvutamiseks järgmisi nõudeid:
 - (a) asjaomase kauplemisüksuse puhul osalise eeldatava puudujäägi näitaja PES_t^{FC} arvutamisel kasutatav stressiperiood on stressiperiood, mis on kindlaks määratud kooskõlas artikli 325bd lõike 1 punktiga c näitaja PES_t^{FC} määramiseks kõikide kauplemisüksuste puhul, mille suhtes on krediitiasutustele ja investeeringisühingutele antud lõikes 1 osutatud luba;
 - (b) asjaomase kauplemisüksuse puhul osalise eeldatava puudujäägi näitajate PES_t^{RS} ja PES_t^{RC} arvutamisel kohaldatakse tulevaste šokkide stsenaariumeid üksnes kauplemisüksusele määratud positsioonide modelleeritavate

riskitegurite suhtes, mis kuuluvad nende modelleeritavate riskitegurite alamkogumisse, mille krediidasutus või investeerimisühing on valinud kooskõlas artikli 325bd lõike 1 punktiga c näitaja PES_t^{RS} määramiseks kõikide kauplemisüksuste puhul, mille suhtes on krediidasutustele ja investeerimisühingutele antud lõikes 1 osutatud luba.

7. Nende sisemudelite kasutamise oluliseks muutmiseks, mille kasutamiseks on krediidasutusele või investeerimisühingule antud luba, nende sisemudelite kasutamise laiendamiseks, mille kasutamiseks on krediidasutusele või investeerimisühingule antud luba, ning krediidasutuse või investeerimisühingu valitud artikli 325bd lõikes 2 osutatud modelleeritavate riskitegurite alamkogumi oluliseks muutmiseks on vaja selle krediidasutuse või investeerimisühingu pädeva asutuse eraldi luba.

Krediidasutused ja investeerimisühingud teatavad pädevatele asutustele selliste sisemudelite kasutamise kõikidest muudest laiendamisest ja muudatustest, mille kasutamiseks nad on loa saanud.

8. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks:
- (a) tingimused, mille alusel hinnatakse sisemudeli kasutamise laiendamise ja muutmise ning artiklis 325bd osutatud modelleeritavate riskitegurite alamkogumi muutmise olulisust;
 - (b) hindamismetoodika, mille alusel pädevad asutused kontrollivad seda, kas krediidasutus või investeerimisühing vastab artiklites 325bi kuni 370 sätestatud nõuetele;

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [kaks aastat pärast selle määruse jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

9. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et teha üksikasjalikumalt kindlaks erakorralised asjaolud, mille alusel pädevad asutused võivad lubada krediidasutusel või investeerimisühingul kasutada jätkuvalt oma sisemudeleid, et arvutada omavahendite nõuded sellise kauplemisüksuse tururiskide puhul, mis ei vasta enam lõike 1 punktis b või c osutatud tingimustele.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [kuus kuud pärast käesoleva määruse jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 325bb

Omavahendite nõuded sisemudelite kasutamise korral

1. Krediidasutus või investeerimisühing, mis kasutab sisemudelit, arvutab

omavahendite nõuded kõikide selliste kauplemisüksustega seostatud positsioonide portfelli kohta, millele krediidasutusele või investeerimisühingule on antud artikli 325ba lõikes 1 osutatud luba, järgmiste näitajate summana:

- (a) järgmistest väärtustest suurem:
 - (i) artikli 325bc alusel arvutatud krediidasutuse või investeerimisühingu eelmise päeva eeldatava puudujäägi riskinäitaja (ES_{t-1});
 - (ii) artikli 325bc alusel arvutatud eelnenud 60 tööpäeva päevaste eeldatava puudujäägi riskinäitaja väärtuste keskmine (ES^{avg}), korrutatuna korrutusteguriga (m_c) kooskõlas artikliga 325bg;
 - (b) järgmistest väärtustest suurem:
 - (i) krediidasutuse või investeerimisühingu eelmise päeva stressistsenaariumi riskinäitaja, mis on arvutatud kooskõlas käesoleva jaotise 5. jaoga (SS_{t-1});
 - (ii) käesoleva jaotise 5. jao alusel arvutatud eelnenud 60 tööpäeva päevaste stressistsenaariumi riskinäitaja väärtuste keskmine (SS^{avg}).
2. Krediidasutused ja investeerimisühingud, millel on positsioonid kaubeldavates võla- ja omakapitaliinstrumentides, mis kuuluvad makseviivituse riski sisemudeli kohaldamisalasse ja on seostatud lõikes 1 osutatud kauplemisüksustega, peavad täitma täiendavat omavahendite nõuet, mida väljendatakse kui järgmistest väärtustest suuremat:
- (a) kõige viimane makseviivituse riskiga seotud omavahendite nõue, mis on arvutatud vastavalt 3. jaole;
 - (b) punktis a osutatud summade keskmine eelneva 12 nädala jooksul.

2. JAGU

ÜLDNÕUDED

Artikkel 325bc

Eeldatava puudujäägi riskinäitaja

1. Krediidasutused ja investeerimisühingud arvutavad artikli 325bb lõike 1 punktis a osutatud eeldatava puudujäägi riskinäitaja ES_t iga asjaomase kuupäeva t kohta ning iga kauplemisportfelli positsioonide asjaomase portfelli kohta järgmiselt:

$$ES_t = \rho * (UES_t) + (1 - \rho) * \sum_i UES_t^i$$

kus:

i = indeks, mis tähistab viit laia riskitegurite kategooriat, mis on loetletud artikli 325be tabeli 13 esimeses veerus;

UES_t = piiramata eeldatava puudujäägi näitaja, mis on arvutatud järgmiselt:

$$UES_t = PES_t^{RS} * \max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}}, 1\right)$$

UES_t^i = piiramata eeldatava puudujäägi näitaja laia riskitegurite kategooria i puhul, mis on arvutatud järgmiselt:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} * \max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}}, 1\right)$$

ρ = järelevalveline korrelatsioonitegur kõikide laiade riskikategooriate puhul; $\rho = 50\%$;

PES_t^{RS} = osalise eeldatava puudujäägi näitaja, mis arvutatakse kõikide portfellis olevate positsioonide kohta kooskõlas artikli 325bd lõikega 2;

PES_t^{RC} = osalise eeldatava puudujäägi näitaja, mis arvutatakse kõikide portfellis olevate positsioonide kohta kooskõlas artikli 325bd lõikega 3;

PES_t^{FC} = osalise eeldatava puudujäägi näitaja, mis arvutatakse kõikide portfellis olevate positsioonide kohta kooskõlas artikli 325bd lõikega 4;

$PES_t^{RS,i}$ = osalise eeldatava puudujäägi näitaja laia riskitegurite kategooria i puhul, mis arvutatakse kõikide portfellis olevate positsioonide kohta kooskõlas artikli 325bd lõikega 2;

$PES_t^{RC,i}$ = osalise eeldatava puudujäägi näitaja laia riskitegurite kategooria i puhul, mis arvutatakse kõikide portfellis olevate positsioonide kohta kooskõlas artikli 325bd lõikega 3;

$PES_t^{FC,i}$ = osaline eeldatava puudujäägi näitaja laia riskitegurite kategooria i puhul, mis arvutatakse kõikide portfellis olevate positsioonide kohta kooskõlas artikli 325bd lõikega 4.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad tulevaste šokkide stsenaariumeid üksnes teatava modelleeritavate riskitegurite kogumi puhul, mida kohaldatakse iga osalise eeldatava puudujäägi näitaja suhtes, nagu on sätestatud artiklis 325bd, kui nad eeldatava puudujäägi riskinäitaja arvutamiseks kooskõlas lõikega 1 määravad kindlaks iga osalise eeldatava puudujäägi näitaja.
3. Kui vähemalt ühel portfelli tehingul on vähemalt üks modelleeritav riskitegur, mis on paigutatud laia riskitegurite kategooriasse i kooskõlas artikliga 325be, peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutama piiramata eeldatava puudujäägi näitaja laia riskitegurite kategooria i kohta ning lisama selle lõikes 2 osutatud eeldatava puudujäägi riskinäitaja valemisse.

Artikkel 325bd
Osalise eeldatava puudujäägi arvutused

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad arvutama kõik artikli 325bc lõikes 1 osutatud osalise eeldatava puudujäägi näitajad järgmiselt:

- (a) osalise eeldatava puudujäägi näitajate päevased arvutused;
- (b) 97,5 protsentiili juures, ühesuunaline usaldusvahemik;
- (c) kauplemisportfelli positsioonide asjaomase portfelli puhul arvutab krediidiasutus või investeerimisühing osalise eeldatava puudujäägi näitaja ES_t aja t korral järgmise valemi kohaselt:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j \geq 2} \left(PES_t(T, j) * \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}} \right)^2}$$

j = indeks, mis tähistab viit likviidsusperioodi, mis on loetletud tabeli 1 esimeses veerus;

LH_j = tabelis 1 esitatud likviidsusperioodide j pikkus päevades;

T = kaks alusperioodi, mille puhul $T = 10$ päeva;

$PES_t(T)$ = osalise eeldatava puudujäägi näitaja, mis määratakse kindlaks, kohaldades kümnapäevase perioodiga tulevaste šokkide stsenaariumeid, üksnes teatava portfelli kuuluvate positsioonide modelleeritavate riskitegurite kogumi suhtes, mis on sätestatud lõigetes 2, 3 ja 4 iga osalise eeldatava puudujäägi näitaja jaoks, millele on osutatud artikli 325bc lõikes 2.

$PES_t(T, j)$ = osalise eeldatava puudujäägi näitaja, mis määratakse kindlaks, kohaldades kümnapäevase perioodiga tulevaste šokkide stsenaariumeid üksnes teatava portfelli kuuluvate positsioonide modelleeritavate riskitegurite kogumi suhtes, mis on sätestatud lõigetes 2, 3 ja 4 iga osalise eeldatava puudujäägi näitaja jaoks, millele on osutatud artikli 325bc lõikes 2 ning mille tegelik likviidsusperiood, mis on määratud kindlaks kooskõlas artikli 325be lõikega 2, on võrdne LH_j -ga või sellest pikem.

Tabel 1

Likviidsusperiood j	Likviidsusperioodi j pikkus (päevades)
1	10
2	20
3	40
4	60

5	120
---	-----

2. Artikli 325bc lõikes 2 osutatud osalise eeldatava puudujäägi näitajate PES_t^{RS} ja $PES_t^{RS,i}$ arvutamiseks peavad krediidasutused ja investeerimisühingud lisaks lõikes 1 sätestatud nõuetele vastama järgmistele nõuetele:

- (a) näitaja PES_t^{RS} arvutamisel kohaldavad krediidasutused ja investeerimisühingud tulevaste šokkide stsenaariumeid üksnes sellise portfelli kuuluvate positsioonide modelleeritavate riskitegurite alamkogumi suhtes, mille krediidasutus või investeerimisühing on valinud ning mis vastab pädevate asutuste nõuetele, nii et aja t jooksul on täidetud järgmine tingimus, kusjuures summa arvutatakse eelneva 60 tööpäeva kohta:

$$\frac{1}{60} * \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75\%$$

Krediidasutus või investeerimisühing, mis ei vasta enam selle punkti esimeses lõigus osutatud nõudele, peab pädevaid asutusi sellest viivitamata teavitama ning modelleeritavate riskitegurite alamkogumit selle nõude täitmiseks kahe nädala jooksul ajakohastama. Kui see krediidasutus või investeerimisühing ei ole kahe nädala pärast seda nõuet täitnud, asub ta taas kasutama peatükis 1a sätestatud lähenemisviisi, et arvutada tururiskidega seotud omavahendite nõudeid samade kauplemisüksuste jaoks, kuni see krediidasutus või investeerimisühing suudab pädevale asutusele tõendada, et ta täidab selle punkti esimeses alapunktis sätestatud nõuet;

- (b) näitaja $PES_t^{RS,i}$ arvutamisel kohaldavad krediidasutused ja investeerimisühingud tulevaste šokkide stsenaariumeid üksnes selle portfelli kuuluvate positsioonide modelleeritavate riskitegurite alamkogumi suhtes, mille krediidasutus või investeerimisühing on punkti a kohaldamisel valinud ning mis on paigutatud laia riskitegurite kategooriasse i kooskõlas artikliga 325be;
- (c) punktides a ja b osutatud modelleeritavate riskitegurite suhtes kohaldatavate tulevaste šokkide stsenaariumide kindlaksmääramisel kasutatavaid sisendandmeid kalibreeritakse ajalooliste andmetega alates finantsstressi katkematust 12kuulisest perioodist, mille määrab kindlaks krediidasutus või investeerimisühing näitaja PES_t^{RS} väärtuse maksimeerimiseks. Krediidasutused ja investeerimisühingud peavad selle stressiperioodi kindlaksmääramise vähemalt kord kuus läbi vaatama ning teavitama selle läbivaatamise tulemustest pädevaid asutusi. Kõnealuse stressiperioodi tuvastamiseks peavad krediidasutused ja investeerimisühingud kasutama vaatlusandmeid vähemalt alates 1. jaanuarist 2007 kooskõlas pädevate asutuste nõuetega;
- (d) näitaja $PES_t^{RS,i}$ sisendandmeid mudelisse kalibreeritakse 12kuulise stressiperioodiga, mille krediidasutus või investeerimisühing on punkti c jaoks

kindlaks määratud.

3. Artikli 325bc lõikes 2 osutatud osalise eeldatava puudujäägi näitajate PES_t^{RC} ja $PES_t^{RC,i}$ arvutamiseks peavad krediidasutused ja investeerimisühingud lisaks lõikes 1 sätestatud nõuetele vastama järgmistele nõuetele:
 - (a) PES_t^{RC} arvutamisel kasutavad krediidasutused ja investeerimisühingud tulevaste šokkide stsenaariumeid üksnes lõike 3 punktis a osutatud portfellis olevate positsioonide modelleeritavate riskitegurite alamkogumi suhtes;
 - (b) $PES_t^{RC,i}$ arvutamisel kasutavad krediidasutused ja investeerimisühingud tulevaste šokkide stsenaariumeid üksnes lõike 3 punktis a osutatud portfellis olevate positsioonide modelleeritavate riskitegurite alamkogumi suhtes;
 - (c) punktides a ja b osutatud modelleeritavate riskitegurite suhtes kohaldatavate tulevaste šokkide stsenaariumide kindlaksmääramisel kasutatavaid sisendandmeid kalibreeritakse ajalooliste andmetega eelmisest 12kuulisest perioodist. Neid andmeid ajakohastatakse vähemalt kord kuus.
4. Artikli 325bc lõikes 2 osutatud osalise eeldatava puudujäägi näitajate PES_t^{FC} ja $PES_t^{FC,i}$ arvutamiseks peavad krediidasutused ja investeerimisühingud lisaks lõikes 1 sätestatud nõuetele vastama järgmistele nõuetele:
 - (a) PES_t^{FC} arvutamisel kasutavad krediidasutused ja investeerimisühingud tulevaste šokkide stsenaariumeid kõikide portfellis olevate positsioonide modelleeritavate riskitegurite suhtes;
 - (b) $PES_t^{FC,i}$ arvutamisel kasutavad krediidasutused ja investeerimisühingud tulevaste šokkide stsenaariumeid kõikide portfellis olevate positsioonide modelleeritavate riskitegurite suhtes, mis on paigutatud laia riskitegurite kategooriasse i kooskõlas artikliga 325be;
 - (c) punktides a ja b osutatud modelleeritavate riskitegurite suhtes kohaldatavate tulevaste šokkide stsenaariumide kindlaksmääramisel kasutatavaid sisendandmeid kalibreeritakse ajalooliste andmetega eelmisest 12kuulisest perioodist. Neid andmeid ajakohastatakse vähemalt kord kuus. Kui krediidasutuse või investeerimisühingu portfelli märkimisväärse arvu selliste modelleeritavate riskitegurite hinna volatiilsus suureneb ulatuslikult, mis ei kuulu lõike 2 punktis a osutatud riskitegurite alamkogumisse, võivad pädevad asutused nõuda, et krediidasutus või investeerimisühing kasutaks lühema perioodi kui eelneva 12 kuu ajaloolisi andmeid, ent see lühem periood ei või olla lühem kui eelnev kuuekuuline periood. Pädevad asutused peavad teavitama EBA igast otsusest, millega nõutakse, et krediidasutus või investeerimisühing kasutaks lühema perioodi kui 12 kuu ajaloolisi andmeid ja põhjendaks seda.
5. Artikli 325bc lõikes 2 osutatud osalise eeldatava puudujäägi näitaja arvutamisel peavad krediidasutused ja investeerimisühingud säilitama nende modelleeritavate riskitegurite väärtused, mille puhul nad ei pea lõigete 2, 3 ja 4 kohaselt kohaldama tulevaste šokkide stsenaariumeid selle osalise eeldatava puudujäägi näitaja suhtes.

6. Erandina lõike 1 punktist a võivad krediidasutused ja investeerimisühingud otsustada arvutada osalise eeldatava puudujäägi näitajad $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ ja $PES_t^{FC,i}$ iga nädal.

Artikkel 325be
Likviidsusperioodid

1. Krediidasutused ja investeerimisühingud peavad määrama nende kauplemisüksustega seostatud positsioonide iga riskiteguri, mille jaoks neile on antud artikli 325ba lõikes 1 osutatud luba või mille puhul on käimas selle loa andmise protsess, ühte tabelis 2 loetletud laiadest riskitegurite kategooriatest, samuti ühte selles tabelis loetletud laiadest riskitegurite alamkategooriatest.
2. Lõikes 1 osutatud positsioonide riskiteguri likviidsusperiood peab olema nende vastavate laiade riskiteguri alamkategooriate likviidsusperiood, kuhu riskitegur on määratud.
3. Erandina lõikest 1 võib krediidasutus või investeerimisühing otsustada asjaomase kauplemisüksuse puhul asendada tabelis 2 loetletud laia riskitegurite alamkategooria likviidsusperioodi ühega tabelis 1 loetletud pikematest likviidsusperioodidest. Kui krediidasutus või investeerimisühing teeb selle otsuse, kohaldatakse pikemat likviidsusperioodi kõikide selle kauplemisüksusega seostatud positsioonide modelleeritavate riskitegurite suhtes, mis on paigutatud sellesse laia riskitegurite alamkategooriasse osalise eeldatava puudujäägi näitajate arvutamiseks kooskõlas artikli 325bd lõike 1 punktiga c.

Krediidasutus või investeerimisühing peab teavitama pädevaid asutusi kauplemisüksustest ja laiadest riski alamkategooriatest, mille puhul ta otsustab kasutada lõikes 1 osutatud käsitlust.

4. Osalise eeldatava puudujäägi näitajate arvutamiseks kooskõlas artikli 325bd lõike 1 punktiga c arvutatakse asjaomase kauplemisportfelli positsiooni asjaomase modelleeritava riskiteguri tegelik likviidsusperiood $EffectiveLH$ järgmiselt:

$$EffectiveLH = \begin{cases} SubCatLH & \text{if } Mat > LH_6 \\ \min \left(SubCatLH, \min_j \{LH_j / LH_j \geq Mat\} \right) & \text{if } LH_1 \leq Mat \leq LH_6 \\ LH_1 & \text{if } Mat < LH_1 \end{cases}$$

kus:

Mat = kauplemisportfelli positsiooni tähtaeg;

SubCatLH = lõike 1 kohaselt kindlaks määratud modelleeritava riskiteguri likviidsusperioodi pikkus;

$\min_j \{LH_j / LH_j \geq Mat\}$ = tabelis 1 loetletud ühe sellise likviidsusperioodi pikkus, mis on kauplemisportfelli positsiooni tähtajale lähim.

5. Valuutapaarid, mis koosnevad eurost ning teisest majandus- ja rahaliidu etapist osa võtva liikmesriigi valuutast, arvatakse tabeli 2 välisvaluuta laias riskitegurite kategoorias kõige likviidsemate valuutapaaride alamkategooriasse.
6. Krediidiasutus või investeerimisühing peab kontrollima lõikes 1 osutatud määramise asjakohasust vähemalt kord kuus.
7. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et üksikasjalikumalt täpsustada järgmine:
 - (d) kuidas krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad lõike 1 kohaldamisel kauplemisportfelli positsioone laiadesse riskitegurite kategooriatesse ja laiadesse riskitegurite alamkategooriatesse;
 - (e) valuutad, mis moodustavad kõige likviidsemate valuutade alamkategooria tabeli 2 intressimäära laias riskitegurite kategoorias;
 - (f) valuutapaarid, mis moodustavad kõige likviidsemate valuutapaaride alamkategooria tabeli 2 välisvaluuta laias riskitegurite kategoorias;
 - (g) suure ja väikese turukapitalisatsiooni määratlus omakapitali hinna ja volatiilsuse alamkategooria puhul tabeli 2 omakapitali laias riskitegurite kategoorias;

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [kuus kuud pärast käesoleva määruse jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Tabel 2

Laiad riskitegurikategooriad	Laiad riskiteguri alamkategooriad	Likviidsusperioodid	Likviidsusperioodi pikkus (päevades)
Intressimäär	Kõige likviidsemad valuutad ja riigi valuuta	1	10
	Muud valuutad (välja arvatud kõige likviidsemad valuutad)	2	20
	Volatiilsus	4	60
	Muud liigid	4	60
Krediidiriski marginaal	Liidu liikmesriikide keskvalitsus, sealhulgas keskpangad	2	20

	Liidu liikmesriikides asutatud krediitiasutuste emiteeritud pandikirjad (investeeringisjärgu krediitireiting)	2	20
	Riigid (investeeringisjärgu krediitireiting)	2	20
	Riigid (kõrge intress)	3	40
	Ettevõtted (investeeringisjärgu krediitireiting)	3	40
	Ettevõtted (kõrge intress)	4	60
	Volatiilsus	5	120
	Muud liigid	5	120
Omakapital	Omakapitali hind (suure turukapitalisatsiooniga)	1	10
	Omakapitali hind (väikse turukapitalisatsiooniga)	2	20
	Volatiilsus (suure kapitalisatsiooniga)	2	20
	Volatiilsus (väikse kapitalisatsiooniga)	4	60
	Muud liigid	4	60
Välisvaluuta	Kõige likviidsemad valuutapaarid	1	10
	Muud valuutapaarid (välja arvatud kõige likviidsemad valuutapaarid)	2	20
	Volatiilsus	3	40
	Muud liigid	3	40
Kaup	Energiahind ja süsinikdioksiidi heitkoguste hind	2	20
	Väärismetallide ja mitteraudmetallide hind	2	20

Muude kaupade hinnad (v.a energiahind, süsinikdioksiidi heitkoguste hind, väärismetallide ja mitteraudmetallide hind)	4	60
Energia volatiilsus ja süsinikdioksiidi heitkoguste volatiilsus	4	60
Väärismetallide ja mitteraudmetallide volatiilsus	4	60
Muude kaupade volatiilsused (v.a energia, süsinikdioksiidi heitkoguste, väärismetallide ja mitteraudmetallide volatiilsus)	5	120
Muud liigid	5	120

Artikkel 325bf
Riskitegurite modelleeritavuse hindamine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad iga kuu hindama kõigi selliste kauplemisüksustega seostatud positsioonide riskitegurite modelleeritavust, mille jaoks neile on antud artikli 325ba lõikes 1 osutatud luba või mille puhul on käimas selle loa andmise protsess.
2. Krediidiasutus või investeerimisühing peab käsitlema kauplemisportfelli positsiooni riskiteguri modelleeritavana, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:
 - (a) krediidiasutus või investeerimisühing on kindlaks teinud vähemalt 24 kontrollitavat hinda, mis seda riskiteguri eelmise 12 kuu jooksul sisaldasid;
 - (b) krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt kooskõlas punktiga a kindlaks tehtud kontrollitavate hindade kahe järjestikuse vaatluse kuupäevade vahel on kuni üks kuu;
 - (c) riskiteguri väärtuse ja krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt kooskõlas punktiga a kindlaks tehtud iga kontrollitava hinna vahel esineb selge ja ilmne seos.
3. Lõike 2 kohaldamisel tähendab kontrollitav hind ühte järgmistest:
 - (a) sellise tegeliku tehingu turuhind, mille üks osalistest krediidiasutus või investeerimisühing oli;

- (b) selle tegeliku tehingu turuhind, mille sõlmisid kolmandad isikud ning mille hind ja kauplemiskuupäev on avalikult kättesaadavad või kolmanda isiku esitatud;
 - (c) kolmanda isiku esitatud spetsiaalsest hinnapakkumisest saadud hind.
- 4. Lõike 3 punktide b ja c kohaldamisel võivad krediidasutused ja investeerimisühingud käsitleda hinda või kolmanda isiku esitatud spetsiaalset hinnapakkumist kontrollitava hinnana, tingimusel et kolmas isik nõustub esitama pädevatele asutustele nõudmise korral tõendeid tehingu või spetsiaalse hinnapakkumise kohta.
 - 5. Krediidasutus või investeerimisühing võib teha kontrollitava hinna lõike 2 punkti a kohaldamisel kindlaks rohkem kui ühe riskiteguri puhul.
 - 6. Krediidasutused ja investeerimisühingud käsitlevad modelleeritavate riskitegurite kombinatsioonist tuletatud riskitegureid modelleeritavatena.
 - 7. Kui krediidasutus või investeerimisühing käsitleb riskitegurit lõike 1 kohaselt modelleeritavana, võib ta kasutada muid andmeid kui kontrollitavad hinnad, mida ta kasutas selle tõendamiseks, et riskitegur on kooskõlas lõikega 2 modelleeritav, et arvutada selle riskiteguri suhtes kohaldatavate tulevaste šokkide stsenaariumeid, eesmärgiga arvutada artiklis 365 osutatud osaline eeldatav puudujääk, kui sisendandmed vastavad artiklis 325bd sätestatud asjaomastele nõuetele.
 - 8. Krediidasutused ja investeerimisühingud käsitlevad mittemodelleeritavana sellist riskitegurit, mis ei vasta kõikidele lõikes 2 sätestatud tingimustele, ning arvutavad selle riskiteguri omavahendite nõuded kooskõlas artikliga 325bl.
 - 9. Krediidasutused ja investeerimisühingud käsitlevad modelleeritavate ja mittemodelleeritavate riskitegurite kombinatsioonist tuletatud riskitegureid mittemodelleeritavatena.
 - 10. Erandina lõikest 2 võivad pädevad ametiasutused lubada krediidasutusel või investeerimisühingul käsitleda kõikidele lõike 2 tingimustele vastavat riskitegurit mittemodelleeritavana vähem kui ühe aasta jooksul.

Artikkel 325bg

Regulatiivsed järeltestimise nõuded ja korruptustegurid

- 1. Igal asjaomasel kuupäeval vastab krediidasutuse või investeerimisühingu kauplemisüksus artikli 325ba lõikes 1 osutatud järeltestimise nõuetele, kui selle kauplemisüksuse puhul ei ületa lõikes 2 osutatud ületamiste arv, mis ilmnes viimase 250 tööpäeva jooksul, ühtegi järgmistest:
 - (a) 12 ületamist VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtuse puhul, mis on arvutatud 99. protsentiilis ühesuunalise usaldusvahemikuga portfelli väärtuse hüpoteetiliste muutuste järeltestimise põhjal;

- (b) 12 ületamist VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtuse puhul, mis on arvutatud 99. protsentiilis ühesuunalise usaldusvahemikuga portfelli väärtuse tegelike muutuste järeltestimise põhjal;
 - (c) 30 ületamist VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtuse puhul, mis on arvutatud 97,5. protsentiilis ühesuunalise usaldusvahemikuga portfelli väärtuse hüpoteetiliste muutuste järeltestimise põhjal;
 - (d) 30 ületamist VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtuse puhul, mis on arvutatud 97,5. protsentiilis ühesuunalise usaldusvahemikuga portfelli väärtuse tegelike muutuste järeltestimise põhjal;
2. Lõike 1 kohaldamisel loendavad krediidasutused ja investeerimisühingud päevaseid ületamisi selle portfelli väärtuse hüpoteetilise ja tegeliku muutuse järeltestimise põhjal, mis koosneb kõikidest kauplemisüksusega seostatud positsioonidest. Ületamine tähendab selle portfelli väärtuse ühepäevast muutust, mis ületab seonduva VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtuse, mis on arvutatud krediidasutuse või investeerimisühingu sisemudeliga kooskõlas järgmiste nõuetega:
- (a) ühepäevane hoidmisaeg;
 - (b) tulevaste šokkide stsenaariumeid kohaldatakse artikli 325bh lõikes 3 osutatud ning artikli 325bf kohaselt modelleeritavana käsitletavate kauplemisüksuse positsioonide riskitegurite suhtes;
 - (c) modelleeritavate riskitegurite suhtes kohaldatavate tulevaste šokkide stsenaariumide kindlaksmääramisel kasutatavaid sisendandmeid kalibreeritakse ajalooliste andmetega eelmisest 12kuulisest perioodist. Neid andmeid ajakohastatakse vähemalt kord kuus;
 - (d) kui selles artiklis ei ole teisiti sätestatud, põhineb krediidasutuse või investeerimisühingu sisemudel samadel modelleerimiseeldustel kui need, mida kasutati artikli 325bb lõike 1 punktis a osutatud eeldatava puudujäägi riskinäitaja arvutamiseks.
3. Krediidasutused ja investeerimisühingud loendavad lõikes 2 osutatud ületamisi kooskõlas järgmisega:
- (a) portfelli väärtuse hüpoteetiliste muutuste järeltestimine põhineb portfelli päevalõpuväärtuse ja selle järgmise päeva lõppväärtuse võrdlemisel, eeldusel et positsioonid ei muutu;
 - (b) portfelli väärtuse tegelike muutuste järeltestimine põhineb portfelli päevalõpuväärtuse ja selle järgmise päeva tegeliku lõppväärtuse võrdlemisel, jättes arvesse võtmata lõivud, komisjonitasud ja netointressitulu;
 - (c) ületamist loendatakse igal päeval, mil krediidasutus või investeerimisühing ei ole võimeline hindama portfelli väärtust või ei suuda arvutada lõikes 1 osutatud VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtust;
4. Krediidasutus või investeerimisühing arvutab kooskõlas lõigetega 5 ja 6

artiklis 325bb osutatud korrutusteguri (m_c) kõikide nende kauplemisüksustega seostatud positsioonide portfelli puhul, mille jaoks talle on antud artikli 325ba lõikes 1 osutatud luba. Seda arvutust ajakohastatakse vähemalt kord kuus.

5. Korrutustegur (m_c) on väärtuse 1,5 ja lisandi 0–0,5 summa kooskõlas tabeliga 3. Lõikes 4 osutatud portfelli puhul arvutatakse see lisand viimase 250 tööpäeva jooksul toimunud ületamiste arvu järgi, mida tõendab krediidasutuse või investeerimisühingu poolt kooskõlas selle lõike punktiga a arvutatud VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtuse järeltestimine vastavalt järgmistele tingimustele:

- (a) ületamine tähendab portfelli väärtuse ühepäevast muutust, mis ületab seonduva VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtuse, mis on arvutatud krediidasutuse või investeerimisühingu sisemudeliga kooskõlas järgmiste nõuetega:
 - (i) ühepäevane hoidmisaeg;
 - (ii) 99. protsentiil, ühesuunaline usaldusvahemik;
 - (iii) tulevaste šokkide stsenaariumeid kohaldatakse artikli 325bh lõikes 3 osutatud ning artikli 325bf kohaselt modelleeritavana käsitletavate kauplemisüksuste positsioonide riskitegurite suhtes;
 - (iv) modelleeritavate riskitegurite suhtes kohaldatavate tulevaste šokkide stsenaariumide kindlaksmääramisel kasutatavaid sisendandmeid kalibreeritakse ajalooliste andmetega eelmisest 12kuulisest perioodist. Neid andmeid ajakohastatakse vähemalt kord kuus;
 - (v) kui selles artiklis ei ole teisiti sätestatud, põhineb krediidasutuse või investeerimisühingu sisemudel samadel modelleerimiseeldustel kui need, mida kasutati artikli 325bb lõike 1 punktis a osutatud eeldatava puudujäägi riskinäitaja arvutamiseks.
- (b) ületamiste arv võrdub ületamiste kõige suurema arvuga portfelli väärtuse hüpoteetiliste ja tegelike muutuste põhjal;
- (c) päevaste ületamiste loendamisel peavad krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldama lõike 3 sätteid.

Tabel 3

Ületamiste arv	Lisand
Vähem kui 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33

8	0,38
9	0,42
Üle 9	0,50

6. Pädevad asutused võivad piirduda lisandi puhul lisandiga, mis saadakse hüpoteetiliste muutuste järeltestimise kohastest ületamistest, kui tegelike muutuste järeltestimise kohaste ületamiste arv ei tulene sisemudeli puudustest.
7. Pädevad asutused peavad jälgima lõikes 4 osutatud korrutusteguri asjakohasust või kauplemisüksuse vastavust lõikes 1 osutatud järeltestimise nõuetele. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad viivitamata ja igal juhul hiljemalt viie tööpäeva jooksul alates ületamistest teavitama pädevaid asutusi ületamistest, mis tulenevad nende järeltestimise kavast, ning esitama nende ületamiste selgitused.
8. Erandina lõigetest 2 ja 5 võivad pädevad asutused lubada krediidiasutusel või investeerimisühingul mitte loendada ületamist, kui tema portfelli väärtuse ühepäevane muutus ületab seonduva VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtuse, mis on arvutatud selle krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemudeliga, mis on seostatav mittemodelleeritava riskiteguriga. Selleks peab krediidiasutus või investeerimisühing põhjendama pädevatele asutustele, et kooskõlas artikliga 325bl selle mittemodelleeritava riskiteguri jaoks arvutatud stressistsenaariumi riskinäitaja on suurem kui krediidiasutuse või investeerimisühingu portfelli väärtuse ja seonduva VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtuse positiivne erinevus.
9. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata täiendavalt kindlaks tehnilised elemendid, mis hõlmatakse käesoleva artikli kohaldamisel krediidiasutuse või investeerimisühingu portfelli väärtuse tegelike ja hüpoteetiliste muutuste hulka.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [kuus kuud pärast käesoleva määruse jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 325bh

Kasumi ja kahjumi jaotamise nõue

1. Igal asjaomasel kuul vastab krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisüksus artikli 325ba lõike 1 kohaldamisel kasumi ja kahjumi jaotamise nõuetele, kui see kauplemisüksus vastab käesolevas artiklis sätestatud nõuetele.
2. Kasumi ja kahjumi jaotamise nõue tagab, et kauplemisüksuse portfelli väärtuse teoreetilised muutused on krediidiasutuse või investeerimisühingu

riskimõõtmismudelile tuginedes piisavalt lähedased kauplemisüksuse portfelli väärtuse hüpoteetilistele muutustele krediidasutuse või investeerimisühingu hinnastamismudelile tuginedes.

3. Krediidasutuse või investeerimisühingu vastavusega kasumi ja kahjumi jaotamise nõudele kaasneb asjaomase kauplemisüksuse iga positsiooni puhul riskitegurite täpse loetelu tuvastamine, mida peetakse asjakohaseks, et kontrollida, kas krediidasutus või investeerimisühing vastab artiklis 325bg sätestatud järetestamise nõudele.
4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata täiendavalt kindlaks:

- (a) võttes arvesse rahvusvahelisi regulatiivseid arengusuundi, tehnilised kriteeriumid, mis tagavad selle, et kauplemisüksuse portfelli väärtuse teoreetilised muutused on lõike 2 kohaldamisel piisavalt lähedased kauplemisüksuse portfelli väärtuse hüpoteetilistele muutustele;
- (b) tehnilised elemendid, mis hõlmatakse selle artikli kohaldamisel kauplemisüksuse portfelli väärtuse teoreetiliste ja hüpoteetiliste muutuste hulka.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [kuus kuud pärast käesoleva määruse jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 325bi *Nõuded riskimõõtmisele*

1. Krediidasutused ja investeerimisühingud, mis kasutavad sisest riskimõõtmismudelit, mida kasutatakse omavahendite nõuete arvutamiseks tururiskide puhul, nagu on osutatud artiklis 325bb, peavad tagama, et mudel vastab kõikidele järgmistele nõuetele:
 - (a) sisene riskimõõtmismudel peab sisaldama piisaval arvul riskitegureid, mis hõlmavad vähemalt peatüki 1a 3. jao 1. alajaos osutatud riskitegureid, välja arvatud juhul, kui krediidasutus või investeerimisühing tõestab pädevatele asutustele, et nende riskitegurite mitteamvestamine ei avalda olulist mõju artiklis 325bh osutatud kasumi ja kahjumi jaotamise nõude tulemustele. Krediidasutus või investeerimisühing peab suutma selgitada pädevatele asutustele, miks ta on võtnud riskitegurit arvesse oma hinnastamismudelil, aga mitte oma siseses riskimõõtmismudelil;
 - (b) sisene riskimõõtmismudel hõlmab optsioonide ja teiste toodete mittelineaarsust ning korrelatsiooniriski ja alusriski. Riskitegurite asendajad osutuvad tegeliku positsiooni puhul sobivaks;
 - (c) sisene riskimõõtmismudel sisaldab riskitegurite kogumit, mis vastavad kõikide nende valuutade intressimääradele, milles krediidasutusel või investeerimisühingul on intressimääratundlikke bilansisiseseid või -väliseid

positsioone. Krediidiasutus või investeerimisühing modelleerib intressikõverad, kasutades mõnda üldtunnustatud meetodit. Peamiste valuutade ja turgude oluliste intressimäärariskide positsioonide puhul jagatakse intressikõver vähemalt kuude lõpptähtaja vööndisse, et mõõta intressimäärade volatiilsuse muutusi intressikõveral, ning intressikõvera modelleerimisel kasutatavate riskitegurite arv peab olema proportsionaalne krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisstrateegia laadi ja keerukusega. Mudel hõlmab ka eri intressikõverate muutuste mittetäielikust korrelatsioonist tulenevat riski;

- (d) siseses riskimõõtmismudelil võetakse arvesse riskitegureid, mis on seotud kullaga või erinevate välisvaluutadega, milles krediidiasutuse või investeerimisühingu positsioonid on nomineeritud. Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate puhul võetakse arvesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja tegelikke välisvaluutapositsioone. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad investeerimiseks loodud ettevõtja välisvaluutapositsiooni arvessevõtmisel tugineda kolmanda isiku aruannetele, kui on piisavalt alust olla veendunud nende aruannete usaldusväärsuses. Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja välisvaluutapositsioonid, millest krediidiasutus või investeerimisühing ei ole teadlik, tuleb eraldada sisemudelite meetodist ning neid tuleb käsitleda vastavalt selle jao peatükile 1a;
- (e) sisene riskimõõtmismudel sisaldab eraldi riskitegurit vähemalt iga aktsiaturu suhtes, kus krediidiasutusel või investeerimisühingul on olulisi positsioone. Modelleerimistehnika keerukus peab olema proportsionaalne krediidiasutuse või investeerimisühingu tegevuse olulisusega aktsiaturgudel. Mudel peab hõlmama vähemalt üht riskitegurit, mis mõõdab aktsiahindade süsteemseid muutusi ning selle riskiteguri sõltuvust individuaalsete riskiteguritega igal aktsiaturul. Aktsiaturgudega seotud oluliste riskipositsioonide puhul hõlmab mudel vähemalt üht idiosünkraatilist riskitegurit iga omakapitali investeringute riskipositsiooni kohta;
- (f) sisene riskimõõtmismudel kasutab eraldi riskitegurit vähemalt iga kauba puhul, kus krediidiasutusel või investeerimisühingul on märkimisväärsed positsioone, välja arvatud juhul, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on kogu tema kauplemistegevusega võrreldes väike kaupadega seotud koondriskipositsioon, mille puhul on iga laia kaubaliigi puhul aktsepteeritav eraldi riskitegur. Kaubaturgudel olevate oluliste riskipositsioonide puhul peab mudel hõlmama riski, mis tuleneb sarnaste, kuid mitte identsete kaupade hinnaliikumiste ebatäiuslikust korrelatsioonist, lõpptähtaegade mittevastavusest tulenevat forvardhindade muutumise riski ning kauba otsesest omandiõigusest tulenevat preemiat tuletisinstrumentide ja sularahapositsiooni vahel;
- (g) asendajad peavad olema piisavalt konservatiivsed ning neid tuleb kasutada üksnes siis, kui kättesaadavad andmed on ebapiisavad, sealhulgas stressiperioodi jooksul;
- (h) valikulisust sisaldavate instrumentide volatiilsusriskide oluliste riskipositsioonide puhul peab riskimõõtmismudel mõõtma varjatud volatiilsuste sõltuvust täitmishindade ja optsioonide tähtaegade järgi.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada empiirilisi korrelatsioone

laiades riskitegurite kategooriates ning artikli 325bc lõikes 1 osutatud piiramata eeldatava puudujäägi näitaja UES_t arvutamiseks laiades riskitegurite kategooriates üksnes siis, kui krediidasutuse või investeerimisühingu meetod nende korrelatsioonide mõõtmiseks on nõuetekohane, vastab kohaldatavatele likviidsusperioodidele ning seda rakendatakse ühtselt.

Artikkel 325bj
Kvalitatiivsed nõuded

1. Mis tahes sisene riskimõõtmismudel, mida kasutatakse käesoleva peatüki kohaldamisel, peab olema struktuurilt usaldusväärne ning seda tuleb rakendada terviklikult ja see peab vastama kõikidele järgmistele kvalitatiivsetele nõuetele:
 - (a) tururiskide omavahendite nõuete arvutamiseks kasutatav mis tahes sisene riskimõõtmismudel on krediidasutuse või investeerimisühingu igapäevase riskijuhtimise protsessi lahutamatu osa ning selle alusel teavitatakse riskipositsioonidest kõrgemat juhtkonda;
 - (b) krediidasutusel või investeerimisühingul on kauplemisüksustest sõltumatu riskikontrolli üksus, kes annab aru otse kõrgemale juhtkonnale. Üksus vastutab kõigi siseste riskimõõtmismudelite väljatöötamise ja rakendamise eest. Üksus teostab kõigi käesoleva peatüki kohaldamisel kasutatavate sisemudelite algset ja jätkuvat valideerimist ning vastutab üldise riskijuhtimissüsteemi eest. Üksus koostab ja analüüsib igapäevaseid aruandeid tururiskide omavahendite nõuete arvutamiseks kasutatud sisemudeli väljundite kohta ning nende meetmete asjakohasuse kohta, mida tuleb võtta seoses kauplemislimiitidega;
 - (c) krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorgan ja kõrgem juhtkond osalevad aktiivselt riskikontrolli protsessis ning riskikontrolli üksuse koostatud päevaaruanded vaatatakse läbi sellisel juhtimise tasandil, kus on piisavad volitused vähendada üksikute kauplejate võetud positsioone ning krediidasutuse või investeerimisühingu üldist riskipositsiooni;
 - (d) krediidasutusel või investeerimisühingul peab olema piisavalt töötajaid, kellel on asjakohased oskused, mis vastavad mis tahes siseste riskimõõtmismudelite keerukusele, ning kellel on oskused kauplemise riskijuhtimise, auditi ja *back-office*'i valdkondades;
 - (e) krediidasutusel või investeerimisühingul peavad olema dokumenteeritud sisepõhimõtted, -menetlused ja -kontrollid, et jälgida mis tahes sisese riskimõõtmismudeli üldist toimimist ning tagada sellele vastavus;
 - (f) mis tahes sisese riskimõõtmismudeli puhul on võimalik tõendada, et selle mudeliga on riske mõõdetud piisava täpsusega;
 - (g) krediidasutus või investeerimisühing peab kasutama sageli ranget stressitestimise kava, sealhulgas vastupidiseid stressiteste, mis hõlmavad mis tahes sisest riskimõõtmismudelit. Nende stressitestide tulemused peab tippjuhtkond vähemalt kord kuus läbi vaatama ning need peavad vastama krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorgani heakskiidetud põhimõtetele

ja limiitidele. Krediidiasutus või investeerimisühing peab võtma asjakohaseid meetmeid, kui nende stressitestide tulemused näitavad ulatuslikke kahjumeid, mis tulenevad krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemistegevusest teatavatel asjaoludel;

- (h) krediidiasutus või investeerimisühing peab läbi viima mis tahes siseste riskimõõtmismudelite sõltumatu läbivaatamise kas oma korrapärase siseauditi protsessi osana või volitades kolmandast isikust ettevõtjat seda läbivaatamist tegema, kooskõlas pädevate asutuste nõuetega.

Punkti h kohaldamisel tähendab kolmandast isikust ettevõtja ettevõtjat, mis osutab auditi- või konsultatsiooniteenuseid krediidiasutustele ja investeerimisühingutele ning millel on piisavalt oskuslikud töötajad kauplemistegevusega seotud tururiskide valdkonnas.

- 2. Lõike 1 punktis h osutatud läbivaatamine hõlmab nii kauplemisüksuste kui ka sõltumatu riskikontrolliüksuse tegevust. Krediidiasutus või investeerimisühing peab oma üldise riskijuhtimisprotsessi vähemalt kord aastas läbi vaatama. Selle läbivaatamise käigus tuleb hinnata järgmist:

- (a) riskijuhtimissüsteemi ja -protsessi dokumenteerituse ning riskikontrolli üksuse korralduse asjakohasus;
- (b) riskinäitajate arvessevõtmine igapäevasel riskijuhtimisel ja juhtimisteabesüsteemi terviklikkus;
- (c) protsessid, mida krediidiasutus või investeerimisühing rakendab *front office*'i ja *back office*'i töötajate kasutatavate riskihinnastamismudelite ja hindamissüsteemide heakskiitmiseks;
- (d) mudeliga hõlmatud riskide ulatus, riskimõõtmisüsteemi täpsus ja asjakohasus ning siseses riskimõõtmismudelites tehtavate oluliste muudatuste valideerimine;
- (e) positsioone käsitlevate andmete täpsus ja täielikkus, volatiilsus- ja korrelatsioonieelduste täpsus ja asjakohasus, hindamis- ja riskitundlikkusarvutuste täpsus ning andmete asendajate loomise meetodite täpsus ja asjakohasus, kui kättesaadavad andmed on selles peatükis sätestatud nõuete täitmiseks ebapiisavad;
- (f) kontrolliprotsess, mida krediidiasutus või investeerimisühing rakendab oma mis tahes sisemistes riskimõõtmismudelites kasutatavate andmeallikate järjepidevuse, ajakohasuse ja usaldusväärsuse ning sõltumatuse hindamiseks;
- (g) kontrolliprotsess, mida krediidiasutus või investeerimisühing kasutab, et hinnata sellise järetestimise ning kasumi ja kahjumi jaotamise nõudeid, mida kasutatakse selleks, et hinnata siseste riskimõõtmismudelite täpsust;
- (h) kui läbivaatamise viib läbi kolmandast isikust ettevõtja kooskõlas lõike 1 punktiga h, siis kontrollimine, kas artiklis 325bk sätestatud sisene valideerimisprotsess täidab oma eesmärgi.

- 3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad ajakohastama tehnikaid ja tavasid, mida nad kasutavad käesoleva peatüki kohaldamisel siseste riskimõõtmismudelite

puhul, kooskõlas uute tehnikate väljakujunemisega ning parimate tavade, mis seoses nende siseste riskimõõtmismudelitega arenevad.

Artikkel 325bk
Sisemine valideerimine

1. Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel peavad olema kasutusel protsessid, millega tagatakse, et nende mis tahes sisemise riskimõõtmismudeli, mida kasutatakse käesoleva peatüki kohaldamisel, on nõuetekohaselt valideerinud sobiva kvalifikatsiooniga isikud, kes ei ole seotud sisemudelite väljatöötamisega, et tagada nende mudelite struktuuriline usaldusväärsus ja kõikide oluliste riskide nõuetekohane katvus.
2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teevad lõikes 1 osutatud valideerimise järgmistel asjaoludel:
 - (a) kui mis tahes sisene riskimõõtmismudel on esialgu välja töötatud ning selles mudelis tehakse märkimisväärsed muudatusi;
 - (b) korrapäraste ajavahemike järel ning eelkõige siis, kui turul on toimunud olulised struktuursed muutused või on muutunud portfelli koosseis, mis võib põhjustada selle, et sisemine riskimõõtmismudel ei vasta enam eesmärgile.
3. Krediidiasutuse või investeerimisühingu mis tahes sisese riskimõõtmismudeli valideerimine ei või piirduda järeltestimise ning kasumi ja kahjumi jaotamise nõuetega, vaid peab hõlmama vähemalt järgmist:
 - (a) testid, et kontrollida, kas sisemudeli aluseks olevad eeldused on asjakohased ega põhjusta riskide ala- või ülehindamist;
 - (b) enda sisemudeli valideerimise testid, sealhulgas järeltestimised lisaks regulatiivsetele järeltestimise programmidele seoses oma portfelli riskide ja struktuuriga;
 - (c) hüpoteetiliste portfelli kasutamine, tagamaks, et sisese riskimõõtmismudeliga võib selgitada teatavaid võimalikke ilmnevaid struktuuritegureid, näiteks olulisi alusriske ja kontsentratsiooniriske või riskitegurite kasutamisega seotud riske.

Artikkel 325bl
Stressistsenaariumi riskinäitaja arvutamine

1. Ajal t peab krediidiasutus või investeerimisühing arvutama stressistsenaariumi riskinäitaja asjaomase portfelli kauplemisportfelli positsioonide kõikide mittemodelleeritavate riskitegurite kohta järgmiselt:

$$SS_t = \sqrt{\sum_m ICSS_t^m(t)} + \sum_l SS_t^l(t)$$

kus:

m = indeks, mis tähistab kõiki

mittemodelleeritavaid riskitegureid, mis esindavad idiosünkraatilist riski, mis on määratud krediidiriski marginaali laia riskitegurite kategooriasse kooskõlas artikli 325be lõikega 1 ning mille puhul krediidasutus või investeerimisühing on pädevate asutuste nõuetele vastavalt tõendanud, et need riskitegurid ei ole korrelatsioonis;

l = indeks, mis tähistab kõiki portfellis olevate positsioonide mittemodelleeritavaid riskitegureid, v.a need, mis on tähistatud indeksiga m ;

$ICSS_t^m$ = mittemodelleeritava riskiteguri m stressistsenaariumi riskinäitaja, mis on kindlaks määratud kooskõlas lõigetega 2 ja 3;

SS_t^l = mittemodelleeritava riskiteguri l stressistsenaariumi riskinäitaja, mis on kindlaks määratud kooskõlas lõigetega 2 ja 3;

2. Asjaomase mittemodelleeritava riskiteguri stressistsenaariumi riskinäitaja tähendab kahjumit, mida kantakse selle portfelli kõikides kauplemisportfelli positsioonides, mis hõlmab mittemodelleeritavat riskitegurit, kui selle riskiteguri suhtes kohaldatakse tulevase šoki äärmuslikku stsenaariumit.
3. Krediidasutused ja investeerimisühingud peavad kooskõlas pädevate asutuste nõuetega määrama kindlaks tulevaste šokkide asjakohased äärmuslikud stsenaariumid kõikide modelleeritavate riskitegurite kohta.
4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, millega täpsustatakse üksikasjalikumalt järgmine:
 - (a) kuidas krediidasutused ja investeerimisühingud määravad kindlaks tulevase šoki äärmusliku stsenaariumi, mida kohaldatakse mittemodelleeritavate riskitegurite suhtes, ning kuidas nad kohaldavad seda tulevase šoki äärmuslikku stsenaariumit nende riskitegurite suhtes;
 - (b) selline tulevase šoki regulatiivne äärmuslik stsenaarium iga artikli 325be tabelis 2 loetletud laia riskitegurite alamkategooria puhul, mida krediidasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada, kui nad ei saa tulevase šoki äärmuslikku stsenaariumit kindlaks määrata kooskõlas punktiga a või mida pädevad asutused võivad lasta krediidasutusel või investeerimisühingul kohaldada, kui need asutused ei ole krediidasutuse või investeerimisühingu kindlaksmääratud tulevase šoki äärmusliku stsenaariumiga rahul.

Nende regulatiivsete tehniliste standardite väljatöötamisel võtab EBA arvesse seda, et selles artiklis sätestatud mittemodelleeritava riskiteguri tururiski puhul on omavahendite nõuete tase sama kõrge kui tururiskide omavahendite nõuete tase, mis oleks arvutatud selle peatüki alusel, kui riskitegur oleks modelleeritav.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [kuus kuud pärast käesoleva määruse jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed

tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

2. JAGU

MAKSEVIIVITUSE RISKI SISEMUDEL

Artikkel 325bm

Makseviivituse riski sisemudeli kohaldamisala

5. Kõik krediidasutuse või investeerimisühingu positsioonid, mis on seostatud kauplemisüksustega, mille jaoks krediidasutusele või investeerimisühingule on antud artikli 325ba lõikes 1 osutatud luba, peavad vastama makseviivituse riski omavahendite nõudele, kui positsioonid sisaldavad vähemalt üht riskitegurit, mis on määratud laiadesse riskikategooriatesse „omakapital“ või „krediidiriski marginaal“ kooskõlas artikli 325be lõikega 1. See omavahendite nõue, mis täiendab artikli 325bb lõikes 1 osutatud omavahendite nõuetega mõõdetud riske, arvutatakse krediidasutuse või investeerimisühingu makseviivituse riski sisemudeliga, mis peab vastama selles jaos sätestatud nõuetele.
6. Iga lõikes 1 osutatud positsiooni puhul peab üks kaubeldavate võla- või omakapitaliinstrumentide emitent olema seotud vähemalt ühe riskiteguriga.

Artikkel 325bn

Makseviivituse riski sisemudeli kasutamise luba

1. Pädevad asutused annavad krediidasutusele või investeerimisühingule loa kasutada makseviivituse riski sisemudelit, et arvutada artikli 325bb lõikes 2 osutatud omavahendite nõuded kõikide artiklis 325bm osutatud kauplemisportfelli positsioonide puhul, mis on määratud asjaomasele kauplemisüksusele, tingimusel et makseviivituse riski sisemudel vastab selle kauplemisüksuse puhul artiklitele 325bo, 325bp, 325bq, 325bj ja 325bk.
2. EBA annab artiklite 325bo, 325bp ja 325bq nõuete kohta välja suunised [kaks aastat pärast käesoleva määruse jõustumist].
3. Kui krediidasutuse või investeerimisühingu kauplemisüksus, millele on määratud vähemalt üks artiklis 325bm osutatud kauplemisportfelli positsioon, ei vasta lõikes 1 sätestatud nõuetele, tuleb kõikide selle kauplemisüksuse positsioonide tururiskide omavahendite nõuded arvutada kooskõlas peatükis 1a sätestatud meetodiga.

Artikkel 325bo

Omavahendite nõuded makseviivituse riski korral, kasutades makseviivituse riski sisemudelit

1. Krediidasutused ja investeerimisühingud peavad arvutama makseviivituse riski korral omavahendite nõuded, kasutades makseviivituse riski sisemudelit, kõikide artiklis 325bm osutatud positsioonide portfelli puhul järgmiselt:
 - (a) omavahendite nõuded peavad olema võrdsed VaR meetodiga saadud

riskihinnangu väärtusega, mis mõõdab portfelli turuväärtuse potentsiaalset vähenemist, mille on põhjustanud nende positsioonidega seotud emitentide makseviivitus 99,9 % usaldusvahemikus ühe aasta jooksul;

- (b) punktis a osutatud potentsiaalne vähenemine tähendab positsiooni turuväärtuse otsest või kaudset vähenemist, mille on tinginud emitentide makseviivitus ning mis täiendab mis tahes vähenemisi, mida on positsiooni väärtuse jooksva hindamisel juba arvesse võetud. Aktsiapositsioonide emitentide makseviivitust näitab emitentide aktsiahindade langemine nullini;
 - (c) krediidasutused ja investeerimisühingud määravad kindlaks makseviivituse korrelatsioonid eri emitentide vahel, tuginedes kontseptuaalselt mõistlikule meetodile ja kasutades turu krediidiriski marginaali objektiivseid ajaloolisi andmeid, mis hõlmavad vähemalt kümmet aastat, sealhulgas stressiperioodi, mille krediidasutus või investeerimisühing on koosõlas artikli 325bd lõikega 2 kindlaks teinud. Eri emitentide vaheliste makseviivituste korrelatsioonide arvutamine kalibreeritakse üheaastase ajavahemikuga;
 - (d) makseviivituse riski sisemudel põhineb üheaastase konstantse positsiooni eeldusel.
- 2. Krediidasutused ja investeerimisühingud peavad arvutama omavahendite nõuded makseviivituse riski korral, kasutades lõikes 1 osutatud makseviivituse riski sisemudelit, vähemalt kord nädalas.
 - 3. Erandina lõike 1 punktidest a ja c võib krediidasutus või investeerimisühing asendada üheaastase ajavahemiku kuuekümnepäevase ajavahemikuga aktsiapositsioonide makseviivituse riski arvutamiseks; sel juhul peab aktsiahindade ja makseviivituse tõenäosuste vaheliste makseviivituse korrelatsioonide arvutamine olema koosõlas kuuekümnepäevase ajavahemikuga ning aktsiahindade ja võlakirjade hindade vaheliste makseviivituse korrelatsioonide arvutamine üheaastase ajavahemikuga.

Artikkel 325bp

Riskimaanduste arvessevõtmine makseviivituse riski sisemudelis

- 1. Krediidasutused ja investeerimisühingud võivad lisada oma makseviivituse riski sisemudellisse riskimaandused ning nad võivad arvestada netopositsioone, kui pikad ja lühikesed positsioonid viitavad samale finantsinstrumendile.
- 2. Krediidasutused ja investeerimisühingud võivad oma makseviivituse riski sisemudelis arvesse võtta üksnes riskimaandamise või diversifitseerimise mõju, mis on seotud pikkade ja lühikeste positsioonidega sama võlgniku eri instrumentides või eri väärtpaberites ning pikkade ja lühikeste positsioonidega eri emitentides, üksnes eri instrumentide pikkade ja lühikeste brutopositsioonide eraldi modelleerimisel, sealhulgas eri emitentide vaheliste alusriskide modelleerimisel.
- 3. Krediidasutused ja investeerimisühingute makseviivituse riski sisemudel hõlmab

riskimaanduse lõpptähtaja ja üheaastase perioodi vahelisel ajal ilmnedavad võivad olulisi riske, samuti võimalikke olulisi alusriske riskimaandamise strateegiates toodete, kapitali struktuuris nõudeõiguse järkude, sise- või välisreitingute, lõpptähtaegade, emissiooni kuupäevade ja oma instrumentide muude erinevuste lõikes. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võtavad riskimaandust arvesse üksnes niivõrd, kuivõrd see säilib ka siis, kui võlgnik on lähenemas krediidisündmusele või muule sündmusele.

Artikkel 325bq

Makseviivituse riski sisemudeli erinõuded

1. Artikli 325bn lõikes 1 osutatud makseviivituse riski sisemudel peab suutma modelleerida eri emitentide makseviivitust, samuti mitme emitendi samaaegset makseviivitust ning võtma arvesse selle mudeli kohaldamisalasse kuuluvate positsioonide turuväärtuste makseviivituste mõju. Seetõttu tuleb iga üksiku emitendi makseviivitus modelleerida, kasutades vähemalt kaht liiki süstemaatilisi riskitegureid ja vähemalt üht idiosünkraatilist riskitegurit.
2. Makseviivituse riski sisemudel peab kajastama majandustsüklit, sealhulgas lõikes 1 osutatud sissenõudmismäärade ja süstemaatiliste riskitegurite omavahelist sõltuvust.
3. Makseviivituse riski sisemudel peab kajastama mittelineaarset mõju, mida avaldavad optsioonid ja muud mittelineaarselt käituvad positsioonid seoses hinnamuutustega. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võtavad nõuetekohaselt arvesse ka mudeliriski, mis kaasneb selliste toodetega seotud hinnariskide hindamise ja prognoosimisega.
4. Makseviivituse riski sisemudel põhineb objektiivsetel ja ajakohastatud andmetel.
5. Emitentide makseviivituse simuleerimiseks makseviivituse riski sisemudelis peavad krediidiasutuse või investeerimisühingu makseviivituse tõenäosuse hinnangulised näitajad vastama järgmistele nõuetele:
 - (a) makseviivituse tõenäosuste alammääraks kehtestatakse 0,03 %;
 - (b) makseviivituse tõenäosused põhinevad üheaastasel ajavahemikul, kui käesolevas jaos ei ole sätestatud teisiti;
 - (c) makseviivituse tõenäosuseid mõõdetakse, kasutades üksnes või kombinatsioonis jooksvate turuhindadega makseviivituse andmeid, mis pärinevad vähemalt viie aasta pikkusest ajaloolisest perioodist; makseviivituse tõenäosuseid ei tuletata üksnes jooksvatest turuhindadest;
 - (d) krediidiasutus või investeerimisühing, millele on antud luba hinnata makseviivituse tõenäosuseid kooskõlas III osa II jaotise 3. peatüki 1. jaoga, peab makseviivituse tõenäosuste arvutamiseks kasutama III osa II jaotise 3. peatüki 1. jaos sätestatud meetodit;

- (e) krediidasutus või investeerimisühing, millele ei ole antud luba hinnata makseviivituse tõenäosuseid kooskõlas III osa II jaotise 3. peatüki 1. jaoga, peab välja töötama sisemeetodi või kasutama väliseid allikaid makseviivituse tõenäosuste hindamiseks. Mõlemas olukorras peavad makseviivituse tõenäosuste hinnangud olema kooskõlas selles artiklis sätestatud nõuetega.
6. Emitentide makseviivituse simuleerimiseks makseviivituse riski sisemudelil peavad krediidasutuse või investeerimisühingu hinnangud makseviivitusest tingitud kahjumäära kohta vastama järgmistele nõuetele:
- (a) makseviivitusest tingitud kahjumäära alammääraks kehtestatakse 0 %;
 - (b) makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangud peavad kajastama iga positsiooni nõudeõiguse järku;
 - (c) krediidasutus või investeerimisühing, millele on antud luba hinnata makseviivitusest tingitud kahjumäära kooskõlas III osa II jaotise 3. peatüki 1. jaoga, peab makseviivitusest tingitud kahjumäära arvutamiseks kasutama III osa II jaotise 3. peatüki 1. jaos sätestatud meetodit;
 - (d) krediidasutus või investeerimisühing, millele ei ole antud luba hinnata makseviivitusest tingitud kahjumäära kooskõlas III osa II jaotise 3. peatüki 1. jaoga, peab välja töötama sisemeetodi või kasutama väliseid allikaid makseviivituse tõenäosuste hindamiseks. Mõlemas olukorras peavad makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangud olema kooskõlas selles artiklis sätestatud nõuetega.
7. Osana oma käesoleva peatüki kohaldamisel kasutatavate sisemudelite sõltumatust läbivaatamisest ja valideerimisest, muu hulgas riskimõõtmisüsteemi kohaldamiseks, teevad krediidasutused ja investeerimisühingud kõike järgmist:
- (a) tõendavad, et korrelatsioonide ja hinnamuutuste modelleerimise meetod sobib nende portfelli jaoks, arvestades ka mudeli süstemaatiliste riskitegurite laadi ja kaalu;
 - (b) viivad läbi mitmesugused stressitestid, sealhulgas tundlikkusanalüüsi ja stsenaariumianalüüsi, et hinnata makseviivituse riski sisemudeli kvalitatiivset ja kvantitatiivset õigsust, eriti kontsentratsioonide käsitlemise suhtes. Need testid ei piirdu üksnes varem toimunud sündmuste valikuga;
 - (c) teostab asjakohase kvantitatiivse valideerimise, mis hõlmab asjaomaseid sisemisi modelleerimise võrdlusaluseid.
8. Makseviivituse riski sisemudel kajastab asjakohaselt emitendi kontsentratsioone ning kontsentratsioone, mis võivad stressiolukorras tekkida tooteklasside sees ja vahel.
9. Makseviivituse riski sisemudel on kooskõlas krediidasutuse või investeerimisühingu sisemise riskijuhtimismetoodikaga, mis on ette nähtud kauplemisriskide kindlakstegemiseks, mõõtmiseks ja juhtimiseks.
10. Krediidasutustel ja investeerimisühingutel peavad olema selgelt määratletud

põhimõtted ja menetlused makseviivituse korrelatsiooni eelduste kindlaksmääramiseks eri emitentide vahel kooskõlas artikli 325bo lõikega 2.

11. Krediidiasutused ja investeerimisühingud dokumenteerivad oma sisemudelid nii, et nende korrelatsiooniga seotud ja muud modelleerimise eeldused on pädevatele asutustele läbipaistvad.
12. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks nõuded, millele peavad vastama krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemeetod või välised allikad makseviivituse tõenäosuste või makseviivitusest tingitud kahjumäära hindamiseks kooskõlas lõike 5 punktiga e ja lõike 6 punktiga d.
- EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [15 kuud pärast käesoleva määruse jõustumist].
- Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.“.

- (85) III osa IV jaotise 2. peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

**„2. peatükk
Positsiooniriskide omavahendite nõuded lihtsustatud
standardmeetodi alusel“.**

- (86) III osa IV jaotise 3. peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

**„3. peatükk
Valuutariski omavahendite nõuded lihtsustatud standardmeetodi
alusel“.**

- (87) III osa IV jaotise 4. peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

**„4. peatükk
Kaubariskide omavahendite nõuded lihtsustatud standardmeetodi
alusel“.**

- (88) III osa IV jaotise 5. peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

**„5. peatükk
Omavahendite nõuded, kasutades lihtsustatud sisemudelite
meetodit“.**

- (89) Artikli 384 lõikes 1 asendatakse sissejuhatav osa järgmisega:

„1. Krediidiasutus või investeerimisühing, kes ei arvuta oma vastaspoolte krediidiväärtuse korrigeerimise riski omavahendite nõudeid artikli 383 alusel, arvutab portfelli omavahendite nõuded iga vastaspoolte krediidiväärtuse korrigeerimise riski katmiseks järgmise valemi alusel, võttes arvesse krediidiväärtuse korrigeerimise riskimaandamisi, mis on aktsepteeritud vastavalt artiklile 386:“.

- (90) Artikli 384 lõikes 1 esitatud näitaja EAD_i^{total} mõiste asendatakse järgmisega:
„ EAD_i^{total} = kogu vastaspoole krediidiriski positsiooni väärtus vastaspoole „i“ puhul (summeerituna tema tasaarvestatavate tehingute kogumites), sealhulgas tagatise mõju kooskõlas II jaotise 6. peatüki 3. kuni 6. jaoga, kui seda kohaldatakse vastaspoole krediidiriski omavahendite nõuete arvutamise suhtes kõnealuse vastaspoole puhul.“

- (91) Artikkel 390 asendatakse järgmisega:

*„Artikkel 390
Riskipositsiooni väärtuse arvutamine*

1. Omavahel seotud klientide rühmas olevate riskipositsioonide arvutamiseks liidetakse kokku sellesse rühma kuuluvate üksikklientide riskipositsioonid.
2. Üksikklientides olevate üldiste riskipositsioonide arvutamiseks liidetakse kokku kauplemisportfelli ja kauplemisportfellivälised riskipositsioonid.
3. Kauplemisportfelli riskipositsioonide puhul võivad krediidasutused ja investeerimisühingud:
 - (a) tasaarvestada oma pikad ja lühikesed positsioonid asjaomase kliendi emiteeritud samades finantsinstrumentides netopositsiooniga igas konkreetses instrumendis, mis arvutatakse III osa IV jaotise 2. peatükis kehtestatud meetodite kohaselt;
 - (b) tasaarvestada oma pikad ja lühikesed positsioonid eri finantsinstrumentides, mille on emiteerinud asjaomane klient, ent üksnes juhul, kui lühike positsioon on madalama nõudeõiguse järguga kui pikk positsioon või kui positsioonid on sama järguga.Punktide a ja b kohaldamisel võib väärtpaberid jaotada nõudeõiguse eri järgu alusel rühmadesse, et määrata kindlaks positsioonide suhteline nõudeõiguse järk.
4. Krediidasutused ja investeerimisühingud peavad arvutama II lisas osutatud lepingutest ja kliendiga otse sõlmitud krediidituletisinstrumentidest tulenevad riskipositsioonid, kasutades ühte III osa II jaotise 6. peatüki 3. kuni 5. jaos sätestatud meetoditest.
Nendest lepingutest tulenevad riskipositsioonid, mis on määratud kauplemisportfellile, peavad vastama ka artiklis 299 sätestatud nõuetele.
5. Krediidasutused ja investeerimisühingud peavad lisama kliendi riskipositsioonidele riskipositsioonid, mis tulenevad II lisas osutatud lepingutest ja krediidituletisinstrumentidest, mis ei ole sõlmitud otse selle kliendiga, vaid mis on selle kliendi emiteeritud võla- või omakapitaliinstrumendi alusvaraks.
6. Riskipositsioonide hulka ei kuulu:
 - (a) välisvaluuta tehingute puhul riskipositsioonid, mis tekivad tavaliste arvelduste korral kahe tööpäeva jooksul pärast makse sooritamist;
 - (b) väärtpaberite ostu või müügi puhul riskid, mis tekivad tavaliste arvelduste

korral viie tööpäeva jooksul pärast makse sooritamist või väärtpaberite üleandmist, olenevalt sellest, kumb toiming leiab aset varem;

- (c) maksevahenduse, sealhulgas makseteenuste osutamise, mis tahes valuutas kliiringu ja arvelduse ning korrespondentpanganduse, või finantsinstrumentide kliiring-, arveldus- ja depooteenuste korral klientidele hiline raha laekumine ning muud klientide tegevusest tulenevad riskipositsioonid, mis ei kesta järgmisest tööpäevast kauem;
- (d) maksevahenduse, sealhulgas makseteenuste osutamise, kliiringu ja arvelduse mis tahes valuutas ja korrespondentpanganduse korral päevasisesed riskipositsioonid kõnealuseid teenuseid osutavatele krediitiasutustele ja investeerimisühingutele;
- (e) riskipositsioonid, mis on maha arvatud esimese taseme põhiomavahendite kirjetest või täiendavate esimese taseme omavahendite kirjetest kooskõlas artiklitega 36 ja 56, või mis tahes muu mahaarvamine neist kirjetest, mis vähendab maksevõime suhtarvu, mis on avalikustatud kooskõlas artikliga 437.

7. Kliendi või omavahel seotud klientide rühma suhtes oleva koguriskipositsiooni kindlaksmääramiseks seoses klientidega, kellega seoses krediitiasutusel või investeerimisühingul on riskipositsioone tulenevalt tehingutest, millele on osutatud artikli 112 punktides m ja o, või tulenevalt muudest tehingutest, kui esineb riskipositsioon alusvara suhtes, hindab krediitiasutus või investeerimisühing selle alusvara riskipositsioone, võttes arvesse tehingu struktuuri majanduslikku sisu ning tehingu enda struktuurist tulenevaid riske, et teha kindlaks, kas see kujutab endast täiendavat riskipositsiooni.

8. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks:

- (a) tingimused ja meetodika, mida tuleb kasutada selleks, et määrata kindlaks koguriskipositsioon kliendi või omavahel seotud klientide rühma suhtes lõikes 7 osutatud riskipositsioonide liikide puhul;
- (b) tingimused, mille kohaselt lõikes 7 osutatud tehingute struktuur ei kujuta endast täiendavat riskipositsiooni.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 1. jaanuariks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

9. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et määrata lõike 5 kohaldamiseks kindlaks, kuidas määrata kindlaks riskipositsioone, mis tulenevad II lisas osutatud lepingutest ja krediitituletisinstrumentidest, mis ei ole sõlmitud otse selle kliendiga, vaid mis on selle kliendi emiteeritud võla- või omakapitaliinstrumendi alusvaraks, et hõlmata need kliendi riskipositsiooni.

EBA esitab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [9 kuud

pärast jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.“.

- (92) Artiklisse 391 lisatakse järgmine lõige:

„Esimese lõike kohaldamisel võib komisjon rakendusaktidega võtta vastu otsuse selle kohta, kas kolmanda riigi kohaldatavad usaldatavusnõuetega seotud järelevalve- ja regulatiivsed nõuded on vähemalt samaväärsed liidus kohaldatavate nõuetega. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 464 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.“.

- (93) Artikkel 392 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 392:

Riskide kontsentreerumise määratlus

Ühe kliendi või omavahel seotud klientide rühma suhtes võetud riskipositsiooni, mis võrdub 10 %ga või ületab 10 % krediidasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest, käsitletakse riskide kontsentreerumisena.“.

- (94) Artikkel 394 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 394:

Aruandlusnõuded

1. Krediidasutused ja investeerimisühingud esitavad oma pädevatele asutustele iga oma riskide kontsentreerumise kohta, sealhulgas nende riskide kontsentreerumise kohta, mis on vabastatud artikli 395 lõike 1 kohaldamisest, järgmise teabe:

- (a) selle kliendi või omavahel seotud klientide rühma andmed, kelle suhtes on krediidasutusel või investeerimisühingul riskide kontsentreerumine;
- (b) riskipositsiooni väärtus enne vajaduse korral krediidiriski maandamise mõju arvessevõtmist;
- (c) otsese või kaudse krediidiriski kaitse liik, kui sellist krediidiriski kaitset kasutati;
- (d) artikli 395 lõike 1 kohaldamisel arvutatud riskipositsiooni väärtus pärast vajaduse korral krediidiriski maandamise mõju arvessevõtmist.

Krediidasutused ja investeerimisühingud, mille suhtes kohaldatakse III osa II jaotise 3. peatükki, teatavad oma pädevatele asutustele oma 20 suurimat riskikontsentratsiooni konsolideeritud alusel, välja arvatud need kontsentratsioonid, millele laieneb artikli 395 lõike 1 kohane vabastus.

Krediidasutused ja investeerimisühingud annavad oma pädevatele asutustele aru ka riskipositsioonidest, mille väärtus on 300 miljonit eurot või rohkem, aga vähem kui 10 % krediidasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest.

2. Lisaks lõikes 1 osutatud teabe edastamisele esitab krediidasutus või investeerimisühing pädevatele asutustele järgmise teabe, milles ta esitab konsolideeritud alusel oma 10 suurima riskikontsentratsiooni kohta, mis tal on

krediidiasutuste või investeerimisühingute ja varipanganduse üksuste suhtes, mis tegutsevad väljaspool reguleeritud raamistikku, sealhulgas riskikontsentratsioonide kohta, mis on vabastatud artikli 395 lõike 1 kohaldamisest:

- (a) selle kliendi või omavahel seotud klientide rühma andmed, kelle suhtes on krediidiasutusel või investeerimisühingul riskide kontsentreerumine;
- (b) riskipositsiooni väärtus enne vajaduse korral krediidiriski maandamise mõju arvessevõtmist;
- (c) otsese või kaudse krediidiriski kaitse liik, kui sellist krediidiriski kaitset kasutati;
- (d) artikli 395 lõike 1 kohaldamiseks arvutatud riskipositsiooni väärtus pärast vajaduse korral krediidiriski maandamise mõju arvessevõtmist.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud teave edastatakse pädevatele asutustele järgmise sagedusega:

- (a) artiklis 430a määratletud väikesed krediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad teabe kord aastas;
- (b) lõike 4 kohaselt esitavad muud krediidiasutused ja investeerimisühingud teabe kord poolaastas või sagedamini.

4. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, millega täpsustatakse järgmine:

- (a) ühtsed vormid lõikes 3 osutatud aruandluse jaoks ning juhised nende vormide kasutamiseks;
- (b) lõikes 3 osutatud aruannete esitamise sagedus ja kuupäevad;
- (c) lõikes 3 osutatud aruannete puhul kasutatavad infotehnoloogilised lahendused.

Rakenduslike tehniliste standardite eelnõudes sätestatud aruandekohustused peavad olema proportsionaalsed, võttes arvesse krediidiasutuse või investeerimisühingu suurust ja keerukust ning tema tegevusega seotud riskide laadi ja määra.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

5. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse kriteeriumid lõikes 2 osutatud varipanganduse üksuste tuvastamiseks.

Kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite väljatöötamisel võtab EBA arvesse varipangandusega seotud rahvusvahelist arengut ja rahvusvaheliselt kokku lepitud standardeid ning võtab arvesse seda, kas:

- (a) suhe üksiku üksuse või üksuste rühmaga võib tekitada riske krediidiasutuse või investeerimisühingu maksevõime- või likviidsuspositsioonile;
- (b) üksused, mille suhtes kehtivad maksevõime- või likviidsusnõuded, mis sarnanevad käesoleva määruse ja direktiiviga (EL) nr 1093/2010 kehtestatud nõuetega, on varipanganduse üksusi käsitlevatest lõikes 2 osutatud aruandekohustustest täielikult või osaliselt välja jäetud.

EBA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [üks aasta pärast muutmismääruse jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10 kuni 14.“.

(95) Artiklit 395 muudetakse järgmiselt:

(a) Lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Krediidiasutus või investeerimisühing ei võta pärast artiklite 399 kuni 403 kohast krediidiriskide maandamise mõju arvessevõtmist sellist riskipositsiooni ühe kliendi või omavahel seotud klientide rühma suhtes, mis on suurem kui 25 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest. Kui kõnealune klient on krediidiasutus või investeerimisühing või kui omavahel seotud klientide rühma kuulub üks või mitu krediidiasutust või investeerimisühingut, ei või riskipositsiooni väärtus olla rohkem kui 25 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest või 150 miljonit eurot (olenevalt sellest, kumb väärtus on suurem), eeldusel et kõigi nende omavahel seotud klientide riskipositsioonide summa, kes ei ole krediidiasutused ega investeerimisühingud, ei ületa pärast artiklite 399 kuni 403 kohast riskide maandamise mõju arvessevõtmist 25 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest.

Kui 150 miljoni euro suurune summa ületab 25 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest, ei või riskipositsiooni väärtus pärast artiklite 399 kuni 403 kohast krediidiriski maandamise mõju arvessevõtmist ületada mõistlikku piirmäära seoses krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditega. Krediidiasutus või investeerimisühing määrab kõnealuse piirmäära kindlaks kooskõlas direktiivi 2013/36/EL artiklis 81 osutatud põhimõtete ja protseduuridega, et juhtida ja kontrollida kontsentratsiooniriski. Kõnealune piirmäär ei tohi ületada 100 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest.

Pädevad asutused võivad kehtestada 150 miljonist eurost madalama piirmäära ning teavitavad sellest EBA ja komisjoni.

Erandina esimesest lõigust ei tekita kooskõlas direktiivi 2013/36/EL artikliga 131 globaalse süsteemselt olulise ettevõtjana käsitletav krediidiasutus või investeerimisühing riskipositsiooni teisele krediidiasutusele või investeerimisühingule, mida käsitletakse globaalse süsteemselt olulise ettevõtjana, mille väärtus on pärast krediidiriskide maandamise mõju arvessevõtmist kooskõlas artiklitega 399 kuni 403 suurem kui 15 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest. Krediidiasutus või investeerimisühing peab sellele ülempiirile vastama hiljemalt 12 kuu jooksul pärast seda, kui ta on identifitseeritud kui globaalne süsteemselt oluline ettevõtja.“.

(b) Lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Käesolevas artiklis sätestatud piirmäärased võib krediidiasutuste või investeerimisühingu kauplemisportfelli riskipositsioonide puhul ületada juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:

(a) kauplemisportfelliväline riskipositsioon kliendi või omavahel seotud klientide

rühma suhtes ei ületa direktiivi lõikes 1 sätestatud piirmäära, kui see piirmäär on arvutatud esimese taseme omavahendite suhtes, nii et piirmäärade ületamine tuleneb täielikult kauplemisportfelli;

- (b) krediidasutus või investeerimisühing täidab lõikes 1 sätestatud piirmäära ületava riskipositsiooni osa kohta täiendavat omavahendite nõuet, mis on arvutatud artiklite 397 ja 398 kohaselt;
- (c) kui punktis b osutatud piirmäärade ületamisest on möödunud 10 päeva või vähem, ei tohi kauplemisportfelli kuuluv riskipositsioon kliendi või omavahel seotud klientide rühma suhtes ületada 500 % krediidasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest;
- (d) kõik piirmäärade ületamised, mis on kestnud kauem kui 10 päeva, ei tohi kokku ületada 600 % krediidasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest.

Iga kord, kui piirmäära on ületatud, teatab krediidasutus või investeerimisühing pädevatele asutustele viivitamata ületamise summa ning asjaomase kliendi nime ning omavahel seotud klientide rühma nime, kui see on asjakohane.“.

(96) Artiklit 396 muudetakse järgmiselt:

(a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

(i) teine lõik asendatakse järgmisega:

Kui kohaldatakse artikli 395 lõikes 1 osutatud 150 miljoni euro suurust summat, võivad pädevad asutused juhtumipõhiselt lubada ületada 100 % ülempiiri võrreldes krediidasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditega.“

(ii) lisatakse järgmine lõik:

„Kui pädev asutus lubab esimeses ja teises lõigus osutatud erandlikel asjaoludel krediidasutusel või investeerimisühingul ületada artikli 395 lõikes 1 osutatud piirmäära kauem kui kolm kuud, peab krediidasutus või investeerimisühing esitama pädevale asutusele teda rahuldaval viisil kava selle piirmäära järgimise õigeaegseks taastamiseks ning viib selle kava ellu pädeva asutusega kokku lepitud ajavahemiku jooksul. Pädevad asutused jälgivad kava rakendamist ning nõuavad vajaduse korral kiiremat piirmäära järgimise taastamist.“.

(b) lisatakse lõige 3:

„3. Lõike 1 kohaldamiseks annab EBA välja suunised, milles täpsustatakse järgmist:

- (c) erandjuhud, mille puhul võib pädev asutus lubada ülempiiri ületada kooskõlas lõikega 1;
- (d) aeg, mida peetakse asjakohaseks, et piirmäära järgimine taastada;
- (e) meetmed, mida pädevad asutused peavad võtma, et tagada krediidasutuse või investeerimisühingu õigeaegne nõuetele vastavuse taastamine.

Kõnealused suunised võetakse vastu määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 16 sätestatud korras.“.

(97) Artiklis 397 asendatakse tabeli 1 veerus 1 mõiste „aktsepteeritud kapital“ mõistega

„esimese taseme omavahendid“.

(98) Artiklit 399 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Krediidiasutus või investeerimisühing kasutab riskipositsiooni arvutamisel krediidiriski maandamise tehnikat, kui ta on kasutanud seda tehnikat krediidiriski kapitalinõuete arvutamiseks kooskõlas III osa II jaotisega ning tingimusel, et ta vastab käesolevas artiklis sätestatud tingimustele.

Artiklite 400 kuni 403 kohaldamisel hõlmab mõiste „garantii“ ka III osa II jaotise 4. peatüki kohaselt tunnustatud krediituletisinstrumente, välja arvatud krediidiriski vahetustehingut sisaldavad võlakirjad.“;

(b) lõikele 2 lisatakse järgmine lõik:

„Kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab krediidiriski maandamiseks standardmeetodit, ei kohaldata selle lõike kohaldamisel artikli 194 lõike 3 punkti a.“.

(c) kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„3. Krediidiriski maandamise tehnikad, mida võivad kasutada üksnes need krediidiasutused ja investeerimisühingud, mis kasutavad üht sisereitingute meetoditest, ei või vähendada riskipositsioonide väärtuseid riskide kontsentreerumise eesmärgil, välja arvatud kinnisvaraga tagatud riskipositsioonide korral kooskõlas artikliga 402.“.

(99) Artiklit 400 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 1 esimest lõiku muudetakse järgmiselt:

(i) punkt j asendatakse järgmisega:

„j) kauplemisriski positsioonid ja tagatisfondi osamaksed kvalifitseeritud kesksetele vastaspooltele;“.

(ii) lisatakse punkt l:

„l) Kriisilahendusasutuste hoitavad instrumendid ja kõlblikud omavahendite instrumendid, millele on viidatud direktiivi 2014/59/EL artikli 45 lõike 3 punktis g ja mille on emiteerinud samasse kriisilahenduse alusesse gruppi kuuluvad üksused.“.

(b) lõike 2 punkt k jäetakse välja;

(c) lõike 3 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Pädevad asutused teavitavad EBA sellest, kas nad kavatsevad kasutada mõnda lõikega 2 ette nähtud erandit kooskõlas käesoleva lõigu punktidega a ja b, ning esitavad EBA-le nende erandite põhjused.“.

(d) lisatakse lõige 4:

„4. Rohkem kui ühe lõigetes 1 ja 2 sätestatud erandi samaaegne kohaldamine sama riskipositsiooni suhtes ei ole lubatud.“

(100) Artikkel 401 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 401

Krediidiriski maandamise tehnikate kasutamise mõju arvutamine

1. Artikli 395 lõike 1 kohaldamisel võib krediidasutus või investeerimisühing riskipositsioonide väärtuse arvutamiseks kasutada täielikult korrigeeritud riskipositsiooni väärtust (E^*), mis arvutatakse vastavalt III osa II jaotise 4. peatükile, võttes arvesse krediidiriski maandamist, volatiilsusega korrigeerimist ja lõpptähtaegade mittevastavust, millele on osutatud III osa II jaotise 4. peatükis.
2. Esimese lõike kohaldamisel kasutavad krediidasutused ja investeerimisühingud finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodit, olenemata sellest, millist meetodit kasutati krediidiriski omavahendite nõuete arvutamiseks.
3. Artikli 395 lõike 1 kohaldamiseks riskipositsioonide väärtuse arvutamisel korraldavad krediidasutused ja investeerimisühingud krediidiriskide kontsentreerumise hindamiseks regulaarselt stressiteste, sealhulgas seoses võetud tagatise realiseerimisväärtusega.

Sellistes esimeses lõigus osutatud regulaarsetes stressitestides hinnatakse riske, mis tulenevad turutingimuste võimalikust muutumisest, mis võib negatiivselt mõjutada krediidasutuste ja investeerimisühingute omavahendite adekvaatsust, ja riske, mis tulenevad tagatise realiseerimisest stressiolukordades.

Teostatud stressitestid peavad olema nende riskide hindamiseks adekvaatsed ja asjakohased.

Krediidasutused ja investeerimisühingud peavad hõlmama oma kontsentratsiooniriski käsitlemise strateegiates järgmist:

- (a) eeskirjad ja protseduurid selliste riskide käsitlemiseks, mis tulenevad riskipositsioonide lõpptähtaegade ja nende riskipositsioonide krediidiriski kaitse lõpptähtaegade mittevastavustest;
 - (b) eeskirjad ja protseduurid, mis on seotud krediidiriski maandamise tehnikate kohaldamisest tuleneva kontsentratsiooniriski ja eelkõige suurte kaudsete krediidiriski positsioonidega, nt tagatiseks seatud väärtpaberite ühe emitendi riskipositsioon.
4. Kui krediidasutus või investeerimisühing vähendab kliendiga seotud riskipositsiooni tänu kõlblikule krediidiriski maandamise tehnikale kooskõlas artikli 399 lõikega 1, peab ta käsitlema seda osa riskipositsioonist, mille võrra kliendiga seotud riskipositsioon on vähenenud, pigem kaitse andjal kui kliendil tekkinuna.“.

(101) Artikli 403 lõikes 1 asendatakse esimene lõik järgmisega:

„Kui kliendi vastu olevale nõudele on andnud garantii kolmas isik või see on tagatud kolmanda isiku väljastatud tagatisega, teeb krediidasutus või investeerimisühing järgmist:”.

(102) VI osas asendatakse I jaotise pealkiri järgmisega:

„MÕISTED JA LIKVIIDSUSNÕUDED“.

(103) Artikkel 411 asendatakse järgmisega:

*„Artikkel 411:
Mõisted*

Käesolevas osas kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „finantssektorisse kuuluv klient“ – klient, sealhulgas finantssektorivälisesse konsolideerimisgruppi kuuluvad kliendid, kes teostab ühte või mitut direktiivi 2013/36/EL I lisas loetletud tegevust oma põhitegevusena või on üks järgmistest:

- (a) krediidasutus;
- (b) investeerimisühing;
- (c) väärtpaberistamise eriotstarbeline ettevõtja;
- (d) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja;
- (e) kinnine investeerimiskava;
- (f) kindlustusandja;
- (g) edasikindlustusandja;
- (h) finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja;
- (i) finantseerimisasutus;

2) „jaehoius“ – füüsilise isiku või väikese või keskmise suurusega ettevõtja (edaspidi „VKE“) suhtes olev kohustus, kui VKE kvalifitseerub krediidiriski standardmeetodi või sisereitingute meetodi alusel jaenõuete riskipositsiooni klassi, või sellise äriühingu suhtes olev kohustus, kes kuulub artikli 153 lõikes 4 osutatud käsitluse alla, ning kui sellise VKE või äriühingu koguhoius artikli 4 lõike 1 punktis 39 määratletud seotud klientide rühma alusel ei ületa üht miljonit eurot;

3) „personaalne investeerimisfirma“ – ettevõtja või usaldusfond, mille omanik või tegelik tulusaaaja on kas füüsiline isik või tihedalt seotud füüsiliste isikute rühm, mis on loodud ainsa eesmärgiga hallata omanike vara ja mis ei tegele muu äri-, tööstus- või kutsetegevusega. Personaalse investeerimisfirma eesmärk võib olla ka muu abitegevus, nt omanike varade eraldamine äriühingu varadest, varade üleandmise hõlbustamine peresiseselt või varade tükeldamise vältimine pärast pereliikme surma, tingimusel et need tegevused on seotud peamise eesmärgiga, milleks on omanike vara haldamine;

4) „hoiuste vahendaja“ – füüsiline isik või ettevõtja, kes avab krediidasutustes tasu eest kolmandatele isikutele hoiuseid, sealhulgas jaehoiuseid ja ettevõtete hoiuseid, välja arvatud finantseerimisasutuste hoiuseid;

5) „koormamata varad“ – varad, mille suhtes ei kehti ühtegi õiguslikku, lepingulist, regulatiivset ega muud piirangut, mis takistaks krediidasutusel või investeerimisühingul neid varasid realiseerimast, müümast, üle andmast, loovutamast või üldiselt võõrandamast aktiivse otsemüügi või tagasiostulepingu kaudu;

6) „mittekohustuslik ületagatus“ – mis tahes varade summa, mida krediidasutus või investeerimisühing ei ole kohustatud lisama pandikirja emiteerimisel õiguslike või regulatiivsete nõuete, lepinguliste kohustuste või turudistsipliini alusel, sealhulgas

eelkõige juhul, kui:

- (a) varad ületavad minimaalset õiguslikku, seadusest tulenevat või regulatiivset ületagatuse nõuet, mida kohaldatakse pandikirjade suhtes liikmesriigi või kolmanda riigi õiguse alusel;
 - (b) määratud reitinguagentuuri metoodika kohaselt ei ole varad nõutavad, et säiliks pandikirjades kehtiv krediidi hinnang;
 - (c) varad ei ole nõutavad olulise krediitkvaliteedi parandamise eesmärgil;
- 7) „varaga kaetuse nõue“ – varade ja kohustuste suhtarv, mis on kindlaks määratud seoses pandikirjadega kooskõlas liikmesriigi või kolmanda riigi õigusega krediitkvaliteedi parandamise eesmärgil;
- 8) „võimenduslaen“ – tagatud laen, mis on antud klientidele finantsvõimendusega kauplemispositsioonide võtmiseks;
- 9) „tuletislepingud“ – II lisas loetletud tuletislepingud ja krediitituletisinstrumendid;
- 10) „stress“ – krediitdiasutuse või investeerimisühingu maksevõime- või likviidsuspositsiooni järsk või tõsine halvenemine, mis on tingitud turutingimuste või idiosünkraatiliste tegurite muutusest ja mille tulemusel võib olla märkimisväärne oht, et krediitdiasutus või investeerimisühing ei suuda täita tähtaegselt oma kohustusi, mille täitmise tähtaeg on järgneva 30 kalendripäeva jooksul;
- 11) „1. tasandi varad“ – artikli 416 lõike 1 teises lõigus osutatud väga kõrge likviidsuse ja krediitkvaliteediga varad;
- 12) „2. tasandi varad“ – käesoleva määruse artikli 416 lõike 1 teises lõigus osutatud kõrge likviidsuse ja krediitkvaliteediga varad. 2. tasandi varad on kooskõlas delegeeritud määruse (EL) 2015/61 II jaotise 2. peatükiga omakorda jagatud tasandite 2A ja 2B varadeks;
- 13) „likviidsuspuhver“ – 1. tasandi ja 2. tasandi varade summa, mida krediitdiasutus või investeerimisühing kooskõlas delegeeritud määruse (EL) 2015/61 II jaotisega hoiab;
- 14) „likviidsete vahendite netoväljavool“ – summa, mis saadakse, kui krediitdiasutuse või investeerimisühingu likviidsete vahendite sissevool arvatakse maha tema likviidsete vahendite väljavoolust;
- 15) „aruandlusvaluuta“ – valuuta, milles antakse kooskõlas artikli 415 lõikega 1 pädevatele asutustele aru selle osa II, III ja IV jaotises osutatud likviidsetest kirjetest.“.
- (104) Artiklit 412 muudetakse järgmiselt:
- (a) lõige 2 asendatakse järgmisega:
„2. Krediitdiasutused ja investeerimisühingud ei arvesta likviidsete varade väljavoolu, likviidsete varade sissevoolu ja likviidseid varasid topelt.“.
 - (b) lõige 4 asendatakse järgmisega:
„4. II jaotises kehtestatud sätteid kohaldatakse üksnes artiklis 415 sätestatud aruandekohustuste täpsustamise eesmärgil muude investeerimisühingute kui

süsteemsed investeerimisühingud puhul.“.

(c) lisatakse uus lõige 4a:

„4a. Artiklis 460 osutatud delegeeritud õigusakti kohaldatakse krediidiasutuste ja süsteemsete investeerimisühingute suhtes.“.

(105) Artikkel 413 asendatakse järgmisega:

*„Artikkel 413
Stabiilse rahastamise nõue*

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud tagavad, et pikaajalised kohustused on nii tava- kui ka stressiolukorras erinevate stabiilse rahastamise instrumentidega asjakohaselt täidetud.
2. III jaotises kehtestatud sätteid kohaldatakse üksnes artiklis 415 sätestatud aruandekohustuste täpsustamise eesmärgil muude investeerimisühingute kui süsteemsed investeerimisühingud puhul ning kõikide krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul seni, kuni liidus on kindlaks määratud ja kehtestatud artiklis 415 sätestatud aruandluskohustused IV jaotises sätestatud stabiilse netorahastamise määra kohta.
3. IV jaotises kehtestatud sätteid kohaldatakse lõikes 1 sätestatud stabiilse rahastamise nõude kindlaksmääramise ning artiklis 415 sätestatud aruandekohustuste täpsustamise eesmärgil krediidiasutuste ja süsteemsete investeerimisühingute puhul.
4. Liikmesriigid võivad säilitada või võtta stabiilse rahastamise nõuete valdkonnas vastu siseriiklikke sätteid, enne kui hakkavad kehtima lõikes 1 sätestatud stabiilse netorahastamise nõude miinimumstandardid.“.

(106) Artikkel 414 asendatakse järgmisega:

*„Artikkel 414:
Likviidsusnõuete täitmine*

Krediidiasutus või investeerimisühing, mis ei täida või eeldab, et ta ei täida artiklis 412 või artikli 413 lõikes 1 sätestatud nõudeid, sealhulgas stressiolukorras, teavitab sellest viivitamata pädevaid asutusi ning esitab põhjendamatu viivitusega pädevatele asutustele kava artikli 412 või artikli 413 lõike 1 nõuetele vastavuse õigeaegseks taastamiseks. Kuni nõuetele vastavuse taastamiseni esitab krediidiasutus või investeerimisühing iga päev iga päeva lõpuks vastavalt vajadusele kas II, III või IV jaotises osutatud kirjete kohta aruande, välja arvatud juhul, kui pädev asutus lubab aru anda harvemini ja pikema tähtajaga. Pädevad asutused annavad neid lubasid ainult krediidiasutuse või investeerimisühingu konkreetse olukorra alusel, võttes arvesse krediidiasutuse või investeerimisühingu tegevuse ulatust ja keerukust. Pädevad asutused jälgivad taastamiskava rakendamist ning vajaduse korral nõuavad kiiremat taastamist.“.

(107) Artikli 415 lõiked 1, 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„1. Krediidiasutused ja süsteemsed investeerimisühingud esitavad pädevatele asutustele aruanded IV jaotises osutatud kirjete kohta ühes valuutas, mis on selle

liikmesriigi valuuta, kus nende peakontor asub, olenemata nende kirjete tegelikust valuutast. Kuni IV jaotises sätestatud stabiilse netorahastamise määra aruandekohustuse ja -vormi kindlaksmääramiseni ja liidus kehtestamiseni esitavad krediitdiasutused ja süsteemsed investeerimisühingud pädevatele asutustele aruanded III jaotises osutatud kirjete kohta ühes valuutas, mis on selle liikmesriigi valuuta, kus nende peakontor asub, olenemata nende kirjete tegelikust valuutast.

Muud kui süsteemsed investeerimisühingud esitavad pädevatele asutustele aruanded II ja III jaotises ning III lisas osutatud kirjete ja nende komponentide kohta, sealhulgas oma likviidsete varade koosseisu kohta kooskõlas artikliga 416, ühes valuutas, mis on selle liikmesriigi valuuta, kus nende peakontor asub, olenemata nende kirjete tegelikust valuutast.

Aruandlusvaluuta peab II jaotises ja III lisas osutatud kirjete puhul olema kehtestatud vähemalt iga kuu ning III ja IV jaotises osutatud kirjete puhul vähemalt iga kvartal.

2. Krediitdiasutus või investeerimisühing peab andma oma asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele aruandlusvaluutas eraldi aru II, III ja IV jaotises ning III lisas osutatud kirjetest, mis on vastavalt vajadusele valuutades, mis määratakse kindlaks kooskõlas järgmisega:

- (a) kui krediitdiasutuse või investeerimisühingu kohustuste kogusumma on muus valuutas kui aruandlusvaluuta ning see ulatub 5 %ni krediitdiasutuse või investeerimisühingu või ühtse likviidsusalagrupikohustuste kogusummast, välja arvatud regulatiivne kapital ja bilansivälised kirjed, või ületab seda;
- (b) kui krediitdiasutusel või investeerimisühingul on asukohaliikmesriigis direktiivi 2013/36/EL artiklis 51 osutatud oluline filiaal, mis kasutab muud valuutat kui aruandlusvaluuta;
- (c) aruandlusvaluutas, kui kohustuste kogusumma muus valuutas kui aruandlusvaluuta ulatub 5 %ni krediitdiasutuse või investeerimisühingu või ühtse likviidsusalagrupi kohustuste kogusummast, välja arvatud regulatiivne kapital ja bilansivälised kirjed, või ületab seda.

3. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, millega täpsustatakse järgmine:

- (a) aruannete ühtsed vormid ja IT-lahendused koos kaasnevate juhistega aruandluse sageduse ning võrdlus- ja üleandmiskuupäevade kohta. Aruannete vormid ja esitamise sagedus on proportsionaalsed krediitdiasutuste ja investeerimisühingute erinevate tegevuste laadi, ulatuse ja keerukusega ning sisaldavad lõigete 1 ja 2 kohaselt nõutud aruandlust;
- (b) täiendavad likviidsuse jälgimise parameetrid, mis on nõutud selleks, et pädevad asutused saaksid põhjaliku ülevaate likviidsusriskiprofiilist, ning mis on proportsionaalsed krediitdiasutuse või investeerimisühingu tegevuste laadi, ulatuse ja keerukusega.

EBA esitab komisjonile need rakenduslike tehniliste standardite eelnõud punktis a osutatud kirjete kohta [üks aasta pärast muutmismääruse jõustumist] ning punktis b osutatud kirjete kohta 1. jaanuariks 2014.

Kuni siduvate likviidsusnõuete täieliku kehtestamiseni võivad pädevad asutused

jätkata järelevalvevahendite kaudu info kogumist kehtivate siseriiklike likviidsusstandardite järgimise järelevalve eesmärgil.

Komisjonile antakse volitus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 15 sätestatud korras.“.

(108) Artiklit 416 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kooskõlas lõikega 1 esitavad krediidasutused ja investeerimisühingud aruandluses likviidsete varadena ainult need varad, mis vastavad järgmistele tingimustele:

a) need ei ole koormatud või on tagatise kogumis kättesaadavad, et kasutada neid lisarahastamise saamiseks krediidasutuse või investeerimisühingu jaoks kättesaadavate kasutamata, kuid veel rahastamata krediidiliinide alusel;

b) neid ei ole välja andnud krediidasutus või investeerimisühing ise või tema emaettevõtjana tegutsevad krediidasutused ja investeerimisühingud või tütarettevõtjast krediidasutused või investeerimisühingud või tema emaettevõtjana tegutsevate krediidasutuste või investeerimisühingute või emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja muu tütarettevõtja;

c) nende hind lepitakse üldjuhul kokku turuosaliste vahel ja seda saab turul kergesti jälgida, või nende hinda saab kindlaks määrata valemiga, mida on lihtne arvutada avalikult kättesaadavate sisendite põhjal, ning see ei sõltu tugevatest oletustest, nagu see on üldjuhul struktureeritud või spetsiifiliste toodete puhul;

d) need on noteeritud tunnustatud börsil või kaubeldavad aktiivsetel kohese müügi turgudel või lihtsate repolepingute kaudu repoturgudel. Neid kriteeriume tuleb hinnata iga turu puhul eraldi.

Esimese lõigu punktides c ja d osutatud tingimusi ei kohaldata lõike 1 punktis e osutatud varade suhtes.“.

(b) lõiked 5 ja 6 asendatakse järgmisega:

„5. Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiaid või osakuid võib iga krediidasutuse või investeerimisühingu likviidsete varade portfellis käsitleda likviidsete varadena kogusummas kuni 500 miljonit eurot, tingimusel et artikli 132 lõike 3 tingimused on täidetud ning ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja investeerib lisaks tuletisinstrumentidele, et maandada intressipositsiooni-, krediidi- või valuutariski, ainult käesoleva artikli lõikes 1 osutatud likviidsetesse varadesse.

Kui ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja kasutab (või võib kasutada) tuletisinstrumente lubatud investeringutega seotud riskide maandamiseks, siis ei tohi see takistada ettevõtja aktsepteerimist. Kui ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiate või osakute turuhinda ei määra korrapäraselt kolmandad isikud, kellele on osutatud artikli 418 lõike 4 punktides a ja b, ning pädev asutus ei ole veendunud, et krediidasutusel või investeerimisühingul on vastavaks hindamiseks tõhusad meetodid või protsessid, millele osutatakse artikli 418 lõike 4 esimeses lauses, siis ei käsitleta kõnealuse ettevõtja aktsiaid ega osakuid likviidse varana.

(c) 6. Kui likviidne vara ei ole enam likviidsete varade varus aktsepteeritud, võib

krediidiasutus või investeerimisühing sellest olenemata jätkata selle käsitlemist likviidse varana täiendava 30 kalendripäeva jooksul. Kui ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja likviidne vara ei ole enam aktsepteeritud lõikes 5 osutatud käsitlemiseks, võidakse sellest olenemata jätkata ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiate ja osade käsitlemist likviidse varana täiendava 30 päeva jooksul, tingimusel et sellise vara maht ei ületa 10 % ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja kogu varast.“.

(d) lõige 7 jäetakse välja.

(109) Artiklit 419 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui põhjendatud vajadus likviidsete varade järele artikli 412 kohast nõuet silmas pidades ületab kõnealuste likviidsete varade kättesaadavust teatud valuutas, kohaldatakse ühte või enamat järgmistest eranditest:

a) erandina artikli 417 punktist f võib likviidsete varade nomineerimine olla vastuolus likviidsete vahendite väljavoolu valuutapõhise jaotusega pärast likviidsete vahendite sissevoolu mahaarvamist;

b) liikmesriigi või kolmandate riikide valuutade puhul võib nõutud likviidsed varad asendada asjaomase liikmesriigi või kolmanda riigi keskpangast saadavate krediitiliinidega, mis on lepingust tulenevalt tagasivõtmatud järgmised 30 päeva ning õiglaselt hinnatud, sõltumata kasutatud krediitilimiidist, tingimusel et asjaomase liikmesriigi või kolmanda riigi pädevad asutused teevad sama ning asjaomane liikmesriik või kolmas riik on kehtestanud võrreldavad aruandlusnõuded;

c) kui esineb 1. tasandi varade puudujääk, võib krediidiasutus või investeerimisühing hoida täiendavaid tasandi 2A varasid ning mis tahes ülempiiri, mida kohaldatakse nende varade suhtes kooskõlas delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikliga 17, võib muuta.“.

(b) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada lõikes 2 osutatud erandeid, sealhulgas nende kohaldamise tingimusi.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [kuus kuud pärast muutmismääruse jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.“.

(110) Artiklit 422 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Lõike 3 punktides a ja d osutatud kliiring- või hoiuteenused, rahavoogude juhtimise teenused või muud võrreldavad teenused katavad neid teenuseid ainult ulatuses, mil määral neid on osutatud loodud suhte raames, mille puhul hoiustaja on märkimisväärselt sõltuv. Need teenused ei koosne ainult korrespondentpangandusteenustest või institutsionaalsetele investoritele pakutavatest väärtpaberivahenduse ja sellega seotud tugiteenustest ning krediidiasutustel või

investeeringisühingutel on tõendid selle kohta, et klient ei saa õiguspäraselt saadaolevaid summasid 30 päeva jooksul välja võtta ilma, et see seaks ohtu tema toimimise.

Kuni lõike 3 punktis c osutatud väljakujunenud tegevussuhte ühtse määratluse kehtestamiseni määravad krediidasutused ja investeeringisühingud ise kindlaks kriteeriumid, mille alusel tuvastada väljakujunenud tegevussuhet, mille kohta neil on tõendeid, et klient ei saa õiguspäraselt saadaolevaid summasid 30 päeva jooksul välja võtta ilma, et see seaks ohtu tema toimimise, ning teatavad need kriteeriumid pädevatele asutustele. Pädevad asutused võivad ühtse määratluse puudumise korral anda üldiseid juhiseid, mida krediidasutused ja investeeringisühingud peavad järgima selliste hoiuste kindlakstegemiseks, mida hoiustaja hoiab väljakujunenud tegevussuhte raames.“.

(b) lõige 8 asendatakse järgmisega:

„8. Pädevad asutused võivad anda juhtumispõhiselt loa kohaldada lõikes 7 osutatud kohustustele madalamat vahendite väljavoolu protsendimäära juhul, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

(a) vastaspool on:

- (i) krediidasutuse või investeeringisühingu emaettevõtjana tegutsev või tütarettevõtjast krediidasutus või investeeringisühing või sama emaettevõtjana tegutseva krediidasutuse või investeeringisühingu muu tütarettevõtja;
- (ii) seotud krediidasutuse või investeeringisühinguga direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõike 1 tähenduses;
- (iii) krediidasutus või investeeringisühing, mis kuulub samasse artikli 113 lõike 7 kohasesse krediidasutuste ja investeeringisühingute kaitseskeemi;
- (iv) keskne asutus või pool võrgus, millele on osutatud artikli 400 lõike 2 punktis d;

- (b) järgmise 30 päeva jooksul on põhjust eeldada vahendite väiksemat väljavoolu isegi idiosünkraatilise ja kogu turgu hõlmava stressiolukorra kombineeritud stsenaariumi kohaselt;
- (c) erandina artiklist 425 kohaldab vastaspool vastavat sümmeetrilist või konservatiivsemat vahendite sissevoolu;
- (d) krediidasutus või investeeringisühing ja vastaspool on asutatud samas liikmesriigis.“.

(111) Artikli 423 lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega.

„2. Krediidasutus või investeeringisühing teatab pädevatele asutustele kõikidest sõlmitud lepingutest, mille lepingutingimustega kaasneb 30 päeva jooksul krediidasutuse või investeeringisühingu krediitkvaliteedi olulisest halvenemisest

tulenevalt likviidsete vahendite väljavool või täiendavad tagatisevajadused. Kui pädevad ametiasutused käsitlevad neid lepinguid olulisena seoses krediidasutuse või investeerimisühingu likviidsete vahendite võimaliku väljavooluga, nõuavad nad, et krediidasutus või investeerimisühing lisaks selliste lepingute puhul täiendava vahendite väljavoolu, mis muu hulgas vastab täiendava tagatise vajadusele, mis tuleneb krediidasutuse või investeerimisühingu krediidikvaliteedi olulisest halvenemisest, nagu näiteks tema välise krediidireitingu langetamine kolme astme võrra. Krediidasutus või investeerimisühing vaatab selle olulise halvenemise ulatuse korrapäraselt läbi, arvestades oma sõlmitud lepingutest tulenevaid asjaolusid, ning teatab läbivaatuse tulemused pädevale asutusele.

3. Krediidasutus või investeerimisühing lisab täiendava vahendite väljavoolu, mis vastab tagatise vajadustele, mis tuleneksid negatiivse turustsenaariumi mõjust krediidasutuse või investeerimisühingu tuletisinstrumentide tehingutele, kui need on olulised.

EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles määratakse kindlaks, millistel tingimustel võib olulisuse mõistet kasutada ning täiendava väljavoolu mõõtmise meetodid.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [kuus kuud pärast muutmismääruse jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu teises lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.“.

(112) Artikli 424 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Likviidsuslimiit, mida on likviidsuse tagamise tehingu raames võimaldatud väärtpaberistamise eriotstarbelisele ettevõtjale, et ta saaks osta finantssektoris mittekuuluvatelt klientidelt muid varasid kui väärtpaberid, korrutatakse 10 %-ga ulatuses, mil määral likviidsuslimiit ületab praegu klientidelt ostetud varade summat, ja kui maksimaalne kasutatav summa on lepinguga piiratud praegu ostetud varade summaga.“.

(113) Artikli 425 lõike 2 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) laenud, mille lepinguline lõpptähtaeg on määratlemata, võetakse arvesse 20 % sissevooluna, eeldusel et leping võimaldab krediidasutusel või investeerimisühingul lepingust taganeda ja nõuda makse tegemist 30 päeva jooksul;“.

(114) VI osas lisatakse artikli 428 järele uus IV jaotis.

„IV JAOTIS STABIILSE NETORAHASTAMISE MÄÄR

1. PEATÜKK Stabiilse netorahastamise määr

Artikkel 428 a

Konsolideeritud alusel kohaldamine

Kui selles jaotises sätestatud stabiilse netorahastamise kordajat kohaldatakse konsolideeritult kooskõlas artikli 11 lõikega 4, siis kohaldatakse järgmist:

- (a) tütarettevõtja puhul, mille peakontor asub kolmandas riigis, kus selle kolmanda riigi õiguse alusel, milles sätestatakse stabiilse netorahastamise nõue, kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurite suhtes kõrgemaid protsendimäärasid, kui selle jaotise 4. peatükis on sätestatud, tuleb need konsolideerida kõnealuse kolmanda riigi õiguses kindlaks määratud kõrgemate määrade kohaselt;
- (b) tütarettevõtja puhul, mille peakontor asub kolmandas riigis, kus selle kolmanda riigi õiguse alusel, milles sätestatakse stabiilse netorahastamise nõue, kohaldatakse kättesaadava stabiilse rahastamise tegurite suhtes madalamaid protsendimäärasid, kui selle jaotise 3. peatükis on sätestatud, tuleb need konsolideerida kõnealuse kolmanda riigi õiguses kindlaks määratud madalamate määrade kohaselt;
- (c) kolmandas riigis asuvaid varasid, mis vastavad delegeeritud määruse (EL) 2015/61 II jaotises sätestatud nõuetele ja kuuluvad tütarettevõtjale, mille peakontor asub kolmandas riigis, ei käsitata konsolideerimisel likviidsete varadena, kui need ei kvalifitseeru likviidsete varadena selle kolmanda riigi õiguse alusel, millega sätestatakse likviidsuskatte nõue;
- (d) muude investeerimisühingute suhtes kui samasse gruppi kuuluvad süsteemsed investeerimisühingud kohaldatakse konsolideeritud alusel artiklit 428b ning nii eraldi kui ka konsolideeritud alusel artiklit 413. Välja arvatud käesolevas punktis sätestatud juhul, peab investeerimisühingutele, mis ei ole süsteemsed investeerimisühingud, kehtima jätkuvalt stabiilse netorahastamise nõue, mis on sätestatud investeerimisühingute suhtes liikmesriikide siseriiklikus õiguses.

Artikkel 428b

Stabiilse netorahastamise määr

1. Artikli 413 lõikes 1 sätestatud üksikasjalik stabiilse netorahastamise nõue võrdub krediidasutuse või investeerimisühingu käesoleva jaotise 3. peatükis osutatud kättesaadava stabiilse rahastamise ja krediidasutuse või investeerimisühingu käesoleva jaotise 4. peatükis osutatud nõutava stabiilse rahastamisega suhtega ühe aasta jooksul ning seda väljendatakse protsentides. Krediidasutused ja investeerimisühingud arvutavad oma stabiilse netorahastamise määra järgmise valemiga:

$$\frac{\text{Kättesaadav stabiilne rahastamine}}{\text{Nõutav stabiilne rahastamine}} = \text{Stabiilse netorahastamine määr (\%)}$$

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud hoiavad stabiilse netorahastamise määra vähemalt 100 %.
3. Kui krediidiasutuse või investeerimisühingu stabiilse netorahastamise määr on mis tahes ajal vähenenud või võib mõistlikult eeldada selle vähenemist alla 100 %, kohaldatakse artiklis 414 sätestatud nõuet. Krediidiasutus või investeerimisühing peab oma stabiilse netorahastamise määra taastama lõikes 2 osutatud tasemel. Pädevad asutused hindavad enne vajaduse korral järelevalvemeetmete võtmist lõikes 2 osutatud taseme mittejärgimise põhjuseid.
4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad ja jälgivad oma stabiilse netorahastamise määra oma aruandlusvaluutas kõikide oma tehingute puhul nende tegelikust valuutast olenemata ning eraldi oma tehingute puhul, mis on igas sellises valuutas, millest tuleb artikli 415 lõike 2 kohaselt eraldi aru anda.
5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud tagavad, et nende kohustuste valuuta vastab nende varade jagunemisele valuuta järgi. Vajaduse korral võivad pädevad asutused nõuda, et krediidiasutused ja investeerimisühingud piiraksid valuutade mittevastavust, kehtestades asjaomases valuutas nõutava stabiilse rahastamise osakaalu ülempiirid, mida saab järgida kättesaadava stabiilse rahastamisega muus valuutas. Seda piirangut võib kohaldada üksnes valuuta suhtes, millest tuleb kooskõlas artikli 415 lõikega 2 eraldi aru anda.

Valuutade mittevastavusega seotud mis tahes sellise piirangu taseme kindlaksmääramisel, mida võib kohaldada vastavalt käesolevale artiklile, võtavad pädevad asutused arvesse vähemalt järgmist:

- (a) kas krediidiasutus või investeerimisühing suudab kättesaadavat stabiilset rahastamist ühest valuutast teise ning eri jurisdiktsioonide ja tema gruppi kuuluvate juriidiliste isikute vahel üle kanda ning vahetada valuutasid ja koguda vahendeid valuutaturgudel stabiilse netorahastamise määra üheaastase perioodi jooksul;
- (b) valuutakursi ebasoodsa muutuse mõju mittevastavuses olevatele avatud positsioonidele ja mis tahes olemasoleva valuutariski maanduse tulemuslikkusele.

Käesoleva artikli kohaselt kehtestatud valuutade mittevastavuse mis tahes piirang on direktiivi 2013/36/EL artikli 105 kohase likviidsuse erinõue.

2. PEATÜKK

Üldised eeskirjad stabiilse netorahastamise määra arvutamiseks

Artikkel 428c

Stabiilse netorahastamise määra arvutamine

1. Kui selles jaotises ei ole teisiti sätestatud, võtavad krediidiasutused ja investeerimisühingud varasid, kohustusi ja bilansiväliseid kirjeid arvesse brutosummas.
2. Oma stabiilse netorahastamise määra arvutamiseks kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud selle jaotise 3. ja 4. peatükis sätestatud asjakohaseid stabiilse rahastamise tegureid oma varade, kohustuste ja bilansiväliste kirjete bilansilise väärtuse suhtes, kui selles jaotises ei ole teisiti sätestatud.
3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei arvesta nõutavat stabiilset rahastamist ja kättesaadavat stabiilset rahastamist topelt.

Artikkel 428d

Tuletislepingud

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad käesoleva artikli sätteid, et arvutada käesoleva jaotise 4. peatükis osutatud tuletislepingute jaoks nõutava stabiilse rahastamise summa.
2. Erandina artikli 428c lõikest 1 võtavad krediidiasutused ja investeerimisühingud tuletisinstrumentide positsioonide bilansilist väärtust arvesse netosummana, kui need positsioonid kuuluvad samasse tasaarvestatavate tehingute kogumisse, mis vastab artiklites 295, 296 ja 297 sätestatud nõuetele. Kui see ei ole nii, siis võtavad krediidiasutused ja investeerimisühingud tuletisinstrumentide positsioonide bilansilist väärtust arvesse brutosummana ning käsitlevad neid tuletisinstrumentide positsioone käesoleva jaotise 4. peatüki kohaldamisel omaette tasaarvestatavate tehingute kogumina.
3. Selle jaotise kohaldamisel tähendab tasaarvestatavate tehingute kogumi turuväärtus kõikide tasaarvestatavate tehingute kogumisse kuuluvate tehingute turuväärtuste summat.
4. Kõik II lisa lõike 2 punktides a kuni e osutatud tuletislepingud, mis hõlmavad samal kuupäeval põhisummade täielikku vahetust, arvutatakse kõikide valuutade puhul netosummana, sealhulgas eesmärgiga anda neist aru valuutas, mille puhul kehtib eraldi aruandekohustus kooskõlas artikli 415 lõikega 2, isegi kui need tehingud ei kuulu samasse tasaarvestatavate tehingute kogumisse, mis vastab artiklites 295, 296 ja 297 sätestatud nõuetele.
5. Tuletisinstrumendi positsiooni riski maandamiseks tagatisena saadud raha

käsitletakse rahana ja mitte hoiustena, mille suhtes kohaldatakse käesoleva jaotise 3. peatükki.

6. Pädevad asutused võivad asjaomase keskpanga heakskiidul otsustada loobuda tuletislepingute mõju arvesse võtmisest stabiilse netorahastamise määra arvutamisel, sealhulgas seeläbi, et nad määravad kindlaks nõutava stabiilse rahastamise tegurid ning eraldised ja kahjumid, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

- (a) nende lepingute järelejäänud tähtaeg on lühem kui kuus kuud;
- (b) vastaspool on EKP või liikmesriigi keskpank;
- (c) tuletislepingud vastavad EKP või liikmesriigi keskpanga rahapoliitikale.

Kui tütarettevõtja, mille peakontor on kolmandas riigis, võib kasutada esimeses lõigus osutatud loobumisõigust kolmanda riigi õiguse alusel, milles sätestatakse stabiilse netorahastamise nõue, võetakse seda loobumisõigust, mis on sätestatud kolmanda riigi õiguses, konsolideerimisel arvesse. Vastasel korral ei saa kolmandas riigis asuv tütarettevõtja seda loobumisõigust kasutada.

Artikkel 428e

Tagatud laenuandmistehingute ja kapitaliturupõhiste tehingute tasaarvestus

Erandina artikli 428c lõikest 1 arvutatakse varad ja kohustused, mis tulenevad artikli 192 lõigetes 2 ja 3 määratletud tagatud laenuandmistehingutest ja kapitaliturupõhistest tehingutest ühe vastaspoolega, netosummana, tingimusel et nende varade ja kohustuste puhul järgitakse artikli 429b lõikes 4 sätestatud tasaarvestustingimusi.

Artikkel 428f

Vastastikuses sõltuvuses varad ja kohustused

1. Pädevate asutuste eelneval heakskiidul võib krediidiasutus või investeerimisühing käsitleda vara ja kohustust vastastikuses sõltuvuses olevana, tingimusel et kõik järgmised tingimused on täidetud:
- (a) krediidiasutus või investeerimisühing tegutseb üksnes vahendajana, et suunata rahastamine kohustuselt vastavale vastastikuses sõltuvuses varale;
 - (b) eraldi vastastikuses sõltuvuses varad ja kohustused on selgelt tuvastatavad ning neil on sama põhisumma;
 - (c) varal ja vastastikuses sõltuvuses kohustusel on olulisel määral ühtivad lõpptähtajad nii, et vara ja kohustuse lõpptähtaja vahe on kuni 20 päeva;
 - (d) vastastikuses sõltuvuses kohustus on nõutav kooskõlas õigusliku, regulatiivse või lepingulise kohutustusega ning seda ei kasutata muude varade rahastamiseks;
 - (e) varast saadud põhisumma vooge ei kasutata muul eesmärgil kui vastastikuses sõltuvuses kohustuse tagasimaksmiseks;

- (f) iga vastastikuses sõltuvuses varade ja kohustuste paari vastaspoolel ei ole samad.
2. Järgmiste toodete või teenustega otse seotud varasid ja kohustusi käsitletakse lõike 1 tingimustele vastavana ja vastastikuses sõltuvuses olevana:
- (a) kesksed reguleeritud hoiused, kui krediidasutused ja investeerimisühingud peavad seaduse järgi kandma reguleeritud hoiused kesksesse fondi, mille on loonud ja mida kontrollib liikmesriigi keskvalitsus ning millest antakse laene avaliku huvi eesmärkide edendamiseks, tingimusel et hoiuste kandmine kesksesse fondi toimub vähemalt kord kuus;
 - (b) tugilaenud ning krediidi- ja likviidsuslimiidid, mis vastavad delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 31 lõikes 9 sätestatud kriteeriumidele krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul, mis tegutsevad vaid vahendajatena ja kellel ei ole rahastamisriski;
 - (c) direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõikes 4 osutatud pandikirjad;
 - (d) pandikirjad, mis vastavad olenevalt olukorrast kas artikli 129 lõikes 4 või 5 sätestatud käsitlusega seotud kõlblikkuse nõuetele, kui aluseks olevad laenud on rahastatud emiteeritud pandikirjadega, mille tähtajad kattuvad täielikult, või kui on olemas pandikirjade kohustuslikud pikendatavad tähtaja käivitajad pikkusega üks aasta või rohkem kuni aluseks olevate laenude tähtajani, juhul kui pandikirja lõpptähtajal ei ole refinantseerimine õnnestunud;
 - (e) tuletisinstrumentide klientide kliiringutegevus, tingimusel et krediidasutus või investeerimisühing ei garanteeri keskse vastaspoole täitmist oma klientidele ning ei kanna seega rahastamisriski.

Artikkel 428 g

Hoiused krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemides ja koostöövõrgustikes

Kui krediidasutus või investeerimisühing kuulub artikli 113 lõikes 7 osutatud liiki krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi, artiklis 10 sätestatud loobumisõiguse puhul kõlblikku võrgustikku või liikmesriigi koostöövõrgustikku, kehtivad nõudmiseni hoiuste suhtes, mida krediidasutus või investeerimisühing hoiab keskasutuses ja mida käsitletakse hoiustava krediidasutuse või investeerimisühingu likviidsete varadena kooskõlas määruse (EL) 2015/61 artikliga 16, järgmised nõuded:

- (a) hoiustava krediidasutuse või investeerimisühingu puhul selle jaotise 4. peatüki 2. jao alusel kohaldatav asjakohane nõutava stabiilse rahastamise tegur, olenevalt sellest, kas neid nõudmiseni hoiuseid käsitletakse 1. tasandi, tasandi 2A või tasandi 2B varadena kooskõlas delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikliga 16, ning olenevalt asjaomasest väärtuskärpest, mida kohaldatakse nende nõudmiseni hoiuste suhtes likviidsuskattekindluse arvutamiseks;
- (b) sümmeetriline kättesaadava stabiilse rahastamise tegur keskasutusele, kes saab hoiuse.

Artikkel 428h
Eeliskohtlemine konsolideerimisgrupis või krediidasutuste ja investeerimisühingute
kaitseskeemi raames

1. Erandina artiklist 428g ning selle jaotise 3. ja 4. peatükist võivad pädevad asutused iga juhtumi korral eraldi lubada krediidasutustel ja investeerimisühingutel kohaldada suuremat kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit või väiksemat nõutava stabiilse rahastamise tegurit varade, kohustuste ning ettenähtud krediidi- või likviidsuslimiitide suhtes, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:
 - (a) vastaspool on üks järgmisest:
 - (i) krediidasutuse või investeerimisühingu ema- või tütarettevõtja;
 - (ii) sama emaettevõtja teine tütarettevõtja;
 - (iii) seotud krediidasutuse või investeerimisühinguga direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõike 1 tähenduses;
 - (iv) sama käesoleva määruse artikli 113 lõikes 7 osutatud krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi liige kui krediidasutus või investeerimisühing;
 - (v) käesoleva määruse artiklis 10 osutatud võrgustiku või koostööd tegeva grupi keskasutus või sidusettevõtja;
 - (b) on põhjust eeldada, et kohustus või saadud ettenähtud krediidi- või likviidsuslimiit on stabiilsem rahastamisallikas või et vara või antud ettenähtud krediidi- või likviidsuslimiit nõuab vähem stabiilset rahastamist stabiilse netorahastamise määra üheaastase perioodi jooksul võrreldes sama kohustuse, vara või ettenähtud krediidi- või likviidsuslimiidiga teiste vastaspoolte juures;
 - (c) vastaspool kohaldab suuremat nõutava stabiilse rahastamise tegurit, mis on sümmeetriline suurema kättesaadava stabiilse rahastamise teguriga, või väiksemat kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit, mis on sümmeetriline väiksema nõutava stabiilse rahastamise teguriga;
 - (d) krediidasutus või investeerimisühing ja vastaspool on asutatud samas liikmesriigis.
2. Kui krediidasutus või investeerimisühing ja vastaspool on asutatud eri liikmesriikides, võivad pädevad asutused loobuda lõike 1 punktis d sätestatud tingimusest, kui lisaks lõikes 1 sätestatud kriteeriumitele on täidetud ka järgmised kriteeriumid:
 - (a) konsolideerimisgrupi üksuste vahel on õiguslikult siduvad kokkulepped ja kohustused seoses kohustuse, vara või ettenähtud krediidi- või likviidsuslimiidiga;
 - (b) rahastaja rahastamisrisk on väike;

- (c) rahastamise saaja rahastamisriski profiili on rahastaja likviidsusriski juhtimisel piisavalt arvesse võetud.

Pädevad asutused konsulteerivad omavahel kooskõlas artikli 20 lõike 1 punktiga b, et teha kindlaks, kas selles lõikes sätestatud lisakriteeriumid on täidetud.

3. PEATÜKK

Kättesaadav stabiilne rahastamine

1. JAGU

ÜLDSÄTTED

Artikkel 428i

Kättesaadava stabiilse rahastamise summa arvutamine

Kui selles peatükis ei ole teisiti kindlaks määratud, tuleb kättesaadava stabiilse rahastamise summa arvutada, korrutades eri kategooriate või eri liiki kohustuste ja regulatiivse kapitali bilansilise väärtuse asjaomaste kättesaadava stabiilse rahastamise teguritega, mida kohaldatakse 2. jao järgi. Kättesaadava stabiilse rahastamise kogusumma on kohustuste ja regulatiivse kapitali kaalutud summade kogusumma.

Artikkel 428j

Kohustuse või regulatiivse kapitali järelejäänud tähtaeg

1. Kui selles peatükis ei ole teisiti kindlaks määratud, peavad krediidasutused ja investeerimisühingud võtma arvesse oma kohustuste ja regulatiivse kapitali järelejäänud lepingulist tähtaega, et määrata kindlaks asjakohased kättesaadava stabiilse rahastamise tegurid, mida kohaldatakse selle peatüki 2. jao kohaselt.
2. Krediidasutused ja investeerimisühingud peavad võtma arvesse olemasolevaid võimalusi kohustuse või regulatiivse kapitali järelejäänud tähtaja kindlaksmääramiseks. Nad teevad seda eeldusel, et investorid kasutavad tagasiostuvõimalust varaseimal võimalikul kuupäeval. Optsioonide puhul, mida saab kasutada krediidasutuse või investeerimisühingu äranägemisel, peavad krediidasutus või investeerimisühing ja pädevad asutused võtma arvesse mainega seotud tegureid, mis võivad piirata krediidasutuse või investeerimisühingu suutlikkust optsiooni mitte kasutada, võttes eelkõige arvesse turuootusi, et krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid teatavad kohustused lunastama enne nende tähtaega.
3. Selle peatüki 2. jao alusel kohaldatavate kättesaadava stabiilse rahastamise tegurite kindlaksmääramiseks peavad krediidasutused ja investeerimisühingud käsitlema iga selliste kohustuste, mille järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem, osa, mille tähtaeg saabub vähem kui kuue kuu jooksul või aja jooksul, mis on kuus kuud kuni vähem kui aasta, kohustustena, mille järelejäänud tähtaeg on vastavalt alla kuue kuu ning kuus kuud kuni vähem kui aasta.

2. JAGU

KÄTTESAADAVA STABIILSE RAHASTAMISE TEGURID

Artikkel 428k

Kättesaadava stabiilse rahastamise tegur 0 %

1. Kui artiklites 428l kuni 428o ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse kõikide kohustuste suhtes, millel ei ole märgitud tähtaega, sealhulgas lühikeste positsioonide ja lahtise tähtajaga positsioonide puhul, kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit 0 %, välja arvatud järgmised kohustused:
 - (a) edasilükkunud tulumaksu kohustused, mida käsitletakse vastavalt lähimale võimalikule kuupäevale, millal neid kohustusi saab realiseerida;
 - (b) vähemusosalused, mida käsitletakse instrumendi tähtaja kohaselt.Edasilükkunud tulumaksu kohustuste ja vähemusosaluste suhtes kohaldatakse üht järgmistest teguritest:
 - (i) 0 %, kui edasilükkunud tulumaksu kohustuse või vähemusosaluse tegelik järelejäänud tähtaeg on vähem kui kuus kuud;
 - (ii) 50 %, kui edasilükkunud tulumaksu kohustuse või vähemusosaluse tegelik järelejäänud tähtaeg on vähemalt kuus kuud, aga vähem kui aasta;
 - (iii) 100 %, kui edasilükkunud tulumaksu kohustuse või vähemusosaluse tegelik järelejäänud tähtaeg on üks aasta või pikem.
2. Järgmiste kohustuste suhtes kohaldatakse kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit 0 %:
 - (a) finantsinstrumentide, välisvaluuta ja kaupade ostmisest tulenevad nõuded tehingupäeva seisuga, mis eeldatavasti arveldatakse tavapärase arveldustsükli või -perioodi jooksul, mis on asjaomase vahetuse või tehinguliigi puhul tavapärane, või mida ei ole suudetud arveldada, aga mille arveldamist siiski eeldatakse;
 - (b) kohustused, mis on liigitatud varadega omavahel sõltuvaks kooskõlas artikliga 428f;
 - (c) kohustused, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui kuus kuud ja mille on välja andnud:
 - (iv) EKP või liikmesriigi keskpank;
 - (v) kolmanda riigi keskpank;
 - (vi) finantssektoris kuuluvad kliendid;
 - (d) mis tahes muud kohustused ja kapitalikirjed või instrumendid, millele ei ole artiklites 428l kuni 428o osutatud.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad kohaldama kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit 0 % selle erinevuse absoluutväärtuse suhtes (kui see on negatiivne), mis esineb kõikide positiivse turuväärtusega tasaarvestatavate tehingute kogumi turuväärtuste summa ning kõikide negatiivse turuväärtusega tasaarvestatavate tehingute kogumi turuväärtuste summa vahel, mis on arvutatud kooskõlas käesoleva määruse artikliga 428d.

Esimeses alapunktis osutatud arvutamisel kohaldatakse järgmisi eeskirju:

- (a) variatsioonitagatised, mille krediidiasutused ja investeerimisühingud saavad oma vastaspooltelt, arvatakse maha positiivse turuväärtusega tasaarvestatavate tehingute kogumi turuväärtusest, kui variatsioonitagatisena saadud tagatis kvalifitseerub delegeeritud määruse (EL) 2015/61 II jaotise alusel 1. tasandi varaks, välja arvatud delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 10 lõike 1 punktis f osutatud väga kõrge krediidikvaliteediga pandikirjad, ning mida krediidiasutused ja investeerimisühingud on seaduslikult õigustatud ja oma tegevuse käigus võimelised uuesti kasutama;
- (b) kõik variatsioonitagatised, mille krediidiasutused ja investeerimisühingud oma vastaspooltele esitavad, arvatakse maha negatiivse turuväärtusega tasaarvestatavate tehingute kogumi turuväärtusest.

Artikkel 428l

Kättesaadava stabiilse rahastamise tegur 50 %

Erandina artiklist 428k kohaldatakse järgmiste kohustuste suhtes kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit 50 %:

- (a) saadud hoiused, mis vastavad delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artiklis 27 sätestatud tegevushoiuste kriteeriumitele;
- (b) kohustused, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui üks aasta ja mille on välja andnud:
 - (i) liikmesriigi või kolmanda riigi keskvalitsus;
 - (ii) liikmesriigi või kolmanda riigi piirkondlikud valitsused või kohalikud omavalitsused;
 - (iii) liikmesriigi või kolmanda riigi avaliku sektori asutused;
 - (iv) artikli 117 lõikes 2 osutatud mitmepoolsed arengupangad ja artiklis 118 osutatud rahvusvahelised organisatsioonid;
 - (v) delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 10 lõike 1 punktis e osutatud krediidiasutused;
 - (vi) finantssektorivälistest äriühingutest kliendid;
 - (vii) pädevalt asutuselt tegevusloa saanud krediidiühistud, personaalsed investeerimisfirmad ja hoiuste vahendajatest kliendid, kui need

kohustused ei kuulu punkti a alla;

- (c) kohustused, mille lepinguline järelejäänud tähtaeg on vähemalt kuus kuud ja vähem kui üks aasta ning mille on välja andnud:
 - (i) EKP või liikmesriigi keskpank;
 - (ii) kolmanda riigi keskpank;
 - (iii) finantssektorisse kuuluvad kliendid;
- (d) mis tahes muud kohustused, mille järelejäänud tähtaeg on vähemalt kuus kuud ja vähem kui üks aasta ning millele ei ole viidatud artiklites 428m kuni 428o.

Artikkel 428m

Kättesaadava stabiilse rahastamise tegur 90 %

Erandina artiklist 428k kohaldatakse nõudmiseni ja tähtajaliste jaehoiuste suhtes, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui üks aasta ja mis vastavad delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artiklis 25 sätestatud kriteeriumidele, kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit 90 %.

Artikkel 428n

Kättesaadava stabiilse rahastamise tegur 95 %

Erandina artiklist 428k kohaldatakse nõudmiseni ja tähtajaliste jaehoiuste suhtes, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui üks aasta ja mis vastavad delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artiklis 24 sätestatud kriteeriumidele, kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit 95 %.

Artikkel 428o

Kättesaadava stabiilse rahastamise tegur 100 %

Erandina artiklist 428k kohaldatakse järgmiste kohustuste ning kapitalikirjete ja instrumentide suhtes kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit 100 %:

- (a) krediidasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendid enne artiklitega 32–35 nõutavaid korrigeerimisi, artikli 36 kohaseid mahaarvamisi ning artiklites 48, 49 ja 79 sätestatud erandite ja alternatiivide kohaldamist;
- (b) krediidasutuse või investeerimisühingu täiendavate esimese taseme omavahendite kirjed enne artiklis 56 osutatud kirjete mahaarvamist ja enne nende suhtes artikli 79 kohaldamist;
- (c) krediidasutuse või investeerimisühingu teise taseme põhiomavahendid enne artiklis 66 osutatud mahaarvamisi ning enne artikli 79 kohaldamist, kui nende järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem, välja arvatud otseste või varjatud optsiooni tunnustega instrumendid, mis kasutamise korral lühendaksid eeldatavat tähtaega vähem kui ühe aastani;
- (d) krediidasutuse või investeerimisühingu mis tahes muud kapitaliinstrumendid, mille järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem, välja arvatud otseste või varjatud optsiooni tunnustega instrumendid, mis kasutamise korral lühendaksid eeldatavat tähtaega vähem kui ühe aastani;
- (e) mis tahes muud tagatud ja tagamata laenud ja kohustused, mille järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem, sealhulgas tähtajalised hoiused, välja arvatud juhul, kui

artiklites 428k kuni 428n on sätestatud teisiti.

4. PEATÜKK

Nõutav stabiilne rahastamine

1. JAGU

ÜLDSÄTTED

Artikkel 428p

Nõutava stabiilse rahastamise summa arvutamine

1. Kui selles peatükis ei ole teisiti kindlaks määratud, tuleb nõutava stabiilse rahastamise summa arvutada, korrutades eri kategooriate või eri liiki varade ja bilansiväliste kirjete bilansilise väärtuse asjaomaste nõutava stabiilse rahastamise teguritega, mida kohaldatakse 2. jao kohaselt. Nõutava stabiilse rahastamise kogusumma on varade ja bilansiväliste kirjete kaalutud summade kogusumma.
2. Varad, mille krediidasutused ja investeerimisühingud on laenuks võtnud, sealhulgas artikli 192 lõigetes 2 ja 3 määratletud tagatud laenuandmistehingutega ja kapitaliturupõhiste tehingutega, ning mis on nende bilansis arvele võetud ning mille suhtes neil ei ole majanduslikku omandiõigust, jäetakse nõutava stabiilse rahastamise summa arvutamisel välja.
3. Varad, mille krediidasutused ja investeerimisühingud on laenuks andnud, sealhulgas tagatud laenuandmistehingute ja kapitaliturupõhiste tehingutega, ning mis jäävad nende bilanssi ja mille suhtes nad säilitavad majandusliku omandiõiguse, käsitletakse selle peatüki kohaldamisel koormatud varadena ning nende suhtes kohaldatakse selle peatüki 2. jao alusel asjaomaseid nõutava stabiilse rahastamise tegureid. Muul juhul jäetakse need varad nõutava stabiilse rahastamise summa arvutamisel välja.
4. Koormamata varadena käsitatakse järgmisi varasid:
 - (a) varad, mis kuuluvad kogumisse, mida saab kohe kasutada tagatisena, et hankida täiendavat rahastamist kokkulepitud – või kui kogumit haldab keskpank, mittesiduvatest –, aga veel rahastamata krediidiilinidest, mis on sellele krediidasutusele või investeerimisühingule kättesaadavad. Need varad hõlmavad varasid, mille krediidasutus on paigutanud koostöövõrgustiku või krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi keskasutusse. Krediidasutused ja investeerimisühingud eeldavad, et kogumisse kuuluvad varad on koormatud suurenevas likviidsuse järjekorras, võttes aluseks delegeeritud määruse (EL) 2015/61 2. peatüki kohase likviidsete vahendite liigituse ja alustades varadest, mida likviidsuspuhvri puhul ei aktsepteerita;
 - (b) varad, mille krediidasutus või investeerimisühing on saanud krediidiriski maandamise eesmärgil tagatisena tagatud laenuandmistehingute, tagatud rahastamistehingute või tagatiste vahetamise tehingute puhul ning mida krediidasutus või investeerimisühing võib võõrandada;

(c) varad, mis on lisatud pandikirja emiteerimisel mittekohustusliku ületagatusena.

5. Topeltarvestuse ärahoidmiseks jätavad krediidiasutused ja investeerimisühingud kooskõlas selle peatükiga nõutava stabiilse rahastamise summa arvutamise muudest osadest välja varad, mis on seotud tagatisega, mida kajastatakse variatsioonitagatistena, mis on esitatud kooskõlas artikli 428k lõike 3 punktiga b või artikli 428ag lõikega 3, või alustamise tagatistena või vastaspoole tagatisfondi osamaksetena kooskõlas artikli 428af punktidega a ja b.
6. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võtavad nõutava stabiilse rahastamise summa arvutamisel arvesse finantsinstrumente, välisvaluutasid ja kaupu, mille ostukorraldus on täidetud. Nad jätavad nõutava stabiilse rahastamise summa arvutamisel välja finantsinstrumendid, välisvaluutad ja kaubad, mille müügi korraldus on täidetud, tingimusel et neid tehinguid ei kajastata krediidiasutuse või investeerimisühingu bilansis tuletisinstrumentidena ega tagatud rahastamistehingutena ning et neid tehinguid kajastatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu bilansis siis, kui need on arveldatud.
7. Pädevad asutused võivad kindlaks määrata nõutava stabiilse rahastamise tegurid, mida tuleb kohaldada bilansiväliste riskipositsioonide suhtes, millele ei ole selles peatükis viidatud, tagamaks, et krediidiasutused ja investeerimisühingud omavad kättesaadava stabiilse rahastamise asjakohast summat nende riskipositsioonide sellise osa puhul, mille korral eeldatakse, et need vajavad rahastamist stabiilse netorahastamise määra üheaastase perioodi jooksul. Nende tegurite kindlaksmääramiseks võtavad pädevad asutused eelkõige arvesse krediidiasutuse või investeerimisühingu maine olulist kahjustamist, mis võib tuleneda selle rahastamise võimaldamata jätmisest.

Pädevad asutused peavad teatama EBA-le nende bilansiväliste riskipositsioonide liigid, mille puhul nad on vähemalt kord aastas kindlaks määranud nõutavad stabiilse rahastamise tegurid. Seda teatades hõlmavad nad nende tegurite kindlaksmääramisel kohaldatud meetodite selgitused.

Artikkel 428q
Vara järelejäänud tähtaeg

1. Kui selles peatükis ei ole teisiti kindlaks määratud, peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud võtma selliste asjakohaste nõutava stabiilse rahastamise tegurite kindlaksmääramisel, mida tuleb kohaldada nende varade ja bilansiväliste kirjade suhtes selle peatüki 2. jao kohaselt, arvesse oma varade ja bilansiväliste tehingute järelejäänud lepingulist tähtaega.
2. Koormatud varade puhul peab tähtaeg, mida kasutatakse asjaomaste nõutava stabiilse rahastamise tegurite kindlaksmääramiseks selle peatüki 2. jao kohaselt, olema kas

vara järelejäänud tähtaeg või koormamise allikaks oleva tehingu tähtaeg, olenevalt sellest, kumb on pikem. Vara suhtes, mille koormamise järelejäänud periood on lühem kui kuus kuud, tuleb kohaldada nõutava stabiilse rahastamise tegurit, mida kohaldatakse selle peatüki 2. jao kohaselt sama koormamata vara suhtes.

3. Kui krediidasutus või investeerimisühing kasutab või pandib uuesti vara, mis oli laenuks võetud, sealhulgas artikli 192 lõigetes 2 ja 3 määratletud tagatud laenuandmistehingute või kapitaliturupõhiste tehingutega, ning mida kajastatakse bilansiväliselt, on selle tehingu järelejäänud tähtaeg, mille kaudu vara on laenatud ja mida kasutatakse nõutava stabiilse rahastamise teguri kindlaksmääramiseks, mida tuleb kohaldada selle peatüki 2. jao alusel, selle tehingu järelejäänud tähtaeg, mille kaudu vara uuesti kasutatakse või panditakse.
4. Krediidasutused ja investeerimisühingud käsitlevad kooskõlas määruse (EL) nr 648/2012 artikli 11 lõikega 3 eraldatud varasid oma aluseks oleva riskipositsiooni kohaselt. Krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldavad nende varade suhtes siiski suuremaid nõutava stabiilse rahastamise tegureid olenevalt koormamise perioodist, mille määravad kindlaks pädevad asutused, kes võtavad arvesse seda, kas krediidasutus või investeerimisühing saab selliseid varasid vabalt võõrandada või vahetada, ning krediidasutuse või investeerimisühingu klientide ees olevate kohustuste tähtaega, mis selle eraldamismõõde tekitavad.
5. Vara järelejäänud tähtaja arvutamisel võtavad krediidasutused ja investeerimisühingud arvesse optsoone, tuginedes eeldusele, et emitent kasutab optiooni tähtaja pikendamiseks. Optioonide puhul, mida saab kasutada krediidasutuse või investeerimisühingu äranägemisel, peavad krediidasutus või investeerimisühing ja pädevad asutused võtma arvesse mainega seotud tegureid, mis võivad piirata krediidasutuse või investeerimisühingu suutlikkust optiooni mitte kasutada, võttes eelkõige arvesse turu ja klientide ootusi, et krediidasutus või investeerimisühing peaks teatavaid varasid nende lõpptähtajal pikendama.
6. Selliste laenude amortiseerimisel, mille lepinguline järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem, käsitletakse seda osa, mille tähtaeg saabub vähem kui kuue kuu pärast ning aja jooksul, mis on kuus kuud kuni vähem kui aasta, laenuna, mille järelejäänud tähtaeg on vastavalt alla kuue kuu ning kuus kuud kuni vähem kui aasta, et määrata kindlaks asjakohased nõutava stabiilse rahastamise tegurid, mida kohaldatakse selle peatüki 2. jao kohaselt.

2. JAGU

NÕUTAVA STABIILSE RAHASTAMISE TEGURID

Artikkel 428r

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 0 %

1. Järgmiste varade suhtes kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 0 %:
 - (a) koormamata varad, mis on kõlblikud kui 1. tasandi kvaliteetsed likviidsed varad kooskõlas delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikliga 10, välja arvatud selle delegeeritud määruse artikli 10 lõike 1 punktis f osutatud väga kõrge krediitkvaliteediga pandikirjad, olenemata sellest, kas need vastavad selle delegeeritud määruse artiklis 8 sätestatud tegevusnõuetele;
 - (b) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate koormamata osad või osakud, mis on kõlblikud 0 % väärtuskärpeks likviidsuskattekindaja arvutamisel kooskõlas delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 15 lõike 2 punktiga a, olenemata sellest, kas need vastavad selle delegeeritud määruse artiklites 8 ja 17 sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele;
 - (c) kõik keskpanga reservid, mida hoitakse EKP või liikmesriigi või kolmanda riigi keskpangas, sealhulgas nõutavad reservid ja ülereservid;
 - (d) kõik nõuded EKP, liikmesriigi või kolmanda riigi keskpanga suhtes, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui kuus kuud;
 - (e) finantsinstrumentide, välisvaluuta ja kaupade müügist tulenevad tehingupäeva seisuga saadaolevad nõuded, mis eeldatavasti arveldatakse tavapärase arveldustsükli või -perioodi jooksul, mis on asjaomase vahetuse või tehinguliigi puhul tavapärane, või mida ei ole suudetud arveldada, aga mille arveldamist siiski eeldatakse;
 - (f) varad, mis on liigitatud kohustustega omavahel sõltuvaks kooskõlas artikliga 428f.
2. Erandina selle artikli lõike 1 punktist c võivad pädevad asutused otsustada asjaomase keskpangaga kokkuleppel kohaldada nõutavate reservide suhtes suuremat nõutava stabiilse rahastamise tegurit, võttes eelkõige arvesse seda, kui suures ulatuses eksisteerib üheaastase perioodi jooksul reservinõudeid, mis nõuavad seega seonduvat stabiilset rahastamist.

Tütarettevõtjate puhul, mille peakontor asub kolmandas riigis, kus tuleb selle kolmanda riigi õiguse alusel, millega on kehtestatud stabiilse netorahastamise nõue, kohaldada nõutavate keskpanga reservide suhtes suuremat nõutava stabiilse rahastamise tegurit, võetakse konsolideerimisel arvesse seda suuremat nõutava stabiilse rahastamise tegurit.

Artikkel 428s

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 5 %

Järgmiste varade ja bilansiväliste kirjete suhtes kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 5 %:

- (a) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate koormamata osad või osakud, mis on kõlblikud 5 % väärtuskärpeks likviidsuskattekindaja arvutamisel kooskõlas delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 15 lõike 2 punktiga b, olenemata sellest, kas need vastavad selle delegeeritud määruse artiklites 8 ja 17 sätestatud

tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele;

- (b) varad, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui kuus kuud ning mis tulenevad artikli 192 lõigetes 2 ja 3 määratletud tagatud laenuandmistehingutest ja kapitaliturupõhistest tehingutest finantssektoris kuuluvate klientidega, kui nende varade tagatiseks on varad, mis kvalifitseeruvad 1. tasandi varadeks delegeeritud määruse (EL) 2015/61 II jaotise alusel, välja arvatud väga kõrge krediitkvaliteediga pandikirjad, millele on viidatud selle delegeeritud määruse artikli 10 lõike 1 punktis f, ning kui krediitdiasutus või investeerimisühing oleks seaduslikult õigustatud ja oma tegevuse käigus võimeline tehingu kehtivusaja jooksul neid varasid uuesti kasutama, olenemata sellest, kas tagatist on juba uuesti kasutatud. Krediitdiasutused ja investeerimisühingud võtavad neid varasid arvesse netoarvestuses, kui kohaldatakse käesoleva määruse artikli 428e lõiget 1;
- (c) delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 31 lõikes 1 osutatud tagasivõtmata ja tingimuslikult tagasivõetavate ettenähtud krediidi- ja likviidsuslimiitide kasutamata osa;
- (d) selle määruse artikli 111 lõikes 1 osutatud kaubanduse rahastamise bilansivälise kirjetega seotud tooted, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui kuus kuud.

Artikkel 428t

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 7 %

Koormamata varade suhtes, mis on kõlblikud kui 1. tasandi väga kõrge krediitkvaliteediga pandikirjad kooskõlas delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 10 lõikega 1, kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 7 %, olenemata sellest, kas need vastavad selle delegeeritud määruse artiklites 8 ja 17 sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele.

Artikkel 428u

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 10 %

1. Järgmiste varade ja bilansivälise kirjetega seotud tooted kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 10 %:
 - (a) varad, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui kuus kuud ning mis tulenevad artikli 192 lõigetes 2 ja 3 määratletud tagatud laenuandmistehingutest ja kapitaliturupõhistest tehingutest finantssektoris kuuluvate klientidega, v.a artikli 428s punktis b osutatud varad. Neid varasid võetakse arvesse netoarvestuses, kui kohaldatakse käesoleva määruse artikli 428e lõiget 1;
 - (b) varad, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui kuus kuud ning mis tulenevad tehingutest finantssektoris kuuluvate klientidega, v.a artikli 428s punktis b ja käesoleva artikli punktis a osutatud varad;
 - (c) kaubanduse rahastamise bilansivälise kirjetega seotud tooted, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui kuus kuud;
 - (d) artikli 111 lõikes 1 osutatud kaubanduse rahastamise bilansivälise kirjetega seotud tooted, mille järelejäänud tähtaeg on vähemalt kuus kuud ja vähem kui üks aasta.

2. Kõikide tuletislepinguid hõlmavate tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul, mille suhtes ei kohaldata võimendustagatise lepinguid, mille alusel krediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad oma vastaspooltele variatsioonitagatise, kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud nende tuletislepinguid hõlmavate tasaarvestatavate tehingute kogumite absoluutse turuväärtuse suhtes, mis hõlmab ka esitatud tagatise, nõutava stabiilse rahastamise tegurit 10 %, kui nendel tasaarvestatavate tehingute kogumitel on negatiivne turuväärtus.

Artikkel 428v

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 12 %

Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate koormamata osade või osakute suhtes, mis on kõlblikud 12 % väärtuskärpeks likviidsuskattekindaja arvutamisel kooskõlas delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 15 lõike 2 punktiga c, kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 12 %, olenemata sellest, kas need vastavad selle delegeeritud määruse artiklites 8 ja 17 sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele.

Artikkel 428w

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 15 %

Järgmiste varade ja bilansiväliste kirjade suhtes kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 15 %:

- (a) koormamata varad, mis on kõlblikud kui 2A tasandi varad kooskõlas delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikliga 11, olenemata sellest, kas need vastavad selle delegeeritud määruse artiklites 8 ja 17 sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele;
- (b) artikli 111 lõikes 1 osutatud kaubanduse rahastamise bilansiväliste kirjetega seotud tooted, mille järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem.

Artikkel 428x

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 20 %

1. Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate koormamata osade või osakute suhtes, mis on kõlblikud 20 % väärtuskärpeks likviidsuskattekindaja arvutamisel kooskõlas delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 15 lõike 2 punktiga d, kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 20 %, olenemata sellest, kas need vastavad selle delegeeritud määruse artiklites 8 ja 17 sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele.
2. Kõikide tuletislepinguid hõlmavate tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul, mille suhtes kohaldatakse võimendustagatise lepinguid, mille alusel krediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad oma vastaspooltele variatsioonitagatise, kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud nende tuletislepinguid hõlmavate tasaarvestatavate tehingute kogumite absoluutse turuväärtuse suhtes, mis hõlmab ka esitatud tagatise, nõutava stabiilse rahastamise tegurit 20 %, kui nendel

tasaarvestatavate tehingute kogumitel on negatiivne turuväärtus.

3. Krediidiasutus või investeerimisühing võib asendada lõikes 2 sätestatud stabiilse rahastamise nõude kõikide tuletislepinguid hõlmavate tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul, mille suhtes kohaldatakse võimendustagatise lepinguid, mille alusel krediidiasutus või investeerimisühing esitab oma vastaspoolele variatsioonitagatise, nõutava stabiilse rahastamise summaga, mis on arvutatud kui järgmiste näitajate erinevuse absoluutsumma:

- (a) kõikide negatiivse turuväärtusega (sh esitatud tagatised) tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul, mille suhtes kohaldatakse võimendustagatise lepingut, mille alusel krediidiasutus või investeerimisühing esitab oma vastaspoolele variatsioonitagatise, riskikategooria kõigi lisandite (AddOn^(a)) summa, mis on arvutatud kooskõlas artikli 278 lõikega 1;
- (b) kõikide positiivse turuväärtusega (sh saadud tagatised) tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul, mille suhtes kohaldatakse võimendustagatise lepingut, mille alusel krediidiasutus või investeerimisühing saab oma vastaspoolelt variatsioonitagatise, riskikategooria kõigi lisandite (AddOn^(a)) summa, mis on arvutatud kooskõlas artikli 278 lõikega 1.

Selle arvutuse tegemiseks ning selleks, et määrata kindlaks esimeses lõigus osutatud tasaarvestatavate tehingute kogumitesse kuuluvate tuletislepingute riskipositsioon, asendavad krediidiasutused ja investeerimisühingud kooskõlas artikli 279c lõike 1 punktiga b arvutatud lõpptähtaja teguri kas kooskõlas artikli 279c lõike 1 punktiga a arvutatud lõpptähtaja teguriga või väärtusega 1.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, mis kasutavad oma tuletislepingute riskipositsiooni väärtuse kindlaksmääramiseks III osa II jaotise 6. peatüki 4.–5. jaos sätestatud meetodeid, ei kohalda selle artikli lõikes 2 sätestatud stabiilse rahastamise nõuet selliste tuletislepinguid hõlmavate tasaarvestatavate tehingute kogumite suhtes, mille suhtes kohaldatakse võimendustagatise lepinguid, mille alusel krediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad oma vastaspooltele variatsioonitagatise, ning kui nende tasaarvestatavate tehingute kogumitel on negatiivne turuväärtus.

Artikkel 428y

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 25 %

Koormamata 2B tasandi väärtpaperistamiste suhtes, millele on viidatud delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 13 lõike 14 punktis a, kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 25 %, olenemata sellest, kas need vastavad selle delegeeritud määruse artiklites 8 ja 17 sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele.

Artikkel 428z

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 30 %

Järgmiste varade suhtes kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 30 %:

- (a) koormamata kõrge kvaliteediga pandikirjad, millele on viidatud delegeeritud

määruse (EL) 2015/61 artikli 12 lõike 1 punktis e, olenemata sellest, kas need vastavad selle delegeeritud määruse artiklites 8 ja 17 sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele;

- (b) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate koormamata osad või osakud, mis on kõlblikud 30 % väärtuskärpeks likviidsuskattekindaja arvutamisel kooskõlas delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 15 lõike 2 punktiga e, olenemata sellest, kas need vastavad selle delegeeritud määruse artiklites 8 ja 17 sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele.

Artikkel 428aa

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 35 %

Järgmiste varade suhtes kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 35 %:

- (a) koormamata 2B tasandi väärtipaberistamised, millele on viidatud delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 13 lõike 14 punktis b, olenemata sellest, kas need vastavad selle delegeeritud määruse artiklites 8 ja 17 sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele;
- (b) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate koormamata osad või osakud, mis on kõlblikud 35 % väärtuskärpeks likviidsuskattekindaja arvutamisel kooskõlas delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 15 lõike 2 punktiga f, olenemata sellest, kas need vastavad selle delegeeritud määruse artiklites 8 ja 17 sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele.

Artikkel 428ab

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 40 %

Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate koormamata osade või osakute suhtes, mis on kõlblikud 40 % väärtuskärpeks likviidsuskattekindaja arvutamisel, kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 40 %, olenemata sellest, kas need vastavad selle delegeeritud määruse artiklites 8 ja 17 sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele.

Artikkel 428ac

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 50 %

Järgmiste varade suhtes kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 50 %:

- (a) koormamata varad, mis on kõlblikud 2B tasandi varadena kooskõlas delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikliga 12, välja arvatud 2B tasandi väärtipaberistamised ja kõrge kvaliteediga pandikirjad, millele on viidatud selle delegeeritud määruse artikli 12 lõike 1 punktides a ja e, olenemata sellest, kas need vastavad selle delegeeritud määruse artiklites 8 ja 17 sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele;
- (b) hoiused, mida krediitiasutus või investeerimisühing hoiab teises finantseerimisasutuses ja mis vastavad delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artiklis 27 sätestatud tegevushoiuste kriteeriumitele;
- (c) varad, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui üks aasta ja mis tulenevad tehingutest järgmiste isikutega:
 - (i) liikmesriigi või kolmanda riigi keskvalitsus;

- (ii) liikmesriigi või kolmanda riigi piirkondlikud valitsused või kohalikud omavalitsused;
 - (iii) liikmesriigi või kolmanda riigi avaliku sektori asutused;
 - (iv) artikli 117 lõikes 2 osutatud mitmepoolsed arengupangad ja artiklis 118 osutatud rahvusvahelised organisatsioonid;
 - (v) delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 10 lõike 1 punktis e osutatud krediidasutused;
 - (vi) finantssektorivälised äriühingud, jaekliendid ja VKEd;
 - (vii) pädevalt asutuselt tegevusloa saanud krediidiühistud, personaalsed investeerimisfirmad ja hoiuste vahendajatest kliendid, kui need varad ei kuulu selle lõike punkti b alla;
- (d) varad, mille järelejäänud tähtaeg on vähemalt kuus kuud ja vähem kui üks aasta ja mis tulenevad tehingutest järgmiste isikutega:
- (i) Euroopa Keskpank või liikmesriigi keskpank;
 - (ii) kolmanda riigi keskpank;
 - (iii) finantssektoris kuuluvad kliendid;
- (e) kaubanduse rahastamise bilansiliste kirjetega seotud tooted, mille järelejäänud tähtaeg on vähemalt kuus kuud ja vähem kui üks aasta;
- (f) varad, mis on koormatud järelejäänud tähtajaga vähemalt kuus kuud ja vähem kui üks aasta, välja arvatud juhul, kui neile varadele määratakse kõrgem nõutava stabiilse rahastamise tegur kooskõlas selle määruse artiklitega 428ad kuni 428ag, kui need oleksid koormamata; sel juhul kohaldatakse koormamata vara suhtes kohaldatavat suuremat nõutava stabiilse rahastamise tegurit;
- (g) mis tahes varad, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui üks aasta, kui selle määruse artiklites 428r kuni 428ab ei ole teisiti sätestatud.

Artikkel 428ad

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 55 %

Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate koormamata osade või osakute suhtes, mis on kõlblikud 55 % väärtuskärpeks likviidsuskattekordaja arvutamisel kooskõlas delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 15 lõike 2 punktiga h, kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 55 %, olenemata sellest, kas need vastavad selle delegeeritud määruse artiklites 8 ja 17 sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele.

Artikkel 428ae

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 65 %

Järgmiste varade suhtes kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 65 %:

- (a) koormamata laenud, mis on tagatud elamukinnisvarale seatud hüpoteekidega, või koormamata eluasemelaenud, mille on täielikult taganud kõlblik kaitse andja, kellele on viidatud artikli 129 lõike 1 punktis e, ning mille järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem, tingimusel et neile laenudele on määratud kooskõlas III osa II jaotise 2. peatükiga 35 % või väiksem riskikaal;

- (b) koormamata laenud, mille järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem, välja arvatud laenud finantssektorisse kuuluvatele klientidele ja artiklites 428r kuni 428ac osutatud laenud, tingimusel et neile laenudele on määratud kooskõlas III osa II jaotise 2. peatükiga 35 % või väiksem riskikaal.

Artikkel 428af

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 85 %

Järgmiste varade suhtes kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 85 %:

- (a) mis tahes varad, sealhulgas raha, mis on esitatud tuletislepingute alustamise tagatisena, välja arvatud juhul, kui neile varadele määratakse kõrgem nõutava stabiilse rahastamise tegur kooskõlas artikliga 428ag, kui need oleksid koormamata; sel juhul kohaldatakse koormamata vara suhtes kohaldatavat suuremat nõutava stabiilse rahastamise tegurit;
- (b) mis tahes varad, sealhulgas raha, mis on esitatud osamaksena keskse vastaspoole tagatisfondi, välja arvatud juhul, kui neile määratakse kõrgem nõutava stabiilse rahastamise tegur kooskõlas artikliga 428ag, kui need oleksid koormamata; sel juhul kohaldatakse koormamata vara suhtes kohaldatavat suuremat nõutava stabiilse rahastamise tegurit;
- (c) koormamata laenud, mille järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem, välja arvatud laenud finantssektorisse kuuluvatele klientidele ja artiklites 428r kuni 428ae osutatud laenud, mis ei ole tähtajaks tasumata rohkem kui 90 päeva ja millele on kooskõlas III osa II jaotise 2. peatükiga määratud suurem riskikaal kui 35 %;
- (d) kaubanduse rahastamise bilansiliste kirjetega seotud tooted, mille järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem;
- (e) koormamata väärtpaberid, mille järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem ja mis ei ole makseviivituses kooskõlas artikliga 178 ning mis ei ole kõlblikud kui likviidsed varad kooskõlas delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artiklitega 10 kuni 13;
- (f) koormamata börsil kaubeldavad aktsiad, mis ei ole kõlblikud 2B tasandi varadena kooskõlas delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikliga 12;
- (g) füüsilised kaubad, sealhulgas kuld, aga välja arvatud kauba tuletisinstrumendid.

Artikkel 428ag

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 100 %

1. Järgmiste varade suhtes kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 100 %:
- (a) mis tahes varad, mis on koormatud järelejäänud tähtajaks, mis on üks aasta või rohkem;
- (b) mis tahes muud varad kui artiklites 428r kuni 428af osutatud varad, sealhulgas laenud finantssektorisse kuuluvatele klientidele lepingulise järelejäänud tähtajaga üks aasta või rohkem, viivislaenud, regulatiivsest kapitalist maha arvatud kirjed, põhivarad, börsil mittekaubeldavad aktsiad, säilitatud huvid, kindlustusvarad, makseviivituses väärtpaberid.
2. Erandina lõike 1 punktist a võib varade puhul, mis on koormatud üheks aastaks või rohkemaks mittestandardseteks ajutisteks operatsioonideks, mida korraldab EKP või

liikmesriigi keskpang, et täita oma mandaati kogu turgu hõlmavate finantspingete või erakorraliste makromajanduslike raskuste ajal, kasutada väiksemat nõutava stabiilse rahastamise tegurit.

Pädevad asutused määravad asjaomase keskpanga heakskiidul kindlaks nende koormatud varade suhtes kohaldatava asjakohase nõutava stabiilse rahastamise teguri, mis ei või olla väiksem kui nõutav stabiilse rahastamise tegur, mida kohaldataks nende varade suhtes siis, kui need oleks selle jao alusel koormamata.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad kohaldama kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit 100 % selle erinevuse absoluutväärtuse suhtes (kui see on positiivne), mis esineb kõikide positiivse turuväärtusega tasaarvestatavate tehingute kogumi turuväärtuste summa ning kõikide negatiivse turuväärtusega tasaarvestatavate tehingute kogumi turuväärtuste summa vahel, mis on arvutatud kooskõlas käesoleva määruse artikliga 428d.

Esimeses alapunktis osutatud arvutamisel kohaldatakse järgmisi eeskirju:

- (a) variatsioonitagatised, mille krediidiasutused ja investeerimisühingud saavad oma vastaspooltelt, arvatakse maha positiivse turuväärtusega tasaarvestatavate tehingute kogumi turuväärtusest, kui variatsioonitagatisena saadud tagatis kvalifitseerub delegeeritud määruse (EL) 2015/61 II jaotise alusel 1. tasandi varaks, välja arvatud delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 10 lõike 1 punktis f osutatud väga kõrge krediidikvaliteediga pandikirjad, ning mida krediidiasutused ja investeerimisühingud on seaduslikult õigustatud ja oma tegevuse käigus võimelised uuesti kasutama;
- (b) kõik variatsioonitagatised, mille krediidiasutused ja investeerimisühingud oma vastaspooltele esitavad, arvatakse maha negatiivse turuväärtusega tasaarvestatavate tehingute kogumi turuväärtusest.“

- (115) VII osa asendatakse järgmisega:

„VII OSA FINANTSVÕIMENDUS

Artikkel 429

Finantsvõimenduse määra arvutamine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad oma finantsvõimenduse määra vastavalt käesoleva artikli lõigetes 2 kuni 4 sätestatud metoodikale.
2. Finantsvõimenduse määra arvutamiseks jagatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu kapitalinäitaja selle asutuse või ühingu kogu riskipositsiooni näitajaga ning väljendatakse protsentides.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad finantsvõimenduse määra aruandekuupäeva seisuga.

3. Lõike 2 kohaldamisel on kapitalinäitajaks esimese taseme omavahendid.
4. Lõike 2 kohaldamisel on kogu riskipositsiooni näitaja järgmiste riskipositsioonide väärtuste summa:

- (a) varad (v.a II lisas loetletud lepingud, krediituletisinstrumendid ja artiklis 429e määratletud positsioonid), arvutatuna kooskõlas artikli 429b lõikega 1;
- (b) II lisas loetletud lepingud ja krediituletisinstrumendid (sh bilansivälised lepingud ja krediituletisinstrumendid), arvutatuna kooskõlas artiklitega 429c ja 429d;
- (c) väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute vastaspoole krediidiriski lisandid (sh bilansivälised), arvutatuna kooskõlas artikliga 429e;
- (d) bilansivälised kirjed (v.a II lisas loetletud lepingud, krediituletisinstrumendid, väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingud ning artiklites 429d ja 429g määratletud positsioonid), arvutatuna kooskõlas artikliga 429f;
- (e) tavapärasel tingimustel toimuvad ostud või müügid, mis on arveldusootel, arvutatuna kooskõlas artikliga 429g.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitlevad pika arveldustähtajaga tehinguid kooskõlas esimese lõigu punktidega a kuni d.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad vähendada esimeses lõigus osutatud summat bilansikirjete ja bilansiväliste kirjete üldise krediidiriskiga korrigeerimiste kogusumma võrra, kasutades alammäärana nulli.

5. Erandina lõike 4 punktist d kohaldatakse järgmist:
 - (a) tuletisinstrumenti, mida loetakse lõike 4 punkti d kohaselt bilansiväliseks kirjeks, aga mida käsitletakse kohaldatava raamatupidamistava kohaselt tuletisinstrumendina, käsitletakse lõike 4 punkti b kohaselt;
 - (b) kui kliiriva liikmena tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu klient astub vahetult tuletistehingusse keskse vastaspoolega ja krediidiasutus või

investeeringisühing tagab kliendi sellest tehingust tingitud kauplemisriski positsioonid keskses vastaspooles, arvutab krediitdiasutus või investeeringisühing oma sellest garantiist tuleneva riskipositsiooni kooskõlas lõike 4 punktiga b, nagu oleks see krediitdiasutus või investeeringisühing astunud vahetult tehingusse kliendiga (sh seoses rahalise variatsioonitagatise saamise või andmisega).

Esimese lõigu punktis b nimetatud käsitlust kohaldatakse ka krediitdiasutusele või investeeringisühingule, kes tegutseb kõrgema tasandi kliendina, kes tagab oma kliendi kauplemisriski positsioonid.

Esimese lõigu punkti b ja teise lõigu kohaldamisel võivad krediitdiasutused ja investeeringisühingud käsitleda sidusüksust kliendina ainult siis, kui üksus jääb väljapoole regulatiivse konsolideerimise kohaldamisala tasandil, millel kohaldatakse artikli 92 lõike 3 punktis d sätestatud nõuet.

6. Käesoleva artikli lõike 4 punkti e ja artikli 429g kohaldamisel tähendab „tavapärastel tingimustel toimuv ost või müük“ väärtpaberi ostu või müüki vastavalt lepingule, mille tingimuste kohaselt antakse väärtpaber üle ajavahemiku jooksul, mis on tavaliselt kas kehtestatud õigusaktidega või konkreetsel turul kokkuleppeliselt väljakujunenud.

Artikkel 429a

Riskipositsioonid, mida riskipositsioonide näitaja ei hõlma

1. Erandina artikli 429 lõike 4 punktist a võib krediitdiasutus või investeeringisühing jätta oma riskipositsioonide näitajast välja alljärgneva:
- (a) artikli 36 lõike 1 punkti d kohased mahaarvamised esimese taseme põhiomavahendite kirjetest;
 - (b) artikli 429 lõikes 3 nimetatud kapitalinäitaja arvutamisel mahaarvatud vara;
 - (c) riskipositsioonid, mille riskikaal on artikli 113 lõike 6 kohaselt 0 %;
 - (d) kui krediitdiasutus või investeeringisühing on avaliku sektori arengukrediitdiasutus, riskipositsioonid, mis tulenevad varadest, mis on piirkondlike valitsuste, kohalike asutuste või avaliku sektori asutustele suunatud nõuded seoses avaliku sektori investeeringutega;
 - (e) riskipositsioonid, mis on tingitud tugilaenude vahendamisest teistele krediitdiasutustele, kes annavad tugilaenu;
 - (f) ekspordikrediidist tulenevate riskipositsioonide tagatud osad, mis vastavad mõlemale järgmisele tingimusele:
 - (i) garantii annab ekspordikrediidi agentuur või keskvalitsus;
 - (ii) riskikaalu 0 % kohaldatakse riskipositsiooni tagatud osale kooskõlas artikli 114 lõikega 4 või artikli 116 lõikega 4;
 - (g) krediitdiasutuse või investeeringisühingu kauplemisriski positsioonid, kui

krediidiasutus või investeerimisühing on nõuetele vastava keskse vastaspoole kliiriv liige ning need kliiritakse sama nõuetele vastava keskse vastaspoolega ja need vastavad artikli 306 lõike 1 punktis c sätestatud tingimustele;

- (h) kui krediidiasutus või investeerimisühing on mitmetasandilises kliendistruktuuris kõrgema tasandi klient, kauplemisriski positsioonid, mis on seotud kliiriva liikmega või üksusega, kes tegutseb krediidiasutuse või investeerimisühingu kõrgema tasandi kliendina, aga tingimusel, et täidetud on artikli 305 lõikes 2 sätestatud tingimused ja krediidiasutus või investeerimisühing ei ole kohustatud hüvitama kliendi kahjumit, mis on tingitud kliiriva liikme või nõuetele vastava keskse vastaspoole kohustuse täitmata jätmisest;
- (i) usaldusvarad, mis vastavad kõigile järgmistele tingimustele:
 - (i) need on kooskõlas direktiivi 86/635/EMÜ artikliga 10 ja riiklike üldtunnustatud raamatupidamis põhimõtetega kirjas krediidiasutuse või investeerimisühingu bilansis;
 - (ii) need vastavad rahvusvahelises raamatupidamisstandardis (IAS) nr 39 sätestatud kajastamata jätmise nõuetele, mida kohaldatakse kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1606/2002;
 - (iii) need vastavad rahvusvahelises finantsaruandlusstandardis (IFRS) nr 10 sätestatud konsolideerimata jätmise nõuetele, mida kohaldatakse kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1606/2002, kui see on asjakohane;
- (j) riskipositsioonid, mis vastavad kõigile järgmistele tingimustele:
 - (i) need on avaliku sektori asutusega seotud riskipositsioonid;
 - (ii) neid käsitletakse vastavalt artikli 116 lõikele 4;
 - (iii) need tulenevad hoiustest, mille krediidiasutus või investeerimisühing on juriidiliselt kohustatud üle kandma punktis i nimetatud avaliku sektori asutusele eesmärgiga rahastada üldistes huvides olevaid investeeringuid;
- (k) väljalaenamata ülemäärane tagatis kolme poole esindajate juures;
- (l) kui krediidiasutus või investeerimisühing kajastab vastaspoolele antud rahalist variatsioonitagatist kohaldatava raamatupidamistava kohaselt nõudeks oleva varana, nõudeks olev vara, tingimusel et artikli 429c lõike 3 punktides a kuni e sätestatud tingimused on täidetud;
- (m) traditsioonilise väärtpaberistamisega seotud väärtpaberistatud riskipositsioonid, mis vastavad artiklis 243 sätestatud olulise riski ülekandmise tingimustele.

2. Lõike 1 punkti d kohaldamisel tähendab „avaliku sektori arengukrediidiasutus“ krediidiasutust, mis vastab järgmistele tingimustele:

- (a) liikmesriigi keskvalitsus, piirkondlik valitsus või kohalik asutus on asutanud

selle avaliku õiguse kohaselt;

- (b) selle tegevus piirdub avaliku finants-, sotsiaal- või majanduspoliitika konkreetsete eesmärkide poole püüdlemisega kooskõlas sellele asutusele kohaldatavate õigusaktidega ja konkurentsiväliselt. Selliseks avaliku poliitika eesmärgiks võib olla anda liikmesriigi teatud majandussektoritele või geograafilistele piirkondadele tugi- või arengurahastust;
 - (c) selle eesmärk ei ole suurendada kasumit ega turuosa;
 - (d) kui riigiabieskirjadest ei tulene teisiti, on keskvalitsuse, piirkondliku valitsuse või kohaliku asutuse kohustus kaitsta krediidasutuse elujõulisust või tagada otseselt või kaudselt vähemalt 90 % krediidasutuse omavahendite nõuetest, rahastamisnõuetest või riskipositsioonidest;
 - (e) on välistatud, et see võtab vastu direktiivi 2014/49/EÜ artikli 2 lõike 1 punktis 5 või seda rakendavas riiklikus õigusaktis määratletud tagatud hoiuseid.
3. Krediidasutused ja investeerimisühingud ei kohalda lõike 1 punktides g ja h sätestatud kohtlemist, kui ei ole täidetud artikli 429 lõike 5 viimases lõigus nimetatud tingimus.

Artikkel 429b

Varade riskipositsioonide väärtuse arvutamine

1. Krediidasutused ja investeerimisühingud arvutavad varade (v.a II lisas loetletud lepingud, krediituletisinstrumendid ja artiklis 429e määratletud positsioonid) riskipositsioonide väärtuse järgmiste põhimõtete kohaselt:
- (a) varade riskipositsioonide väärtused on artikli 111 lõike 1 esimeses lauses määratletud riskipositsioonide väärtused;
 - (b) füüsilist või finantstagatist, garantiisid või ostetud krediidiriskimaandust ei kasutata varade riskipositsioonide väärtuse vähendamiseks;
 - (c) varasid ei tasaarvestata kohustustega;
 - (d) väärtpaberite kaudu finantseerimise tehinguid ei tasaarvestata.
2. Lõike 1 punkti c kohaldamisel ei ole krediidasutuse või investeerimisühingu pakutav rahalise kogumi võimalus vastuolus nimetatud punktis sätestatud tingimusega ainult siis, kui see vastab mõlemale järgmistest tingimustest:
- (a) rahalise kogumi võimalust pakkuv krediidasutus või investeerimisühing kannab sinna kaasatud üksuste rühma mitme individuaalse konto krediti- ja deebetjäägid („algkontod“) ühele eraldi kontole, mistõttu lähevad algkontode jäägid nulli;
 - (b) krediidasutus või investeerimisühing teeb käesoleva lõike punktis a nimetatud toiminguid iga päev.
3. Erandina lõikest 2 ei ole lõike 1 punktis c sätestatud tingimusega vastuolus rahaline

kogum, mis ei vasta lõike 2 punktis b sätestatud tingimusele, küll aga vastab lõike 2 punktis a sätestatud tingimusele, ent tingimusel, et see vastab kõigile järgmistele lisatingimustele:

- (a) krediidasutusel või investeerimisühingul on õiguslikult jõustatav õigus tasaarvestada algkontode jäägid, kandes need mis tahes ajal üle ühele kontole;
- (b) algkontode jääkide lõpptähtajad ei ole erinevad;
- (c) krediidasutus või investeerimisühing küsib või maksab intressi algkontode koondjäägi alusel;
- (d) krediidasutuse või investeerimisühingu pädev asutus leiab, et kõigi algkontode jääkide ülekandmise sagedus on finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitajas vaid rahalise kogumi koondjäägi kajastamiseks piisav.

4. Erandina lõike 1 punktist d võivad krediidasutused ja investeerimisühingud arvutada ühe ja sama vastaspoolega toimuva väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingu rahalise nõude ja rahalise kohustuse riskipositsiooni väärtuse netoarvestuses ainult siis, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- (a) tehingutel on sama sõnaselge lõplik arvelduspäev;
- (b) õigus tasaarvestada vastaspoole võlgnevus ja võlgnevus temale on õiguslikult jõustatav kõigil järgmistel juhtudel:
 - (i) tavapärase äritegevuse käigus,
 - (ii) makseviivituse, maksejõuetuse ja pankroti korral;
- (c) vastaspoolel kavatakse arveldada netoarvestuses, arveldada samal ajal või kohaldatakse tehingute suhtes arveldusmehhanismi, mille tulemus on tasaarvestusega funktsionaalselt samaväärne.

5. Lõike 4 punkti c kohaldamisel võivad krediidasutused ja investeerimisühingud järeldada, et arveldusmehhanism on tasaarvestusega funktsionaalselt samaväärne, ainult siis, kui arvelduspäeval on mehhanismi raames tehingute rahavoogude netotulem võrdne tasaarvestusekohase ühe netosummaga ja täidetud on kõik järgmised tingimused:

- (a) tehingud arveldatakse sama arveldussüsteemi kaudu;
- (b) arveldamist toetavad raha või päevasised krediidilimiidid, mis on ette nähtud tagama tehingute arveldamise tööpäeva lõpuks;
- (c) väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute väärtpaberipooltelt tulenevad probleemid ei sega rahaliste nõuete ja kohustuste tasaarvestamist.

Esimese lõigu punktis c nimetatud tingimus on täidetud ainult siis, kui arveldusmehhanismis mõne väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingu ebaõnnestumine võib lükata edasi vaid vastava rahapoole arveldamise või tekitada arveldusmehhanismile kohustuse, mida toetab sellega seotud krediidilimiit.

Kui arveldusmehhanismis on arveldusakna lõpus probleem väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingu väärtpaberipool, eraldab krediidasutus või investeerimisühing selle tehingu koos vastava rahapoolega tasaarvestatavate tehingute kogumist ja käsitleb neid brutoarvestuses.

6. Lõigete 2 ja 3 kohaldamisel tähendab rahaline kogum korda, kus raha- või likviidsusjuhtimise eesmärgil ühendatakse mitme individuaalse konto kredit- või deebetjääk.

Artikkel 429c

Tuletisinstrumentide riskipositsiooni väärtuse arvutamine

1. Krediidasutused ja investeerimisühingud arvutavad II lisas loetletud lepingute riskipositsiooni väärtuse ja krediitituletisinstrumentide (sh bilansiväliste) riskipositsiooni väärtuse vastavalt III osa II jaotise 6. peatüki 3. jaos sätestatud meetodile.

Riskipositsiooni väärtuse kindlaksmääramisel võivad krediidasutused ja investeerimisühingud võtta kooskõlas artikliga 295 arvesse uuenduslepingute ja muude tasaarvestuskokkulepete mõju. Krediidasutused ja investeerimisühingud ei võta arvesse toodetevahelist tasaarvestust, aga võivad tasaarvestada artikli 272 lõike 25 punktis c osutatud tootekategooria siseselt ja krediitituletisinstrumentide puhul, kui nende suhtes kohaldatakse artikli 295 punktis c osutatud lepingujärgset toodetevahelist tasaarvestuskokkulepet.

Krediidasutused ja investeerimisühingud kaasavad riskipositsioonide näitajasse müüdnud optsioonid, isegi kui nende riskipositsiooni väärtuseks võib artikli 274 lõikes 5 sätestatud kohtlemise kohaselt määrata nulli.

2. Kui tuletislepingutega seotud tagatise andmine vähendab kohaldatava raamatupidamistava kohaselt varade summat, siis tühistavad krediidasutused ja investeerimisühingud selle vähenemise.
3. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel võivad krediidasutused ja investeerimisühingud, kes arvutavad tuletislepingute asenduskulu artikli 275 kohaselt, kajastada ainult vastaspooltelt artiklis 275 osutatud variatsioonitagatisena rahas saadud tagatist, kui kohaldatava raamatupidamistava kohaselt ei kajastata variatsioonitagatist juba riskipositsiooni väärtuse vähendamiseks ja täidetud on kõik järgmised tingimused:
 - (a) tehingute puhul, mida ei kliirita nõuetele vastava keske vastaspoole kaudu, ei eraldata saajaks oleva vastaspoole saadud raha;
 - (b) variatsioonitagatist arvutatakse ja vahetatakse vähemalt iga päev, võttes aluseks tuletisinstrumentide turuhinnas hinnatud positsioonid;
 - (c) saadud variatsioonitagatis on valuutas, mis on kirjas tuletislepingus, kohaldatavas tasaarvestuse raamlepingus, tasaarvestuse raamlepingu krediititoetuse lisas või mis tahes tasaarvestuslepingus nõuetele vastava keske

vastaspoolega;

- (d) saadud variatsioonitagatise suuruseks on kogu summa, mis oleks vajalik tuletislepingu turuhinnas hinnatud riskipositsiooni täielikuks kustutamiseks, pidades kinni künnisest ja minimaalsetest ülekandesummadest, mis on kohaldatavad vastaspoole puhul;
- (e) tuletisleping ja variatsioonitagatis krediidasutuse või investeerimisühingu ja asjaomase lepingu vastaspoole vahel on kaetud üheainsa tasaarvestuslepinguga, mida krediidasutus või investeerimisühing võib artikli 295 kohaselt käsitada riski vähendavana.

Esimese lõigu kohaldamisel käsitleb krediidasutus või investeerimisühing, mis annab vastaspoolele esimese lõigu punktides a kuni e sätestatud tingimustele vastava rahalise tagatise, seda tagatist vastaspoolele antud variatsioonitagatisena ja arvestab sellega asenduskulu arvutamisel.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel loetakse krediidasutus või investeerimisühing vastavaks seal nimetatud tingimusele, kui variatsioonitagatist vahetatakse tuletislepingu vormistamise kauplemispäevale järgneva kauplemispäeva hommikul, tingimusel et vahetuse aluseks on lepingu väärtus selle vormistamise päeva lõpus.

Esimese lõigu punkti d kohaldamisel võivad krediidasutused ja investeerimisühingud marginaalivaidluse korral kajastada vahetatud vaidlustamata tagatise.

- 4. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel ei arvesta krediidasutused ja investeerimisühingud artikli 272 punktis 12a määratletud sõltumatu netotagatise (NICA) arvutamisel saadud tagatisega, välja arvatud tuletislepingute puhul klientidega, kus lepinguid kliirib nõuetele vastav keskne vastaspool.
- 5. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel kasutavad krediidasutused ja investeerimisühingud artikli 278 lõike 1 kohase potentsiaalse tulevase riskipositsiooni arvutamisel korrutajana ühte, välja arvatud klientidega sõlmitud tuletislepingute puhul, mida kliirib nõuetele vastav keskne vastaspool.
- 6. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 võivad krediidasutused ja investeerimisühingud kasutada II lisa punktides 1 ja 2 loetletud lepingute riskipositsiooni väärtuse kindlaksmääramiseks III osa II jaotise 6. peatüki 4. või 5. jaos sätestatud meetodit ainult juhul, kui nad kasutavad seda meetodit ka nende lepingute riskipositsiooni väärtuse kindlaksmääramiseks artiklis 92 sätestatud omavahendite nõuete täitmise eesmärgil.

Kui krediidasutus või investeerimisühing kohaldab üht esimeses lõigus nimetatud meetoditest, ei vähenda ta riskipositsiooni näitajat saadud võimendustagatise summa võrra.

Artikkel 429d

Lisasätted väljakirjutatud krediituletisinstrumentide riskipositsiooni väärtuse arvutamise kohta

1. Lisaks artiklis 429c sätestatud käsitlusele arvavad krediidasutused ja investeerimisühingud väljakirjutatud krediituletisinstrumentide puhul riskipositsiooni väärtuse hulka väljakirjutatud krediituletisinstrumentidega garanteeritud tegelikud tinglikud väärtused, mida on vähendatud selliste õiglase väärtuse mis tahes negatiivsete muutuste võrra, mis on asjaomase krediituletisinstrumentiga seoses kaasatud esimese taseme omavahendite hulka.
Krediidasutused ja investeerimisühingud arvutavad väljakirjutatud krediituletisinstrumentide tegeliku tingliku väärtuse, korrigeerides nende tinglikku väärtust nii, et see kajastaks selliste lepingute tegelikku riskipositsiooni, mille puhul asjaomase tehingu struktuur toimib finantsvõimenduse või muu võimendusena.
2. Krediidasutused ja investeerimisühingud võivad lõike 1 kohaselt arvutatud riskipositsiooni väärtust täielikult või osaliselt vähendada ostetud krediituletisinstrumentide tegeliku tingliku väärtusega, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:
 - (a) ostetud krediituletisinstrumenti järelejäänud tähtaeg on väljakirjutatud krediituletisinstrumenti omaga võrdne või sellest pikem;
 - (b) ostetud krediituletisinstrumentile kohaldatakse samu või rangemaid olulisi tingimusi kui väljakirjutatud krediituletisinstrumentile;
 - (c) ostetud krediituletisinstrument ei ole ostetud vastaspoolelt, kes tekitaks krediidasutusele või investeerimisühingule spetsiifilise korrelatsiooniriski, mis on määratletud artikli 291 lõike 1 punktis b;
 - (d) kui väljakirjutatud krediituletisinstrumenti tegelikku tinglikku väärtust vähendatakse krediidasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahendites sisalduva õiglase väärtuse negatiivse muutumise võrra, vähendatakse ostetud krediituletisinstrumenti tegelikku tinglikku väärtust esimese taseme omavahendites sisalduva õiglase väärtuse positiivse muutumise võrra;
 - (e) ostetud krediituletisinstrument ei sisaldu tehingus, mille krediidasutus või investeerimisühing kliiris kliendi nimel või mitmetasandilise klienditeenindusstruktuuri kõrgema tasandi kliendi rollis ja mille tegelik tinglik väärtus, mis on vastava väljakirjutatud krediituletisinstrumentiga garanteeritud, ei sisaldu artikli 429a punkti g või h kohaselt riskipositsiooni näitajas.

Potentsiaalse tulevase riskipositsiooni arvutamiseks kooskõlas artikli 429c lõikega 1 võivad krediidasutused ja investeerimisühingud arvata tasaarvestatavate tehingute kogumist välja väljakirjutatud krediituletisinstrumenti selle osa, mida käesoleva lõike esimese lõigu kohaselt ei tasaarvestata ja mille tegelik tinglik väärtus sisaldub riskipositsiooni näitajas.

3. Lõike 2 punkti b kohaldamisel tähendab „oluline tingimus“ krediituletisinstrumenti tingimust, mis on selle hindamiseks oluline, sh allutatuse määr, valikulisus, krediidisündmused, aluseks olev üksus või üksuste kogum ja aluseks olev võlainstrument või aluseks olevate võlainstrumentide kogum, v.a tinglik väärtus ja järelejäänud tähtaeg.
Esimese lõigu kohaldamisel on kaks aluseks olevat üksust samad ainult siis, kui need viitavad ühele ja samale juriidilisele isikule.
4. Erandina lõike 2 punktist b võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada aluseks olevate üksuste kogumiga seoses ostetud krediituletisinstrumente selleks, et tasaarvestada kogumis olevate individuaalsete aluseks olevate üksustega seoses väljakirjutatud krediituletisinstrumente, kui aluseks olevate üksuste kogum ja allutatuse tase on mõlemas tehingus samad.
5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei vähenda väljakirjutatud krediituletisinstrumentide tegelikku tinglikku väärtust, kui nad ostavad krediidiriski kaitset kogutulu vahetustehingu kaudu ja kajastavad saadud netomakseid netotuluna, kuid ei kajasta tasaarvestusest tulenevat vähenemist esimese taseme omavahendites kajastavas väljakirjutatud krediituletisinstrumenti väärtuses.
6. Krediituletisinstrumenti tingimuste aluseks olevate võlainstrumentide kogumiga seoses ostetud krediituletisinstrumentide puhul võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud vähendada individuaalsete aluseks olevate võlainstrumentidega seoses väljakirjutatud krediituletisinstrumentide tegelikku tinglikku väärtust lõike 2 kohaselt vaid juhul, kui ostetud kaitse on majanduslikult samaväärne iga kogumisse kuuluva võlainstrumenti jaoks eraldi kaitse ostmisega.
7. Käesoleva artikli kohaldamisel on „väljakirjutatud krediituletisinstrument“ finantsinstrument, mille kaudu krediidiasutus või investeerimisühing pakub krediidiriski kaitset (sh krediidiriski vahetustehingud, kogutulu vahetustehingud ja optsioonid, mille puhul on krediidiasutusel või investeerimisühingul kohustus anda krediidiriski kaitset optsioonilepingus sätestatud tingimustel).

Artikkel 429e

Vastaspoole krediidiriski lisand väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute jaoks

1. Lisaks väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute (sh need, mis on artikli 429b lõike 1 kohaselt bilansivälised) riskipositsiooni väärtuse arvutamisele arvavad krediidiasutused ja investeerimisühingud riskipositsioonide näitaja hulka vastaspoole krediidiriski lisandi, mis määratakse kindlaks käesoleva artikli lõike 2 või 3 kohaselt.
2. Vastaspoolega tehtud tehingute puhul, millele ei kohaldata artiklis 206 sätestatud tingimustele vastavat tasaarvestuse raamlepingut, arvutavad krediidiasutused ja

investeerimisühingud lisandi (E_i^*) lepingupõhiselt järgmise valemi alusel,

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

kus:

i = tehingut tähistav indeks;

E_i = tehinguga i vastaspoolele laenatud raha või väärtpaberite õiglane väärtus;

C_i = tehinguga i vastaspoolelt saadud raha või väärtpaberite õiglane väärtus.

Krediidiasutused ja investeeringühingud võivad määrata E_i^* väärtuseks nulli, kui E_i on vastaspoolele laenatud raha ja sellega seotud rahalist nõuet ei sobi käsitleda artikli 429b lõikes 4 sätestatu kohaselt.

3. Vastaspoolega tehtud tehingute puhul, millele kohaldatakse artiklis 206 sätestatud tingimustele vastavat tasaarvestuse raamlepingut, arvutavad krediidiasutused ja investeeringühingud lisandi (E_i^*) lepingupõhiselt järgmise valemi alusel,

$$E_i^* = \max\left\{0, \sum_i E_i - \sum_i C_i\right\}$$

kus:

i = tasaarvestuslepingut tähistav indeks;

E_i = tasaarvestuse raamlepinguga i hõlmatud tehingute raames vastaspoolele laenatud raha või väärtpaberite õiglane väärtus;

C_i = tasaarvestuse raamlepinguga i hõlmatud tehingute raames vastaspoolelt saadud väärtpaberite või raha õiglane väärtus.

4. Lõigete 2 ja 3 kohaldamisel hõlmab vastaspool ka kolme poole esindajaid, kes saavad tagatise deposiidina ja haldavad seda kolme poole tehingute korral.
5. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 võivad krediidiasutused ja investeeringühingud kasutada väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute (sh bilansiväliste) lisandi kindlaksmääramiseks artiklis 222 sätestatud meetodit, kasutades kohaldatava riskikaalu alammäärana 20 %. Krediidiasutused ja investeeringühingud võivad kasutada seda meetodit vaid juhul, kui nad kasutavad seda ka asjaomaste tehingute riskipositsiooni väärtuse kindlaksmääramiseks artikli 92 lõike 1 punktides a kuni c sätestatud omavahendite nõuete täitmise eesmärgil.
6. Kui repotehingu puhul toimub müügi raamatupidamisarvestus kohaldatava raamatupidamistava kohaselt, tühistab krediidiasutus või investeeringühing kõik müügiga seotud raamatupidamiskanded.
7. Kui krediidiasutus või investeeringühing tegutseb väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingus (sh bilansivälises) kahe poole vahelise esindajana, kohaldatakse tema riskipositsioonide näitaja arvutamisele alljärgnevat:

- (a) kui krediidasutus või investeerimisühing pakub väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingu ühele poolele kahjuhüvitist või garantiid, mis piirdub laenuksantud väärtpaberi või raha väärtuse ja laenuvõtja antud tagatise väärtuse vahelise erinevusega, kajastab ta riskipositsioonide näitajas ainult lisandit, mis on kindlaks määratud vastavalt lõikele 2 või 3;
- (b) kui krediidasutus või investeerimisühing ei paku ühelegi kaasatud poolele kahjuhüvitist ega garantiid, siis tehingut riskipositsioonide näitajas ei kajastata;
- (c) kui krediidasutus või investeerimisühing on tehingus majanduslikult avatud aluseks olevast väärtpaberist või rahast tulenevale riskile sellises ulatuses, mis ületab lisandiga kaetud riskipositsiooni, siis kajastab ta riskipositsioonide näitajas ka väärtpaberi või raha kogusummat, mille suhtes ta on riskile avatud;
- (d) kui esindajana tegutsev krediidasutus või investeerimisühing pakub väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingus kahjuhüvitist või garantiid mõlemale poolele, arvutab ta oma riskipositsioonide näitaja kooskõlas punktidega a kuni c iga tehingus osaleva poole jaoks eraldi.

Artikkel 429f

Bilansiväliste kirjete riskipositsiooni väärtuse arvutamine

1. Krediidasutused ja investeerimisühingud arvutavad bilansiväliste kirjete (v.a II lisas loetletud lepingud, krediidituletisinstrumendid, väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingud ja artiklis 429d määratletud positsioonid) riskipositsiooni väärtuse artikli 111 lõike 1 kohaselt.
Kui siduv kohustus on seotud teise siduva kohustuse pikendamisega, kasutatakse artikli 166 lõike 9 kohaselt nende ümberhindlusteguritest väiksemat.
2. Erandina lõikest 1 võivad krediidasutused ja investeerimisühingud vähendada bilansiväliste kirje krediidiriski positsiooniga samaväärset summat spetsiifiliste krediidiriskiga korrigeerimiste vastava summaga. Arvutamisel kasutatakse alamäärana nulli.
3. Erandina lõikest 1 kohaldavad krediidasutused ja investeerimisühingud artikli 111 lõike 1 punktis d osutatud väikese riskiga bilansivälistele kirjetele ümberhindlustegurit 10 %.

Artikkel 429 g

Tavapärastel tingimustel toimuvate arveldamisootel ostu- ja müügitehingute riskipositsiooni väärtuse arvutamine

1. Krediidasutused ja investeerimisühingud käsitlevad arvelduspäevani varana bilanssi jäävaid vastavalt tavapärastel tingimustel toimuvate müügi- ja ostutehingutega seotud raha ja väärtpabereid artikli 429 lõike 4 punkti a kohaselt.
2. Krediidasutused ja investeerimisühingud, kes kohaldatava raamatupidamistava kohaselt kasutavad tavapärastel tingimustel toimuvate arveldusootel ostu- ja

müügitehingute puhul tehingupäevapõhist arvestust, tühistavad selliste müügitehingutega seotud rahaliste nõuete ja selliste ostutehingutega seotud rahaliste võlgnevuste tasaarvestamise, mis on sellise raamatupidamistava kohaselt lubatud. Kui krediidasutused ja investeerimisühingud on raamatupidamisliku tasaarvestuse tühistanud, võivad nad tasaarvestada need rahalised nõuded ja võlgnevused, mille puhul arveldatakse tavapärasel tingimustel toimuvad seotud ostu- ja müügitehingud meetodil „ülekanne makse vastu“.

3. Krediidasutused ja investeerimisühingud, kes kohaldatava raamatupidamistava kohaselt kasutavad tavapärasel tingimustel toimuvate arveldusootel ostu- ja müügitehingute korral arvelduspäevapõhist arvestust, kajastavad riskipositsioonide näitajas selliste ostutehingutega seotud kulukohustuste täieliku nimiväärtuse.

Esimese lõigu kohaldamisel võivad krediidasutused ja investeerimisühingud tavapärasel tingimustel toimuvate ostutehingutega seotud kulukohustuste täieliku nimiväärtuse tasaarvestada tavapärasel tingimustel toimuvate arveldusootel müügitehingutega seotud rahaliste nõuete täieliku nimiväärtusega, aga ainult siis, kui nii ostu- kui ka müügitehingud arveldatakse meetodil „ülekanne makse vastu“.

Artikkel 430 *Aruandekohustus*

1. Krediidasutused ja investeerimisühingud annavad käesolevas osas sätestatud finantsvõimenduse määrast aru asjaomastele pädevatele asutustele. Finantsvõimenduse määrast annavad artiklis 430a määratletud väikesed krediidasutused ja investeerimisühingud aru kord aastas ning teised krediidasutused ja investeerimisühingud kooskõlas lõikega 2 kord aastas või sagedamini.
2. EBA töötab lõikes 1 nimetatud aruandekohustuse täitmiseks välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, et määrata kindlaks ühtsed aruandevormid, nende kasutamise juhised, aruannete esitamise sagedus ja kuupäevad ning IT-lahendused.

Rakenduslike tehniliste standardite eelnõus sätestatud aruandenõuded peavad olema proportsionaalsed, võttes arvesse krediidasutuse või investeerimisühingu suurust ja keerukust ning selle tegevusega seotud riskide laadi ja määra.

EBA esitab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile [12 kuu jooksul pärast jõustumist].

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus nimetatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.“

- (116) Kaheksas osa asendatakse järgneva:

„VIII OSA KREDIIDIASUTUSTE JA INVESTEERIMISÜHINGUTE AVALDATAV TEAVE JAOTIS I ÜLDPÕHIMÕTTED

Artikkel 430a

Mõisted

Käesolevas osas ning artiklites 13, 99, 100, 394 ja 430 kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „suur krediidasutus või investeerimisühing“ – krediidasutus või investeerimisühing, mis vastab mõnele järgmistest tingimustest:
 - (a) krediidasutust või investeerimisühingut loetakse vastavalt direktiivi 2013/36/EL artikli 131 lõigetele 1 ja 2 globaalseks süsteemselt oluliseks ettevõtjaks;
 - (b) krediidasutust või investeerimisühingut loetakse vastavalt direktiivi 2013/36/EL artikli 131 lõigetele 1 ja 3 muuks süsteemselt oluliseks ettevõtjaks;
 - (c) krediidasutus või investeerimisühing on asutamisliikmesriigis varade koguväärtuse alusel üks kolmest suurimast krediidasutusest või investeerimisühingust;
 - (d) krediidasutuse või investeerimisühingu varade koguväärtus on konsolideeritud andmete alusel 30 miljardit eurot või enam;
 - (e) krediidasutuse või investeerimisühingu varade koguväärtus on 5 miljardit eurot või enam ning selle koguvara ja asutamisliikmesriigi SKP suhtarv on jooksvale iga-aastasele avalikustamisperioodile vahetult eelneva nelja aasta jooksul keskmiselt 20 % või suurem;
- 2) „suur tütaretevõtja“ – lõikes 1 määratletud suureks krediidasutuseks või investeerimisühinguks kvalifitseeruv tütaretevõtja;
- 3) „börsil noteerimata krediidasutus või investeerimisühing“ – krediidasutus või investeerimisühing, kes ei ole emiteerinud väärtpapereid, millega võib kaubelda mõne liikmesriigi reguleeritud turul, mis on määratletud direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktis 21;
- 4) „väike krediidasutus või investeerimisühing“ – krediidasutus või investeerimisühing, mille vara väärtus on jooksvale iga-aastasele avalikustamisperioodile vahetult eelnenud nelja aasta jooksul keskmiselt 1,5 miljardit eurot või väiksem.

Artikkel 431

Avalikustamisnõuded ja -põhimõtted

1. Krediidasutused ja investeerimisühingud avalikustavad II ja III jaotises osutatud teabe käesoleva jaotise sätete kohaselt, võttes arvesse artiklis 432 sätestatud

erandeid.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad kõik III osa kohaselt pädevatelt asutustelt saadud load III jaotises osutatud instrumentide ja metoodika jaoks.
3. Krediidiasutuste ja investeerimisühingute juhtorgan või kõrgem juhtkond võtab vastu ametlikud põhimõtted siin osas sätestatud avalikustamismõnede täitmiseks ning kehtestab siseprotsessid, -süsteemid ja -kontrollid, et krediidiasutuse või investeerimisühingu avalikustatav teave oleks asjakohane ja siin osas sätestatud mõnede vastav. Vähemalt üks krediidiasutuse ja investeerimisühingu juhtorgani või kõrgema juhtkonna liige kinnitab kirjalikult, et asutus või ühing on avalikustanud siin osas nõutava teabe kooskõlas siin lõikes osutatud põhimõtetega ning siseprotsesside, -süsteemide ja -kontrollide kohaselt. Käesolevas lõikes osutatud kirjalik kinnitus lisatakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute avalikustatavale teabele.

Samuti peavad krediidiasutustel ja investeerimisühingutel olema põhimõtted kontrollimaks, et nende avaldatav teave annab turuosalistele põhjalikku infot nende riskiprofiili kohta. Kui krediidiasutused ja investeerimisühingud leiavad, et käesolevas osas nõutav teave ei anna nende riskiprofiili kohta turuosalistele põhjalikku teavet, avaldavad nad peale siin osas nõutava teabe täiendavat teavet. Eeltoodule vaatamata peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud avaldama ainult sellise teabe, mis on oluline ega ole artikli 432 kohaselt ärisaladusena käsitatav või konfidentsiaalne.

4. Kvantitatiivse avalikustatava teabe juures peab alati olema kvalitatiivne sõnaline kirjeldus ja muu lisateave, mida võib olla vaja teabe kasutajatele kvantitatiivse avalikustatava teabe mõistmiseks; konkreetsemalt tuleb välja tuua olulisimad muudatused võrreldes eelmise avalikustamisega.
5. Taotluse korral selgitavad krediidiasutused ja investeerimisühingud oma reitinguotsuseid VKEdele ning teistele laene taotlevatele äriühingutele, esitades selgituse vastava palve korral kirjalikult. Selgitusega seotud halduskulud peavad olema proportsionaalsed laenu suurusega.

Artikkel 432

Mitteoluline, ärisaladusena käsitatav või konfidentsiaalne teave

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad jätta avalikustamata ühe või mitu II ja III jaotises loetletud teabeelementi tingimusel, et sellist avalikustatavat teavet ei käsitata olulisena, aga see mõõndus ei kehti artikli 435 lõike 2 punkti c, artikli 437 ja artikli 450 kohaselt avalikustatava teabe kohta.
Teavet loetakse avalikustamise seisukohalt oluliseks, kui selle väljajätmine või

väärkajastamine võiks muuta või mõjutada teabe kasutaja hinnangut või otsust, millele ta majanduslike otsuste tegemisel toetub.

EBA annab määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 kohaselt välja suunised, kuidas krediidasutused ja investeerimisühingud peavad käsitlema olulisust II ja III jaotises sätestatud avalikustamisnõuetega seoses.

2. Samuti võivad krediidasutused ja investeerimisühingud jätta avalikustamata ühe või mitu II ja III jaotises nimetatud teabeelementi, kui need sisaldavad teavet, mida käsitatakse käesoleva lõike kohaselt ärisaladusena või konfidentsiaalsena, aga see mööndus ei kehti artiklite 437 ja 450 kohaselt avalikustatava teabe kohta.

Teavet käsitatakse krediidasutuste ja investeerimisühingute ärisaladusena, kui sellise teabe avalikustamine kahjustaks nende konkurentsivõimet. Ärisaladusena käsitatav teave võib hõlmata teavet toodete või süsteemide kohta, mis konkurentidega jagamisel vähendaks krediidasutuste ja investeerimisühingute poolt neisse tehtud investeeringute väärtust.

Konfidentsiaalseks loetakse teavet, mida krediidasutused ja investeerimisühingud peavad hoidma salajas klientide või teiste vastaspoolte nõudmisel või mis võib oluliselt kahjustada asutuse või ühingu konkurentsivõimet (seda erakorralisel juhul ja pädeva asutuse eelneva nõusoleku korral).

EBA esitab määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 kohased suunised selle kohta, mida krediidasutused ja investeerimisühingud peavad käsitama seoses II ja III jaotises esitatud avalikustamisnõuetega ärisaladusena ja konfidentsiaalsena.

3. Lõikes 2 osutatud erakorralistel juhtudel märgib asjaomane krediidasutus või investeerimisühing avalikustamisel asjaolu, et teatavaid teabeelemente ei avalikustata, esitab selle kohta põhjendused ja avaldab avalikustamisnõudega hõlmatud teema kohta üldisemat teavet, välja arvatud juhul, kui teema ise on ärisaladus või konfidentsiaalne.

Artikkel 433

Avalikustamise sagedus ja ulatus

Krediidasutused ja investeerimisühingud avaldavad II ja III jaotises nõutud teabe artiklites 433a kuni 433c sätestatud viisil.

Kord aastas avalikustatav teave avaldatakse samal päeval kui krediidasutuse või investeerimisühingu finantsaruanne või võimalikult kiiresti pärast seda.

Kord poolaastas ja kvartalis avalikustatav teave avaldatakse samal päeval kui krediidasutuse või investeerimisühingu vastava perioodi finantsaruanne, kui see on asjakohane, või võimalikult kiiresti pärast seda.

Käesoleva osa kohaselt nõutava teabe ja finantsaruannete avaldamise kuupäeva erinevus peab olema mõistlik ega tohi ületada tähtaega, mille pädevad asutused on direktiivi 2013/36/EL artikli 106 kohaselt kehtestanud.

Artikkel 433a

Suure krediidiasutuste ja investeerimisühingute teabe avalikustamine

1. Suured krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad allpool osutatud teabe vähemalt järgmise sagedusega:
 - (a) kogu käesoleva osa kohaselt nõutava teabe kord aastas;
 - (b) artikli 439 punktides e ja f, artikli 442 punkti 1 alapunktis e ja punktis 3, artikli 444 punktis e, artikli 448 punktides a ja b, artikli 449 punktides k kuni m, artikli 451 punktides a ja b, artikli 451a lõigetes 2 ja 3, artikli 452 punktis f, artikli 453 punktis f ja artikli 455 lõike 2 punktis a osutatud teabe kord poolaastas;
 - (c) artikli 437 punktis a, artikli 438 punktis c, artikli 442 punktis c ja artiklis 447 osutatud põhinäitajad kord kvartalis.
2. Erandina lõikest 1 avaldavad suured krediidiasutused ja investeerimisühingud, mis ei ole globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad ja mis on börsil noteerimata, allpool osutatud teabe vähemalt järgmise sagedusega:
 - (d) kogu käesoleva osa kohaselt nõutava teabe kord aastas;
 - (e) artiklis 447 osutatud põhinäitajad kord poolaastas.
3. Suured krediidiasutused ja investeerimisühingud, kellele kohaldatakse artiklit 92a või 92b, avaldavad artiklis 437a nõutava teabe kord poolaastas; see ei kehti artikli 447 punktis h nimetatud põhinäitajate kohta.

Artikkel 433b

Väikeste krediidiasutuste ja investeerimisühingute avalikustatav teave

1. Väikesed krediidiasutused ja investeerimisühingud avaldavad allpool osutatud teabe vähemalt järgmise sagedusega:
 - (a) kord aastas:
 - (i) artikli 435 lõike 1 punktides a, e ja f osutatud teave;
 - (ii) artikli 435 lõike 2 punktides a, b ja c osutatud teave;
 - (iii) artiklis 450 osutatud teave;
 - (iv) artikli 437 punktis a, artikli 438 punktis c, artikli 439 punktides e ja f, artikli 442 punktis c ja punkti e alapunktides 1 ja 3, artikli 444 punktis e, artikli 448 punktides a ja b, artikli 449 punktides k kuni m, artikli 451 punktides a ja b, artikli 451a lõigetes 2 ja 3, artikli 452 punktis f, artikli 453 punktis f ja artikli 455 lõike 2 punktis a osutatud teave;
 - (b) artiklis 447 osutatud põhinäitajad kord poolaastas;

2. Erandina lõikest 1 avaldavad väikesed krediidasutused ja investeerimisühingud, mis on börsil noteerimata, järgmise teabe vähemalt kord aastas:
 - (a) artikli 435 lõike 1 punktides a, e ja f osutatud teave;
 - (b) artikli 435 lõike 2 punktides a, b ja c osutatud teave;
 - (c) artiklis 450 osutatud teave;
 - (d) artiklis 447 osutatud põhinäitajad.

Artikkel 433c

Teiste krediidasutuste ja investeerimisühingute avalikustatav teave

1. Krediidasutused ja investeerimisühingud, millele ei kohaldata artiklit 433a või 433b, avaldavad allpool osutatud teabe vähemalt järgmise sagedusega:
 - (a) kogu käesoleva osa kohaselt nõutava teabe kord aastas;
 - (b) artiklis 447 osutatud põhinäitajad kord poolaastas.
2. Erandina lõikest 1 avaldavad muud krediidasutused ja investeerimisühingud, mis on börsil noteerimata, allpool osutatud teabe vähemalt järgmise sagedusega:
 - (a) artiklites 435 ja 450, artikli 437 punktis a, artikli 438 punktis c, artikli 439 punktides e ja f, artikli 442 punkti 1 alapunktides c ja e ning punktis 3, artikli 444 punktis e, artikli 448 punktides a ja b, artikli 449 punktides k kuni m, artikli 451 punktides a ja b, artikli 451a lõigetes 2 ja 3, artikli 452 punktis f, artikli 453 punktis f ja artikli 455 lõike 2 punktis a nimetatud teabe kord aastas;
 - (b) artiklis 447 osutatud põhinäitajad kord poolaastas.

Artikkel 434

Avalikustamise viisid

1. Krediidasutused ja investeerimisühingud avaldavad kogu II ja III jaotise kohaselt nõutava teabe elektrooniliselt ühes kohas. See tähendab ühes eraldi dokumendis, kust sellise usaldatavusnõuetega seotud teabe kasutajad saavad selle lihtsalt kätte, või krediidasutuse või investeerimisühingu finantsaruannetes sisalduvas või nendele lisatud eraldi jaos, mis on sellise teabe kasutajatele lihtsalt äratuntav.
2. Krediidasutused ja investeerimisühingud avaldavad oma veebisaidil või selle puudumise korral muus sobivas kohas käesoleva osa kohaselt nõutava teabe arhiivi. Arhiiv peab olema kättesaadav vähemalt nii kaua, kui on riiklikus õiguses ette nähtud krediidasutuse või investeerimisühingu finantsaruannetes sisalduva teabe säilitamiseks.
3. Käesoleva artikli kohaldamisel on finantsaruanne Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/109³⁰ artiklites 4 ja 5 kirjeldatu.

³⁰

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2004. aasta direktiiv 2004/109/EÜ läbipaistvuse nõute

Artikkel 434a
Ühtsed avalikustamisvormingud

1. EBA koostab rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, kus on kirjas ühtsed avalikustamisvormingud ja nendega seotud juhised, mille järgi peab II ja III jaotise kohane avalikustamine toimuma.

Nende ühtsete avalikustamisvormingute abil edastatakse teabe kasutajatele piisavalt põhjalikku ja võrreldavat teavet, mille abil hinnata krediidasutuste ja investeerimisühingute riskiprofiili ning seda, kuidas nad täidavad I kuni VII osas sätestatud nõudeid. Teabe võrreldavuse soodustamiseks püütakse rakenduslikes tehnilistes standardites tagada avalikustamisvormingute kooskõla rahvusvaheliste avalikustamisstandarditega.

Sobivuse korral kasutatakse tabelvormingut.

2. EBA esitab lõikes 1 nimetatud rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile [30. juuniks 2019].

Komisjonile antakse volitused võtta need rakenduslikud tehnilised standardid vastu kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

II JAOTIS
LÄBIPAISTVUSE JA AVALIKUSTAMISE TEHNILISED
KRITEERIUMID

Artikkel 435
Riskijuhtimise eesmärkide ja põhimõtete avalikustamine

1. Krediidasutused ja investeerimisühingud avaldavad iga riskikategooria (sh siin jaotises nimetatud riskid) puhul riskijuhtimiseesmärgid ja -põhimõtted artiklites 433a, 433b ja 433c sätestatud viisil. Avalikustamine hõlmab järgmist:
 - (a) kõnealuste kategooriate riskide juhtimise strateegiad ja protsessid;
 - (b) asjaomase riskijuhtimisfunktsiooni ülesehitus ja korraldus (sh teave selle volituste ja vastutuse kohta vastavalt krediidasutuse või investeerimisühingu põhikirjale ja muudele selle tegevust reguleerivatele dokumentidele);
 - (c) riskiaruandluse ja mõõtmissüsteemide kohaldamisala ja laad;
 - (d) riskimaandamise põhimõtted ning maanduste ja maandavate tegurite jätkuva tulemuslikkuse jälgimise strateegiad ja protsessid;
 - (e) juhtorgani kinnitatud avaldus krediidasutuse või investeerimisühingu riskijuhtimiskorralduse piisavuse kohta, millega kinnitatakse, et kehtestatud

ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, ning millega muudetakse direktiivi 2001/34/EÜ (ELT L 390, 31.12.2004, lk 38).

riskijuhtimissüsteemid on asutuse või ühingu profiili ja strateegiat arvestades piisavad;

- (f) juhtorgani kinnitatud lühike riskiaruanne, milles lühidalt ja konkreetselt kirjeldatakse krediidasutuse või investeerimisühingu äristrateegiaga seotud üldist riskiprofiili. Aruanne sisaldab alljärgnevat:
 - (i) peamised suhtarvud ja näitajad, millega antakse välistele sidusrühmadele terviklik ülevaade sellest, milline on krediidasutuse või investeerimisühingu riskijuhtimine (sh sellest, milline on krediidasutuse või investeerimisühingu riskiprofiili ja juhtorgani määratud riskitaluvuse suhe);
 - (ii) teave konsolideerimisgrupisest tehingute ja seotud pooltega tehtud tehingute kohta, millel võib olla oluline mõju konsolideerimisgrupi riskiprofiilile.

2. Krediidasutused ja investeerimisühingud avaldavad juhtimiskorra kohta alljärgnevat teavet artiklites 433a, 433b ja 433c sätestatud viisil ning ajakohastavad seda vähemalt kord aastas:

- (a) juhtorgani liikmete poolt juhatuses hõivatud kohtade arv;
- (b) värbamispõhimõtted juhtorgani liikmete valikuks ning juhtorgani liikmete tegelikud teadmised, oskused ja asjatundlikkus;
- (c) mitmekesisuspoliitika seoses juhtorgani liikmete valikuga, selle eesmärgid ja sihid ja nende saavutatuse määr;
- (d) kas krediidasutus või investeerimisühing on loonud eraldi riskikomitee ja mitu korda see on kohtunud;
- (e) selle kirjeldus, kuidas teave riski kohta jõuab juhtorganile.

Artikkel 436

Kohaldamisala avalikustamine

Krediidasutused ja investeerimisühingud avalikustavad käesoleva määruse nõuete kohaldamisala kohta järgmise teabe:

- (a) krediidasutuse või investeerimisühingu nimi, kelle suhtes käesoleva määruse nõudeid kohaldatakse;
- (b) kohaldatava raamatupidamistava kohaselt koostatud konsolideeritud finantsaruannete ning I osa II jaotise 2. ja 3. jaos sätestatud regulatiivse konsolideerimise nõuete kohaselt koostatud konsolideeritud finantsaruannete kooskõlastav võrdlus. Võrdluses tuuakse välja konsolideerimise raamatupidamisliku ja regulatiivse kohaldamisala erinevused ja kummagi hõlmavad juriidilised isikud. Regulatiivse konsolideerimise kohaldamisalasse kuuluvate juriidiliste isikute kohta märgitakse, kas need on konsolideeritud täielikult või proportsionaalselt ja kas osalus neis on omavahenditest maha arvatud;
- (c) praegused või oodatavad olulised praktilised või õiguslikud takistused omavahendite kiireks ülekandmiseks või kohustuste tagasimaksmiseks emaettevõtja ja selle

tütarettevõtjate vahel;

- (d) koondsumma, mille võrra on kõikide konsolideerimisega hõlmamata tütarettevõtjate tegelikud omavahendid väiksemad nõutud omavahenditest, ja selliste tütarettevõtjate nimed;
- (e) kui see on asjakohane, asjaolud, mille kohaselt kasutatakse artiklis 7 nimetatud erandit või artiklis 9 sätestatud individuaalset konsolideerimist.

Artikkel 437

Omavahendite avalikustamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad omavahendite kohta järgmise teabe:

- (a) esimese taseme põhiomavahendite, täiendavate esimese taseme omavahendite, teise taseme omavahendite ning artiklite 32 kuni 35, 36, 56 ja 66 kohaselt krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendite suhtes kohaldatavate filtrite ja mahaarvamiste ning krediidiasutuse või investeerimisühingu auditeeritud finantsaruannetes sisalduva bilansi täielik kooskõlastav võrdlus;
- (b) krediidiasutuse või investeerimisühingu emiteeritud esimese taseme põhiomavahenditesse ning täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide ja teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide peamiste tunnuste kirjeldus;
- (c) kõigi esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide täielikud tingimused;
- (d) eraldi avalikustatakse teave järgmiste elementide laadi ja summade kohta:
 - (iv) iga usaldatavusfilter, mida on kohaldatud vastavalt artiklitele 32 kuni 35;
 - (v) iga mahaarvamine, mis on tehtud artiklite 36, 56 ja 66 kohaselt;
 - (vi) kirjed, mis ei ole maha arvatud, nagu on sätestatud artiklites 47, 48, 56, 66 ja 79;
- (e) kirjeldus kõigi piirangute kohta, mida on järgitud omavahendite arvutamisel kooskõlas käesoleva määrusega, ning instrumentide, usaldatavusfiltrite ja mahaarvamiste kohta, mille puhul kõnealuseid piiranguid kasutati;
- (f) kui omavahendite suhtarvud on arvutatud, kasutades omavahendite elemente, mis on kindlaks määratud muul alusel kui käesolevas määruses sätestatud, siis põhjalik selgitus selle kohta, mille alusel kõnealused omavahendite suhtarvud on arvutatud.

Artikkel 437a

Omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuete avalikustamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kellele kohaldatakse artiklit 92a või 92b, avalikustavad omavahendite ja kõlblike kohustuste kohta järgmise teabe:

- (a) omavahendite ja kõlblike kohustuste koosseis, tähtpäev ja põhiomadused;
- (b) kõlblike kohustuste positsioon kreditoride hierarhias;
- (c) artiklis 72b osutatud kõlblike kohustuste iga emissiooni kogusumma ja artikli 72b lõikes 3 sätestatud piiranguid arvestades kõlblike kohustuste hulka kuuluvate

emissioonide summa;

- (d) artikli 72a lõikes 2 osutatud väljajäetud kohustuste kogusumma.

Artikkel 438

Omavahendite nõuete ja riskiga kaalutud varade avalikustamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad käesoleva määruse artikli 92 ja direktiivi 2013/36/EL artikli 73 nõuete täitmise kohta järgmise teabe:

- (a) praeguste ja edaspidiste tegevuste toetamiseks kasutatava sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise meetodi kokkuvõte;
- (b) täiendavate esimese taseme omavahendite nõuete koosseis, võttes aluseks direktiivi 2013/36/EL artikli 104 lõike 1 punktis a nimetatud järelevalve;
- (c) asjaomase pädeva asutuse nõudmise korral krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise tulemus;
- (d) riskiga kaalutud varade kogusumma ja vastav artikli 92 kohane omavahendite kogunõue III osas sätestatud riskikategooriate kaupa ning (kus see on asjakohane) omavahendite ja riskiga kaalutud varade arvutamise mõju, mis tuleneb kapitali alammäärde kohaldamisest ja kirjete omavahenditest maha arvamata jätmisest;
- (e) riskiga kaalutud varad artikli 153 lõike 5 tabelis 1 nimetatud iga eriotstarbeliste laenude kategooria ja artikli 155 lõikes 2 sätestatud omakapitali riskipositsioonide kategooriate puhul;
- (f) kindlustusandjas, edasikindlustusandjas või kindlustusvaldusettevõtjas olevate omavahenditesse kuuluvate instrumentide riskipositsiooni väärtus ja riskiga kaalutud varad, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud kapitalinõuete individuaalsel, allkonsolideeritud ja konsolideeritud arvutamisel artikli 49 kohaselt omavahenditest maha ei arva;
- (g) kui kohaldatakse direktiivi 2002/87/EÜ I lisas sätestatud meetodit 1 või 2, siis direktiivi artikli 6 ja I lisa kohaselt arvutatud finantskonglomeraadi täiendav omavahendite nõue ja omavahendite suhtarv;
- (h) jooksva aruandeperioodi riskiga kaalutud varade erinevus eelmise aruandeperioodi summadest sisemudelite kasutamise tõttu, sealhulgas erinevuste peamiste mõjurite selgitus;
- (i) krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kellel on luba kasutada sisemudeleid, hüpoteetilised riskiga kaalutud varad, mis saadaks, kui asjaomaste riskipositsioonide puhul kasutataks kohaldatavat standardmeetodit.

Artikkel 439

Vastaspole krediidiriski positsioonide avalikustamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad järgmise teabe seoses oma riskipositsiooniga, mis tuleneb vastaspole krediidiriskist, millest on juttu III osa II jaotise 6. peatükis:

- (a) selgitus sisemiste kapitali- ja krediidilimiitide määramise metoodika kohta vastaspole krediidiriski positsioonide puhul (sh kesksete vastaspooltega seotud riskipositsioonidele nende limiitide määramise meetodite kohta);
- (b) garantiide ja teiste krediidiriski maandavate teguritega seotud põhimõtete kirjeldus

(nt tagatise tagamise ja krediidireservi loomise põhimõtted);

- (c) artiklis 291 määratletud korrelatsiooniriskiga seotud põhimõtete kirjeldus;
- (d) saadud ja antud eraldatud ja eraldamata tagatise summa tagatise liigiti ning iga liigi puhul ka tuletisinstrumentide ja väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute jaoks kasutatavate tagatiste kaupa; samuti selle tagatise summa, mille krediidasutus või investeerimisühing peaks andma, kui selle krediidireitingut alandatakse;
- (e) tuletisinstrumentide ja väärtpaberite kaudu finantseerimise lepingute positiivne õiglane koguväärtus, tasaarvestusest saadav tulu, tasaarvestatud praegune krediidiriski positsioon, olemasolev tagatis ja tuletisinstrumentide netokrediidiriski positsioon instrumendi liigiti ja väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute liigiti. Käesoleva punkti kohaldamisel on tasaarvestatud praegune krediidiriski positsioon tuletisinstrumentide ja väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute krediidiriski positsioon pärast õiguslikult täitmisele pööratavatest tasaarvestuskokkulepetest ja tagatiskokkulepetest saadava kasu arvessevõtmist;
- (f) tuletistehingute näitajad ning riskipositsioonide väärtused enne ja pärast III osa II jaotise 6. peatüki 3. kuni 6. jaos sätestatud asjakohase meetodi kohaselt määratud krediidiriski maandamise mõju, jagatuna asenduskulu ja võimalike tulevaste komponentide kaupa, mis on tehtud kindlaks III osa II jaotise 6. peatüki 3., 4. ja 5. jaos sätestatud meetoditega;
- (g) väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute puhul riskipositsioonide väärtused enne ja pärast III osa II jaotise 4. ja 6. peatükis sätestatud asjakohase meetodi kohaselt määratud krediidiriski maandamise mõju;
- (h) krediidituletisinstrumentide abil tehtud riskimaanduste tinglik väärtus ja praeguse krediidiriski positsiooni jaotus selle liikide lõikes;
- (i) krediidituletisinstrumentidega tehtud tehingute tinglikud väärtused ja õiglane väärtus. Krediidituletisinstrumentidega tehtavad tehingud tuleb jagada krediidituletisinstrumentideks, mida kasutatakse krediidasutuse või investeerimisühingu enda krediidiportfellis, ja krediidituletisinstrumentideks, mida kasutatakse vahendamiseks, ning tooteliikide kaupa. Iga tooteliigi all tuleb krediidituletisinstrumentidega tehtavad tehingud jagada ostetud ja müüdud krediidiriski kaitseks;
- (j) hinnanguline alfa, kui krediidasutus või investeerimisühing on saanud kooskõlas artikli 284 lõikega 9 pädevate asutuste loa kasutada oma hinnangulist alfat;
- (k) III osa II jaotise 6. peatüki 4.–5. jaos sätestatud meetodeid kasutavate krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul oma bilansiline ja bilansiväline tuletistehingute maht, mis on arvutatud artikli 273a lõike 1 või 2 kohaselt.

Artikkel 440

Vastutsükliliste kapitalipuhvrite avalikustamine

Krediidasutused ja investeerimisühingud avalikustavad järgmise teabe selle kohta, kuidas nad järgivad direktiivi 2013/36/EL VII jaotise 4. peatükis osutatud vastutsüklilise kapitalipuhvri nõuet:

- (a) oma vastutsüklilise kapitalipuhvri arvutamiseks kasutatud krediidiriskipositsioonide

- riskiga kaalutud varade geograafiline jaotus;
- (b) oma vastutsüklilise kapitalipuhvri summa.

Artikkel 441

Globaalse süsteemse olulisuse näitajate avalikustamine

Direktiivi 2013/36/EL artikli 131 kohaselt globaalseteks süsteemselt olulisteks ettevõtjateks liigitatud krediitdiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad iga aasta nende näitajate väärtused, mida nad on kasutanud oma punktisumma arvutamiseks nimetatud artiklis sätestatud meetodikaga.

Artikkel 442

Krediidi- ja lahjendusrisi positsioonide avalikustamine

Krediitdiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad krediidiriski ja lahjendusrisi positsioonide kohta järgmise teabe:

- (a) raamatupidamises kasutatavate mõistete „tähtjaks tasumata“ ja „vähenenud väärtus“ määratlused;
- (b) spetsiifiliste ja üldiste krediidiriskiga korrigeerimiste kindlaksmääramiseks kasutatud lähenemisviiside ja meetodite kirjeldus;
- (c) teave nõuetekohaselt teenindatavate nõuete, viivisnõuete ja makseraskuste tõttu restruktureeritud nõuete summa ja kvaliteedi kohta (sh asjaomase kogunenud väärtuse languse, eraldiste ja krediidiriskist tingitud negatiivsete õiglase väärtuse muutuste kohta) ning saadud tagatisesummade ja finantsgarantiide kohta;
- (d) tähtaja ületanud riskipositsioonide arvestuse aegumisanalüüs;
- (e) nende riskipositsioonide bilansiline bruto- ja netoväärtus, mis on ja ei ole makseviivituses, kogunenud spetsiifilised ja üldised krediidiriskiga korrigeerimised, nende riskipositsioonidega seoses kogunenud mahakandmised ning nende jaotus geograafilise ala ja majandusharu kaupa;
- (f) muutused makseviivituses olevate riskipositsioonide, võlaväärtpaberite ja bilansiväliste riskipositsioonide kogusummas (sh vähemalt nende riskipositsioonide alg- ja lõppjäak) selliste riskipositsioonide brutosumma, mis on muudetud tagasi makseviivituses mitteolevaks või mis kuuluvad mahakandmisele, ning laenude ja võlaväärtpaberite jaotus järelejäänud tähtaja alusel.

Artikkel 443

Koormatud ja koormamata varade avalikustamine

Krediitdiasutused ja investeerimisühingud avaldavad teavet oma koormatud ja koormamata varade kohta. Selleks kasutavad nad riskipositsioonide klassi bilansilist väärtust, mis on jaotatud varade kvaliteedi alusel, ning koormatud ja koormamata bilansilise väärtuse kogusummat. Koormatud ja koormamata varade kohta avaldatav teave ei näita Euroopa Keskpankade Süsteemist saadud erakorralist likviidsusabi.

Artikkel 444
Standardmeetodi kasutamise avalikustamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes arvutavad riskiga kaalutud varad kooskõlas III osa II jaotise 2. peatükiga, avalikustavad järgmise teabe iga artiklis 112 sätestatud riskipositsioonide klassi kohta:

- (a) krediitikvaliteeti hindavate määratud asutuste ja ekspordikrediidi agentuuride nimed ning neis avalikustamisperioodil toimunud muutuste põhjused;
- (b) riskipositsioonide klassid, mille puhul krediitikvaliteeti hindavat asutust või ekspordikrediidi agentuuri kasutatakse;
- (c) emitentide ja emissiooni krediidireitingute kauplemisportfelli mittekuuluvatele instrumentidele ülekandmiseks kasutatava protsessi kirjeldus;
- (d) iga krediitikvaliteeti hindava määratud asutuse või ekspordikrediidi agentuuri välisreitingu seos riskikaaludega, mis vastavad III osa II jaotise 2. peatükis sätestatud krediitikvaliteedi astmetele, võttes arvesse, et sellist teavet ei pea avalikustama, kui krediidiasutus või investeerimisühing vastab EBA avaldatud standardseose tingimustele;
- (e) riskipositsioonide väärtused, iga III osa II jaotise 2. peatükis sätestatud krediitikvaliteedi astmega seostatava krediidiriski maandamise järgsed riskipositsioonide väärtused ja omavahenditest maha arvatud riskipositsioonide väärtused.

Artikkel 445
Standardmeetodikohaste tururiski positsioonide avalikustamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes arvutavad omavahendite nõudeid III osa IV jaotise peatüki 1a kohaselt, avalikustavad omavahendite kogunõude, tundlikkusel põhinevate meetodite näitajatega seotud omavahendite nõuded, kohustuste täitmata jätmise riskiga seotud omavahendite nõude ning omavahendite nõuded järgmiste instrumentidega seotud jääkriskide jaoks:

- (a) finantsinstrumendid, mis ei ole kauplemisportfellis olevad väärtpaberistamisinstrumendid, riskiliigi kaupa ja kohustuste täitmata jätmise riskiga seotud omavahendite nõue eraldi;
- (b) korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli mittekuuluvad väärtpaberistamisinstrumendid, tuues eraldi välja krediidiriski marginaaliga seotud omavahendite nõude ja kohustuste täitmata jätmise riskiga seotud omavahendite nõude;
- (c) korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli kuuluvad väärtpaberistamisinstrumendid, tuues eraldi välja krediidiriski marginaaliga seotud omavahendite nõude ja kohustuste täitmata jätmise riskiga seotud omavahendite nõude.

Artikkel 446
Operatsiooniriski juhtimise avalikustamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad teabe oma operatsiooniriski juhtimise kohta, sealhulgas järgmise:

- (a) viimase kümne aasta jooksul operatsiooniriskist tingitud kogukahjum ja kahjum eraldi iga aasta kohta, tuues eraldi välja üle 1 miljoni euro suurused kahjumid;
- (b) viimase kolme aasta üle 1 miljoni euro suuruste kahjumite arv ja nende kogusummad ning viie suurima kahjumi kogusummad;
- (c) omavahendite nõuete arvutamiseks kasutatud näitajad ja komponendid asjaomaste tegevusnäitajate kaupa.

Artikkel 447

Põhinäitajate avalikustamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad tabelina järgmised põhinäitajad:

- (a) omavahendite koosseis ja kooskõlas artikliga 92 arvatud omavahendite nõuded;
- (b) koguriskipositsioon arvatuna artikli 92 lõike 3 kohaselt;
- (c) (kus see on asjakohane) esimese taseme põhiomavahendid, mis krediidiasutustel ja investeerimisühingutel peavad direktiivi 2013/36/EL artikli 104 lõike 1 punkti a kohaselt olema;
- (d) kombineeritud puhvri nõue, mis krediidiasutustel ja investeerimisühingutel peab direktiivi 2013/36/EL VII jaotise 4. peatüki kohaselt olema;
- (e) artikli 429 kohaselt arvatud finantsvõimenduse määr;
- (f) asjaomase avalikustamisperioodi iga kvartali likviidsuskattekindluse keskmine või keskmised, nagu on asjakohane, arvatuna kuiste näitajate alusel kooskõlas delegeeritud määrusega (EL) 2015/61;
- (g) artikli 428b kohaselt arvatud stabiilse netorahastamise nõue;
- (h) nende omavahendite ja kõlblike kohustuste nõue arvatuna artiklite 92a ja 92b kohaselt ning kriisilahendusala gruppide kaupa.

Artikkel 448

Kauplemissportfellivälistest positsioonidest tulenevate intressiriski positsioonide avalikustamine

1. Alates [kahe aasta möödumisest kapitalinõuete määruse muutmise määruse jõustumisest] avalikustavad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmise kvantitatiivse ja kvalitatiivse teabe riskide kohta, mis on tingitud nii omakapitali majanduslikku väärtust kui ka kauplemisega mitteseotud tegevusest tulenevat netointressitulu mõjutavate intressimäärade võimalikust muutumisest (mida mainitakse direktiivi 2013/36/EL artiklis 84 ja artikli 98 lõikes 5):
 - (a) omakapitali majandusliku väärtuse muutused käsitletaval ja eelmisel avalikustamisperioodil arvatuna direktiivi 2013/36/EL artikli 98 lõikes 5 osutatud kuue järelevalveotstarbelise šokistsenaariumi kohaselt;
 - (b) netointressitulu muutused käsitletaval ja eelmisel avalikustamisperioodil arvatuna direktiivi 2013/36/EL artikli 98 lõikes 5 nimetatud kuue järelevalvealase šokistsenaariumi kohaselt;

- (c) olulised modelleerimise ja parameetrite eeldused (v.a käesoleva artikli lõikes 2 ja direktiivi 2013/36/EL artikli 98 lõike 5a punktis b mainitud), mida kasutatakse omakapitali majandusliku väärtuse ja netointressitulu muutuste arvutamisel, nagu nõutud käesoleva lõike punktides a ja b;
- (d) käesoleva lõike punktide a ja b kohaselt avalikustatud riskinäitajate olulisuse ja pärast eelmist auranekuupäeva toimunud oluliste muutuste selgitus;
- (e) kirjeldus selle kohta, kuidas krediidasutused ja investeerimisühingud määratlevad, mõõdavad, maandavad ja kontrollivad oma kauplemisportfelliväliste tegevuste intressiriske pädevate asutuste tehtava järelevalve otstarbel kooskõlas direktiivi 2013/36/EL artikliga 84, sealhulgas järgmine:
 - (i) konkreetsed riskinäitajad, mida krediidasutused ja investeerimisühingud kasutavad omakapitali majandusliku väärtuse ja netointressitulu muutuste hindamiseks;
 - (ii) krediidasutuste ja investeerimisühingute sisestes mõõtmisüsteemides kasutatavad peamised modelleerimise ja parameetrite eeldused, kui need erinevad direktiivi 2013/36/EL artikli 98 lõikes 5a ja käesoleva artikli lõikes 2 nimetatud ühistest eeldustest, mida kasutatakse omakapitali majandusliku väärtuse ja netointressitulu muutuste arvutamiseks kuue järelevalvealase stsenaariumi kohaselt, ning erinevuste põhjendused;
 - (iii) intressimäära šoki stsenaariumid, mida krediidasutused ja investeerimisühingud kasutavad intressiriskide hindamiseks;
 - (iv) intressiriskide maandamise (sh käesoleva määruse artikli 106 lõikes 3 sätestatud nõuetele vastava sisemise riskimaandamise) mõju kajastamine;
 - (v) üldkirjeldus, kui sageli selliseid intressiriske hinnatakse;
- (f) nende riskide üldise juhtimise ja maandamise strateegiad.

2. Erandina lõikest 1 ei kohaldata lõike 1 punktis c ja punkti e alapunktides i kuni iv sätestatud nõudeid krediidasutustele ja investeerimisühingutele, kes kasutavad direktiivi 2013/36/EL artikli 84 lõikes 1 osutatud standardmeetodit.

3. EBA koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, kus sätestab ühised modelleerimise ja parameetrite eeldused, mida krediidasutused ja investeerimisühingud peavad kajastama lõike 1 punktis b osutatud netointressitulu arvutustes.

EBA esitab nende eelnõu komisjonile [kahe aasta jooksul pärast muutmismääruse jõustumist].

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus nimetatud regulatiivsed

tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 449

Väärtpaberistamise positsioonidest tulenevate riskipositsioonide avalikustamine

Krediidasutused ja investeerimisühingud, kes arvutavad riskiga kaalutud vara vastavalt III osa II jaotise 5. peatükile või omavahendite nõudeid vastavalt artiklile 337 või 338, avalikustavad oma kauplemisportfelliga seotud ja kauplemisportfellivälise tegevuse kohta eraldi järgmise teabe:

- (a) väärtpaberistamis- ja edasiväärtpaberistamistegevuste kirjeldus (sh nendega seotud riskijuhtimis- ja investeerimiseesmärgid, nende roll väärtpaberistamises ja edasiväärtpaberistamises ning mil määral neid tehinguid kasutatakse väärtpaberistatud riskipositsioonide krediidiriski ülekandmiseks kolmandatele isikutele);
- (b) mis laadi riskidele ollakse väärtpaberistamis- ja edasiväärtpaberistamistegevustes avatud, asjaomaste väärtpaberistamise positsioonide nõudeõiguse järkude kaupa, eristades alljärgnevat:
 - (i) enda algatatud tehingutes säilinud risk;
 - (ii) kolmandate isikute algatatud tehingutega seoses kantud risk.
- (c) krediidasutuse või investeerimisühingu selliste põhimõtete kirjeldus, millest lähtuvalt maandatakse väärtpaberistamise ja edasiväärtpaberistamise positsioonidega seotud riske maandamisega ja kaudse krediidiriski kaitsega (sh riskimaandustehingute olulised vastaspoolde asjaomaste riskipositsioonide liikide lõikes);
- (d) kuidas arvutatakse väärtpaberistamistegevuses kasutatavat riskiga kaalutud vara (sh väärtpaberistamise positsioonide liigid, mille puhul iga arvutusmeetodit kasutatakse);
- (e) nimekiri eriotstarbelistest väärtpaberistamisüksustest, mis kuuluvad mõnda järgmistest kategooriatest, koos nendega seotud bilansiliste ja bilansiväliste riskipositsioonide liikidega:
 - (i) eriotstarbelised väärtpaberistamisüksused, mis omandavad krediidasutuste ja investeerimisühingute algatatud riskipositsioone;
 - (ii) krediidasutuste ja investeerimisühingute sponsitud eriotstarbelised väärtpaberistamisüksused;
 - (iii) eriotstarbelised väärtpaberistamisüksused ja teised juriidilised isikud, kellele krediidasutused ja investeerimisühingud osutavad väärtpaberistamisega seotud teenuseid (nt nõuande-, varateenindus- või -haldusteenus);
 - (iv) eriotstarbelised väärtpaberistamisüksused, mis kuuluvad krediidasutuste ja investeerimisühingute konsolideerimise regulatiivsesse kohaldamisalasse;
- (f) nimekiri juriidilistest isikutest, kellega seoses on krediidasutused ja

investeeringisühingud avaldanud, et on andnud toetust III osa II jaotise 5. peatüki kohaselt;

- (g) nimekiri krediidasutuste ja investeeringisühingutega seotud juriidilistest isikutest, kes investeerivad nende algatatud väärtpaberistamisse või nende sponsitud eriotstarbeliste väärtpaberistamisüksuste emiteeritud väärtpaberistamispositsioonidesse;
- (h) kokkuvõte nende väärtpaberistamise jaoks mõeldud raamatupidamispõhimõtetest (sh eristades vajaduse korral väärtpaberistamise ja edasiväärtpaberistamise positsioone);
- (i) väärtpaberistamisel kasutatud krediitikvaliteeti hindavate asutuste nimed ja riskipositsioonide liigid, millega seoses iga asutust on kasutatud;
- (j) asjakohasel juhul III osa II jaotise 5. peatükis sätestatud sisemisel hinnangul põhineva meetodi kirjeldus (sh sisemiste hinnangute andmise protsessi ülesehitus ning sisemiste hinnangute ja punkti i kohaselt avaldatud krediitikvaliteeti hindava asutuse antud välisreitingute seos, sisemiste hinnangute andmise protsessi kontrollimehhanismid (sh sõltumatuse ja aruandekohustuse ning sisemiste hinnangute andmise ülevaade), riskipositsioonide liigid, mille puhul sisemiste hinnangute andmise protsessi rakendatakse, ja stressitegurid, mida kasutatakse krediitikvaliteedi parandamise taseme kindlaksmääramiseks);
- (k) kauplemisportfelli ja kauplemisportfelli mittekuuluva kohta eraldi alljärgnev teave:
 - (i) krediidasutuste ja investeeringisühingute väärtpaberistatud tagasimaksmata nõuete bilansiline väärtus, esitatuna eraldi traditsiooniliste ja sünteetiliste väärtpaberistamiste kohta ning selliste väärtpaberistamiste kohta, mille puhul krediidasutused ja investeeringisühingud tegutsevad üksnes sponsorina. Käesoleva punkti kohaldamisel hõlmavad väärtpaberistatud riskipositsioonid ainult selliseid, mille puhul on krediidasutused ja investeeringisühingud nendega seotud olulise krediidiriski III osa II jaotise 5. peatüki kohaselt üle kandnud;
 - (ii) väärtpaberistamise ootel oleva vara kogusumma;
 - (iii) jooksva perioodi väärtpaberistatud riskipositsioonide väärtus ja kajastatud kasum või kahjum müügist;
- (l) kauplemisportfelli ja kauplemisportfelli mittekuuluva kohta eraldi alljärgnev teave:
 - (i) säilitatud või ostetud väärtpaberistamispositsioonide kogusumma ning nendega seotud riskiga kaalutud varad ja omavahendite nõuded, esitatuna traditsiooniliste ja sünteetiliste väärtpaberistamiste ning väärtpaberistamisest ja edasiväärtpaberistamisest tulenevate riskipositsioonide kaupa, need omakorda mõistliku arvu riskikaalude või omavahendite nõuete vahemike kaupa (iga omavahendite nõuete arvutamise meetodi kohta eraldi);
 - (ii) säilitatud või ostetud väärtpaberistamispositsioonide summa traditsiooniliste ja sünteetiliste tehingute kaupa ning

väärtpaberistamisest ja edasiväärtpaberistamisest tulenevate riskipositsioonide kaupa, mis arvatakse maha omavahenditest või mille riskikaal on 1 250 %;

- (m) krediidasutuste ja investeerimisühingute väärtpaberistatud kauplemisportfellivälise riskipositsioonide puhul vähenenud väärtusega või tähtjaks tasumata väärtpaberistatud vara summa ning krediidasutuste ja investeerimisühingute poolt jooksva perioodil kajastatud kahjum, mõlemad riskipositsiooni liigi kaupa.

Artikkel 450

Tasustamispõhimõtete avalikustamine

1. Krediidasutused ja investeerimisühingud avalikustavad artiklites 433a, 433b ja 433c sätestatud viisil alljärgneva teabe oma nende töötajate kategooriate suhtes rakendatavate tasustamispõhimõtete ja -tavade kohta, kelle ametialane tegevus mõjutab oluliselt asutuse või ühingu riskiprofiili:
 - (a) teave tasustamispõhimõtete kindlaksmääramiseks kasutatava otsustusprotsessi kohta ja tasustamise üle järelevalvet tegeva peamise organi koosolekute arv majandusaasta jooksul (sh teave võimaliku töötasukomisjoni koosseisu ja volituste kohta, väliskonsultandi kohta, kelle teenuseid kasutati tasustamispõhimõtete kindlaksmääramisel, ning teave asjaomaste sidusrühmade rolli kohta);
 - (b) teave personali palga ja personali töötulemuste vahelise seose kohta;
 - (c) tasustamissüsteemi ülesehituse kõige olulisemad tunnused (sh teave töötulemuste mõõtmiseks kasutatavate kriteeriumide ja riskiga korrigeerimise kriteeriumide, edasilükkamise põhimõtete ja asjaomase nõudeõiguse tekkimise kriteeriumide kohta);
 - (d) fikseeritud töötasu ja muutuvtasu vaheline suhe, mis on määratud kooskõlas direktiivi 2013/36/EL artikli 94 lõike 1 punktiga g;
 - (e) teave tulemuskriteeriumide kohta, millel põhineb aktsiate, optioonide või töötasu muutuva osa saamise õigus;
 - (f) iga muutuva tasuosa süsteemi ja muude mitterahaliste soodustuste põhiparameetrid ning põhjendus;
 - (g) kvantitatiivne koondteave tasustamise kohta ärivaldkondade lõikes;
 - (h) kvantitatiivne koondteave tasustamise kohta kõrgema juhtkonna ja selliste töötajate lõikes, kelle tegevus mõjutab oluliselt krediidasutuste ja investeerimisühingute riskiprofiili; see sisaldab alljärgnevat:
 - (i) majandusaastal määratud töötasu, esitatuna eraldi põhi- ja muutuvtasuna (tuues eraldi välja ka püsikomponendid), ning tasu saajate arv;
 - (ii) määratud muutuvtasu summad ja vorm rahalise tasu, aktsiate, aktsiatega seotud instrumentide ja muude liikide kaupa ning eraldi ka ettemakstud ja edasilükatud osa kohta;

- (iii) eelmiste perioodide eest määratud edasilükatud töötasu jagatuna summaks, millele tekib nõudeõigus asjaomasel majandusaastal, ja summaks, millele tekib õigus järgmistel aastatel;
- (iv) edasilükatud töötasu summa, millele tekib nõudeõigus asjaomasel majandusaastal ja mis sel majandusaastal ka välja makstakse ning mida vähendatakse tulemustest lähtuvalt;
- (v) määratud tagatud muutuvtasu asjaomasel majandusaastal ning selle saajate arv;
- (vi) Eelmistel perioodidel määratud ülesütleemishüvitised, mis maksti välja asjaomasel majandusaastal;
- (vii) majandusaasta jooksul määratud ülesütleemishüvitiste summad (jagatuna ettemakstud ja edasilükatud summadeks), selliste hüvitiste saajate arv ning suurim ühele isikule makstud hüvitis;
- (i) isikute arv, kelle tasu majandusaasta jooksul on 1 miljon eurot või rohkem, kusjuures tasu puhul, mille summa on 1 ja 5 miljoni euro vahel, jagatakse isikud 500 000 euro suurustesse palgajärkudesse, ning 5 miljoni eurose või suurema tasu puhul 1 miljoni euro suurustesse palgajärkudesse;
- (j) asjaomase liikmesriigi või pädeva asutuse taotluse korral juhtorgani või kõrgema juhtkonna iga liikme kogutasu.
- (k) teave selle kohta, kas krediidasutusele või investeerimisühingule kohaldatakse direktiivi 2013/36/EL artikli 94 lõikes 3 sätestatud mööndust.

Punkti k kohaldamisel peavad krediidasutused ja investeerimisühingud, kellele seda mööndust kohaldatakse, märkima ära, kas kohaldamise alus on direktiivi 2013/36/EL artikli 94 lõike 3 punkt a ja/või b. Samuti peavad nad märkima, millistele tasustamis põhimõtetele nad mööndust kohaldavad, mitmele töötajale seda kohaldatakse ja kui suur on nende kogutasu (jagatuna püsi- ja muutuvtasuks).

2. Suured krediidasutused ja investeerimisühingud avalikustavad ka käesolevas artiklis nimetatud kvantitatiivse teabe asutuse või ühingu juhtorgani tasu kohta, eristades tegevjuhtide ja teiste juhtide tasu.

Krediidasutused ja investeerimisühingud täidavad käesolevas artiklis sätestatud nõudeid viisil, mis vastab nende suurusele, sisemisele korraldusele ning nende tegevuse laadile, ulatusele ja keerukusele, ilma et see piiraks direktiivi 95/46/EÜ kohaldamist.

Artikkel 451

Finantsvõimenduse määra avalikustamine

1. Krediidasutused ja investeerimisühingud avalikustavad artikli 429 kohaselt arvutatud finantsvõimenduse määra kohta ja ülemäärase finantsvõimenduse riski juhtimise kohta järgmise teabe:

- (a) finantsvõimenduse määr ning see, kuidas krediidasutused ja investeerimisühingud kohaldavad artikli 499 lõikeid 2 ja 3;
 - (b) kogu riskipositsiooni näitaja ositi ning kogu riskipositsiooni näitaja kooskõlastav võrdlus avaldatud finantsaruannetes esitatud asjaomaste andmetega;
 - (c) kui see on asjakohane, artikli 429a lõike 1 punktis h osutatud kajastamata jäetud usaldusvarade summa;
 - (d) ülemäärase finantsvõimenduse riski juhtimiseks kasutatavate protsesside kirjeldus;
 - (e) nende tegurite kirjeldus, millel oli mõju finantsvõimenduse määrale perioodil, mille kohta avalikustatud finantsvõimenduse määr kehtib.
2. Artikli 429a lõikes 2 määratletud avaliku sektori arengukrediidasutused avalikustavad finantsvõimenduse määra ilma artikli 429 lõike 8 kohaselt määratud finantsvõimenduse määra riskipositsioonide näitajaga korrigeerimiseta.

Artikkel 451a

Krediidasutuste ja süsteemsete investeerimisühingute likviidsuskatte nõuete avalikustamine

1. Krediidasutused ja süsteemsed investeerimisühingud avalikustavad käesoleva artikli kohaselt teabe oma likviidsuskattekordaja, stabiilse netorahastamise määra ja likviidsusrisi juhtimise kohta.
2. Krediidasutused ja süsteemsed investeerimisühingud avalikustavad komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/61³¹ kohaselt arvatud likviidsuskattekordaja kohta järgmise teabe:
 - (a) asjaomase avalikustamisperioodi iga kvartali likviidsuskattekordaja keskmine või keskmised, nagu on asjakohane, arvatuna kuiste näitajate alusel;
 - (b) delegeeritud määruse (EL) 2015/61 II jaotise kohaselt likviidsuspuhvrisse kuuluva kvaliteetse likviidse vara kogusumma pärast väärtuskärpeid ning likviidsuspuhvri koostise kirjeldus;
 - (c) ülevaade delegeeritud määruse (EL) 2015/61 III jaotise kohaselt arvatud likviidsete vahendite väljavoolust, sissevoolust ja netoväljavoolust.
3. Krediidasutused ja süsteemsed investeerimisühingud avalikustavad käesoleva määruse VI osa IV jaotise kohaselt arvatud stabiilse netorahastamise määra kohta järgmise teabe:
 - (a) käesoleva määruse VI osa IV jaotise 2. peatüki kohaselt arvatud stabiilse netorahastamise määra asjaomase avalikustamisperioodi iga kvartali lõpus;

³¹ Komisjoni 10. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/61, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses krediidasutuste suhtes kohaldatava likviidsuskatte nõudega (ELT L 11, 17.1.2015, lk 1).

- (b) ülevaade käesoleva määruse VI osa IV jaotise 4. peatüki kohaselt arvutatud nõutavast stabiilsest rahastamisest;
 - (c) ülevaade käesoleva määruse VI osa IV jaotise 3. peatüki kohaselt arvutatud kättesaadavast stabiilsest rahastamisest;
4. Krediidiasutused ja süsteemsed investeerimisühingud avalikustavad korra, süsteemid, protsessid ja strateegia, mis on kehtestatud direktiivi 2013/36/EL artikli 86 kohaselt likviidsusriski tuvastamiseks, mõõtmiseks, juhtimiseks ja jälgimiseks.

III JAOTIS

TEATAVATE INSTRUMENTIDE VÕI METOODIKATE KASUTAMISE AKTSEPTeerITAVUSE TINGIMUSED

Artikkel 452

Krediidiriski puhul sisereitingute meetodi kasutamise avalikustamine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes arvutavad riskiga kaalutud vara sisereitingute meetodi alusel, avalikustavad järgmise teabe:
 - (a) pädeva asutuse luba meetodi kasutamiseks või määratud üleminekuaeg;
 - (b) iga artiklis 147 nimetatud riskipositsioonide klassi kohta riskipositsiooni koguväärtuse protsent, millele kohaldatakse III osa II jaotise 2. peatükis sätestatud standardmeetodit või III osa II jaotise 3. peatükis sätestatud sisereitingute meetodit ning iga riskipositsioonide klassi osa, millele kohaldatakse sisereitingute meetodit kava alusel järk-järgult. Kui krediidiasutused ja investeerimisühingud on saanud loa kasutada riskiga kaalutud varade arvutamiseks omi makseviivitusest tingitud kahjumäärasid ja ümberhindlustegureid, avalikustavad nad eraldi iga riskipositsioonide klassi riskipositsiooni koguväärtuse protsendi, mille kohta luba kehtib. Käesoleva punkti kohaldamisel kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud artiklis 166 esitatud riskipositsiooni väärtuse määratlust;
 - (c) järgneva selgitus ja ülevaade:
 - (i) sisereitingusüsteemide ülesehitus ja protsess, heakskiidetud mudelite põhiomadused ning sise- ja välisreitingute suhe;
 - (ii) sisemiste hinnangute kasutamine muudel juhtudel kui riskiga kaalutud vara arvutamiseks vastavalt III osa II jaotise 3. peatükile;
 - (iii) krediidiriski maandamise süsteemide juhtimise ja kajastamise protsess;
 - (iv) krediidiriski mudelite väljatöötamisse, heakskiitmisse ja hilisemasse muutmisse kaasatud funktsioonide roll;
 - (v) krediidiriski mudelitega seotud aruandluse käsitusala ja põhisisu;
 - (d) kui see on asjakohane, alljärgnev teave iga artiklis 147 nimetatud riskipositsioonide klassi kohta:
 - (i) nende bilansiliste riskipositsioonide väärtused;
 - (ii) nende bilansiväliste riskipositsioonide väärtused enne ja pärast ümberhindlusteguri kohaldamist;
 - (iii) nende bilansiliste ja bilansiväliste riskipositsioonide väärtused pärast krediidiriski maandamist;

- (iv) kui krediidasutused ja investeerimisühingud on saanud loa kasutada riskiga kaalutud varade arvutamiseks omi makseviivitusest tingitud kahjumäärasid ja ümberhindlustegureid, siis loaga hõlmatud punktides i, ii ja iii osutatud riskipositsioonide väärtused.
- (e) sellise mudeli parameetri või sisendi kirjeldus, mis on oluline piisavalt representatiivse arvu võlgnike reitinguklasside riskiga kaalumise mõistmiseks;
- (f) selliste tegurite kirjeldus, mis mõjutasid kahjumit eelneval avalikustamisperioodil;
- (g) krediidasutuste ja investeerimisühingute hinnangud pikema perioodi tegelike tulemustega võrreldes, avalikustades eraldi alljärgneva:
 - (i) iga riskipositsioonide klassi hinnangulised ja tegelikud kahjumid eraldi makseviivituses olevate ja makseviivituses mitteolevate riskipositsioonide kohta koos asjakohase teabega järeldamiseks kasutatud vaatlusperioodi ja tegelike kahjumite tuvastamiseks kasutatud näitajate kohta. Käesolevas punktis mainitud teave avalikustatakse kõigi lõike 2 punktis d osutatud piisava perioodi ja enõuete kategooriate kohta, et oleks võimalik korralikult hinnata sisereitinguprotsesside tulemuslikkust iga kategooria puhul;
 - (ii) iga riskipositsioonide klassi makseviivituse tõenäosuse hinnangud koos tegeliku makseviivituse määraga, avalikustades eraldi makseviivituse tõenäosuse vahemiku, keskmise makseviivituse tõenäosuse, võlgnike arvu eelmise avalikustamisperioodi lõpus ja käsitletaval avalikustamisperioodil, makseviivituses olevate võlgnike arvu (sh uued makseviivituses olevad võlgnikud) ning ajaloolise aastase keskmise makseviivituse määra;
 - (iii) krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes kasutavad omi makseviivitusest tingitud kahjumäärade hinnanguid või ümberhindlustegureid, makseviivitusest tingitud kahjumäära ja ümberhindlusteguri tulemused võrreldes käesolevas artiklis sätestatud kvantitatiivset riskihindamist käsitleva avalikustamise käigus esitatud hinnangutega.

2. Lõike 1 punktis c osutatud teave avaldatakse eraldi järgmiste riskipositsioonide klasside kohta:

- (a) keskvalitsused ja keskpangad;
- (b) krediidasutused ja investeerimisühingud;
- (c) äriühingud, sh VKEd, eriotstarbelised laenud ja äriühingute vastu olevad ostetud nõuded;
- (d) jaenõuded iga sellise riskipositsioonide kategooria kohta, millele vastavad erinevad artikli 154 lõigetes 1 kuni 4 sätestatud korrelatsioonid, ning
- (e) omakapitaliinstrumendid.

Artikkel 453

Krediidiriski maandamise tehnikate kasutamise avalikustamine

Krediidasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad krediidiriski maandamise tehnikaid, avalikustavad järgmise teabe:

- (a) kasutatava bilansilise ja bilansivälise tasaarvestuse põhimõtted, protsessid ja ulatus;
- (b) aktsepteeritud tagatise hindamine ja haldamine;
- (c) krediidasutuse või investeerimisühingu võetud tagatiste põhiliikide kirjeldus;
- (d) krediidiriski kaitsena kasutatavate garantiide ja krediituletisinstrumentide puhul garantii andjate ja krediituletisinstrumenti vastaspoolte peamised liigid ning nende krediidikvaliteet;
- (e) kasutatud krediidiriski kaitse ja sellise kontsentratsiooni analüüs, mis võib takistada krediidiriski kaitse tulemuslikkust;
- (f) krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes arvutavad riskiga kaalutud varasid standardmeetodi või sisereitingute meetodi alusel, kõlbliku krediidiriski kaitsega hõlmamata riskipositsioonide koguväärtus ja kõlbliku krediidiriski kaitsega hõlmatud riskipositsioonide koguväärtus pärast volatiilsusega korrigeerimist. Käesolevas punktis sätestatud teave avalikustatakse eraldi iga riskipositsioonide klassi kohta ja iga artiklis 155 sätestatud omakapitali investeeringute klassi meetodi kohta;
- (g) krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes arvutavad riskiga kaalutud varasid standardmeetodi või sisereitingute meetodi alusel, kõlbliku krediidiriski kaitsega hõlmatud tagatud riskipositsioonide summa. Käesolevas punktis sätestatud teave avalikustatakse eraldi iga riskipositsioonide klassi kohta;
- (h) vastav ümberhindlustegur ja riskipositsiooniga seotud krediidiriski maandamine ning asendusmõjuga ja -mõjuta krediidiriski maandamise tehnikate kasutamise sagedus;
- (i) krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes arvutavad riskiga kaalutud varasid standardmeetodi kohaselt, riskiga kaalutud vara ning sellise vara ja riskipositsiooni väärtuse suhe pärast vastava ümberhindlusteguri kasutamist ja riskipositsiooniga seotud krediidiriski maandamist. Käesolevas punktis sätestatud teave avalikustatakse eraldi iga riskipositsioonide klassi kohta;
- (j) krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes arvutavad riskiga kaalutud varasid sisereitingute meetodi kohaselt, riskiga kaalutud vara enne ja pärast krediituletisinstrumentide krediidiriski maandamise mõju kajastamist. Kui krediidasutused ja investeerimisühingud on saanud loa kasutada riskiga kaalutud varade arvutamiseks omi makseviivitusest tingitud kahjumäärasid ja ümberhindlustegureid, avaldatakse siin punktis nõutav teave eraldi iga riskipositsioonide klassi kohta, millele luba kehtib.

Artikkel 454

Operatsiooniriski puhul täiustatud mõõtmismudelil põhineva meetodi kasutamise avalikustamine

Krediidasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad artiklites 321 kuni 324 sätestatud täiustatud mõõtmismudelil põhinevaid meetodeid operatsiooniriskiga seotud omavahendite

nõuete arvutamiseks, avalikustavad selle riski maandamiseks kasutatava kindlustuse ja muude riski ülekandmise mehhanismide kirjelduse.

Artikkel 455

Sisemiste tururiskimudelite kasutamine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kellel pädev asutus on artikli 325ba kohaselt lubanud kasutada tururiskiga seotud omavahendite nõuete arvutamiseks sisemudeleid, avalikustavad konsolideeritud tasandil kooskõlas I osa II jaotisega kasutatud peamiste mudelite puhul riskipositsioonide summade arvutamiseks kasutatud erinevate sisemudelite kohaldamisala, peamised tunnused ja peamised modelleerimisvalikud. Krediidiasutused ja investeerimisühingud selgitavad siis ka, mil määral need sisemudelid esindavad kõiki konsolideeritud tasandil kasutatud mudeleid.
2. Kui see on artikli 104b alusel asjakohane, avalikustavad krediidiasutused ja investeerimisühingud eraldi iga peamise kauplemisüksuse ning koondsummana teiste kauplemisüksuste kohta alljärgneva:
 - (a) järgmiste näitajate suurim, väikseim ja keskmine väärtus aruandeperioodil:
 - (i) artikli 325ba lõike 2 punktis a määratletud piiramatult eeldatava puudujäägi näitaja;
 - (ii) artikli 325ba lõike 2 punkti b kohaselt arvutatud omavahendite nõuded tururiski puhul, kui neid arvutatakse käesoleva jaotise peatüki 1a kohaselt, sest ei oleks saadud luba kasutada asjaomase kauplemisüksuse jaoks oma sisemudeleid;
 - (b) eeldatava puudujäägi mudelite puhul:
 - (i) järetestimisel saadud ületamiste arv viimase 250 tööpäeva jooksul;
 - (ii) kasumi ja kahjumi omistamise nõude rikkumiste arv viimase 12 kuu jooksul;
3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad eraldi järgmised artiklis 325bb sätestatud omavahendite nõude elemendid:
 - (a) kõige viimaste riskinäitajate piiramatult eeldatav puudujääk ning
 - (b) eelmise 12 nädala riskinäitajate keskmine iga järgmise elemendi puhul:
 - (i) eeldatava puudujäägi riskinäitaja;
 - (ii) selliste riskitegurite stressistsenaariumi riskinäitaja, mida ei saa modelleerida;
 - (iii) makseviivituse riskiga seotud omavahendite nõue;

(iv) punktides i, ii ja iii loetletud näitajate vahesumma 12 nädala keskmise puhul (sh kohaldatav kordaja);

(v) omavahendite nõue kokku“

(117) Artiklile 456 lisatakse järgmine punkt k:

„k) VIII osa II ja III jaotises sätestatud avalikustamismääruste muudatused, et arvestada rahvusvaheliste avalikustamisstandardite muutmisega.“

(118) Artiklit 460 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Komisjonile antakse volitused võtta vastavalt artiklile 462 vastu delegeeritud õigusakt, et üksikasjalikult täpsustada artikli 412 lõikes 1 sätestatud üldist nõuet. Käesoleva lõike alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt põhineb kirjetel, mille kohta tuleb aru anda vastavalt VI osa II jaotisele ja III lisale, ning selles täpsustatakse, milliste asjaolude korral peavad pädevad asutused kehtestama krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes konkreetsed sissevoolu ja väljavoolu tasemed, et hõlmata spetsiifilisi riske, millele need on avatud; samuti järgitakse selles lõikes 2 sätestatud piirmäärasid.

Komisjonile antakse volitused võtta kooskõlas artikliga 462 vastu delegeeritud õigusakt, et muuta või asendada delegeeritud määrust (EL) 2015/61 seoses käesoleva määruse artikli 8 lõike 3, artiklite 411, 412, 413, 416, 419, 422, 425, 428a, 428f, 428g, 428k–428n, 428p, 428r, 428s, 428t, 428v–428ad, 428af, 428ag ja 451a kohaldamisega.“

(b) lisatakse järgmine lõige 3:

„3. Komisjonile antakse volitused võtta artikli 462 kohaselt vastu delegeeritud õigusakt, et muuta artikli 428f lõikes 2 sätestatud toodete või teenuste loetelu, kui ta leiab, et teiste toodete ja teenustega otseselt seotud varad ja kohustused vastavad artikli 428f lõikes 1 sätestatud tingimustele.

Komisjon võtab esimeses lõigus nimetatud delegeeritud õigusakti vastu [kolm aastat pärast VI osa IV jaotises sätestatud stabiilse netorahastamise määra kohaldamise algust].“

(119) Artikli 473 järele lisatakse järgmine artikkel 473a:

*„Artikkel 473a
IFRS 9 kasutussevõtt*

1. Krediitiasutused ja investeerimisühingud, kes koostavad aruanded kooskõlas määruse (EÜ) nr 1606/2002 artikli 6 lõikes 2 sätestatud korra kohaselt vastu võetud rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega, võivad kuni [käesoleva artikli kohaldamise algus + 5 aastat] lisada oma esimese taseme omavahenditele käesoleva artikli lõike 2 kohaselt arvutatud summa, mis on korrutatud lõikes 3 sätestatud

teguriga.

2. Lõikes 1 osutatud summa komisjoni määruse (EL) nr .../2016³² lõike 5.5.5 kohaselt kindlaks määratud 12 kuu eeldatava krediidikahjuna ning finantsinstrumentidega seotud kahju allahindluse summana, mis on võrdne määruse (EL) nr .../2016 (1) lõike 5.5.3 kohaselt kindlaks määratud eeldatavate kahjudega kehtivusaja jooksul.
3. Lõikes 1 osutatud summa arvutamisel kohaldatakse järgmisi tegureid:
 - (a) 1 – ajavahemikul [käesoleva artikli kohaldamise algus] kuni [käesoleva artikli kohaldamise algus + 1 aasta – 1 päev];
 - (b) 0,8 – ajavahemikul [käesoleva artikli kohaldamise algus + 1 aasta] kuni [käesoleva artikli kohaldamise algus + 2 aastat – 1 päev];
 - (c) 0,6 – ajavahemikul [käesoleva artikli kohaldamise algus + 2 aastat] kuni [käesoleva artikli kohaldamise algus + 3 aastat – 1 päev];
 - (d) 0,4 – ajavahemikul [käesoleva artikli kohaldamise algus + 3 aastat] kuni [käesoleva artikli kohaldamise algus + 4 aastat – 1 päev];
 - (e) 0,2 – ajavahemikul [käesoleva artikli kohaldamise algus + 4 aastat] kuni [käesoleva artikli kohaldamise algus + 5 aastat – 1 päev].

Krediidiasutuste ja investeerimisühingute avalikustatavad omavahendid hõlmavad summat, mis on kooskõlas lõikega 1 lisatud esimese taseme põhiomavahenditele.“

(120) Artiklit 493 muudetakse järgmiselt:

- (a) lõike 1 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Artiklites 387 kuni 403 sisalduvaid riskide kontsentreerumist käsitlevaid sätteid ei kohaldata investeerimisühingute suhtes, kelle põhitegevus on ainult investeerimisteenusute osutamine või direktiivi 2014/65/EL I lisa C jao punktides 5, 6, 7, 9, 10 ja 11 loetletud finantsinstrumentidega seotud tegevus ning kelle suhtes ei kohaldata 31. detsembril 2006 nõukogu 10. mai 1993. aasta direktiivi 93/22/EMÜ väärtapaberiturul pakutavate investeerimisteenusute kohta (1).“

- (b) lisatakse järgmised lõiked 4 ja 5:

„4. Erandina artiklist 395 võivad pädevad asutused lubada, et krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on üks artikli 400 lõike 1 punktides a, c, d ja e nimetatud riskipositsioon, mis on nomineeritud ja rahastatud mõne liikmesriigi valuutas ning pärast artiklite 399 kuni 403 kohase krediidiriski maandamise mõju arvestamist kuni järgmiste väärtustega:

- (a) 100 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest kuni 31. detsembrini 2018;

³²

Komisjoni ... 2016. aasta määrus (EL) nr .../2016, millega võetakse vastu teatavad rahvusvahelised raamatupidamisstandardid kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1606/2002 (ELT L ..., lk ...).

- (b) 75 % krediidasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest kuni 31. detsembrini 2019;
- (c) 50 % krediidasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest kuni 31. detsembrini 2020.

5. Artikli 400 lõike 1 punktides a, c, d ja e nimetatud riskipositsioonidele, mis on nomineeritud ja rahastatud mõne liikmesriigi valuutas ning mis on krediidasutusel või investeerimisühingul tekkinud enne 22. novembrit 2016, artiklit 395 ei kohaldata.“

(121) Artikkel 494 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 494

Üleminekusätted – omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuded

1. Erandina artiklist 92a peab kriisilahendusmenetlusalune krediidasutus või investeerimisühing, kes on globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või selle osa, täitma 1. jaanuarist 2019 kuni 31. detsembrini 2021 alati järgmisi omavahendite ja kõlblike kohustuste nõudeid:
 - (a) riskipõhine määr 16 %, mis näitab krediidasutuse või investeerimisühingu omavahendeid ja kõlblike kohustusi protsentides koguriskipositsioonist, mis arvutatakse artikli 92 lõigete 3 ja 4 kohaselt;
 - (b) riskil mittepõhinev määr 6 %, mis näitab krediidasutuse või investeerimisühingu omavahendeid ja kõlblike kohustusi protsentides artikli 429 lõikes 4 osutatud koguriskipositsioonist.
2. Erandina artikli 72b lõikest 3 on 1. jaanuarist 2019 kuni 31. detsembrini 2021 määr, mille ulatuses võib artikli 72b lõikes 3 nimetatud kõlblike kohustuste instrumente hõlmata kõlblike kohustuste hulka, 2,5 % koguriskipositsioonist, mis on arvutatud artikli 92 lõigete 3 ja 4 kohaselt.

(122) Artikli 494 järele lisatakse järgmine artikkel 494a:

„Artikkel 494a

Eriotstarbeliste üksuste kaudu toimunud emissioonide ajutine väljajätmine uute nõuete kohaldamisalast

1. Erandina artiklist 52 loetakse kapitaliinstrumentid, mida krediidasutus või investeerimisühing ei ole otseselt emiteerinud, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvateks instrumentideks 31. detsembrini 2021 ainult juhul, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:
 - (a) artikli 52 lõikes 1 sätestatud tingimused (v.a nõue, et instrumendi peab olema emiteerinud krediidasutus või investeerimisühing ise);
 - (b) instrumendid on emiteeritud I osa II jaotise 2. peatüki kohase konsolideerimise alla kuuluva üksuse kaudu;
 - (c) tulu on krediidasutusele või investeerimisühingule viivitamata ja piiranguteta

kättesaadav vormis, mis vastab käesolevas lõikes sätestatud tingimustele.

2. Erandina artiklist 63 loetakse kapitaliinstrumentid, mida krediidasutus või investeerimisühing ei ole otseselt emiteerinud, või allutatud laenud, mida krediidasutus või investeerimisühing ei ole võtnud vahetult ise, teise taseme omavahenditesse kuuluvateks instrumentideks 31. detsembrini 2021 ainult juhul, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:
- (a) artikli 63 lõikes 1 sätestatud tingimused (v.a nõue, et instrumendi peab olema emiteerinud krediidasutus või investeerimisühing ise);
 - (b) kõnealused instrumendid on emiteeritud või allutatud laenud on saadud üksuse kaudu, mis kuulub I osa II jaotise 2. peatüki kohase konsolideerimise alla;
 - (c) tulu on krediidasutusele või investeerimisühingule viivitamata ja piiranguteta kättesaadav vormis, mis vastab käesolevas lõikes sätestatud tingimustele.“

(123) Artikkel 497 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 497

Omavahendite nõuded keskse vastaspoolega seotud riskipositsioonide puhul

1. Kui kolmanda riigi keskne vastaspool taotleb määruse (EL) nr 648/2012 artikli 25 kohast tunnustamist, võivad krediidasutused ja investeerimisühingud lugeda seda kesket vastaspoolt nõuetele vastavaks keskseks vastaspooleks alates Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele tunnustamistaotluse esitamise päevast kuni üheni järgmistest päevadest:
- (a) kui komisjon on juba keskse vastaspoole asutamisejärgse kolmanda riigi suhtes võtnud vastu määruse (EL) nr 648/2012 artikli 25 lõikes 6 nimetatud rakendusakti ja see on jõustunud – kaks aastat pärast taotluse esitamist;
 - (b) kui komisjon ei ole keskse vastaspoole asutamisejärgse kolmanda riigi suhtes võtnud veel vastu määruse (EL) nr 648/2012 artikli 25 lõikes 6 nimetatud rakendusakti või kui see ei ole veel jõustunud – järgmisest kahest kuupäevast varasem:
 - (vi) kaks aastat pärast rakendusakti jõustumise kuupäeva;
 - (vii) viis aastat pärast taotluse esitamise kuupäeva.
2. kui lõikes 1 nimetatud kesksel vastaspoolel ei ole tagatisfondi ega siduvat kokkulepet oma kliirivate liikmetega kasutada neilt saadud kogu alustamise tagatist või osa sellest nii, nagu tegemist oleks eelrahastatud osamaksetega, asendab krediidasutus või investeerimisühing artikli 308 lõikes 2 esitatud omavahendite nõude (K_i) arvutamise valemi kuni lõikes 1 kindlaks määratud kuupäevani järgmise valemiga,

$$K_{CM_i} = \max \left\{ K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM}; 8\% \cdot 2\% \cdot IM_i \right\}$$

kus:

i = kliirivat liiget tähistav indeks;

IM_i = kliiriva liikme i poolt kesksele vastaspoolele antud alustamise tagatis;

IM = alustamise tagatise kogusumma, millest keskne vastaspool on krediidasutust või investeerimisühingut määruse (EL) nr 648/2012 artikli 89 lõike 5a kohaselt teavitanud.“

(124) Artikli 498 lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Käesolevas määruses sisalduvaid omavahendite nõudeid käsitlevaid sätteid ei kohaldata investeerimisühingute suhtes, kelle põhitegevus on ainult investeerimisteenuste osutamine või direktiivi 2014/65/EL I lisa C jao punktides 5, 6, 7, 9, 10 ja 11 loetletud finantsinstrumentidega seotud tegevus ning kelle suhtes ei kohaldata 31. detsembril 2006 direktiivi 93/22/EMÜ.“

(125) Artikli 499 lõige 3 jäetakse välja.

(126) Artikkel 501 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 501

VKEdega seotud riskipositsioonide korrigeerimine

1. VKEdega seotud riskipositsioonide puhul korrigeeritakse riskiga kaalutud vara vastavalt järgmistele valemitele:

(i) kui $E' \leq 1\,500\,000$ eurot, $RW^* = RW \cdot 0,7612$;

(ii) kui $E' > 1\,500\,000$ eurot, $RW^* = \min \{RW; 1\,500\,000 \text{ eurot}\} \cdot 0,7612 + \max \{0; RW - 1\,500\,000\} \cdot 0,85$,

kus:

RW^* = korrigeeritud riskiga kaalutud vara VKEga seotud riskipositsiooni puhul;

E' = kogusumma, mida võlgnikust klient või omavahel seotud klientide rühm krediidasutusele või investeerimisühingule ning tema emettevõtjatele ja selle tütarettevõtjatele võlgneb ning mis sisaldab kõiki makseviivituses olevaid riskipositsioone, kuid ei sisalda elamukinnisvara tagatisega nõudeid ega tingimuslikke nõudeid;

RW = II osa II jaotise ja käesoleva artikli kohaselt arvutatud riskiga kaalutud vara VKEga seotud riskipositsiooni puhul.

2. Käesoleva artikli kohaldamisel lähtutakse järgmisest:

(a) VKEga seotud riskipositsioon kuulub kas jaenõuete või äriühingute vastu olevate või kinnisvarale seatud hüpoteegiga tagatud nõuete klassi. Makseviivituses olevad riskipositsioonid jäetakse välja;

(b) mõiste „VKE“ vastab komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitusel 2003/361/EÜ (mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratluse kohta) esitatud

määratlusele³³. Nimetatud soovitusel lisa artiklis 2 loetletud kriteeriumitest võetakse arvesse üksnes aastakäivet.“

(127) Lisatakse järgmised artiklid 501a, 501b ja 501c:

„Artikkel 501a

Eluliselt tähtsate avalike teenuste osutamise või toetamise füüsilisi struktuure või rajatisi, süsteeme ja võrke käitavate või rahastavate üksustega seotud riskipositsioonide krediidiriski kapitalinõuete korrigeerimine

1. Krediidiriski kapitalinõuded, mis on arvatud III osa II jaotise kohaselt, korrutatakse 0,75ga, kui riskipositsioon vastab kõigile järgmistele tingimustele:
 - (a) riskipositsioon kajastub kas äriühingute varade klassis või eriotstarbeliste nõuete klassis (v.a makseviivituses riskipositsioonid);
 - (b) riskipositsioon on seotud üksusega, mis on loodud spetsiaalselt eluliselt tähtsate avalike teenuste osutamise või toetamise füüsiliste struktuuride või rajatiste, süsteemide ja võrkude rahastamiseks või käitamiseks;
 - (c) kohustuse tagasimaksmise esmane allikas on rahastatavatelt varadelt saadav tulu, mitte äriühingu sõltumatu tulu teenimise võime laiemalt;
 - (d) võlgnik suudab täita oma finantskohustused isegi projekti riski seisukohast olulistes väga rasketes tingimustes;
 - (e) võlgniku genereeritavad rahavood on prognoositavad ja katavad kõik tulevased laenu tagasimaksed selle kestuse ajal;
 - (f) riskipositsiooni refinantseerimisrisk on väike või piisavalt maandatud;
 - (g) lepingulised kokkulepped annavad laenuandjatele suure kaitse, mis hõlmab alljärgnevat:
 - (i) kui võlgniku tulud ei pärine suure arvu kasutajate maksetest, sisaldavad lepingulised kokkulepped sätteid, mis kaitsevad laenuandjaid tulemuslikult kahjude eest, mis tulenevad sellest, et pool, kes nõustub ostma võlgniku pakutavaid kaupu või teenuseid, lõpetab projekti;
 - (ii) võlgnikul on piisavalt reservvahendeid, mis on täielikult kaetud rahaga või muude rahaliste kokkulepetega hea reitinguga garantiandjatega, et katta ettenägematute kulude reserv ja käibekapitalinõuded käesoleva lõike punktis b osutatud varade eluea jooksul;
 - (iii) laenuandjatel on märkimisväärne kontroll varade ja võlgniku tulude üle;
 - (iv) laenuandjatel on kohaldatava õiguse kohaselt lubatud ulatuses tagatis infrastruktuurivaldkonnas kriitilise tähtsusega vara ja lepingute osas või muud mehhanismid oma positsiooni tagamiseks;
 - (v) omakapital on panditud laenuandjatele, nii et nad saavad

³³

ELT L 124, 20.5.2003, lk 36.

makseviivituse korral üksuse üle kontrolli haarata;

- (vi) tegevusest tulenevate netorahavoogude kasutamine pärast projektiga seotud kohustuslikke makseid muul eesmärgil kui võlakohustuste täitmiseks on piiratud;
 - (vii) lepingulised piirangud võlgniku sellisele tegevusele, mis võiks kahjustada laenuandjaid (sh piirang, et uusi võlakirju ei emiteerita ilma olemasolevate võlausaldajate nõusolekuta);
 - (h) kohustus kuulub kõigist teistest (v.a seaduses ettenähtud nõuded ja tuletisinstrumentide vastaspoolte nõuded) kõrgemasse nõudeõiguse järku;
 - (i) kui võlgnik on ehitusetapis, peab omakapitaliinvestor, või kui tegemist on rohkem kui ühe omakapitaliinvestoriga, omakapitaliinvestorite grupp tervikuna vastama järgmistele kriteeriumitele:
 - (i) omakapitaliinvestorid on varemgi teinud edukalt järelevalvet infrastruktuuriprojektide üle, nad on rahaliselt usaldusväärsed ja vajaliku oskusteabega;
 - (ii) omakapitaliinvestorite makseviivituse risk on väike või nende makseviivitus ei tekita võlgnikule suure tõenäosusega olulist kahju;
 - (iii) olemas on piisavad mehhanismid, mille abil kooskõlastada omakapitaliinvestorite ja laenuandjate huvid;
 - (j) võlgnikul on piisavad tagatised, mis tagavad projekti lõpuleviimise kooskõlas kokkulepitud spetsifikatsiooni, eelarve või tähtajaga; sealhulgas usaldusväärsed lõpuleviimistagatised;
 - (k) kui tegevusriskid on olulised, on need asjakohaselt juhitud;
 - (l) võlgnik kasutab äraproovitud tehnoloogiat ja disaini;
 - (m) kõik vajalikud load ja kooskõlastused on saadud;
 - (n) võlgnik kasutab tuletisinstrumente vaid riski maandamiseks.
2. Lõike 1 punkti e kohaldamisel ei loeta genereeritavaid rahavooge prognoositavateks, välja arvatud juhul, kui oluline osa tuludest vastab järgmistele tingimustele:
- (a) täidetud on üks järgmistest kriteeriumidest:
 - (i) tulu põhineb kättesaadavusel;
 - (ii) tulule kohaldatakse tulumäära sätteid;
 - (iii) tulule kohaldatakse võta-või-maksa lepingut;
 - (iv) toodangu tase või kasutus ja hind vastavad eraldi ühele järgmistest kriteeriumidest:

- see on reguleeritud;
 - see on lepingus kindlaks määratud;
 - see on väikese nõudluse riski tõttu piisavalt prognoositav;
- (b) kui võlgniku tulud ei pärine suure arvu kasutajate maksetest, on pool, kes nõustub ostma võlgniku pakutavaid kaupu või teenuseid, üks alljärgnevatest:
- (i) keskvalitsus, piirkonnaavalitsus või kohalik omavalitsus;
 - (ii) avaliku sektori asutus, millele krediitkvaliteeti hindav asutus on krediitkvaliteedi astmeks määranud vähemalt 3;
 - (iii) äriühing, millele krediitkvaliteeti hindav asutus on krediitkvaliteedi astmeks määranud vähemalt 3;
 - (iv) üksus, mis on asendatav ilma, et märkimisväärselt muutuks tulude tase ja ajastus.
3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teatavad iga kuue kuu järel pädevale asutusele infrastruktuuriprojektiüksustega seotud riskipositsioonide kogusumma, mis on arvutatud käesoleva artikli kohaselt.
4. Komisjon koostab [kolm aastat pärast jõustumist] aruande käesolevas määruses sätestatud omavahendite nõuete mõju kohta infrastruktuuriprojektiüksustele laenuandmisele ja esitab selle Euroopa Parlamendile ja nõukogule ning vajaduse korral esitab sellega koos ka seadusandliku ettepaneku.
5. Lõike 4 kohaldamiseks annab EBA komisjonile järgmise teabe:
- (a) lõikes 4 nimetatud perioodil infrastruktuuriga seotud laenuandmise ja projektide rahastamise turu suundumuste ja tingimuste analüüs;
 - (b) lõike 1 punktis b osutatud üksuste tegeliku riski analüüs kogu majandustsükli ulatuses;
 - (c) käesolevas määruses kehtestatud omavahendite nõuete kooskõla punktide a ja b kohase analüüsi tulemustega.

Artikkel 501b

Tururiskiga seotud omavahendite nõuded

1. Kuni [kohaldamise algus + 3 aastat] korrutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad tururiskiga seotud omavahendite nõuete arvutamiseks III osa IV jaotise peatükkides 1a ja 1b sätestatud meetodeid, selliste arvutuste tulemused 65 %ga.
2. EBA jälgib selliste tururiskile vastavate omavahendite nõuete määra sobivust, mida liidu krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad III osa IV jaotise peatükkides 1a ja 1b sätestatud meetoditega, ning annab komisjonile teada nende

meetodite kalibreerimise muutmise võimalustest [kohaldamise algus + 2 aastat].
Aruandes hinnatakse vähemalt alljärgnevat:

- (a) liidu krediitdiasutuste ja investeerimisühingute kauplemisportfelli kantud kõige tavalisemate finantsinstrumentide puhul asjaolu, kas tururiskidega seotud omavahendite nõuded, mida krediitdiasutused ja investeerimisühingud arvutavad kooskõlas III osa IV jaotise peatükis 1a sätestatud meetodiga, on artikli 325 lõike 1 punktis a sätestatud meetodi alusel arvutatavatega võrreldes liiga suured;
 - (b) liidu krediitdiasutuste ja investeerimisühingute kauplemisportfelli kantud kõige tavalisemate finantsinstrumentide puhul asjaolu, kas tururiskidega seotud omavahendite nõuded, mida krediitdiasutused ja investeerimisühingud arvutavad kooskõlas III osa IV jaotise 3. peatükis sätestatud meetodiga, on III osa IV jaotise 7. peatükis sätestatud meetodi alusel arvutatavatega võrreldes liiga suured;
 - (c) liidu krediitdiasutuste ja investeerimisühingute kauplemisportfelli kantud kõige tavalisemate finantsinstrumentide puhul asjaolu, kas tururiskidega seotud omavahendite nõue, mida krediitdiasutused ja investeerimisühingud arvutavad kooskõlas III osa IV jaotise 2. peatükis sätestatud meetodiga, on III osa IV jaotise 3. peatükis sätestatud meetodi alusel arvutatavaga võrreldes liiga suur.
3. Kolme aasta jooksul pärast III osa IV jaotise peatükkides 1a ja 1b sätestatud meetodite kohaldamise algust antakse komisjonile volitused võtta käesoleva määruse artikli 462 kohaselt vastu delegeeritud õigusakt, millega pikendatakse lõikes 1 osutatud kohtlemise kohaldamist või muudetakse samas lõikes nimetatud tegurit, kui seda peetakse asjakohaseks ning võttes arvesse lõikes 2 nimetatud aruannet, rahvusvahelisi õiguslikke muudatusi ning liidu finants- ja kapitaliturgude eripära.
4. Kui eelmises lõigus osutatud delegeeritud õigusakti määratud aja jooksul vastu võetud ei ole, lõpetatakse lõikes 1 sätestatud kohtlemise kohaldamine.

Artikkel 501c

Erand investeerimisühingutele, kes ei ole süsteemsed investeerimisühingud

Investeerimisühingud, kes ei ole artikli 4 lõike 1 punktis 139 määratletud süsteemsed investeerimisühingud, võivad edasi kohaldada käesoleva määruse sätteid [muutmismääruse jõustumise kuupäevale eelneva päeva] sõnastuses, kui nad teavitavad pädevat asutust käesoleva artikli kohaldamise kavatsusest hiljemalt [kindlaks kuupäevaks enne kohaldamist].

Artikkel 501d

Erandid aruandlusnõuetest

Erandina artiklitest 99, 100, 101, 394, 415 ja 430 võivad krediitdiasutused ja investeerimisühingud käesoleva määruse kohaldamise alguse ja igas nimetatud artiklites osutatud tehnilises standardis sätestatud esimese aruande esitamise kuupäeva vahelisel ajal otsustada mitte esitada teavet rakendusmääruses (EL) nr 680/2014 esitatud vormides

täpsustatud vormingus, kui neid ei ole ajakohastatud, et neis kajastuksid käesoleva määruse sätted.“

(128) Artikkel 507 asendatakse järgmisega:

*„Artikkel 507
Riskide kontsentreerumine*

EBA jälgib artikli 390 lõikes 6, artikli 400 lõikes 1 ja artikli 400 lõikes 2 sätestatud erandite kasutamist ning esitab komisjonile [ühe aasta möödumisel pärast muutmismääruse jõustumist] aruande, kus hindab erandite kaotamise või nende kasutamise piiramise kvantitatiivset mõju. Täpsemalt hinnatakse aruandes iga nimetatud artiklites sätestatud erandi puhul alljärgnevat:

- (a) riskide kontsentreerumiste arv, millele igas liikmesriigis erandit kohaldatakse;
- (b) erandit kasutavate krediitiasutuste ja investeerimisühingute arv igas liikmesriigis;
- (c) igas liikmesriigis erandi alla kuuluvate riskipositsioonide kogusumma.“

(129) Artiklile 510 lisatakse järgmised lõiked 4 kuni 7:

„4. EBA jälgib II lisas loetletud tuletislepingute ja krediituletisinstrumentidega seotud finantseerimisriski katteks nõutava stabiilse rahastamise summat stabiilse netorahastamise määra aastase perioodi jooksul (eriti nende lepingutega seotud artikli 428u lõikes 2 ja artikli 428x lõigetes 2 kuni 4 sätestatud tulevast finantseerimisriski) ning esitab komisjonile [kahe aasta möödumisel VI osa IV jaotises sätestatud stabiilse netorahastamise määra kohaldamise algusest] aruande selle kohta, kas on võimalik võtta vastu riskitundlikum näitaja. Aruandes hinnatakse vähemalt alljärgnevat:

- (a) III osa II jaotise 6. peatüki 3. jaos sätestatud vastaspoole krediidiriski positsiooni või selle osade mõõtmise standardmeetodi kasutamise asjakohasus tuletislepingutega seotud tulevase finantseerimisriski arvutamiseks;
- (b) võimalus eristada võimendustagatisega ja ilma selleta tuletislepinguid;
- (c) artikli 428u lõikes 2 ja artikli 428x lõigetes 2 kuni 4 sätestatud nõude kaotamise või asendamise võimalus;
- (d) võimalus muuta laiemalt artiklis 428d, artikli 428k lõikes 3, artikli 428u lõikes 2, artikli 428x lõigetes 2 kuni 4, artikli 428af punktides a ja b ning artikli 428ag lõikes 3 sätestatud tuletislepingute kohtlemist stabiilse netorahastamise määra arvutamisel, et kajastada paremini nende lepingutega seotud finantseerimisriski stabiilse netorahastamise määra aastase perioodi jooksul;
- (e) kavandatud muutuste mõju krediitiasutuste ja investeerimisühingute tuletislepingutega seoses nõutava stabiilse rahastamise summale.

5. Komisjonile antakse volitused võtta artikli 462 kohaselt vastu delegeeritud õigusakt, millega muudetakse II lisas loetletud tuletislepingute ja krediituletisinstrumentide kohtlemist VI osa IV jaotises sätestatud stabiilse netorahastamise määra arvutamisel, kui komisjon peab seda asjakohaseks, võttes arvesse olemasoleva kohtlemise mõju krediitiasutuste ja investeerimisühingute stabiilse netorahastamise määrale ning et arvestada paremini nende tehingutega

seotud finantseerimisriski stabiilse netorahastamise määra aastase perioodi jooksul. Selleks arvestab komisjon lõikes 4 osutatud aruande, võimalike rahvusvaheliste standardite ja liidu pangandussektori mitmekesisusega.

Komisjon võtab esimeses lõigus nimetatud delegeeritud õigusakti vastu [kolm aastat pärast VI osa IV jaotises sätestatud stabiilse netorahastamise määra kohaldamise algust].

Kui [kolme aasta möödumisel VI osa IV jaotises sätestatud stabiilse netorahastamise määra kohaldamise algusest] ei ole esimeses lõigus osutatud delegeeritud õigusakti vastu võetud või kui komisjon ei ole selleks ajaks kinnitanud, et II lisas loetletud tuletislepingute kohtlemine ja krediitituletisinstrumentide kohtlemine stabiilse netorahastamise määra arvutamisel on sobivad, kohaldatakse käesoleva määruse artikli 428x lõikes 2 sätestatud nõuet kõigile krediitdiasutustele ja investeerimisühingutele, kõigile II lisas loetletud tuletislepingutele ja krediitituletisinstrumentidele olenemata nende omadustest ning artikli 428u lõiget 2, artikli 428x lõikeid 3 ja 4 enam ei kohaldata.

6. EBA jälgib tagatud laenuandmistehingute ja kapitaliturupõhiste tehingutega (sh nendes tehingutes saadud või antud varadega) ning finantssektoris kuuluvate klientidega tehtud alla kuue kuu pikkuse järelejäänud tähtajaga tagatiseta tehingutega seotud finantseerimisriski katteks nõutava stabiilse rahastamise summat ja esitab komisjonile aruande sellise kohtlemise sobivuse kohta [kaks aastat pärast VI osa IV jaotises sätestatud stabiilse netorahastamise määra kohaldamise algust]. Aruandes hinnatakse vähemalt alljärgnevat:

- (a) võimalus kohaldada tagatud laenuandmistehingutele, finantssektoris kuuluvate klientidega tehtavatele kapitaliturupõhiste tehingutele ja finantssektoris kuuluvate klientidega tehtud alla kuue kuu pikkuse järelejäänud tähtajaga tagatiseta tehingutele suuremaid või väiksemaid stabiilse rahastamise määrasid, et võtta paremini arvesse nende finantseerimisriski stabiilse netorahastamise määra aastase perioodi jooksul ja finantssektoris kuuluvate klientide võimalikku nn nakkusefekti;
- (b) võimalus kohaldada artikli 428s punktis b sätestatud kohtlemist tagatud laenuandmistehingutele ja kapitaliturupõhiste tehingutele, mille tagatiseks on muud liiki vara;
- (c) võimalus kohaldada alternatiivina artikli 428q lõikes 3 sätestatud kohtlemisele stabiilse rahastamise määrasid bilansiväliste kirjetele, mida kasutatakse tagatud laenuandmistehingutes ja kapitaliturupõhistes tehingutes;
- (d) kas finantssektoris kuuluvate klientide välja antud alla kuue kuu pikkuse järelejäänud tähtajaga kohustuste (millele kohaldatakse artikli 428k lõike 2 punkti c kohaselt kättesaadava stabiilse rahastamise määra 0 %) ja finantssektoris kuuluvate klientidega tehtud tehingutest, mille järelejäänud tähtaeg on alla kuue kuu, tulenevate varade (millele kohaldatakse artikli 428s punkti b ja artikli 428u punktide a ja b kohaselt nõutava stabiilse rahastamise määra 5 % või 10 %) erinev kohtlemine on asjakohane;
- (e) tagatud laenuandmistehingute ja kapitaliturupõhiste tehingute (eriti finantssektoris kuuluvate klientidega tehtud tehingute, mille järelejäänud

tähtaeg on alla kuue kuu) puhul suuremate või väiksemate nõutava stabiilse rahastamise määrade kehtestamise mõju sellistes tehingutes tagatisena saadud varade (eriti riigivõlakirjade ja äriühingute võlakirjade) turulikiidsusele;

- (f) kavandatud muudatuste mõju selliste krediidasutuste ja investeerimisühingute tehingute (eriti finantssektorisse kuuluvate klientidega tehtud tagatud laenuandmistehingute ja kapitaliturupõhiste tehingute, mille järelejäänud tähtaeg on alla kuue kuu ja mille tagatisena saadakse riigivõlakirju) puhul nõutava stabiilse rahastamise summale.

7. Komisjonile antakse volitused võtta artikli 462 kohaselt vastu delegeeritud õigusakt, millega muudetakse tagatud laenuandmistehingute ja kapitaliturupõhiste tehingute (sh nendes saadud või antud varade) kohtlemist ning finantssektorisse kuuluvate klientidega tehtud alla kuue kuu pikkuse järelejäänud tähtajaga tagatiseta tehingute kohtlemist VI osa IV jaotises sätestatud stabiilse netorahastamise määra arvutamisel, kui komisjon peab seda asjakohaseks seoses olemasoleva kohtlemise mõjuga krediidasutuste ja investeerimisühingute stabiilse netorahastamise määrale ning et arvestada paremini nende tehingutega seotud finantseerimisriski stabiilse netorahastamise määra aastase perioodi jooksul. Selleks arvestab komisjon lõikes 6 osutatud aruande, võimalike rahvusvaheliste standardite ja liidu pangandussektori mitmekesisusega.

Komisjon võtab esimeses lõigus osutatud delegeeritud õigusakti vastu [kolm aastat pärast VI osa IV jaotises sätestatud stabiilse netorahastamise määra kohaldamise algust].

Kui [kolme aasta möödumisel VI osa IV jaotises sätestatud stabiilse netorahastamise määra kohaldamise algusest] ei ole esimese lõigus nimetatud delegeeritud õigusakti vastu võetud või kui komisjon ei ole selleks ajaks kinnitanud, et tagatud laenuandmistehingute ja kapitaliturupõhiste tehingute (sh nendes tehingutes saadud või antud varade) ning finantssektorisse kuuluvate klientidega tehtud alla kuue kuu pikkuse järelejäänud tähtajaga tagatiseta tehingute kohtlemine on sobiv, siis artikli 428s punktis b ning artikli 428u punktides a ja b osutatud tehingutele kohaldatavaid nõutud stabiilse rahastamise määrasid suurendatakse vastavalt 10 %ni ja 15 %ni.“

(130) Artikkel 511 jäetakse välja.

(131) Lisatakse järgmine artikkel 519a:

*„Artikkel 519a
Tururiskidega seotud omavahendite nõuded*

1. [Viie aasta möödumisel selle määruse jõustumisest] esitab EBA komisjonile aruande alljärgneva sobivuse kohta:

- (a) meetodika, mille alusel krediidasutused ja investeerimisühingud arvutavad tundlikkusi, mida kasutada tururiskidega seotud omavahendite nõuete arvutamiseks III osa IV jaotise peatükis 1a sätestatud standardmeetodiga;
- (b) III osa IV jaotise artikli 325 lõike 1 punktis c osutatud lihtsustatud standardmeetodi kasutamine omavahendite nõuete arvutamiseks tururiskide puhul;

- (c) artiklis 325bf sätestatud riskitegurite modelleeritavuse hinnang;
- (d) artikli 325bg tingimused, mis määravad ära vastavuse järeltestimismõuetele.

Selle ettepaneku alusel võib komisjon esitada seadusandliku ettepaneku käesoleva määruse muutmiseks.

2. Lõike 1 punktis a osutatud aruandes võetakse arvesse alljärgnevat:

- (a) mil määral mõjutab tundlikkuste kasutamine krediidasutuste ja investeerimisühingute tururiskide puhul standardmeetodil arvutatud omavahendite nõuete varieeruvust;
- (b) mil määral oleksid tururiskidega seotud omavahendite nõuete sobivuse tagamiseks kasulikud lisaspetsifikatsioonid tundlikkuste arvutamiseks kasutatavate hinnastamismudelite eeldustes;

3. Lõike 1 punktis b osutatud aruandes arvestatakse alljärgnevaga:

- (a) kas lihtsustatud standardmeetodi võib alles jätta ja uuesti kalibreerida, et saada teiste meetoditega võrreldavaid omavahendite nõudeid;
- (b) kas lihtsustatud standardmeetodi võib rahvusvahelist õiguslikku arengut arvestades asendada uue lihtsustatud meetodiga tururiskidega seotud omavahendite nõuete arvutamiseks, tagades samal ajal, et see ei tekita krediidasutustele ja investeerimisühingutele, kes seda kohaldada tohiks, tarbetut lisakeerukust.

4. Lõike 1 punktis c osutatud aruandes võetakse arvesse artikli 325bf lõike 1 punktis b nimetatud tingimust ja seda, kas see on kooskõlas riskiteguri likviidsusperioodiga.

5. Lõike 1 punktis d osutatud aruandes võetakse arvesse järgmist:

- (a) mil määral võib modelleeritavate riskitegurite jaoks arvutatud riskinäitaja järeltestimiseks asendada riskiväärtuse sobivama riskinäitajaga ning kuidas muudetakse sel juhul sobivamal riskinäitajal põhinevaid korrutustegureid;
- (b) kas artikli 325bg lõikes 8 osutatud erand on sobiv.“

(132) X osasse lisatakse järgmine Ila jaotis:

„IIa jaotis Eeskirjade rakendamine

*„Artikkel 519b
Nõuete täitmise abivahend*

1. Et aidata krediidasutustel ja investeerimisühingutel täita käesolevas määruses ja direktiivis 36/2013/EL sätestatud norme ning regulatiivseid tehnilisi standardeid, rakenduslikke tehnilisi standardeid, suuniseid ja vorme, mis on võetud vastu käesoleva määruse ja direktiivi 2013/36/EL rakendamiseks, loob EBA elektroonilise abivahendi.
 2. Lõikes 1 osutatud abivahend peab võimaldama igal krediidasutusel ja investeerimisühingul teha vähemalt järgmist:
 - (a) teha kiiresti kindlaks sätteid, mida ta peab täitma seoses oma suuruse ja ärimudeliga;
 - (b) jälgida õigusaktides, rakendussätetes, suunistes ja vormides tehtud muudatusi.“
- (133) II lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisas sätestatule.

Artikkel 2 Määruse (EL) nr 648/2012 muudatused

Määrust (EL) nr 648/2012 muudetakse järgmiselt.

- (1) Artikli 50a lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Keskne vastaspool arvutab hüpoteetilise kapitali (K_{CCP}) järgmiselt,

$$K_{CCP} = \sum_i EAD_i \cdot RW \cdot \text{omavahendite suhtarv}$$

kus:

i = kliirivat liiget tähistav indeks;

EAD_i = keskse vastaspoole riskipositsiooni summa seoses kliiriva liikmega i (sh kliiriva liikme oma tehingud keskse vastaspoolega, kliiriva liikme tagatud klienditehingud) ja kõik keskse vastaspoole valduses olevad nende tehingutega seotud tagatised (sh kliiriva liikme eelrahastatud osamakse tagatisfondi), mis on seotud õigusaktidekohase aruandekuupäeva lõpus toimuva hindamisega, mis toimub enne selle päeva viimase lisatagatise nõudega seotud tagatise üleandmist;

RW = riskikaal 20 %;

omavahendite suhtarv = 8 %.“

- (2) Artikkel 50b asendatakse järgmisega:

„Artikkel 50b
K_{CCP} arvutamise üldeeskirjad

Artikli 50a lõikes 2 nimetatud K_{CCP} arvutamisel kohaldatakse järgmist

(a) Keskne vastaspool arvutab oma kliirivate liikmetega seotud riskipositsioonide väärtuse järgmiselt:

- (i) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 301 lõike 1 punktides a ja c loetletud lepingute ja tehingutega seotud riskipositsioonide puhul arvutab keskne vastaspool väärtuse nimetatud määruse III osa II jaotise 6. peatüki 3. jaos sätestatud meetodil, kasutades riski võimendustagatise perioodina 10 tööpäeva;
- (ii) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 301 lõike 1 punktis b loetletud lepingute ja tehingutega seotud riskipositsioonide puhul arvutab keskne vastaspool väärtuse (EAD_i) järgmise valemi abil:

$$EAD_i = \max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\}$$

kus:

i = kliirivat liiget tähistav indeks;

$EBRM_i$ = riskipositsiooni väärtus enne riskimaandust, mis on võrdne keskse vastaspoole sellise riskipositsiooni väärtusega, mis tal on kliiriva liikme i suhtes ja mis tuleneb kõigist selle kliiriva liikmega sõlmitud lepingutest ja sooritatud tehingutest, arvutatuna selle kliiriva liikme poolt antud tagatist arvesse võtmata;

IM_i = kliiriva liikme i poolt kesksele vastaspoolele antud alustamise tagatis;

DF_i = kliiriva liikme i eelrahastatud osamakse tagatisfondi.

Esimeses lõigus esitatud valemi kõik väärtused seonduvad päeva lõpu hindamisega enne selle päeva viimase lisatagatise nõudega seotud tagatise üleandmist;

- (iii) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 301 lõike 1 teise lõigu viimases lauses nimetatud olukordade puhul arvutab keskne vastaspool nimetatud lõigu esimeses lauses osutatud tehingute väärtuse käesoleva artikli punkti a alapunktis ii esitatud valemi kohaselt ja $EBRM_i$ nimetatud määruse III osa V jaotise kohaselt.

Käesoleva artikli punkti a alapunktide i ja ii puhul ei kohaldata määruse (EL) nr 575/2013 artikli 285 lõike 3 punktis a sätestatud erandit.

Käesoleva artikli punkti a alapunkti ii puhul kasutab keskne vastaspool riskipositsiooni väärtuse arvutamiseks määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 223 sätestatud meetodit koos sama määruse artiklis 224 sätestatud regulatiivsete volatiilsuskoefitsientidega.

- (b) Määruse (EL) nr 575/2013 kohaldamisalasse kuuluvate krediidasutuste ja investimisühingute puhul on tasaarvestatavate tehingute kogum sama mis nimetatud määruse artikli 272 lõikes 4 määratletu.
- (c) Keskne vastaspool, kellel on riskipositsioonid ühe või enama keskse vastaspoole suhtes, käsitleb selliseid positsioone nii, nagu need oleksid kliirivate liikmete suhtes,

ning võtab K_{CCP} arvutamisel arvesse neilt saadud tagatise või eelrahastatud osamakseid.

- (d) Keskne vastaspool, kellel on oma kliirivate liikmetega siduv lepinguline kokkulepe, mis lubab tal kasutada neilt saadud kogu alustamise tagatist või osa sellest eelrahastatud osamaksetena, käsitleb seda alustamise tagatist lõike 1 kohases arvutuses eelrahastatud osamaksena, mitte alustamise tagatisena.
- (e) Kui tagatis on konto jaoks, kus on mitut liiki artikli 301 lõikes 1 nimetatud lepinguid ja tehinguid, jaotab keskne vastaspool kliirivatelt liikmetelt või klientidelt saadud alustamise tagatise vastavat liiki lepingute ja tehingute EADde (mis on arvutatud kooskõlas punktiga a, alustamise tagatist arvestamata) vahel proportsionaalselt.
- (f) Keskne vastaspool, kellel on rohkem kui üks tagatisfond, teeb arvutuse iga tagatisfondi kohta eraldi.
- (g) Kui kliiriv liige osutab klientide kliirimisteenuseid ning tema klientide tehingud ja tagatis on tema ettevõttekonto eraldi allkontodel, arvutab keskne vastaspool EAD_i iga allkonto kohta eraldi ning kliiriva liikme kogu EAD_i allkontode EADde ja kliiriva liikme ettevõttekonto allkonto EAD summana.
- (h) Kui DF_i -d ei jaotata kliendi allkontode ja kliiriva liikme ettevõttekonto allkontode vahel, jagab keskne vastaspool punkti f kohaldamisel DF_i allkontode vahel selle alusel, millise osa moodustab allkonto alustamise tagatis alustamise tagatisest, mis on antud kliiriva liikme poolt või tema konto jaoks.
- (i) Keskne vastaspool ei tee arvutust artikli 50a lõike 2 kohaselt, kui tagatisfond katab vaid rahalised tehingud.“

(3) Artikli 50c lõike 1 punktid d ja e jäetakse välja.

(4) Artikli 50d punkt c jäetakse välja.

(5) Artikli 89 lõige 5a asendatakse järgmisega:

„5a. Määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 497 sätestatud üleminekuperioodil esitab seal osutatud keskne vastaspool käesoleva määruse artikli 50c lõike 1 kohaselt esitatavas aruandes kliirivatelt liikmetelt saadud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 140 määratletud alustamise tagatise kogusumma, kui on täidetud mõlemad järgmistest tingimustest:

- (a) kesksel vastaspoolel ei ole tagatisfondi;
- (b) kesksel vastaspoolel ei ole kliirivate liikmetega siduvat lepingulist kokkulepet, mis lubab tal kasutada neilt saadud kogu alustamise tagatist või osa sellest eelrahastatud osamaksetena.“

Artikkel 3

Jõustumine ja kohaldamiskuupäev

1. Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.
2. Määrust hakatakse kohaldama [kahe aasta möödumisel selle jõustumisest], aga järgmiste eranditega:

- (a) lõike 4 punktis b, lõigetes 7 kuni 9 ja 12 kuni 40 sätestatud uute omavahendite nõuete ja kõlblike kohustuste nõuete kehtestamist käsitlevaid sätteid hakatakse kohaldama alates 1. jaanuarist 2019;
- (b) punkti 119 sätteid määruse (EL) nr 575/2013 artikli 473a muutmise kohta hakatakse kohaldama käesoleva määruse jõustumise kuupäevast.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg,

Euroopa Parlamendi nimel

president

Nõukogu nimel

eesistuja